

ΕΥΝΑΙΚΑ

ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ

Βασισμένο στην
 Τούρα ολόκληρη
 Κιόκι σουλάλας
 Πρώτα και μετά
 ω γυαλίσ

Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ
Διευθυντής Ε. Χ. ΓΕΡΖΟΠΟΥΛΟΣ — Αρχειοφύλακας ΑΛ. ΜΑΚΡΟΠΟΥΛΟΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΣΑΝΤΑΡΟΖΑ 1. — ΑΘΗΝΑΙ — Τηλέφωνον 33.533
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΑΝΑΣΤΑΦΟΡΑ ΑΡΙΘ. 5. — Τηλέφωνον 26.343

1. Νεανικό ταγιέρ, γαρνιρισμένο με άστρακάν. Στα τρία κουμπώματα της ζακέτας πάτ. Φούστα ίσια, απλή.
2. Έπανωφόρι σπόρ, από ανδρικό ύφασμα με τέσσερις τσέπες, από τις οποίες, οι δύο στο κορσάζ, κουμπώνουν με τέσσερα κουμπιά. Κουμπώμα, ελαφρά σταυρωτό, με δύο οριζόντια κουμπιά και κουμπότρυπες στην ευθεία των κουμπιών της κάθε τσέπης. Γιακάς ορθός διπλός.
3. Ταγιέρ με μεγάλα τρίγωνα ρεβέρ. Η μόστρα δεξιά και αριστερά σχηματίζει άμπισεμαν, που συνεχίζεται στη μπάσκα της ζακέτας, δίνοντας την ευκαιρία για δύο εσωτερικές οριζόντιες τσέπες. Φούστα με κουφωτές.
4. Ώραιότατο ριχτό έπανωφόρι για λεπτή κοπέλα. Το άμπισεμαν του ώμου συνεχίζεται έως κάτω στα μανίκια. Γκάινς περιβάλλουν το τελείωμα του φύλλου, που στρογγυλεύει καθώς προεκτείνεται χαμηλά προς την πλάινη ραφή, σχηματίζοντας τσέπη.

σαστε και σεις Γιατί αν προσεβλήθη ένα σας όργανο, τὰ άλλα είναι ἐν τάξει καὶ ἐκείνο πού ἔχει σημασία εἶναι νὰ ζήσετε.

ΕΡΩΣ ΚΑΙ ΓΕΡΑΤΕΙΑ

12. Ένας διάσημος ψυχίατρος τῆς Βιέννης, εἶπε μιά μέρα στὸν καθηγητὴ Ρεζί: «Οἱ ἄνθρωποι πού δὲν ἔχουν ψυχικὸ θάρρος, πού ἀπογοητεύονται εὐκολὰ, πού ἀπελπίζονται μὲ τὴν παραμικρότερη ἀποτυχία, πεθαίνουν νέοι. Ὑπάρχει, ὡστόσο, μιά περίφημη μέθοδος γιὰ νὰ πολεμήσουμε τὴν ἀπαισιοδοξία. Νὰ κρεμάσουμε στὸν τοῖχο ἕνα πίνακα ἀνθρώπων πού εἶναι πιὸ δυστυχισμένοι ἀπὸ μᾶς».

13. Ὁ μεγάλος Ἰνδὸς ποιητὴς Ραμπριτανὰθ Ταγκὸρ ἔγραψε: «Ἐγὼ ἕνα ἀλλόκοτο ρόδο μέσα στὸν κήπο μου, ὀνομάζεται: Ἀγάπη. Ἀλλους ἀφίνει νὰ τὸ κόψουν καὶ παραμένει ὁλόλαμπρο ἐπὶ πολλὰς ἐβδομάδες στὴν κάμαρά τους. Ἀλλους τοὺς κεντρεῖ μὲ τ' ἀγκάθια τοῦ μόλις τ' ἀγγίζουν καὶ μαραίνεται ἀπὸ τὴν πρώτη μέρα, ὅταν τὸ πάρουν σπῆτι τους. Ποτέ μου δὲν εἶδα τόσο περίεργο λουλούδι».

Μὴν ἀφίνετε νὰ σᾶς κεντρή τὸ ρόδο αὐτό. Γιατί ὁ ἐρωτικὸς πόνος γεραίνει γρήγορα τὸν ἄνθρωπο. Ἀντιθέτως, καλὴ λιεργήτε διαρκῶς τὸν ἐρωτὰ σας. Ἡ ἀγάπη ξανανιώνει.

14. Μὴ παραδέχεσθε ποτὲ πὼς εἴσθε περασμένης ἡλικίας. Εἶναι κι' αὐτὸ ἕνα ἀπὸ τὰ μυστικὰ γιὰ νὰ μὴ γεράσετε Ὁ καθηγητὴς Ρεζί ἀναφέρει ὅτι γνωρίζει ἕναν ὀρειβάτη ὀγδόντα χρόνων. Λοιπὸν, ὁ ὀρειβάτης αὐτὸς συμπεριφέρεται σὰ νὰ εἶναι εἰκοσι. Καὶ γι' αὐτὸ δάζει κάτω πολλοὺς νέους πού ἔχουν τὸ τέταρτο τῆς ἡλικίας του.

ΑΝΤΡΕ ΜΥΡΒΙΛΛ

★

Η ΩΦΕΛΙΜΟΤΗΣ ΤΗΣ ΤΕΡΡΑΜΥΚΙΝΗΣ

Ἀνασκοπώντας τὰ ἀποτελέσματα πού πραγματοποιήθηκαν μὲ τὴν χρησιμοποίησι τοῦ τελευταίου καὶ πιὸ θαυματουργοῦ ἴσως ἀπὸ τὰ ἀντιβιοτικά, τῆς τερραμυκίνης, ἕνας Ἀγγλος γιὰ τὸς κατήρτισε τὸν παρακάτω κατάλογο:

- 1.— Πνευμονία: 130 ἀσθενεῖς ἔγιναν καλά. Ὁ ἕνας ἀπ' αὐτοὺς ἔγινε καλὰ δυὸ ἔρες μόλις, ὕστερα ἀπὸ τὴν χορήγησι τοῦ φαρμάκου.
- 2.— Ἀλλες παθήσεις τοῦ ἀναπνευστικοῦ συστήματος: βρογχίτις, κοκκύτης κ.λ.π., αἰσθητὴ βελτίωσις.
- 3.— Στρεπτοκοκκικὲς μολύνσεις: ταχίστη βελτίωσις.
- 4.— Κυματοειδὲς πυρετός: σημαντικὴ βελτίωσις.
- 5.— Τουλαιραιμία: ἀποτελεσματικὸς τῆς ὁση καὶ μὲ τὴν χρησιμοποίησι τῆς στρεπτομυκίνης.
- 6.— Ἑρπὴς ζωστήρ: ἐπὶ 22 ἀσθενῶν, οἱ ἑνδεκα εἶδαν σημαντικὴ βελτίωσι.
- 7.— Γονοκοκκικὴ μόλυνσις: μιά μόνον δόσις ἐνὸς γραμμαρίου τερραμυκίνης θεραπεύει κάθε πάσχοντα.
- 8.— Ἀμοιβάδωσις: ἐπὶ 16 ἀσθενῶν, στοὺς ὁποίους χορηγήθηκε τερραμυκίνη, ἐνδεκα οἱ ἀμοιβάδες ἐξηφανίσθησαν, ἑνδεκα ἡμέρες μετὰ τὴν ἐναρξὶ τῆς θεραπείας.

Ἀν ἰθέως, ἡ χρησιμοποίησις τερραμυκίνης δὲν ἔφερε κανένα ἀποτέλεσμα ἐν τῇ θεραπείᾳ τῆς δισπασίας, τῆς λώδους πυρετοῦ, τῆς φυματίωσι δὲν ὑπάρχει ἀκόμη ἐνδείξις ὡφελιμότητος. Πάρχουν ἀκόμη ἐνδείξεις ὑπάρχει καὶ ἡ ἴδια ἐλλείψις ἐνδείξεων ὑπάρχει καὶ προκειμένου γιὰ τὴν συφιλίδα.

14 ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ ΓΙΑ ΝΑ ΖΗΣΕΤΕ 120 ΧΡΟΝΙΑ

Ο καθηγητὴς Ρεζί μελέτησε ἐπὶ χρόνια τὸ ζήτημα τῆς ἀνθρώπινης ζωῆς. Περιῆλθε ὅλες τὶς χώρες τοῦ κόσμου, συνεργάσθηκε μὲ τοὺς πιὸ σοφοὺς ἐπιστήμονες, παρακολούθησε τὶς βιολογικὰς ἐργασίας σαράντα ἑπτὰ Πανεπιστημίων. Ἐπὶ πλέον, εἶχε τὴ μεγάλη τύχη νὰ δουλέψῃ ἀρκέτους μῆνες μὲ τὸν μεγάλο Ρώσο βιολόγο Μπογκομόλετς.

Λοιπὸν, ὁ καθηγητὴς Ρεζί, εἰπεῖτα ἀπὸ τόσες μελέτες καὶ ἐρευνες, κατέληξε στὸ συμπέρασμα ὅτι μὲ τὶς σύγχρονες ἐπιστημονικὰς κατακτήσεις ὁ ἄνθρωπος τοῦ 1951 πρέπει νὰ ζῇ 120 χρόνια! Ἀν ἡ πραγματικότητα εἶναι ἄλλη, κατὰ τὴ γνώμη τοῦ ἐπιστήμονος, οφείλεται στὸ ὅτι οἱ ἄνθρωποι δὲν πεθαίνουν, ἀλλὰ... αὐτοκτονοῦν.

Ὁ καθηγητὴς Ρεζί συνώφισε σὲ δεκατέσσερες βασικοὺς κανόνες τὶς ἀπόψεις τῆς ἐπιστήμης γιὰ τὴν μακροζωία. Ἄν ἀγαπάτε τὴ ζωὴ δὲν ἔχετε παρὰ νὰ ἐφαρμόσετε τοὺς κανόνες αὐτοὺς:

ΠΕΡΠΑΤΑΜΕ ΓΡΗΓΟΡΑ

1. Ὁ καθηγητὴς Ρεζί παρατήρησε πρῶτα-πρῶτα ὅτι οἱ λεγόμενοι πολυτιμώμενοι λαοί, περπατοῦν πολὺ γρήγορα. Στους δρόμους, στὰ μαγαζιά, ὁ κόμα καὶ στοὺς τόπους τῶν περιπάτων, οἱ ἄνθρωποι φαίνονται διασπασμένοι καὶ συνωδονοῦνται. Θὰ μοῦ πῆτε ἴσως πὼς καὶ τὰ ζῶα σ' ὅλη τους τὴ ζωὴ τρέχουν. Naί, μὰ ὅτι κάνει καλὸ στὰ ζῶα, δὲν κάνει καὶ στοὺς ἄνθρώπους.

Στὸ Παρίσι, ὁ καθηγητὴς Ρεζί γνώρισε ἕνα γιαντὸ πού σ' ἕνα αὐτοκινητιστικὸ δυστύχημα χτύπησε τὸ πόδι του κι' ἐπὶ μῆνες περπατοῦσε μὲ μπαστόν. Λοιπὸν, τὸ δυστύχημα αὐτὸ τοῦ δῆκε σὲ καλὸ. Ὅσον καιρὸ περπατοῦσε ἀναγκαστικὰ σιγά, τὰ μάγουλά του ἔγιναν ρόδινα κι' ἐξαφανίσθηκαν οἱ καρδιακὲς διαταραχές, πού εἶχε πρῶτα.

Στὸν αἰῶνα μας, οἱ ἄνθρωποι περπατοῦν πολὺ γρήγορα. Ἡ καρδιά τους κουράζεται ἀνῶφελα καὶ πίνουν τριάντα ἕως σαράντα τὶς ἑκατὸ περισσότερα ὕγρα ἀπ' ὅ,τι πραγματικὰ ἔχουν ἀνάγκη. Καὶ θύματα αὐτῶν τῶν υπερβολῶν εἶναι τὸ στήθος, τὸ στομάχι καὶ ἡ καρδιά.

ΠΟΛΕΜΟΣ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΩΝ ΡΟΥΧΩΝ

2. Ἀρκεῖ νὰ παρατηρήσῃ κανεὶς τοὺς ἄνθρώπους, γιὰ ν' ἀντιληφθῇ πόσο λίγο πρακτικὰ ντύνονται. Ἐκτὸς ἀπὸ τοὺς πολὺ κρύους μῆνες τοῦ χειμῶνα, γιὰ νὰ μὴ φοράμε, λ. χ. πέδιλα ἀντὶ βαρεῖα παπούτσια; Σὲ τί χρησιμεύουν τὰ κολάρια, τὰ καπέλλα (ἐκτὸς ἀπὸ τὶς περιπτώσεις πού πρόκειται νὰ προφυλαχθοῦμε ἀπὸ τὸ κρύο ἢ τὸν ἥλιο) καὶ ὠρισμένα ἐσώρουχα ἀπὸ λάστιχο, πού, δυστυχῶς, ξαναγίνονται τῆς μόδας;

Ἡ ἀλήθεια εἶναι πὼς δὲν πρέπει νὰ φοράμε πολλὰ καὶ πρὸ παντὸς ἀνθυγιεινὰ ρούχα.

Η ΤΡΟΦΗ ΜΑΣ

Ἡ τρίτη, τέταρτη καὶ πέμπτη συμβουλὲς τοῦ γιαντοῦ Ρεζί ἀφοροῦν τὴν τροφὴν μας.

3. Ὁ γιαντὸς Ρεζί εἶναι ἐναντίον κάθε διαίτας.

Νὰ τρώτε ὅ,τι θέλετε, ὑπὸ τὸν ὄρον ὅτι:

α) Θὰ τρώτε κάθε μέρα τὴν ἴδια ἀκριβῶς ὥρα.

β) Θὰ μένετε ἤσυχη, κατὰ προτίμησιν ἑξαπλωμένη, δυὸ ὥρες τουλάχιστο ἑπειτα ἀπὸ κάθε πλούσιο γεῦμα.

Ὅταν ἑπείτα ἀπ' τὸ φαί ἐπιδοθῇτε σὲ μιά ὁποιαδήποτε ἀσκήσιν, τρέχετε γιὰ νὰ πάτε στὸ γραφεῖο σας, παρακουνίσαστε μέσα σ' ἕνα λεωφορεῖο κτλ.,

ἀναγκάζετε τὸ στομάχι σας νὰ δουλέψῃ περισσότερο καὶ μειώνετε στὸ ἥμισυ τὴν θρεπτικὴ ἀξία τῶν τροφῶν πού φάγατε.

4. Νὰ πίνετε ὅσο μπορείτε λιγότερα ὕγρα καὶ προπαντὸς ὄχι περισσότερα τὸ καλοκαίρι ἀπὸ τὸ χειμῶνα. Ὅταν κάνῃ πολλὴ ζέστη ἰδρώνετε ἐπείδῃ πίνετε, καὶ πίνετε ἐπείδῃ ἰδρώνετε.

5. Τὸ στομάχι χρειάζεται μιά φορὰ τὴν ἑβδομάδα νὰ ξεκουρασθῇ. Ἀκόμα κι' ἂν ἔχετε πολὺ γερὸ στομάχι, μιά μέρα τὴν ἑβδομάδα, μὴν τρώτε τίποτα. Ἡ ἂν δὲν μπορῇτε νὰ βαστάξετε, τρώτε μόνον λίγα φρούτα. Ἐπὶ πλέον, δέκα πέντε μέρες τὸ χρόνο νὰ κάνετε διαίτα μόνον μὲ φρούτα καὶ σαλάτες.

ΟΙ ΑΠΛΕΣ ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ

6. Πρέπει νὰ μὴν κοιμόσαστε πολὺ (αὐτὸ σας κάνει νωθρὴ καὶ τεμπέλα), μὰ νὰ κοιμόσαστε καλά! Καὶ γιὰ νὰ κοιμόσαστε καλά, πρέπει νὰ μὴ βαρύνετε τὸ στομάχι σας. Νὰ τρώτε δυὸ ἢ τρεῖς ὥρες πρὶν νὰ πέσετε νὰ κοιμηθῇτε. Ἐπίσης πρὶν ξαπλώσετε νὰ κάνετε μισὴ ὥρα περίπατο ἢ λίγη γυμναστική.

7. Μάθετε ν' ἀναπνέετε. Δὲν εἶναι τόσο εὐκόλο αὐτό. Μὴν ἀναπνέετε παρὰ μόνον ἀπὸ τὴ μύτη καὶ τρεῖς φορές τὴν ἡμέρα νὰ κάνετε μερικὲς ἀναπνευστικὰς ἀσκήσεις. Μὴν κοιμόσαστε ποτὲ μὲ κλειστὰ παράθυρα.

8. Προσπαθήστε νὰ μὴν κάνετε τίποτα μὴν ὥρα τὴν ἡμέρα. Μὴ μιλάτε, μὴ διαβάσετε, μὴ σκέπτεσθε.

9. Μὴ καπνίζετε πολὺ, τὸ πρῶτὸ δὲ καθόλου. Ν' ἀρχίζετε τὸ καπνισμὸ μετὰ τὸ μεσημεριανὸ φαγητὸ καὶ ἂν εἶναι δυνατόν νὰ καπνίζετε σὲ ἀνοικτὸ μέρος.

Ο ΗΛΙΟΣ ΔΕΝ ΚΑΝΕΙ ΠΑΝΤΑ ΚΑΛΟ

10. Ἡ ἀντίληψις ὅτι ὁ ἄνθρωπος πρέπει νὰ περνᾷ τὴ μισὴ του ζωὴ στὸν ἥλιο ἐπείδῃ τὰ φυτὰ ἀναπτύσσονται καὶ ἀνθίζουν χάρις στὶς ἀκτίνες τοῦ ἡλίου, εἶναι ἐσφαλμένη. Δὲν πρέπει νὰ καθόμαστε πολὺ στὸν ἥλιο. Σκεφθῇτε ὅτι τὸ σῶμα μας εἶναι ὅλο τὸ χρόνο σκεπασμένο. Δὲν μπορούμε λοιπὸν ξαφνικὰ νὰ τὸ ἐκθέσουμε στὸν ἥλιο, χωρὶς νὰ εἶναι συνηθισμένο σ' αὐτόν.

11. Μποροῦμε νὰ συγκρίνουμε μιά ἀσθένεια μὲ μιά πυρκαϊά. Ὅσο σοβαρὴ κι' ἂν εἶναι ἡ ἀρρώστειά σας, μὴ λέτε: «Δὲν ἀξίζει πιά νὰ ζῶ ἀφοῦ τὸ στομάχι μου, τὸ στήθος μου ἢ ἄλλο ὄργανο εἶναι κατεστραμμένο». Ὅταν οἱ πυρσοβέστες προσπαθοῦν νὰ σβῇσουν μιά φωτιά, λένε: «Μπορεῖ νὰ καῇ ἕνα δωμάτιο, ἕνα πάτωμα, μὰ θὰ σώσουμε τὸ σπῆτι». Τὸ ἴδιο πρέπει νὰ σκεπτό-

ΤΟ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟ

Γυναικείες πνευματικές και καλλιτεχνικές εκδηλώσεις

Είς τὸν ἐκδοτικὸν ὁρ-
γασμὸν ποὺ παρετηρή-
θη τὶς ἡμέρες αὐτὲς στὰ
βιβλιοπωλεῖα καὶ τοὺς ἐκ-
δοτικοὺς οἴκους σημαν-
τικὸ ρόλο ἐπαιζῶν καὶ οἱ
γυναικες, οἱ ὁποῖες ἐνεφα-
νίσθησαν τὸν περασμένο
χρόνο, πάνοπλες, μὲ ποι-
ητικὰ καὶ πεζογραφικὰ
βιβλία ἀξία ἰδιαίτερης
προσοχῆς.

— Ἡ κ. Μαίρη Βλησίδου
ἀφ'οὗ παρακολούθησε μα-
θηματικά σκηνοθεσίας στὴ
Σχολὴ "Ολντ Βίκ ὡς ὑπό-
τροφος τοῦ Βρετανικοῦ
Συνδουλίου, βρίσκεται τώ-
ρα στὴν Ἀθήνα. Ἡ κ. Βλη-
σίδου ἀπέκρουσε ἀρκετὰς
προτάσεις συνεργασίας μὲ
ἀγγλικούς θιάσους, διότι
σκοπεῖ νὰ ἐργασθῇ γιὰ
τὸ ἑλληνικὸ θέατρο.

— Τὸ γυναικεῖον φύλον
ἰδιαίτερως ἐτιμήθη μὲ ἐκ-
δόσεις ὅπως τῆς Εὐας
Βλάμη (Γαλαξίδι, Σκε-
λετόδρομος), τῆς Αὐγῆς
Σακαλῆ, τῆς Καλλιόπης
Σκαρμπά (Ἡ σιωπὴ τῶν
Οὐρανῶν), τῆς Σωφῆς Κα-
ρέλλη, τῆς Μελισσάνθης,
τῆς Καίρηνης συγγραφέως
"Ἐλένης Βοΐσκου (Σαίξ-
πηρ καὶ Νόρμα), τῆς "Α-
λεξανδρινῆς Αἰμ. "Ορει-
νοῦ, τῆς ἐπίσης "Αλεξαν-

δρινῆς Λουκίας Μάρβα,
κ.ά.

— Καὶ αἱ «Καλαὶ Τέ-
χναι» ὁμοίως δὲν ὑστερεῖ-
σαν. Ἐκτὸς ἀπὸ τὴν ἐκ-
δοτικὴν τῆς διδασκ. Ντιάνας
"Αντωνάκου ποὺ ἀρχισε
ἀπὸ ἡμερῶν στὴν αἴθουσα
τοῦ "Ρόμβου, τῆς κ. "Α-
λεξανδρινῆς ποὺ συνεχίζε-
ται ἀκόμα στὸ ἐπὶ τῆς ὁ-
δοῦ, Κλεομένους 4 (Δεξα-
μενὴ) ἐργαστήριό τῆς, οἱ
γνωστὲς αἰθούσες ἐκδόσε-
ων Ζαχαρίου, Παρισσού,
Ξενοῦ, Κεντρικόν, Ζαπτεῖ-
ου κ.λ.π. εἶδαν κατὰ τὸ
παρελθόν ἔτος ἀξιόλογα
ζωγραφικὰ, γλυπτικὰ καὶ
χαρακτικὰ ἔργα, σὲ μεμο-
νωμένες ἐκδόσεις καὶ σὲ
ὁμαδικὰς (ὁμάς Στάθης,
ὁμάς "Αρμῶς, ὁμάς Ζω-
γράφων καὶ Γλυπτῶν, κ.
λ.π.) τῶν κυριῶν: Θάλει-
ας Φλωρᾶ — Καραβία,
Μαρίας "Αναγνωστοπού-
λου, Πηνελόπης Διαμαντο-
πούλου, "Αθηνᾶς Ταρσού-
λη, "Αγγ. Χατζημιχάλη,
Ζίτσας Χρυσοχοῦδη, Νί-
κης Γουλανδρῆ, "Ελένης
Παγκάλου, "Ηρας Οἰκονο-
μίδου, Μάρως Βατιμπέλλα,
Στυλίου — Διαμαντοπού-
λου, Πολυκανδριώτη, Κων-
σταντινίδου, κ.ά.

— Περαιτέρω ἀπὸ τὰς
"Αθῆνας ἀφ'οὗ ἔκαμε ἐνδι-
αφεύουσες ἐμφανίσεις στὴν
"Αγγλία καὶ στὴν Αἴγυπ-
τον, ἔκαμε καὶ ἐδῶ πρό-
ημερῶν ἐμφάνισι σὲ ρεσι-
τάλ πιάνου ἡ μεγάλη "Ελ-
λνὴς καλλιτέχνης τοῦ πιά-
νου Τζίνα Μπαχάουερ.

— Μεγάλην ἐπιτυχία ἐ-
σημείωσε ἐπίσης στὸ προ-
χθεσινὸν τῆς ρεσιτάλ καὶ ἡ
γνωστὴ καλλιτέχνης καὶ
πιανίστρια κ. Μαρίκα — Πά-
παϊωνάκου Χουρμουζίου.

— Ἐτοιμάζεται γιὰ νὰ
δῶσιν ἐντὸς τοῦ προσε-
χικοῦ μηνὸς τὸ ἐφετεινὸν
κοντσέρτο τῆς ἡ γνωστῆς
καλλιτέχνης τοῦ βιολιῦ
καὶ διακεκριμένη μουσι-
κός μας δ'ὶν Μήτσα Πα-
πασιπούρου, τὴν ὁποῖαν οἱ
θαυμασταὶ τοῦ ταλέντου
τῆς γνωρίζουν τόσο καλὰ,
ὥστε ἀπὸ παλαιῆς τῆς

ἐμφανίσεις. Ἡ δ'ὶν Πα-
πασιπούρου, σπουδασμένη
στὴ Γερμανίαν, παλαιὰ συ-
νεργάτις ἐκεῖ τοῦ Μητρό-
πουλου καὶ τῆς Παζινού,
ἔχει ἐπιστρέψει τὴν προσοχήν
καὶ τὴν ἐκτίμησιν, ὅχι μόνον
τῶν Εἰδικῶν καὶ τῆς
ἐντοπίας κριτικῆς, ἀλλὰ
καὶ τοῦ ξένου τύπου.

Ἡ παλαιὰ μαθήτρια τοῦ
κ. Α. Μοριάνου, Μπέμπα
Τζέννα, "Ελληνοϊταλικῆς
καταγωγῆς, γεννηθεῖσα
καὶ ἀναπτυχθεῖσα καλλιτε-
χνικὰ στὴν Ἀθήνα κ' ἐ-
γκρατεστημένη ἀπὸ τετρα-

ετίας στὴ Ρώμην ὅπου ἀ-
ποτελεῖ μέλος τῆς ἐκεῖ
Κρατικῆς "Οπερας καὶ χο-
ρεῖς μὲ μεγάλη ἐπιτυχία,
ἐλαβε μέρος τελευταία σὲ
τρεῖς ἱταλογαλλικῆς ταινί-
ες, ποὺ θὰ προβληθοῦν
ἐδῶ, μὲ ἐξαιρετικὴν ἐπι-
τυχίαν. Ἡ δὲ ἀπὸ τῆς πα-
ρελθούσης ἐβδομάδος παί-
ζουσα ἡ πρώτη στὸν "Ε-
λνὸν Τζίνα Μπαχάουερ.

— Μιὰ ἄλλη "Ελληνὶς
καλλιτέχνης ὑπότροφος τῆς
"Αμερικῆς στὴς "Ηνωμένες
Πολιτεῖες, ἡ Βάσσα Μπαλο-
γισσινῆ, γέννημα καὶ θρέμ-
μα τῆς Πλάκας, ἀφ'οὗ πῆ-
ρε τὸ δίπλωμά της ἀπὸ
τὴν "Ανωτάτη Σχολὴ Κα-
λῶν Τεχνῶν, ἐδῶ, ἔφυγε
γιὰ τὴν Καλιφόρνια, ὅπου
ἐπέτυχε συνεχεῖς ὑποτρο-
φίαις στὴν ἐκεῖ εἰδικὴν σχο-
λὴν κεραμικῆς.

— Ἡ μεγάλη καθημερι-
νὴ ἑλληνικὴ ἐφημερὶς τῆς
Ν. "Υόρκης "Εθνικὸς Κή-
ρυξ, ἐγκαινιάσει εἰδικὴν
ρυθμὴν, γιὰ τὴν
Κοσμικὴ Στῆλη, γιὰ τὴν
γυναικεῖαν κίνησιν τῆς ἀμε-
ρικανικῆς πρωτεύουσας. Τῇ
στῆλῃ αὕτῃ γράφει ἡ νεα-
ρὴ κοσμικὴ "Αθηναία δ'ὶν
Μίλλυ "Ι. Γρέγου, ἀπὸ
διετίας ἐγκρατεστημένη στὴ
Νέα "Υόρκη.

— Τὴν ἥδη παίζομένη ἀπ'
τὸν θίασο Λογοθετῆδ Κο-
μεντὶ τοῦ Λετράζ "Εὐα-
ντὸς τοῦ Λάτ' θὰ διαδεχθῇ
κεῖ τὸ θέατρον "Κεντρι-
κόν ἡ πρωτότυπη κωμω-
δία τῆς γνωστῆς συγγρα-
φικῆς δασκ. Μαργαρί-
της Μπέζου "Παντρεμέ-
νος ἀνύπαντρος" ἐντὸς
τοῦ "Ιανουαρίου.

ΜΑΡΒΑ

ΓΥΝΑΙΚΕΙΟΙ ΤΥΠΟΙ

Η ΠΕΡΙΕΡΓΗ

Θέλει νὰ μάθῃ, διψᾷ νὰ μάθῃ, λαχτα-
ρᾷ, πεθαίνει, λιγώνει. Νὰ μάθῃ τί ;
Ὅ, τί τυχὲι. Δὲν τὴν μέλλει γιὰ τίποτα
ὠρισμένο. Τὰ μάτια τῆς παίζουν, καρ-
φώνονται, ξεταίζουν, τριγυρίζουν, ξανα-
καρφώνονται πάνω σ'αὐς, λαμπερὰ ἀπὸ
τὴν ἀσβεστὴ φλόγα τῆς περιέργειας ποὺ
καίει τὰ σωθικά της. Τῆς περιέργειας
γιὰ ὅ,τιδήποτε. "Αν ὁ τσαγκάρης τῆς
γειτονίας της εἶναι παντρεμένος, πὼς ἔ-
νε τῇ γυναίκα του, τί δουλεῖα κάνει ἡ
κόρη του, τί θὰ σπουδᾷ ὁ γυιὸς του,
ὅταν μεγαλώσῃ... Σὲ ποῖον ὁδοντογιά-
τρὸ ἔβγαλε τὸ δόντι του, ποῦ καθέται,
πόσο νοκί πληρώνει, ἂν ἔχῃ παιδιὰ, ἀ-
γούρια ἢ κορίτσια, κ' ἂν ἀγαποῦν πε-
ρισσότερο τὴν γιγαλίαν τους ἀπὸ τὴν μητέ-
ρα τους ἢ ἀπὸ τὸν πατέρα τους... Πό-
σο μισοῦ παίρνει ὁ "Αλφά, πόση συν-
ταξὶ παίρνει ὁ Βῆτα, πόσο φόρο πλῆ-
ρωσε ὁ Γάμμα καὶ τί ἀρρώστεια ἀκριβῶς
ἔχει ὁ Δέλτα.

Πὼς χωρᾶνε δὲ αὐτὰ μέσα της; Ποῦ
τὰ στοιβάξει, πὼς τὰ σωριάζει; Πὼς δὲν
κατρακυλᾶνε ἀξάφνα κάποια στιγμή νὰ
τὴ σφίξουν, νὰ τὴν πλημμυρίσουν, νὰ τὴν
πνίξουν, νὰ τῆς κόψουν τὴν ἀναπνοήν;
Ὅχι, οὐτε κατρακυλᾶνε, οὐτε τὴ σφί-
γουν, οὐτε τὴν πνίγουν. Τὸ ἀντίθετο μά-
λιστα, ξεχωρίζονται ὁμορφα-ὁμορφα, τα-
κτοποιοῦνται, ταξινομοῦνται. Εἶναι ἡ
πιδὸ θρηπτική, ἡ πιδὸ εὐχάριστη τροφή
ποὺ ἀφομοιώνεται γρήγορα στὸν ὀργανι-
σμό της. Μ' αὐτὰ τρέφεται, μεγαλώνει,
δυναμώνει καὶ μ' αὐτὰ λογαριάζει νὰ πε-
ράσῃ καλὰ γέραματά.

Τίποτα δὲν τῆς ξεφεύγει, τίποτα δὲ
μπορεῖ νὰ τῆς ἀντισταθῇ, καὶ ἄλλοι σας
καὶ τρεῖς ἄλλοι σας ἀν τῆς μῆτ' στὸ νοῦ
της νὰ μάθῃ τὸ μυστικόν σας... Τσάπ!...
ἀπὸ τὴν φλόγα τοῦ στήθους της ἀνάβουν
στὴ στιγμή οἱ ἀκτίνες αἰνιγτικῶν τῶν μα-
τιῶν της, ποὺ ζητοῦν νὰ σὲ τρυπήσουν,
νὰ σὲ σκίσουν, νὰ σὲ ἀναλύσουν. Νὰ σὲ
μαγνητίσουν σὺν τὸ φίδι τὸ πουλί. Καὶ
ἂν κρατήσῃ τὴν πρώτην στιγμήν, μὴν τὸ
χαίρειαι. Θάρρη κ' ἄλλες στιγμὲς καὶ
θὰ ξανάρθῃ. Ὅσα σὲ βρῇ ἀδιάφορη, κλα-
μένη, νευρική, ἀπελπισμένη, τρελλή ἀ-
πὸ χαρὰ. Ὅσα σου μιλῇ τεχνικὰ, ἀνάλο-
γα μὲ τὴν περίστασιν, ὥσπου νὰ πέσῃ
στὴν παγίδα. Δυὸ λέξεις νὰ τῆς πῇς,
δυὸ τραυλισμάτα, αὐτὴ ἔβγαλε τὸ μυστι-
κόν σου, τὸ τακτοποιῆσε στὴ στιγμήν, τὸ
ταξινομήσῃ καὶ τῷχει ἑτοιμὸν στὴν πρῶ-
τῃ ζήτησιν.

ΠΙΠΙΝΑ ΤΣΙΜΙΚΑΛΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΑ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ:	
ΕΤΗΣΙΑ	Δρχ. 110.000
ΕΞΑΜΗΝΟΣ	» 55.000
ΤΡΙΜΗΝΟΣ	» 30.000
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ (ἐτησίαν):	
Λίραι "Αγγλίας	3.10.0
Δολάρια	9

ΟΙ ΕΙΚΟΝΕΣ ΤΟΥ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ

ΕΜΠΡΟΣΘΟΦΥΛΛΟ

Ταγιερ ἀμπιγιέ ἀπὸ μαλακὸ μάλλινο ὕφα-
σμα. Ἡ ζακέτα εἶναι μακρὰ, σατυρωτὴ.
Ἔνας πολὺ μεγάλος γιαντὸς ἀπὸ ἀστρα-
κὴν συμπληρώνει τὴν χαριτωμένη μπερσα-
ποὺ σκεπάζει τὴν χωρὶς γιαντὸ ζακέτα.

ΟΠΙΣΘΟΦΥΛΛΟ

Ἔνα χαριτωμένο, μοντέρνο χτένισμα, μ' ἑ-
να μικρὸ γύρισμα ὀπίσω, σὺν ρολάκι.

ΣΤΟ ΠΛΕΥΡΟ ΤΗΣ ΕΥΑΣ

Ὁ ταπεινὼν ἑαυτὸν

Στὴ στήλῃ τῶν συνοικισίων,
ποὺ πῆρε πιά τὴ σταθερὰ τῆς
θέσιν στὶς σελίδες τῶν ἐφημερι-
δων, σταματᾷ σὲ δύο «ζητῶς».

Ἡ πρώτη νὰ γνωριστῇ μὲ νέον,
ῥαῖον, λεπτὸν, ὑψηλόν, κομψόν,
γλαυσομάθῃ, μορφομένον καὶ
πολὺ πλούσιον. Ὅσα προτιμοῦσα
νέον, ὁ ὁποῖος, ἐκτὸς ἀπὸ τὰ ἀ-
νωτέρω προσόντα, διαθέτει καὶ
ποητικὸν τάλαντον.

Καὶ τὸ ἄλλο «ζητῶς» τώρα.
«Δεσποίνης ἀπὸ χωρίο, μὲ γραμ-
ματά δημοτικὰ, μετρίας ἐμφα-
νισέως, μὲ αὐστηρὰς ἠθικὰς καὶ
χριστιανικὰς ἀρχὰς, γυναικα
τοῦ σπιτιοῦ καὶ τιποτὰ περισ-
σότερο, ζητεῖ νὰ ἔλθῃ εἰς γά-
μον μ' ἑνα καλὸ ἀνθρώπου, μέ-
χρι 45 ἐτῶν, αγαθὸ καὶ μὲ μα-
λακὸν χαρακτῆρα, εργατοτεχνίτη
ἢ μικροπράκτορα, ὄντα μόνον νὰ
ἐξασφαλίσῃ μίαν μετρίαν οἰκο-
γενειακὴν ζωὴν».

Ποῖα ἀπὸ τὶς δύο αὐτὲς κο-
πέλλες λέτε νὰ εἶναι ἡ τυχερὴ
τῆς ζωῆς; Τίς ἀκούσατε καὶ τίς
δύο. Ἡ μία μὲ τὰ μεγάλα φου-
μαρα. Ζητεῖ τὰ πάντα: νεῖστα,
πλοῦτο, ὁμορφά, πνευματικὴ
καλλιέργεια καὶ ποιητικὴς ἐ-
ξάρσεις. Ἡ φανταχτερὴ ζωὴ. Ἡ
χυπητὴ προθήκη μὲ τὸ πλου-
σιον περιεχόμενο. Ταξίδι στὸ πέ-
λαγος τῆς ζωῆς μὲ εἰσιτήριο
πρώτης θέσεως.

Ἡ καυμένη ἢ ἄλλη... Συμβι-
βάται καὶ μὲ στρωματσάδα
στὸ κατὰστρωμα. Φτωχὰ καὶ
μέτρια ὅλα της. Φτωχὰ τὰ γραμ-
ματάκια τοῦ δημοτικοῦ της, μέ-
τρια ἡ ἐμφάνισις της. Κ' ἂν, κύ-
ριοι νυμφεῖο, σὰς πέρασε ἀπὸ
τὸ νοῦ ὅτι θὰ ὀρθῇ στὸ πρό-
σωπὸν τῆς κοινωνικῆς, κοσμι-
κῆς, αὐτὴν ποῦ θὰ φιγουράρῃ
στὰ ἑξῆς σοφόνια καὶ θὰ δώ-
σῃ λαμπρότητα στὸ σαλόνι σας,
τραβᾷ τὸ δρόμο σας. Γυναι-
κα τοῦ σπιτιοῦ αὐτῆς «καὶ τί-
ποτα περισσότερον». Ἀπὸ κα-
ποιο χωρίον ἔρχεται καὶ δὲν ἔ-
χει στίς ἀποσκευὰς της παρά
μόνο τὴν ἠθικὴν ἀρχὴν, τὴν νο-
ικοκυρσύνην καὶ τὸ ρουχισμὸν
της. Φτωχὸ ἴσως νὰ δρίσκετε
τὸν ἐφοδισμόν της. Ἀλλὰ φτω-
χότατες εἶναι καὶ οἱ ἀξιώσεις
της. Τί ζητᾷ τάχα; Τὸν ἐργάτη
καὶ τὸν μικροπράκτορα. Τὸν ἀ-
γαθὸ καὶ μαλακὸ μεσῆλικά ποῦ
θὰ τῆς ἐξασφαλίσῃ ἑνα πιάτο
φαί, κ' αὕτῃ θὰ γίνῃ σκλάβος
τοῦ οἴκου τοῦ.

Δὲν εἶναι καθόλου βέβαιον ἂν
τὰ χαρίσματα τῆς πρώτης μὲ
τὶς πολλὰς ἀξιώσεις εἶναι με-
γαλύτερα ἀπὸ τὰ χαρίσματα
τῆς δεύτερης. Οἱ ἀξιώσεις ὁ-
μως ποὺ προβάλλει καθέννας
μας στὴ ζωὴ δὲν εἶναι ἀνάλο-
γες μὲ τὰ προσόντα ποὺ δια-
θέτουμε. Εἶναι ἀνάλογα μὲ τὸ
τοῦπὲ τοῦ καθενὸς, μὲ τὴν το-
ποθέτησιν ποὺ ἔμειν οἱ ἴδιοι κα-
νοῦμε στὸν ἑαυτὸν μας, μὲ τὸ
μέγεθος τοῦ θάρρους καὶ τοῦ
θράσους μας. Γι' αὐτὸ καὶ κον-
τευοῦμε νὰ γίνῃ κανόνας, οἱ πρα-
γματικὲς ἀξίες, εἴτε σὲ γυναι-
κες, εἴτε σὲ ἀντρες συναντιώ-
νται, νὰ μόνον στὸ περιβόριον,
καὶ στὴν ἑλληνικὴ ἐπιφάνεια νὰ
πλέθουν οἱ φελλοί.

Ἐκεῖνα ποὺ διδάσκει ὁ ἴη-
σοῦς, ὅτι ὁ ὕψων ἑαυτὸν ταπει-
νωθήσεται καὶ ὁ ταπεινὼν ἑαυ-
τὸν ὑψωθήσεται, ἀφοροῦν τὸν
ἄλλο κόσμον. Στὸ δικὸν μας τὸν
παλιόκοσμον ἐντελῶς διαφορετι-

κὰ γίνονται τὰ πράγματα. Σ'
ἐμὰς ἐδῶ, ὁ ὕψων ἑαυτὸν ὑψώ-
νεται καὶ ὁ ταπεινὼν ἑαυτὸν τα-
πεινώνεται. Γιὰ νὰ πάρῃς πολ-
λά, σὲ πολλὰ πρέπει νὰ ποντᾷ-
ρῃς. Καὶ τότε γίνονται καὶ Πά-
πισσα. Φτάνει νὰ τὸ δάλης στὸ
νοῦ σου. Οἱ σεμνὲς ἐκείνες Στα-
χτοπούτες ποὺ ἔμεναν κλεισμέ-
νες στὰ σπιτία τους καὶ περ-
νοῦσαν καὶ τὶς ἐπαίριαν πάνω
στὰ χρυσὰ τους ἀλογα τὰ βα-
σιλόπουλα, ἀνῆλκον στὸν κόσμον
τῶν παραμυθιῶν. Ἰσως ν' ἀνῆ-
λκουν καὶ στοὺς παλῶν καί-
ρους. Προχωρημένα εἶναι τὰ
χρῶμα μου, ἀλλὰ δὲν τίς ἔφα-
σα. Στὸ δικὸν μας τὸν καιρὸ, ἀ-
ζητήτες μένουσιν οἱ Σταχτοπού-
τες. Δὲν φάσκουν σήμερα νὰ
δρῶν τοὺς κρυμμένους θησαυ-
ροὺς τὰ βασιλόπουλα. Οἱ Στα-
χτοπούτες, ποὺ ἔγιναν ἀπείδε-
ς, ξεπορτίζουν ἀπὸ τὰ σπιτία
τους καὶ τὰ κυνηγοῦν.

Κακὸ εἶναι, ἀλλὰ ἔτσι εἶναι.
Γιὰ νὰ τὸ κρύψουμε; Κρύβου-
τας αὐτὸ ποῦ θεωροῦμε κακόν,
δὲν θεραπεύουμε τὸ κακόν. Ἀ-
πλῶς, δάζουμε γάντι σ' ἑνα χέ-
ρι πληγισμένο καὶ δὲν ἀφίνου-
με νὰ φαίνεται ἡ πληγή.

Μὴ γελοιάσατε. Γιὰ νὰ σὲ
προσέδουν πρέπει νὰ χτυπήσῃς
τὸ καμπανάκι σου. Ἀκόμα καὶ
ὁ καλὸς Θεός, ποὺ δὲν ἔχει ἀ-
νάγκη ἀπὸ κανένα, χρησιμοποιο-
εῖ τὶς καμπάνες στοὺς οἴκους
τῆς λατρείας του. Γιὰ νὰ σὲ ἐκτι-
μήσουν οἱ ἄλλοι, ἐσὺ πρῶτος
πρέπει νὰ ἐκτιμήσῃς τὸν ἑαυτὸ
σου. Ἄν ἐσὺ δὲν πιστεύῃς σ'
ἐσένα, πὼς θέλουν νὰ πιστέ-
ψουν οἱ ἄλλοι στὴν ἀξία σου;
Θέλει τὴ διτρίνα τῆς ἡ ζωῆς. Ὁ
καταστηματοῦρχος ποῦ στέκεται
μὲ τὸ ράσο τοῦ μοναχοῦ στὴν
πόρτα τοῦ καταστήματός του
γιὰ νὰ λῇ στοὺς διαβάτες ὅτι
φτωχὸ καὶ ἀσημαντὸ εἶναι τὸ
περιεχόμενο τοῦ μαγαζιοῦ του,
δὲν περιμένει δέξαι νὰ τὸν κα-
τακλύσῃ ἡ πελατεία. Ἡ πελα-
τεία συρρεῖ σ' ἐκεῖνον ποὺ ση-
μαιοστολίζεται καὶ διαλαλεῖ τὴν
ἀξία τῶν θησαυρῶν του.

Συχνότατα τὸν υνεκὲ συναν-
τᾷτε χτὴ θέσιν τοῦ χρυσοῦ ποὺ
διαφημίζεται. Ἀλλὰ τὸ ἐμπόριο
δὲν στηρίζεται στὴν εὐφυῖαν τῶν
ὀλίγων ποὺ ἀνακαλύπτουν τὴν
νοθεῖαν. Ἰσχύς του ἡ ἀφέλεια
τῶν πολλῶν.

Νὰ εἰσθε, κυρίες μου, δέβαιες
ὅτι ἡ νέα μὲ τὶς μεγάλες ἀξιώ-
σεις θὰ βρῇ τὸν ὥραιο καὶ τὸν
πλούσιον ποὺ καλεῖ ἀπὸ τὶς στή-
λες τῶν ἐφημερίδων. Ἀμφιβάλ-
λω μόνον ἂν ἡ ἄλλη, ἡ χωρικὴ
θὰ βρῇ τὸν ἐργάτη ἢ τὸν μικροῦ-
πράκτορα της.

Εἶναι τώρα ἀνάγκη νὰ σὰς
πῶ ὅτι στὴ φτωχὴ καὶ σεμνὴ
κόρη τοῦ χωριοῦ στρέφεται ἡ
συμπάθεια; Στὴν ταπεινὴν, ποὺ
σταυρώνει τὰ χέρια στὸ στήθος
καὶ καλεῖ τὸν ὀποιοδήποτε ἴω-
σφ νὰ γίνῃ σύτροφος τῆς ἀθώ-
ρυθης ζωῆς της καὶ νὰ τοῦ πῇ
μὲ χαμηλωμένα τὰ βλέφαρα, μὲ
τὸ ἐρυθρὰν στὰ μάγουλα τὸ
«Ἰδοὺ ἡ δούλη Κυρίου, γένοι-
τό μοι κατὰ τὸ ρῆμα σου». Τί
ὠφέλει; Σ' αὐτὴν ἡ θλιμμένη
συμπάθειά μας, στὴν ἄλλη ἡ
χαρὰ τῆς ζωῆς.

Πολὺ ἀδικο, δέβαια. Ἡ δου-
λειά μας ὅμως δὲν εἶναι νὰ ἐ-
πανορθώσουμε τὶς ἀδικίες. Εἶ-
ναι νὰ τίς σημειώσουμε.

Π. ΠΑΛΛΙΟΛΟΓΟΣ

Ο ΥΠΝΟΣ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ ΣΑΣ

«Ὁ ὕπνος θρέφει τὸ παιδί κ' ὁ ἥλιος τὸ μοσχάρι», λέει ἡ λαϊ-
κὴ σοφία, ἡ ὁποία εἶναι ἀλάνθαστη. Καὶ πράγματι, ὁ ὕπνος εἶ-
ναι βασικὸ στοιχεῖο τῆς υγείας τοῦ παιδιοῦ.

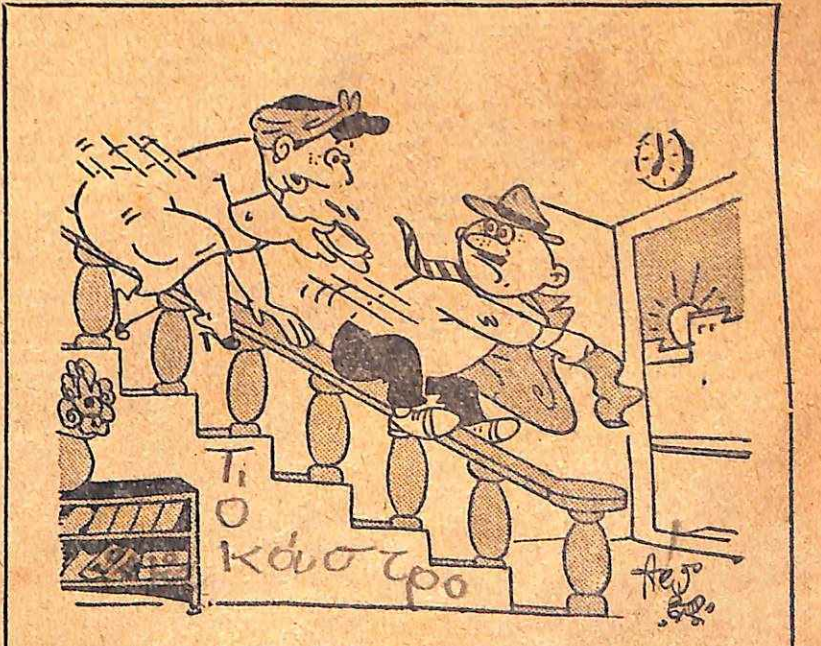
Τὸ μωρὸ περνᾷ τὸν καιρὸ του μὲ τὸ νὰ κοιμάται. Μὴν δια-
ταράττετε αὐτὸ τὸ πρόγραμμα μὲ τὸ πρόσχημα ὅτι θέλετε νὰ
διασκεδάσετε τὸν μπεμπῆ ἢ νὰ τὸν σηκώσετε λιγάκι γιὰ νὰ μὴν
εἶναι διαρκῶς ξαπλωμένος. Τὸ μωρὸ θὰ ξυπνᾷ μόνο γιὰ τὸν
θλασμό καὶ γιὰ τὴν τουαλέτα του.

Χορεύονται:

21 ὥρες ὕπνο κατὰ τὶς πρώτες μέρες. 19 ὥρες ὕπνο γιὰ ἑνα
παιδί τριῶν μηνῶν. 16 ὥρες ὕπνο γιὰ ἑνα παιδί ἑξή μηνῶν. 14
ὥρες ὕπνο γιὰ ἑνα παιδί ἑνὸς ἔως πέντε ἐτῶν. 12 ὥρες ὕπνο γιὰ
ἑνα παιδί ἑπτὰ ἔως δέκα ἐτῶν. 10 ἔως 11 ὥρες ὕπνο γιὰ ἑνα
παιδί ἑντεκα ἔως δώδεκα ἐτῶν. 9 ἔως 10 ὥρες ὕπνο γιὰ ἑνα παι-
δί δώδεκα ἔως δεκαεσσάρων ἐτῶν. 9 ὥρες ὕπνο γιὰ ἑνα παιδί
δεκαεσσάρων ἔως δεκαῆξη ἐτῶν.

Ποτὲ λιγώτερον ἀπὸ ὀκτῶ ὥρες ἔως τὴν ἐφηβικὴ ἡλικία.

Τὸ παιδί ἔχει περισσότερὴν ἀνάγκη ἀπὸ ὕπνο τὸ χειμῶνα πα-
ρὰ τὸ καλοκαίρι. Ὅσα τὸ δάσετε νὰ κοιμηθῇ νωρίς. Ὁ ὕπνος τοῦ
πρώτου μέρους τῆς νύχτας εἶναι πιδὸ ὠφέλιμος.

—Καῦμένε Λάμπη πιεῖς τουλάχιστον τὸν καφέ σου! Νη-
στικός θὰ πᾶς στὴ δουλειά;

(Τοῦ "Αρχέλαου).

ΣΤΗ ΜΟΝΑΞΙΑ ΜΟΥ

Ἐκάρφωσες τὰ μάτια σου τὰ θεῖα
στὰ μάτια μου, μιά μέρα ὀνειρευτή.
Σὲ τράβηξε ἡ θαθεῖα μεγαλοχολία
ποὺ μέσα τους φωλιάζει, μυστικὴ.

Τὸ δυνατό σου χέρι, ὦ γοητεία!
μ' ὠδήγαε σὲ κάθε κορυφῇ,
καὶ γύρω ἀπ' τὴ ζωὴ μου τὴν ἀθλία
ὑφαίνει μίαν ἀφάνταστη ζωή...

Τώρα βουδῇ, γεμάτῃ ἀπελπισία,
ψάχνω νὰ βρῶ, νυχτοήμερα γυρτῇ
ἀπάνω στοῦ θανάτου τὸ διβλῖα,
τὴν αἰνιγματικὴν σου τὴν ψυχὴ.

ΜΥΡΤΙΩΤΙΣΣΑ

ΜΙΑ ΨΕΥΤΙΚΗ ΣΤΑΣΙ

Εκείναι πάλι από το γράμμα μίας φίλης μου. Μου γράφει πως αγαπάει έναν άνδρα 7 δόκιμα χρόνια, κι' αυτός δεν το ξέρει. Στά πρώτα χρόνια, ο άνδρας έδειχνε στην κοπέλλα την αγάπη του, με κάθε τρόπο. Σε απάντησι αυτή του φερόταν με διάφορα καπρίτσια, για να τον «εσκάσει», όπως μου γράφει, κι' αυτό γιατί πίστευε πως όσο απομακρύνεται μια γυναίκα από τον άνδρα που αγαπά, τόσο πιο πολύ την θέλει αυτός. Μ' αυτή τη σκέψι όμως η κοπέλλα, κατάφερε να τον κουράσει, και τώρα να τυραννιέται αυτή από την αγάπη, κι' αυτός, που ποτέ του δεν ένοιωσε την αγάπη της, να ξεμακρύνει.

Πολύ σωστά και δίκαια!

Είναι πολύ κουτό αυτό που πιστεύουν μερικές γυναίκες, πως όσο αποτραβιούνται, τόσο πιο αγαπητές θα γίνουν. Αυτό έχει καπρίτσια ψεύτικα, που οδηγούνται από διαβόλο, κι' όχι από τον Θεό της Αγάπης. Ο Θεός, αυτός μόνο κι' στην αλήθεια πιστεύει. Κι' η αλήθεια είναι πως πρέπει να φέρεσαι στον αγαπημένο σου κάθε φορά όπως νοιώθεις, κι' όχι όπως θέλεις να φανείσαι.

Καλές μου φίλες, σας συμβουλεύω, πως πρέπει αν θέλτε να κερδίσετε μίαν αληθινή αγάπη, να είστε π ά ν τ α ε ί λ ι κ ρ ι ν ε ί ς.

ΜΥΡΤΩ

ΣΠΑΣΜΕΝΟ ΚΡΙΝΟ, Χαλάνδρι: Γό γράμμα σου μ' έκανε νάλω κοντά σου, και να δώ τον πάνο σου, σαν να τον ζούσα ή ίδια. Νοιώθα πόσο είναι μεγάλος. Όμως πρέπει να κρατήσης μια σθεναρή στάσι και να δής πως όλα θα ξεδιαλύνουν. Πρέπει να πής στον άνδρα σου, μια και καλή, πως προτιμάς να χάρισης παρά να φωνής άχόρυστη στους άρρωστους γονείς σου. Αν το δεχτεί, δάχης τουλάχιστο την ικανοποίησι ότι στάθηκες ανώτερη και βυστάσθηκες για τους γονείς σου. Αν όχι, τόσο το καλύτερο, θα καταλάβη πως είσαι αποφασισμένη για όλα, κι' όταν βρεθεί συγκεκριμένα μπροστά στον κίνδυνο του χαρισμού, μπορεί να σταματήσει και τις γρινιές.

ΑΝΑΖΗΤΩΝΤΑΣ ΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ: Χάρηκα πολύ που σου έκανα καλό με το γράμμα μου. Τη διεύθυνσι του προξενείου μας στη Β. Αμερική μπορείς να την πάρης αν γράψης ένα γράμμα στο Υπουργείο των Ξενοτικών Ισών. Η Αμερικανική πρεσβεία έχει την έδρη διεύθυνσι: Βασ. Σοφίας 2, Αθήναι.

ΔΥΣΤΥΧΙΣΜΕΝΗ ΥΠΑΡΕΙ, Θεσσαλονίκη: Έδωσα το γράμμα σου. Oeuvr de douneur, Πάτρας: Σ' ευχαριστώ, καλή μου φίλη, για τις εύχες σου. Χάρηκα που η πρώτη μου απάντησι σου έδωσε λίγη ξεκούρασι, όμως λυπόμαι που εξακολουθείς να βλέπεις τη ζωή τόσο απαισιόδοξα. Δεν είναι τόσο θερμό το αμάρτημα σου, καλή μου, για να όποφής τόσο, Έρω και αν μάρτυρησες το μουσικό από επιπολαιότητα. Όλες οι πράξεις είναι ανθρώπινες και τα σφάλματα ακόμη πιο ανθρώπινα. Μετανοήσω! Αυτό είναι αρκετό. Μετανοήσω αληθινά. Είσαι συγχωρεμένη! Μην ξαναγυρίσης στο ίδιο θέμα, γιατί πιά θα σε μαλώσω, και θα σου πω να πας ως μη φτάσουμε ως εκεί. Πρέπει να είναι αρκετή η διαβεβαίωσί μου, πως δεν ήταν τρομερό το σφάλμα σου. Απ' το δώ και μπρος θέλω να σε νοιώθω χαρούμενη. Δέξου την αγάπη του νέου που βέλησε να ζωντανέψη τα παιδικά σου όνειρα. Δέξου την και κύττα πιά μπροστά, τη ζωή κατάματα. Εύχομαι η καινούργια χρονιά να σου δώσει το βάλλο που ζητάς.

ΜΑΤΩΜΕΝΗ ΚΑΡΔΙΑ, Ένταυθα: Δεν μπορούμε να ζητιανεύουμε τον Έρωτα. Ο νέος, με το να σου στείλει πίσω όλα τα γράμματά σου, θα πής πως θέλει να σταματήσει κάθε δεσμός. Πρέπει και συ να φροντίσης να λήγης από το νού σου. Άλλ' όν βγάλλεις δεν είναι και τόσο δύσκολο, αφού άρχισες κιόλας να καλα-

κωτάς τον δεύτερο. Περίμενε όμως να εκδηλωθή αυτός πρώτα. Μη διάζεις τόσο. Πάντα πρέπει να αφήνουμε τον άντρα να λήγ τον πρώτο λόγο.

ΑΠΟΜΑΧΟΝ ΠΑΠΠΟΥΝ, Ένταυθα: Ευχαριστώ για τα καλά σας λόγια. Με ξεχωριστή συγκίνησι διάβασα το γράμμα σας, γιατί είναι αλήθεια ότι πρώτη φορά παίρνω γράμμα από έναν τόσο «Σεισαστό Παππού». Να είστε βέβαιος πως σκοπός του περιοδικού μας, και ιδιαίτερα της στήλης μου, είναι να οδηγή τη γυναίκα στον ίδιο δρόμο. Ότι, μ' αυτό θα κάνω κι' ελπίζω νάρθη μέρα, που όλες οι Έλληνίδες θα διαβάζουν το περιοδικό μας.

Εύχαριστώ που με τόσο καλωσύνη είδατε το κομμάτι εκείνο που έγραψα με τον τίτλο «Μόνα». Και χάρηκα ξεχωριστά, που σας έκανε να σκεφθήτε τόσο, έσείς ό «Σεισαστός Παππούς».

Η.Ν., Ένταυθα: Έκανες πολύ καλά που δεν δέχτηκες να συνδεθής με τον νέον αυτόν, αφού άγαπας άλλον. Πρέπει όμως να περιμένης να σου μιλήσει πρώτα εκείνος. Είσαι τόσο μικρή ακόμα. Μη διάζεις. Έχεις καιρό μπροστά σου, δόκλιχη ζωή. Μιά άγάπη, κρυμμένη μέσα σε μια νέα καρδιά, σαν τη δική σου, δεν βλάπτει. Αντίθετα μάλιστα μπορεί να σ' όδηγήσει στο καλό. Μπορείς, τώρα, μ' αυτή την ατίτι του αγαπημένου σου, να κάθεις να δράβεις και να μελετάς, για να μάθης λίγα γράμματα. Αυτό θα σ' όφελήσει και θα τον κάνει και κείνον να σε προσέξη, γιατί για χάρη του θα σ' ανιχνεύσει να μάθης γράμματα.

ΑΝΘΟΥΛΑ ΠΑΤΑΖΙΟΥ, Κομοτινή: Σ' ευχαριστώ, καλή μου, που με τόσο αγάπη είδες την ιστορία της Τάνας. Σ' ευχαριστώ επίσης για τα καλά σου λόγια, στο περιοδικό μας και σε μένα. Αντιγράφω το απόκομμο αυτό της επιστολής σου, μήπως και τη διαβάζη η μητέρα σου, και δη πως κρίνουν άλλες γυναίκες τις πράξεις της... Ελπίζω ακόμα πως αυτό θα κάνει καλό και στην Τάνα μας!

«Αγαπητή Κυρία Μυρτώ,

Είμαι φανατική αναγνώστριά σου εξαιρετικού περιοδικού «Γυναίκα» από της εκδόσεώς του, και του οποίου συνεργάτις τυγχάνετε. Επιπρόσθετα μου, καλή μου Κυρία, να σας εκφράσω τον θαυμασμό μου και πιστεύω με ότι η πρώτη σελίς που διαβάζω είναι η δική σας. Με συνεκίνησε πολύ η προθυμία σας να παράσχετε την προστασία σας στην Τάνα, την όποιαν και συμπανώ χωρίς να την γυρίσω. Δίδετε ακόμη ένα καλό μάθημα

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑ ΔΕΜΕΝΟΙ ΤΟΜΟΙ ΤΗΣ «ΓΥΝΑΙΚΑΣ»

Ένα πραγματικό απόκτημα για κάθε ελληνική οικογένεια, είναι ένας τόμος της «Γυναίκας», χρυσόδετος και καλλιτεχνικώτατος στην εμφάνισι. Ο Α' αυτός τόμος περιλαμβάνει τα τεύχη 1—13 του α' εξαμήνου. Τιμάται δραχ. 65.000 και πωλείται στα γραφεία μας. Οι αναγνώστριάς μας των επαρχιών μπορούν να μας έμβάσουν το ποσόν αυτό για την αποστολή του τόμου και δραχ. 5.000 επί πλέον για τα ταχυδρομικά. Ο δεύτερος τόμος θα δεθί εύθως μόλις εκδοθή και το 26ο τεύχος στο τέλος Ιανουαρίου 1951, όποτε συμπληρώνεται ο πρώτος χρόνος της εκδόσεως της «Γυναίκας».

ΜΠΟΡΕΙΤΕ ΝΑ ΕΧΕΤΕ ΤΑ ΤΕΥΧΗ ΤΗΣ «ΓΥΝΑΙΚΑΣ» ΣΕ ΕΝΑ ΚΟΜΨΟΤΟ ΤΟΜΟ

Όσες λοιπόν αναγνώστριάς μας επιθυμούν να έχουν σε ένα γερό και καλλιτεχνικά δεμένο τόμο τα τεύχη αυτά, μπορούν να τα φέρουν στα γραφεία μας, όπου θα τα παραδώσουν έναντι αποδείξεως και σε ώρισμένη ημέρα θα παραλαβάνουν από τα γραφεία μας πάλι,

ΕΝΑΝ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΩΤΑΤΟ ΧΡΥΣΟΔΕΤΟ ΤΟΜΟ

Το δέσιμο έκαστου τόμου στοιχίζει δραχμάς είκοσι χιλιάδας (20.000). Οι αναγνώστριάς των επαρχιών θα είδοποιηθούν από τις στήλες του περιοδικού, κατά πείον τρόπον θα γίνη η παράδοσι των τευχών και η παραλαβή των τόμων.

ΘΑ ΔΟΚΙΜΑΣΕΤΕ ΕΥΧΑΡΙΣΤΗ ΕΚΠΛΗΞΙ ΟΤΑΝ ΔΗΤΕ ΤΑ ΤΕΥΧΗ ΤΗΣ «ΓΥΝΑΙΚΑΣ» ΔΕΜΕΝΑ Σ' ΕΝΑ ΚΟΜΨΟ ΚΑΙ ΧΡΥΣΟΔΕΤΟ ΤΟΜΟ.

Μ' αυτό τον τρόπο θα έχετε όμοιόμορφα δεμένους τους τόμους της «Γυναίκας» που θα σχηματισθούν από τα τεύχη που εκδίδονται ήδη και θα εκδίδονται εις το μέλλον.

Άλληλογραφία Συντεξεως

ΑΝΘ. ΠΑΤΑΖΙΟΥ—Οι στίχοι σας είναι ακόμα πολύ άτεχνοι. Διαβάστε «Έλληνες ποιητές και μη διαλέξτε να δέτε δημοσιευμένη την εργασία σας».

ΔΥΟ ΑΔΕΛΦΕΣ, Νίκαια—Μπορείτε να ζητήσετε ό,τι πληροφορίες θέλετε.

ΑΛΕΞ. ΑΝΤΖΟΥΛΑΤΟΥ, Πάτρα—Οι στίχοι σας έχουν κάποιαν τρυφερότητα αλλά ύστερον ακόμα στη μορφή. Διαβάστε νεοελληνική ποίησι: Σολωμός, Παλαμάς, Μαλακάση, Πορφύρα, Βάρναλη, Χατζόπουλο κ.λ.π.

ΕΝΑ ΜΕΛΑΧΡΟΙΝΟ ΧΑΝΟΥ-ΜΑΚΙ—Για τα καλά σας λόγια σας ευχαριστούμε θερμά. Δυστυχώς οι στίχοι σας δεν είναι καλοί. Περιμένουμε κάτι άλλο.

ΦΙΛΗ ΤΗΣ «ΓΥΝΑΙΚΑΣ»—Η συνταγή για τα χνώτα είναι πιστή μετάφρασις από το Γαλλικό κείμενο, το όποιον έχει έλεγχθη από ομάδα έπιστημόνων Ιατρών. Τα κείμενα έχουμε εις την διάθεσιν σας. Προφάνως πρόκειται περί τυπογραφικού λάθους εις το Γαλλικό κείμενο.

ΜΥΡΤΩ

Η συντάκτις της
Μόδα ε άπαντά

ΡΕΝΑ ΑΠ: Σου εύχομαι, αγαπητή μου, να μην ξαναφορέσης τα μαύρα για πένθος. Αν όμως διατηρήσας καλή κατάστασι κανένα από τα μαύρα σου φουστανά, προς Θεού, μην το βάλης στα άχρηστα. Τα μαύρα φορεματάκια είναι στην τελευταία μόδα έφέτος. Φτάνει να τα άνοήγη μια φωτεινή νύκτα.

Ο ΠΡΟΘΑΛΛΑΜΟΣ

ΤΟΥ ΗΛ. ΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

ΕΚΕΙΝΗ είναι μια πολύ όμορφη Γυναίκα — είναι, καλύτερα, ένας έμπρηστης τόν άρσενικον αισθησεων, με το αιώνα προκλητικό χαμόγελό της, με τις υποσχέσεις που μοιράζοντα τα μάτια της και με το μοναδικό κομμάτι της, που το στήρι, αν δυο τρυφερές γάμπες, όπως ακριβώς έστράγγιζαν οι ιωνικοί κίονες τους αρχαίους Ναούς της Άφροδίτης. Βρίσκεται ανάμεσα στο τέλος της Ζωής και του Έρωτα έχει αποτυπωθή, υπό μορφήν υποκρινών κύκλων γύρω στα έπικίνδυνα μάτια της. Ο Άντρας, πάλι, είναι μάλλον άπειρος — είναι περισσότερο ανεαρος κύριος και λιγώτερο άντρας και μοιάζει δίπλα της με λιχουδικο παιδί, που βρέθηκε ξαφνικά μπροστά σε μια διτρίνα με γλυκίσματα και διαζεται να ικανοποιησθί τη γούσι του. Την πολιορκεί κι' αυτή τον ένθαρρύνει. Της κάνει προτάσεις και δεν του λείπει «όχι». Αποφασίζει το τελικό δήμε, που θα φέρη τα χείλια του στα χείλια της και, τότε, η Γυναίκα αποτραβιέται ξαφνικά, για ν' άρχισουν και πάλι απ' την αρχή...

Το ίδιο και σήμερα. Έξω βρέχει, είναι μια τρομακτική νερόποντή, σωστός κατακλυσμός και η όμορφη Γυναίκα ντυμένη μόνον με παντελές και διαμαντικά αναδευείται άργα, σχεδόν ήσυχια, μέσα στη ζεστή ατμόσφαιρα του διαμερίσματος της. Το καλοριφέρ καίει δυνατά. Σε μια στιγμή κυττάει το μπρασέλι της...

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (σιγά, στον έαυτό της): Πέντε... (στην ψή): Ου τώρα δεν θα περιμένη πιά, απ' τις τέσσερις που είχαμε ραντεβού... Οάχη φύγει... (Πασι άργά ως το μεγάλο τετράγωνο παράθυρο και τραβεί τις κουρτίνες. Ανάμεσα απ' το θολό τζάμι βλέπει τον κατακλυσμό, που έχει μεταβάλει τον έρημο δρόμο σε ποτάμι. Δεν υπάρχει έξω κανείς. Κανείς; Όχι, ακριβώς... Στο άπέναντι πεζοδρόμιο, ακίνητος κάτω απ' τη βροχή, στέκει κάποιος... Ποιος; Η γυναίκα διαίσθησις τον γνώρισε, πριν τον δη καλά-καλά το μάτι της. Σκουπίζει διαστικτά το τζάμι... κυττάζει... έπειτα το άνοίγει διάπλατα. Μπαίνει ο θόρυβος της βροχής): Πέτρο!

Ο ΑΝΤΡΑΣ (σηκώνει το κεφάλι του και τη βλέπει άναμση): Απ' τους ύγρους καταρράχτες): Α, έδώ είσαι! (Πικρόχολα): Νομίζω πως είχαμε κάποιο ραντεβού. Στις τέσσερις... Περίμενα, αλλά δεν έβάνηκες... Η ΓΥΝΑΙΚΑ (με ταραχή): Έλα, τώρα... Μη στέκεσαι έτσι μέσα στη βροχή... Έλ' άπάνω!

Ο ΑΝΤΡΑΣ (προχωρεί άργά, σά να μην τον νοιάζη το νερό κι' ανεβαίνει σιάζοντας στο διαμέριμά της): Ήρθα!

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (τόν κυττάζει με τρομάρα): Πά, πώ, νερά που τρέχουν! Έσύ δεν είσαι άνθρωπος, είσαι χείμαρρος! Βγάλε γρήγορα το παλτό σου... και τα παπούτσια σου... να βάλεις αυτές τις παντοφλές... Πά, πώ, νερό! Καλέ, συ θα γέμιζες και τη λίμνη του Μαραθώνος!

Ο ΑΝΤΡΑΣ: Νομίζεις πως είναι κατάλληλη η στιγμή για χιούμορ; (Κάθεται σε μια πολυθρόνα).

Η ΓΥΝΑΙΚΑ: Μα τί θές να σου πώ; Αυτό που έκανες ήταν μια τρέλλα...

Ο ΑΝΤΡΑΣ: Τρέλλα, έ; (Σιγά): Έστω... Μπορεί να ήταν μια τρέλλα, αλλά όπωσδήποτε πρόκειται για μίαν όμορφη τρέλλα... (Πιο σιγά): Έξ' άλλου, τί άλλο είναι ο Έρωτας;

Η ΓΥΝΑΙΚΑ: Ναι, αυτό είναι ο Έρωτας, μια όμορφη τρέλλα, δεν υπάρχει καμμία άμφιβολία...

Ο ΑΝΤΡΑΣ (δρμητικά): Μη μιλάς έσύ για τον Έρωτα, μην τον χαρακτηρίζεις, δεν έχεις το δικαίωμα να τον χαρακτηρίσης...

(Πιο ήρεμα, αλλά με πάθος): Που τον έξεις έσύ τον Έρωτα; Που τον είδες; Που τον γνώρισε; Έσύ γεννήθηκες μόνο και μόνο για να γεννάς στην ψυχή των άλλων κάτι, που η ίδια δεν θα το νοιώσης ποτέ...

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (ήρεμα): Κι' αυτό το «κάτι» είναι ο Έρωτας; Ο ΑΝΤΡΑΣ (με ταραχή): Ναι, αυτός είναι!

Η ΓΥΝΑΙΚΑ: Και λές πως δεν τον γνώρισα;

Ο ΑΝΤΡΑΣ: Ποτέ! Απόδειξις η ιστορία μας, άπόδειξις το μαρτύριο της δικής μας γνωριμίας. Έφτασες τις προάλλες να μου όποσχεδής πως θάρχουν στη γκαρσονιέρα μου και σε περίμενα κι' ήταν γεμάτο το δωμάτιο άρώματα κι' ήταν γεμάτο το στέρνο μου χτυποκαρδια και το ρολόι χρονόμετρούσε την άγωνία της ψυχής μου... Ωρα έξη παρά πέντε... παρά ένα... παρά τρία... παρά ένα... νά, τώρα θα χτυπήση το κουδούνι της πόρτας μου... όλη μου η ζωή κι' οι έλπίδες κι' οι πόθοι μου έχουν συγκεντρωθή στα μάτια μου... και, ξαφνικά, ντρρνουν... όχι, δεν είναι το κουδούνι της πόρτας, είναι το τηλέφωνο... Κι' η φωνή σου διαστικτή, χαμηλή, ταραγμένη... «όχι, μη με περιμένεις, Πέτρο, κάτι συνέβη κι' είναι αδύνατο νάρθω!» (Άνα είναι αδύνατο νάρθω!): Έπαθα, όχι το σάινει διαρεί!): Έπαθα, όχι το τράκ που έπαθαν οι Πρωτόπλαστοι όταν τους έδιωξε ο Παντοδύναμος απ' τον Παράδεισο, αλλά το τράκ που θα παθάναν, αν τους έδιωχνε και πριν καν δοκιμάσουν τον άπηγορευμένο καρπό!

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (γελάει): Πολύ άστείο...

Ο ΑΝΤΡΑΣ: Καί, μετά, μην έχοντας τί να κάνω, πήγα στον κινηματογράφο και σε όρηκα να θαυμάζης το φιλί του Μπουαγιέ στα χείλια της Μπέργκμαν! Αυτό ήταν το «σοβαρό» που σ' έμποδισε νάρθης σε μένα!

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (εύθυμα): Α, δεν έχεις δικίο! Ο Μπουαγιέ φιλάει θαυμάσια!

Ο ΑΝΤΡΑΣ (με θυμό): Και ποιός σε βεβαίωσε πως έγω δεν φιλάω... θαυμάσιωτερα;

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (με απότομο πάθος, μισοκλείνει τα μάτια, μιλάει με φωνή κοντράλα, έρωτιάρα): Ναι! Θα τό... έξα-

κοίτασά αυτό! Έως αύριο... Είσαι άλεύτερος αύριο;

Ο ΑΝΤΡΑΣ (έξω ορετών, με φωνές): Τα βλέπεις; Με παγιδεύεις πάλι! Είσαι ή γατα που δίνει αέρα στο ποντικάκι και το κάνει να έλπιση πως μπορεί να φύγη, ενώ έτοιμάζει τα μυτερά νύχια της (Ξαναπέφτει αποκαμμένος στην πολυθρόνα του): Όχι... όχι... Δεν είμ' έλεύθερος αύριο, ούτε μεθαύριο, ούτε ποτέ. Δεν υπάρχει κανένας λόγος να τυραννιέμαι με μια γυναίκα που δεν ξέρει καθόλου τον Έρωτα!

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (με ύφος απότομο σοβαρό): Που δεν τον ξέρει... ή που τον ξέρει πολύ καλύτερα από σένα;

Ο ΑΝΤΡΑΣ (σαρκαστικά): Λές;

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (πάει κοντά του διαστικτά, κάθεται στο μπράτσο της πολυθρόνας του): Ακουσέ με... (Του πιάνει το πρόσωπο στα δυο της χείρια): Γιατί δεν θέλεις να μείνουμε ακόμη λίγο στον προθάλαμο του Έρωτος; Γιατί δεν θέλεις να καταλάβης πως αυτός ο προθάλαμος έχει την περισσότερη γοητεία σε μίαν έρωτική ιστορία; Ο Έρωτας, άγάπη μου, είναι ένα ταξίδι, του όποιου το τέλος είναι πάντοτε το ίδιο, το γνωστό, το στερρό, το πικρό για όλα τα έρωτεύματα όντα της γής. Το ίδιο τέρμα έχει ο Έρωτας μιάς ώρας κυρίας κι' ενός κομψού κυρίου, με το τέρμα που έχει ο Έρωτας ενός Ταϊτινού σε μια όμοφυλη του, κι' ενός Έσκιμούου σε μια χαριτωμένη Λατινέζα κι' ακόμα-άκόμα ενός όποιουδήποτε άρσενικού ζώου με το θηλυκό

ταξίδι του. Παντού το τέρμα είναι το ίδιο. Τη μεγάλη σημασία την έχει το ταξίδι, την έχει η διαδρομή που ό ακολουθήσας όσπου να φθάσης σ' αυτό το τέρμα. Τι συνεκίνησε και τί διατηρήσας σαν παραμύθι, όταν θα μ' έχες άπόλυτα δική σου κι' όταν θα σ' έχω δικό μου. Τότε θα λές: «...μια φορά κι έναν καιρό ήταν ένα βασιλόπουλο, που περίμενε την άγαπημένη του κι' εκείνη δεν άγαπήθηκε ποτέ το βασιλόπουλο άφήσας τα κεραυνούς και τη θύελλα μουσκεμένο απ' τη βροχή, στηθηκε να ξεφυκήση κάτω απ' το παραθυρό της!». Αυτό θα λές, τότε, και θα θυμάσαι με συνεκίνησι πως το «βασιλόπουλο» ήσουν έσύ κι' η «άγαπημένη» του ήμουν έγω! (Του κοιτάει άπαλά το κεφάλι). Με καταλαβες τώρα;

Ο ΑΝΤΡΑΣ (υπερδεμένος): Άηλαδής... πρέπει να παραδεχθώ πως δεν έχεις και πολύ δίκιο...

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (δριαμδευτικά): Βλέπεις, λοιπόν;

Ο ΑΝΤΡΑΣ (σηκώνεται): Άς πάω... Θα σε περιμένω αύριο κι' άς είμαι σίγουρος πως δεν βάρθης...

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (τόν άγκαλιάζει άπότομα και κάλλει τα χείλια της στα δικά του).

Ο ΑΝΤΡΑΣ (κατάπληκτος): Τ' ήταν αυτό;

Η ΓΥΝΑΙΚΑ: Για να μάθης να μην είσαι ποτέ σίγουρος, όταν έχης να κάνης με γυναίκες!

ΗΛ. Ι. ΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Φόρεμα από γκριζό ζέρσεϋ, με πρωτότυπο λοξό κουμπωμα στο κορσάκι και τη φούστα, σε γραμμή πολύ άμβλείας γωνίας. Γιακαδάκι κλειστό και σχιστή μανσέτα. Μοντέλο του Ιταλικού Οίκου Γκουεντάτι.

ΤΟ 1951

ΑΠΑΙΤΕΙ ΤΕΛΕΙΟΤΗΤΑ ΣΤΗΝ ΕΜΦΑΝΙΣΙ

Το 1951 είναι ο χρόνος που θέλει τη γυναίκα τέλεια από κάθε άποψη. Τέλεια ψυχικά, 'Αποφασισμένη' ν' αναλάβει τις ευθύνες που πέφτουν στη ράχη της και τις ευθύνες για να παρουσιάσει το σπίτι της, την οικογένειά της και τον εαυτό της νοικοκυρεμένα και τέλεια σε εμφάνιση.

«Οι λεπτομέρειες κάνουν το τέλει» είπε ο γίγας της τέχνης, Μιχάηλ Αγγέλους.

Οι λεπτομέρειες στην εμφάνιση κάθε γυναίκας είναι τα αξεσουάρ. Σ' αυτά λοιπόν πρέπει να συγκεντρώσει την προσοχή της αν θέλει να παρουσιάσει μιάν αρμονική συνταίριασμένη εμφάνιση.

Έτσι, κάθε μικρό τριξ, όσο ασήμαντο και αν φαίνεται, κάθε συνδυασμός, μπορεί να την βοηθήσει να επιτύχει το σκοπό της. Από την καρφίτσα που θα φορέσει στο λαιμό έως το βερνίκι με το οποίο θα κάνει πεντικιούρ, όλα πρέπει να είναι ταίριασμένα.

—Ποίν απ' όλα, η μόδα του 1951 απαιτεί τέλειο κεφάλι, τέλειο χτένισμα. Τα σινιόν, οι μικροί κότσοι είναι έφετος πο-

λύ στη μόδα, ιδιαίτερα στις βραδυές εμφανίσεις. Τα κοσμήματα φοριούνται έφετος στο κεφάλι. Ένας κότσοις, χαμηλά πίσω από το κεφάλι, πλαισιώνεται εξάισια με ένα κολιέ, ή με μία χρυσή αλυσίδα, με ένα λεπτό κόσμημα επάνω από τον αυχένα.

—Για να είναι γενικά τέλεια τα κοσμήματα που θα φορέσετε το 1951 — αληθινά ή ψεύτικα αδιάφορα — πρέπει να είναι μεγάλα και αστραφτερά, και αν είναι δυνατόν να σχηματίζουν αστρο ή έναν άστερι-σμό. Μπορείτε να φορέσετε ένα λαμπρό κόσμημα όπουδη-ποτε, φθάνει να χτυπά στο καπέλό σας, στα μαλλιά σας, στο πέτο σας, στη ζώνη σας.

—Για να έχετε τέλεια σιλουέτα είναι απαραίτητο να είσθε εφωδιασμένη με τον κατάλληλο κορσέ. «Αν συνειθίζετε να φορτίτε άλλοτε πολύ στενές και άλλοτε φαρδιές φούστες, σας χρειάζονται δυο, αν όχι περισσότερο ειδών κορσέδες. Μη ξεχνάτε πως ακόμη και το ωραιότερο φουστάνι πηγαίνει χαμένο όταν δεν φοριέται με κατάλληλο κορσέ.

—Τέλειο πρέπει να είναι και το φρόντισμα που κάνετε στον εαυτό σας. Μην αφήνετε ποτέ απεριποίητα τα φρύδια σας. Φτιάχνετε την περμανάντ σας την ημέρα που την χρειάζεστε και όχι πριν από μία βδομάδα. Έχετε άψογα νύχια, φρέσκο μανικιούρ, και ξυρισμένες τις κνήμες σας.

—Αποκτάτε τελειότητα εμφάνισης με μιάν εσάρπα ή με ένα μαντήλι διάφανο για το βράδυ, χονδρό και με φράντσες για την ημέρα ή την έξοχή. Καρφώνετε το μαντήλι σας μ' ένα θαυμάσιο κόσμημα ή συγκρατήσετε τις δυο άκρες του με τη ζώνη σας.

—Για να είναι τα γάντια σας τέλεια πρέπει να είναι άπολυτα σύμφωνα με τη μόδα του 1951: να έχουν δηλαδή ζωηρό χρώμα και να φθάνουν έως τους αγκώνες. Τα σπόρ γάντια εξακολουθούν να είναι κοντά ενώ τα μακριά συνοδεύουν τις βραδινές τουαλέτες.

—Φροντίστε να εφοδιασθήτε με ένα τουλάχιστον από τα αξεσουάρ του 1951: μία βελούδινη μπλούζα, βελούδινα παπούτσια, μία γραβάτα από γούνα μία καλή καρφίτσα για το στήθος, ένα αστρο.

—Τα αξεσουάρ αυτά πρέπει να τα φορτίτε με τον ιδιαίτερο προσωπικό σας τρόπο και όχι τυπικά ή αβρόντιστα.

—Το μαντήλι από μεταξωτή μουσελίνα μπορεί να φορεθεί από το κεφάλι έως τη μέ-

ση. Μπορεί να δεθεί — ιδιαίτερα όταν είναι σε χρώμα μπλέ ρουά — γύρω στον κότσο και να συνοδεύσει μιάν εσάρπα από αστέν σε χρώμα εκάιγ. Περνιέται μέσα από την ζακέτα για αντικατάσταση τη μπλούζα. Μπορεί να δώσει άκρη με χάρη ανάμεσα από το κούμπωμα μιάς ζακέτας λίγο παρακάτω από τη μέση. Συμπληρώνει ένα σκωτσέζικο φορέμα χωρίς γιακά δεμένο κόμπος γύρω στο λαιμό. Γενικά, μπορεί να παίξει ρόλο εσάρπας και αντικαθιστά το γιακά σ' ένα κλειστό πουλόβερ.

—Ένα κολιέ από πέρλες μπορεί να φορεθεί με διαφορετικούς τρόπους και σε διαφορετικά χρώματα. Να είναι δηλαδή λευκό, ρόζ ή γκρι. Μπορεί να περαστεί μέσα από μιάν ωραία, χονδρή κοτσίδα, που πλαισιώνει το κεφάλι σαν διάδημα και να συνοδεύεται με κρεμαστά σκουλαρίκια από τις ίδιες πέρλες. Έτσι μία νέα μπορεί να εμφανισθεί σε μία εσπερίδα με έντελως διαφορετική εμφάνιση. Το ίδιο κολιέ μπορεί να περασθεί και να δεθεί κόμπος στην μπλουτιέρα του ταγιέρ, ή στο χερούλι μιάς μαύρης τσάντας από δέρμα αντίλοπης. Τίποτε δεν ντύνει ωραιότερα ένα μεγάλο μυτερό ντεκολτέ από ένα μεγάλο κολιέ που περιβάλλει το λαιμό και πέφτει σε διπλό κόμπο. Το κολιέ μπορεί ακόμη να γίνει και βραχιόλι όταν τυλιχθεί πολλές δίπλες στο χέρι.

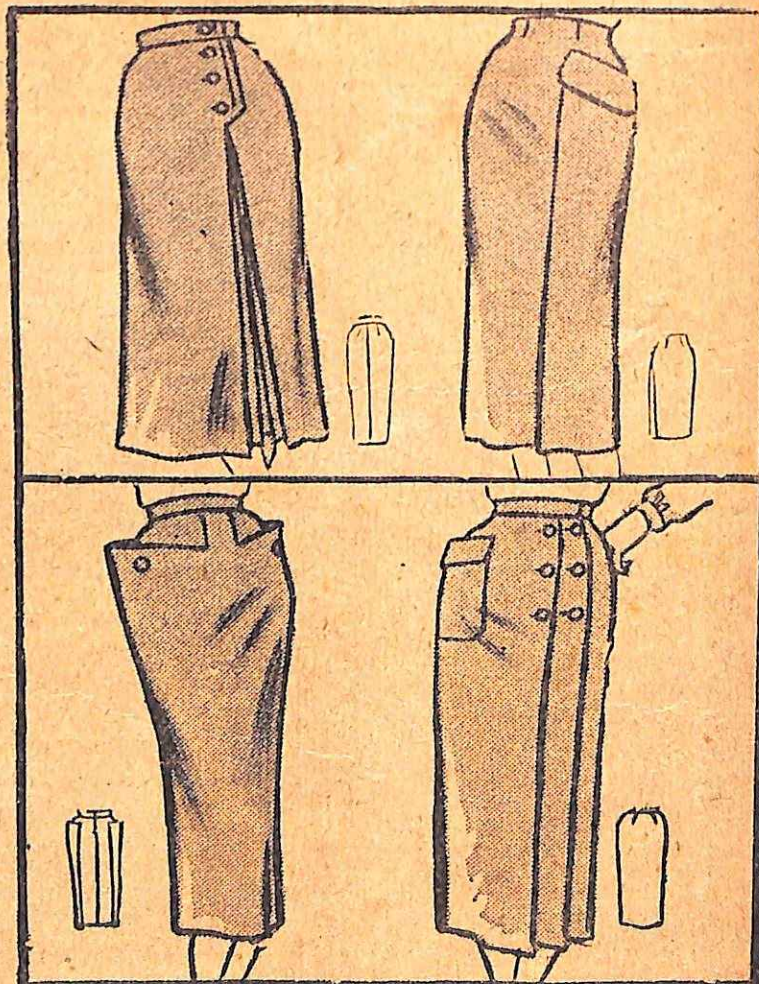
—Τα λουλούδια είναι πάντα εξάισιο στολίδι. Μπορούν να φορεθούν στο κεφάλι νέου κοριτσιού, πίσω στο λαιμό, στο μικρό κότσο, ιδιαίτερα όταν είναι τριαντάφυλλα. Μπο-

ρούν να στολίσουν ένα μανδόν ή μία φούστα μαύρη από δαντέλα και τούλι, ένα τριαντάφυλλο στο πλάι κάτω από τη μέση και ένα προς το κέντρο. Ένα γκριζό φορέμα με κλειστό λαιμό μπορεί να στολισθεί θαυμάσια μ' ένα τριαντάφυλλο και ένα μακρύ μαύρο δαντελένιο γάντι μ' ένα μεγάλο κρίνο στον αγκώνα.

—Το ζιλέ σας μπορεί να είναι έντελως 1951 αν καλύπτει μόνο την πλάτη σας και δένη στο λαιμό και στη μέση με πρωτότυπο τρόπο. Μπορεί να είναι κομμένο ανόφορμ και να σταυρώσει επίσης στο στήθος, σαν μία μικρή λιζέξ.

Γ. Δ. Άν.

ΑΛΗΘΙΝΗ ΑΓΑΠΗ

Όταν το βράδυ εκείνο, ο Μαρέτι έμπηκε στην ταβέρνα που συχνάζει, είδε σε μία γωνιά να κάθεται κάποιος άντρας με ό-χι τόσο καλή εμφάνιση. Μά, ωστόσο, το πρόσωπό του φανέ-ρωνε πως ήταν άνθρωπος που άλλοτε είχε περάσει καλές ημέ-ρες και ανήκε σε κάποια ανώτε-ρη κοινωνική τάξη. Αυτό είχε κι-νησει ιδιαίτερα το ενδιαφέρον του Μαρέτι, που, στο τέλος α-περάσισε να τον πλησιάσει και να του πιάσει συζήτηση.

Κάθισε, λοιπόν, στο τραπέ-ζι του αγνώστου και τον ρώτησε με ένα ευθαρρυντικό χαμόγελο: — Είσαστε ένεος; Για πώ-

τη φορά έρχοσα-στε στην πόλι μας;

— Ο αγνώστος τον έκτυπαξε.

— Ναι, είπε άργα κι' αδιάφο-ρα, για πρώτη τη φορά.

Πήρε βαθειά ανάσα κι' ύστε-ρα προσέθεσε άργα: — Μου άρεσει πάρα πολύ εδώ...

Το βλέμμα του πλανιόταν αό-ριστα μέσα στο μικρό επαρχια-κό κέντρο, που μόλις είχε άρχι-σει να αποκτά κάποια ζωή με-τά τον τρομερό πόλεμο.

— Η εμφάνισή μου δείχνει ότι έχω κάνει πολύ μακρινό τα-ξίδι. Πραγματικά, έρχομαι με-τά πόδια από την Γιουγκοσλα-βία, όπου ήμουν αιχμάλωτος... πέντε ολόκληρα χρόνια...

— Τα περάσατε άσχημα; ρώτησε ο Μαρέτι.

— Ούτε κουβέντα. Φτάνει μονάχα να σάς πώ, ότι πέ-ρασα με τα πόδια πολλούς δρό-μους, που προπολεμικά τους εί-χα φτιάξει εγώ!... Ναι... Μό-λις βγήκα από το Πολυτεχνείο, έπιασα δουλειά. Έφτιαχνα δρό-μους και ήμουν τόσο εύτυχι-σμένος...

Η φωνή του τώρα είχε πάρει έναν παραένο τόνο.

— Και τώρα; Τώρα, τί κά-νετε;

— Είμαι ένας δυστυχισμένος. 'Η τύχη τά έφερε έτσι... Μά δεν παραπονούμαι. Είναι άνόητο να τά βάλλω κανείς με την Τύχη... Κι' όσο για τη γυναίκα μου...

Ο ένεος σταμάτησε για λί-γο. Το βλέμμα του τώρα πήρε μιά ωρισμένη κατενθυσή. Καρ-φώθηκε στο παράθυρο που έ-βλεπε στο δρόμο.

— Η γυναίκα μου, εξακο-λούθησε, ήταν εξαιρετικά όμορ-φη. Υπάρχουν μερικά πράγμα-τα, που όσο και να θέλη κανείς, δε μπορεί να τα λησμο-νήσει. Ήταν μιά γυναίκα, που δεν ήξερε τί σημαίνει λύπη, ή-ταν μιά υπαρέξ, που και η αναστησι της μονάχα σου έδινε δύναμη για τη ζωή. Είμαι βέ-βαιος ότι είχε την εντύπωση, ότι όλα στον κόσμο αυτόν, είχαν δημιουργηθεί για να της προζε-νούν ευχαρίστησι. Θυμάμαι με συγκίνηση, πώς μου έπιασε το χέρι και πώς άφινε το κεφάλι της να πέσει στην αγκαλιά μου, όπου εύρισκε την ετυχία...

Ο Μαρέτι τον άκουγε άμί-λητος. Άλλά σε λίγο ρώτησε: — Κατόπιν τί συνέβη;

— Ένεος δεν άπάντησε.

— Την συναντήσατε μετά τον πόλεμο;

— Ναι, είπε ήρεμα, σαν ένας αλλοιωτικός άιθρο-πος αυτή τη φορά. Το τραίνο φεύγει σε δέκα λεπτά...

— Εξαιρέτησε το Μαρέτι και έφυγε άργα.

Όταν ο ένεος βγήκε έξω ά-πό το κέντρο, ο Μαρέτι μουρ-μούρισε, μόνος του: — Δίκιο έχει!... Στη Νίνα δεν θα πώ λέξι... Γιατί, πραγ-ματικά, μπορεί να της κατα-στρέψω την τόσο ετυχία της! Δεν πρέπει να μάθω ποτέ ότι ο πρώτος της άντρας ζή και ότι — τί κρίμα — την αγαπάει με τόση δύναμη!...

— Ναι.
— Πότε;
— Σήμερα...
— Πώς; Την συναντήσατε σήμερα;

— Ναι. 'Επί τέλους, την ά-νακάλυξα σ' αυτήν εδώ την πό-λι, ύστερα από μιά περιπλάνη-σι, που κράτησε σχεδόν ένα χρόνο. Μά, ποσο άλλαξε ο κό-σμος!... Ποιόν να κατηγορήσω; Ποιός φταίει γι' αυτό, που μου συνέβη; 'Επιληροσορήθηκα ότι η γυναίκα μου μένει εδώ και ήρθε. Μέρες ολόκληρες έγυριζα μέσα στους δρόμους, ώσπου χθές την είδα!... Μένει σ' ένα πολύ όμορφο έξοχικό σπίτι, μέ-σα σ' έναν όλαν-θιστο κήπο. Στε-κομουνά ώρες ο-λόκληρες προ-σπάσασα να κά-να και την έβα-λμα. Φορούσε μιά μετ αξω τη τουαλέτα με χτυ-πάφυλλα... Έκοδε τριαν-τάφυλλα ήταν πάντοτε η άδυνα-μία της. Τί όμορφη είκονα!

— Θεέ μου, ψιθύρισε ο Μα-ρέτι, τόσο σιγά, ώστε να μη τον άκούση ο ένεος.

— Ναι, ναι, έξηκολούθησε αυτός, αλλά σε ζωηρό τόνο αυτή τη φορά. 'Επειδή άργού-σα να γυρίσω από τον πόλεμο,

— Ζούσα στην αιχμαλωσία — τά ίχνη μου είχαν σδησθεί στη ζωή, μ' έκήρυξε σε άφανεσία!... Παντρεύθηκε άλλον!...

— Μά νομίζω ότι έχετε δι-κάωμα...

— Κάνενα! 'Εγώ είμαι πιά νεκρός για τον κόσμο αυτό. Τί σημασία έχει το αν ζω; Σας είπα λίγο πιό πριν: 'Ο κόσμος σήμερα άλλαξε πολύ! Το μόνο που δεν άλλαξε και δεν θα μπο-ρέσει ποτέ ν' αλλάξει είναι ότι την αγαπώ!

— Μιά ακριβώς γι' αυτό...

— Όχι, τον δικό μου, άγάπη είναι να σκέπτεται κανείς πρώ-τα εκείνον που αγαπά.

Χαμογέλασε και συνέχισε: — Ο' άρχισω και πάλι από την άρχή. Έχω έναν πολύ δύ-σκολο δρόμο μπροστά μου...

Σας είπα, ότι το επαγγελμά-μου είναι να φτιάχνω δρόμους. 'Ελπίζω σ' αυτόν τον διαφορε-τικό δρόμο της ζωής να κατα-φέρω κάτι. Δεν έχω χρήματα, δεν έχω σπίτι, δεν έχω ρούχα...

Μά... δεν με νοιάζει. Φτάνει που 'Εκείνη είναι και ζή ετυ-χισμένη και χαρούμενη. Φεύγω χωρίς να της μιλήσω, χωρίς να μάθω τίποτε για μένα...

Κύτταξε το ρολόι στον τοί-χο: — Είναι άρα, είπε ήρεμα, σαν ένας αλλοιωτικός άιθρο-πος αυτή τη φορά. Το τραίνο φεύγει σε δέκα λεπτά...

— Εξαιρέτησε το Μαρέτι και έφυγε άργα.

Όταν ο ένεος βγήκε έξω ά-πό το κέντρο, ο Μαρέτι μουρ-μούρισε, μόνος του: — Δίκιο έχει!... Στη Νίνα δεν θα πώ λέξι... Γιατί, πραγ-ματικά, μπορεί να της κατα-στρέψω την τόσο ετυχία της! Δεν πρέπει να μάθω ποτέ ότι ο πρώτος της άντρας ζή και ότι — τί κρίμα — την αγαπάει με τόση δύναμη!...

Ο ΘΡΗΝΟΣ ΤΗΣ ΡΑΧΗ

Φωνή εν Ρομά ήκουσθη:
θρήνος, κλαυθρός και άδυσ-
(μὲς πολλὰς)
Ραχή κλαίονσα τὰ τέκνα
(αὐτῆς)
καὶ οὐκ ἔδυνάτο παρακλη-
(θῆναι)...

Καλύπτρα φορῶ τῇ σποδῇ τῶν αἰώνων
Ποιὸς δογγὰ μὲ τὸ δόγγο μου; Κλαίει μὲ τὸ θρήνο;
Στὸ ποτήρι δὲν ἄρῃσα στάλα τῶν πόνων
κι' ὅλο ξεχειλό βρίσκεται κι' ὅλο τὸ πίνω.

Μιὰν ἀπέθαντ' Ἐκάδῃ στὰ στήθια μου κρύβω
Τὸ Ραμά μ' ἔχει πλάσει στῶν χρόνων τὰ δαδή
Τῇ, πού μουλάχε μοῖρα, στῆς ζωῆς τὸ στίβο
Πιὸ πικρὴ, πιὸ θολὴ πουθενά δὲν ἔσταθῃ.

Τὰ μαύρα κουρέλια μου ζῶσαν τὴν πλάσι
κατακόμβες, μπουντρούμια, κελλιά τοῦ θανάτου...
Στῆς Γερικῶς τὰ δόμομαυρα τείχη ἔχω φάσει
'Απ' τὸ Δίστομο, τ' 'Αουσιτς ἔχω ἡ δόλια περάσει...

Πόσα ὀνόματα πόσα δὲν πῆρα σ' ἀλήθεια...
—Μαρία τὸν πόνο σου—κι' ἔγινε μὰνα
Τ' οὐρανοῦ χαμογέλιο νὰ κλείνω στὰ στήθια
Νὰ μαδιέμαι σὲ τάφους θλιδὶ πελεκάνια!

Πὼς ὁ δρόμος δὲ σώνεται τούτος, ὠμίενα!
Κι' ὅλο πάντα τὴ χάνω τὴ νιά μου τὴ γέννα;
Πὼς τοῦ 'Ηρώδῃ μαχαίρι δὲν ἔσφαξε μένα;
Βλαστάρια μου πλήθια σὰς κλαίω σὰν ἕνα.

Πολύκαρπ' ἀμπέλια, χωράφια χρυσάφια
στὴ Χανσάν ἐκαρπίζαν γιὰ σὰς ἀπλωμένα...
Μὰ σὰς πῆραν τὸν ἥλιο, σὰς δῶσαν τὰ παθία,
Νὰ μὴν ἔσωνα νάκουγα, μὴν εἶχα ἰδωμένα.

Τριπλοδίπλωτες, μαύρες, βαρεῖες ἀλυσίδες
πληγῶσαν τὰ πόδια σας, σκίσαν τὰ χέρια.
Τὰ ραῖνω μὲ δάκρυα. Μὲ λυμένες πλεξίδες
Τὰ σφουγγίζω μὲ μύρα κι' ἀνάδω ἀγιοκέρια.

'Ερωτόλαλες ἀνοίξεις πὼς σὰς γελοῦσαν!
Σὰς καλοῦσαν, πανάκια λευκά, σὲ ταξείδια,
Καταλύτρες οἱ μπόρες, οἱ τυφῶνες ὀρμούσαν,
τὰ δνειρά σας κουρσέψαν, τ' ἀφήκαν ξεσκλίδια.

'Αχ! Τῶν σπλάχνων μου σπλάχνα, τοῦ κόσμου
(ἐλάτι).

'Ανθοί μου κι' ὀλόφωτα μάτια μου, ἀστράκια!
Τὸ μαῦρο του σέλωσε ὁ δαίμονας ἀτί.
Κι' ἡ κόλαση μίση κοχλάζει φλογάτη.

Τοὺς κόσμους στὰ χέρια τὰ δυὸ μου θ' ἀδράξω
Γιγάντισσα Γῆ στῶν αἰώνων τὸ διάδα
Τὰ ψηφιά μου «Ρ α χ ἡ λ» μὲ φωτιά νὰ χαράξω
Νὰ πετρώσω σὰ Μένουσα—τοὺς φονιάδες σας—
(λάβα!)

Νάσαι λεύτερ' ἡ στράτα σας, οἱ ὄρες δροσάτες
Οἱ αἰθέρες τραγοῦδια νὰ λένται ταιριασμένα
Καὶ μεστές ἀπὸ μέλι, μεστές ἀπὸ γάλα
νὰν' οἱ μέρες σας ὅλες κι' οἱ νύχτες γιομάτες.

Κι' ἔτσι νάφτανε κάπου βλογνημένη μιὰν ὥρα
Καὶ νάπαρνε τέλος οἱ αἰώνια πορεία
Νὰ σωθῶ σὰν τὸ σύννεφο μὲς τὴν αἰθρία
Νιόβη κι' Ἐκάδῃ, Ραχήλ κι' Μαρία.

ΓΕΩΡΓΙΑ ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗ—ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΗ

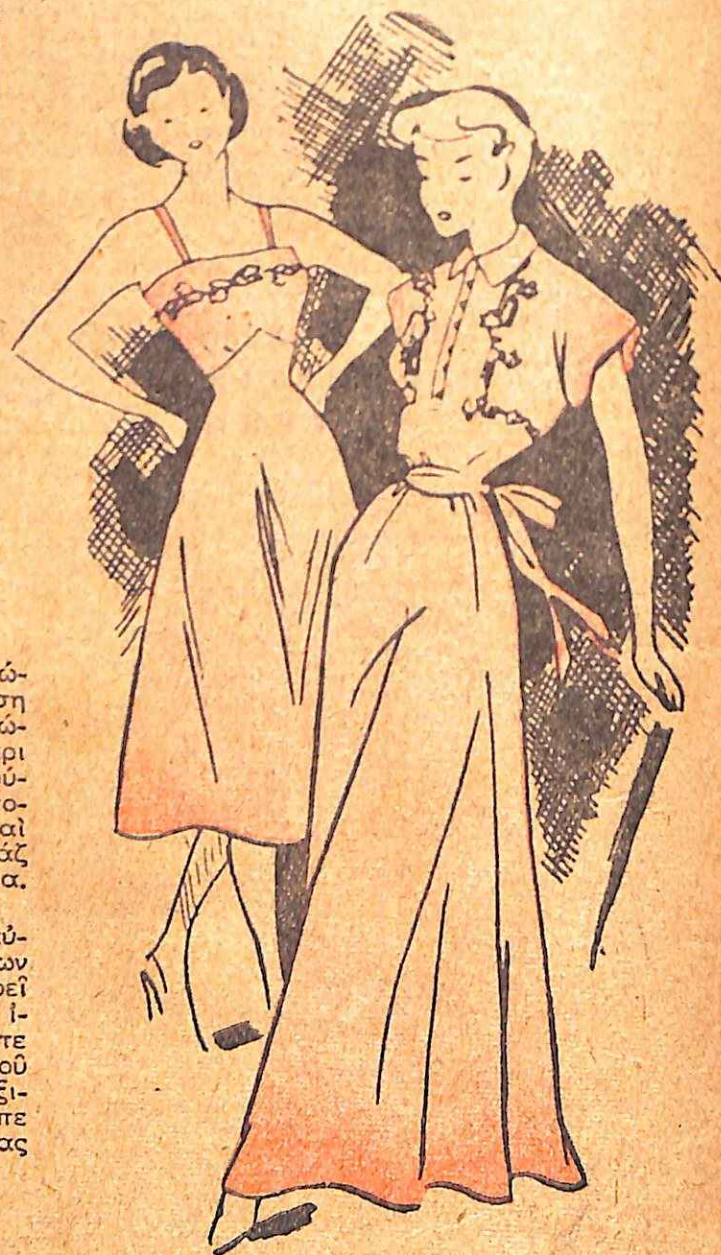
ΕΤΟΙΜΑΣΤΕ ΤΗΝ ΠΡΟΙΚΑ ΣΑΣ

Ποιά γαρνιτούρα ταιριάζει τόσο καλά με το μετάξι; 'Η δαντέλα. Καί ποιά γυναίκα δεν προτιμά τα μεταξωτά έσώρρουχα που δεν τσαλακώνονται και είναι ασύγκριτα στην άφη με την απαλότητά τους.

'Η δαντέλα μπορεί να στερεωθεί με ψιλές γλωσσίτσες φεστόνι και να τονισθή με χαριτωμένα μοτίφ κεντημένα με μουλινέ. 'Η δαντέλα της σελίδος μας γαρνίρει εξαιρετα μία κομπιναιζόν και μία νυχτικά από κρέπ ντέ σουά. 'Η κομπιναιζόν έχει φούστα κομμένη άνφόρμ που σχηματίζει κόρσελέ.

'Η νυχτικά κουμπώνει εμπρός στη μέση με μία πάτ. Μία ζώνη συγκρατεί με χάρι το πλάτος της φούστας. 'Η δαντέλα τοποθετείται δεξιά και άριστερά στο κορσάζ με τα κιμονό μανίκια.

'Η γαρνιτούρα αυτή των έσώρρουχων με δαντέλα, μπορεί να σας δώσει μιάν ιδέα για να φτιάξετε λεπτά εργόχειρα του σπιτιού, όπως μαξιλαροθήκες, μικρά πετσέτακια, φιγούρας και τόσα άλλα.

Τα «Φαραώ» ξανάρχονται...

Το άμερικανικό μοντέλο που σας παρουσιάζουμε ξαναφέρνει στο προσκήνιο της μόδας, με το σχέδιο του χρυσόχρωμου κολλαριστού σιφόν από το οποίο είναι καμωμένο, την παλιά μόδα του Φαραώ. Το κορσάζ έχει πελώριο μυτερό ντεκολτέ, που σχηματίζει

τρεις άπανωτες πιέτες στον ώμο, σαν είδος γιακά. 'Η φούστα έχει πτυχώσεις, γωνία στις περιφέρειες αντί για καμπύλη και κάθε της πτυχή τσακίζεται προς τα έξω, σχηματίζοντας και αυτή γωνία.

Ένα φλογερό έρωτικό πάθος του

ΡΙΧΑΡΔΟΥ ΒΑΓΝΕΡ

★ «ΜΕ ΣΥΝΩΔΕΥΣΕΣ ΛΙΓΑ ΒΗΜΑΤΑ, ΕΠΕΙΤΑ Μ' ΑΡΠΑΞΕΣ, ΜΕ ΦΙΛΗΣΕΣ ΚΑΙ ΜΟΥ ΕΙΠΕΣ: «ΤΩΡΑ ΠΙΑ ΔΕΝ ΕΧΩ ΤΙΠΟΤΕ ΝΑ ΕΠΙΘΥΜΗΣΩ». ΕΚΕΙΝΗ ΤΗΝ ΗΜΕΡΑ, ΤΗΝ ΩΡΑ ΑΥΤΗ, ΓΕΝΝΗΘΗΚΑ ΣΕ ΜΙΑ ΝΕΑ ΖΩΗ, ΑΓΑΠΗΜΕΝΗ ΜΟΥ».

★ ΜΑΤΙΛΑΝΤΑ ΒΕΖΕΝΤΟΓΚ: Ο ΠΡΩΤΟΣ ΜΕΓΑΛΟΣ ΕΡΩΤΑΣ ΤΟΥ. Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΠΟΥ ΤΟΥ ΕΝΕΠΝΕΥΣΕ ΤΟ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑ ΤΟΥ, ΤΟΝ «ΤΡΙΣΤΑΝΟ».

«Ο Βάγνερ, στα χρόνια της δημιουργικής ακμής του, που ένοιωσε τη μεγαλοφυΐα του λυτρωμένη από κάθε καταναγκαστική πίεση της παραδοσέως, ν' αναφερόνταν στο μεγάλο της πέταγμα, δυο πράγματα ψυχής του: νάχη ένα γελάστο και ήσυχο έξοχικό σπιτάκι, μ' ένα μικρόν κήπο, και κοντά του «μιά καρδιά, ένα πνεύμα, μιά ψυχή γυναίκα, αξία να τον νοιώθω ολόκληρο, και μέσα στην οποία να μπορώ να βυθίζω ολοκληρωτικά την ψυχή του.» Τό έτος 1857, του έφερε στην αρχή του την πραγματοποίηση του διπλού αυτού όνειρου της ζωής του.

Θάλεγε κανείς πώς η Ματίλντα Βέζεντογκ, μιά ανώτερη όνειρεμένη γυναίκα, άκουσε τη μουσική επίκληση της ψυχής του μεγάλου συνθέτη και του χάρισε την ήσυχη φωλιά, το καταφύγιό του. Ο σύζυγός της, ο Όττο Βέζεντογκ, ο πλούσιος έμπορος της Ζυρίχης,

με τον όποιον ο Βάγνερ είχε συνδεθεί από το 1852, είχε κτίσει τον «Πράσινο Λόφο» κοντά στη Ζυρίχη, μιά ωραία βίλα, και η γυναίκα του, με πολλούς αγώνες, τον έπεισε ν' αγοράσει ένα γειτονικό περίπτερο μέσα στην περιοχή της ιδιοκτησίας τους, και να το προσφέρει στον φίλο τους. Ο Βάγνερ, στην είδηση αυτή που του απέσπασε δάκρυα ευγνωμοσύνης, ένοιωσε μιά «βαθεία, βαθειά ειρήνη» να τον απολυτρώνη απ' όλα τα βάρα και τις φροντίδες που βάραιναν την ψυχή του. Έγραψε στον Λιστ ένα γράμμα, που ξεχειλίζει από χαρά. Μιλούσε σ' αυτό μ' ένθουσιασμό άσυγκράτητο για τη νέα του κατοικία κι' ανακήρυττε τον λαμπρόν αυτόν Βέζεντογκ για τον μεγαλύτερο ευεργέτη του. Προεξόφλουσε όλες τις χαρές τις οποίες οι καλές κι' ευχάριστες σχέσεις με τους γείτονές του θα του έφερναν κι' έξυμνούνε τη θερμή της καρδιάς των καλών του φί-

λων, που πραγματοποιούσαν τ' όνειρό του.

«Ω, αγαπημένοι μου φίλοι, τι μπορώ να σας πω τώρα πιά; Έγραφε στον Βέζεντογκ από το άσυλό του ο Βάγνερ. Όλα γύρω μου άλλαξαν απότομα, ως εκ θαύματος! Όλοι μου οι δισταγμοί τελείωσαν πιά. Ξέρω τώρα πού να στηριχθώ, πού να ριζώσω! Ξέρω σε ποιο μέρος μπορώ να δημιουργήσω, να βρώ την ήσυχία και την ικανοποίηση της δίψας που με καίει! Και τώρα μόνο μπορώ με ελαφρή καρδιά ν' αντιμετωπίσω όλες τις εναντιότητες της καλλιτεχνικής μου ζωής, όλες τις προσπάθειες, όλους τους αγώνες! Γιατί ξέρω πού θα βρω την ήσυχία και τη δροσιά, εδώ κοντά σας, μέσα στην άγκαλιά της πιστότερης και της συγκινητικότερης στοργής σας. Ω, παιδιά μου! Σ' αντάλλαγμα αυτής της ετυχίας που μου χαρίσατε, πρέπει να σας κάμω να είσθε ευχαριστημένοι από μένα, περήφανοι για μένα! Και βέβαια θα το κατορθώσω! Γιατί σας άνηκω για πάντα, και κάθε μου επιτυχία είναι δική σας! Σε σας οφείλω τη γαλήνη μου, τη δημιουργική μου δράση, όλη μου την ετυχία. Θα καλλιεργήσω και θ' αγαπήσω όλες μου τις δυνάμεις, γιατί σε σας άνηκουν, για να σας κάμω και σας να αισθανθήτε τη χαρά μου! Ω, τί ώραία που είμαι τώρα! Και πόσα, πόσα πράγματα συντελούνται μέσα μου!»...

Μόλις εγκαταστάθηκε στο «Ασπύλο», ο Βάγνερ άρχισε να εργάζεται έντατικά. Το «εχελιδόνι» πήγαινε συχνά να καμαρώσει τη φωλιά που του χάρισε. Και οι επισκέψεις αυτές τον ξετρέλλαναν. Όταν η αγαπημένη του Μούσα βρίσκονταν μακριά του, εκείνος έπασχε από την απουσία της, αλλά δεν ζητούσε ποτέ να την ταράξει με τις θερμές του παρακλήσεις. «Η Μούσα, όπως και ο Έρωτας, της έλεγε με χαριτωμένο παιχνιδιάρικο τρόπο, δεν φέρνουν την ευδαιμονία, παρά μόνον όταν το θελήσουν. Άλλοίμονο στον άνθρωπο εκείνον, αλλοίμονο στον ανέραστο θνητό, που θα ζητήσει βία να αποκτήσει εκείνο που δεν του προσφέρουν αθόρυμπα. Δεν είναι αλήθεια; Πώς είναι δυνατόν ο Έρωτας και η Μούσα να εκβιασθούν ποτέ;»

Μα ο Βάγνερ ήταν φανερό πως δεν ήταν ο ανέραστος θνητός. Αγαπούσε και τον αγαπούσαν. Από τη βίλα στο ποιητικό περίπτερο μιά γλυκειά ανταπόκρισις εύχων, χαιρετισμών, επισκέψεων είχε καθιερωθεί κάθε μέρα. Η Ματίλντα έστελνε στο φίλο της μικρά δώρα, λουλούδια, γλυκά, άμπαζο, μαξιλαράκια...

«Ω, τί ωραίο μαξιλάρι! Τι τρυφερό, τί μαλακό! Ποτέ μου, όσο βαρύ κι' αν είναι το κεφάλι μου, ποτέ δεν θα τολμήσω να τ' ακουμπήσω επάνω του, ούτε ακόμα όταν θα είμαι άρρωστος πολύ — μόνο για να πεθάνω! Τότε μόνον θέλω να σταπλώσω το κεφάλι μου επάνω στο μαξιλάρι σας, τότε μόνον θαχτώ αυτό το δικαίωμα! Και θα μού το σιάσετε σεις ή ίδια! Αυτή είναι η διαθήκη μου.»

Ο Βάγνερ ένοιωσε πολύ βα-

ρειά την καρδιά του. Και όμως, έλεγε: «Τώρα μόνον ένοιωσα την μοναδική ετυχία αυτού του κόσμου», την Τέχνη εμπνευσμένη από τον Έρωτα.

Ο Βάγνερ πήρε μέσα στο θρόλο του «Τριστάνου» την ιδέα ενός μουσικοδράματος πολύ απλού, αλλά συγχρόνως παντοδύναμου κι' ολοζώντανου. Και τώρα που γνώριζε πιά την «μοναδική ετυχία», που μόνον ο Έρωτας χαρίζει στον κόσμο, ένοιωσε τη φλογερή λαχτάρα να παραδοθεί άμέσως στη δημιουργία του «Τριστάνου», ο οποίος μέσα στο πνεύμα του έπαιρνε κάθε μέρα και καθαρότερη μορφή. Έγραψε το ποίημα του με μιάν εξαιρετική γρηγοράδα. Κι' έλεγε με χαρά στον Όττο Βέζεντογκ: «Ε! ο Τριστάνος πληρώνει το φόρο του!» Άλλά το φόρο του προς την Ματίλντα τον πληρώνει με άλλο τρόπο: Στις 18 Σεπτεμβρίου της έφερε το ποίημα ολοκληρωμένο. Μ' άς τον αφήσαμε να μάς διηγηθεί μόνος του τη σκηνή της «μεγάλης έκρηξης» του πάθους, που πραγματοποιήθηκε και στη ζωή του, όπως και στο δράμα:

«Με συνώδευσε λίγα βήματα — της Έγραφε — έπειτα μ' άρπαξες, με φίλησες και μου είπες: Τώρα πιά δεν έχω τίποτα να επιθυμήσω. Εκείνη την ημέρα, την ώρα αυτή, γεννήθηκε σε μιά νέα ζωή. Μόνο τη μαγεμένη αυτή στιγμή, τη στιγμή του θαύματος, έζησα πραγματικά. Και πώς την έζησα! Αν ήξερες! Δεν δοκίμασα καμμία συνταρακτική όρμη μεθυστικού πάθους. Άλλά είχα την βαθύτατη, την επίσημη συνείδηση μιάς απέραντης ετυχίας, ένοιώθα την ψυχή μου ελεύθερη, παντοδύναμη, να βυθίζεται στην αιώνια έκσταση. Ευχαριστώ, ωραία μου άγγελε!»

Έτσι ο Βάγνερ, ποτισμένος τα φίλτρα του Έρωτος και του Θανάτου, έγραφε τη μουσική του «Τριστάνου». Υψωνε ένα μνημείο στη ζωντανή πραγματικότητα ενός τραγικού πάθους. Η Ματίλντα ζούσε κι' αυτή μέσα στην παντοδύναμη έξαρσί αυτού του πάθους και παρακολουθούσε, μέσα με την ημέρα, το αναφτέρωμα των τόνων του θαυμαστού άριστουργήματος. Ο Βάγνερ της έπαιζε στο πιάνο όλα τα κομμάτια που έγραφε και που έπαιρναν για τους δυο τους ξεχωριστή έννοια.

Η σκηνή της μεγάλης «ερωτικής έκρηξης» μεταξύ Τριστάνου και Ιζόλδης, τους έκανε τρελλούς από χαρά. Τα Χριστούγεννα, ο Βάγνερ έστειλε στη φίλη του ένα κλαδί χειμάνθου «άνθη αγνά, γλυκά, γεμάτα μέλι, χωρίς το παραμικρό φαρμάκι», και την Πρωτοχρονιά της έστειλε αυτούς τους στίχους, γραμμένους στον ίδιο ρυθμό της ερωτικής σκηνής της πρώτης πράξεως:

«Τριστευχισμένοι.
Άπ' την κόλαση θαλασμένοι,
Έλεύθεροι, άγνός,
Δικός σου για πάντα!
Τού Τριστάνου το πάθος,
τους άναστεναγμούς της Ιζόλδης,

τα δάκρυα και τη φιλία τους
δεμένα, με των τόνων
το άνόθευτο χρυσάφι».

Όλα στα πόδια σου τὰ
(δάω,
να έξυμνούν τον Άγγελο
που μ' έφερε στα ύψη!»

Στα ύψη, αλήθεια, της αγνότητας ερωτικής έκστασεως, που γνώρισε ο Βάγνερ στη ζωή του. Κι' αυτός, όπως ο Τριστάνος νόμιζε ότι «επυρώθηκε» απ' τον κόσμο. Άλλά κι' εδώ, όπως στον Τριστάνο, ο κόσμος άγρυπνός και παραφύλαγος... Υπάρχουν, αλλοίμονο, κι' άλλοι Μελότ, έξω από τη δεύτερη πράξη του Τριστάνου. Και υπάρχουν επίσης κι' άλλοι βασιλείς Μάρκε. Ο Όττο Βέζεντογκ, μέσα στην έντιμότητα και την ελκρινεία πού τον χαρακτήριζε, άρχισε ν' άνησυχεί για την τροπή που έπαιρνε η καλλιτεχνική τους φιλία. Και ήθελε ή άρα των εξηγήσεων... Η ζήλεια του Όττο ήταν βασανιστική, αλλά το μεγαλείο του χαρακτήρος της συζύγου του φανερώθηκε εύθες απ' την αρχή. Τού άπολόγησε ή ίδια την άρχη για τον Καλλιτέχνη που πλημμυρούσε την καρδιά της και τον άδήγησε ή ίδια σε μιά πνευμένη έγκαρτέρηση. Πόσες θυσίες και πόσους αγώνες πέρασε για να φθάσει ως εκεί που ρεί ο καθένας να μαντεύσει. Άλλά το θρίαμβό της ή Ματίλντα τον άφειλε αποκλειστικά στο ύψος και την ευγένεια του αίσθημάτος της, πού την έφερε ως την πλήρη αυτοθυσία και στο όποιον ήταν πρόθυμη να μιν υποκύψει ποτέ για να γίνει ετυχής. Ο άνδρας της κατάλαβε ότι θ' αυτοκτονούσε αν την άποστούσε βίαιως από το αίσθημά της. Γι' αυτό παραδέχθηκε αθόρυμπα να την αφήσει ελεύθερη στην ευγενική στοργή της, για να μη ατερήσει από τα παιδιά του τη μητέρα τους. Έξακολουθούσε νάχη με τον Βάγνερ τη ίδια έγκάρδια κι' ολοκληρωτική φιλία. Άκριδώς αυτό ζήτοσε ή ευγενική Ματίλντα, πού ήθελε να περιβάλλη πάντα τον αγαπημένο της «έναν καθαρό κι' άνέμελος ούρανο».

Σε τί σημείο έφθασε αυτή ή στοργή, αυτή ή ερωτική φιλία, για την όποιαν ο Βάγνερ γράφει στην «Αυτοβιογραφία» του: «Η νέα αγάπη της ζωής μου έφθασε στο κορυφώμά της! Το πέρασε μάλιστα! Η χορδή του τόξου είναι πιά παρατεντωμένη».

Κανείς δεν θα μπορούσε να πη τίποτε το όριστικό. Ός πού έβλασαν στον έρωτά τους; Απ' την ερωτική τους αλληλογραφία, πού δημοσιεύθηκε μετά τον θάνατο της Ματίλντας, πολλά γράμματα έχουν εξαφανισθή... Κανείς δεν ξέρει αν αυτό έγινε εκ προμελέτης. Μα κάθε άμφιβολία φαίνεται να την διαλύει ένα γράμμα πού σώθηκε, σταλμένο από τον Βάγνερ από τη Βενετία την 1η Ιανουαρίου 1859, απ' το όποιον ούτε μιά λέξη δεν έχει το δικαίωμα να άφαιρέσει κανείς χωρίς να αλλοιώσει τη βαθειά του σημασία:

«Όχι, μην τὰ λυπάσαι! Όχι, αυτά τὰ χάδια, αυτά τὰ φιλήματα σου φωτίσαν τη δυστυχισμένη ζωή μου! Δεν τὰ γνώριζα ως τότε τὰ μυρωμένα αυτά λουλούδια, πού άνθίζουν στο παρθενικό έδαφος της ευγενικής αγάπης! Τό όνειρο τού ποιητή σ' αυτά τὰ μαγεμένα χάδια έβγαιζε. Κι' αυτή ή ζέση δροσιά της χαράς πού

μεταμορφώνει, έσταξε και για μένα μιά φορά στην άχαρη ζωή μου. Ποτέ μου δεν τὸ είχα έπίσει, μὰ μού φαίνεται πως τὸ περίμενα πάντα... Τώρα είμαι έξυμνωμένος! Κατέκτησα τὸν τίτλο μου ως Ιππότη! Στην καρδιά σου έπάνω, μέσα στα μάτια σου, απ' τὰ χείλη σου, λυτρώθηκα απ' τὸν κόσμο! Κάθε κομμάτι τού έγώ μου είναι ευγενικό κι' ελεύθερο. Η συνείδησις τού ότι αγαπήθηκα από Σένα μ' αυτή την τρυφερή έγκατάληψη, και όμως με μιά τέτοια άγνότητα είνδυμνη, με διαπερνά σαν ένα λεπρό ρίγος. Ω! πὸς άναπνέω άκόμα τὸ μα γικό άρωμα τών λουλουδιών πού έκασες για μένα απ' τὸν παράδεισο της καρδιάς σου. Δεν είναι αυτά λουλούδια τού επίγειου κόσμου. Είναι τὸ άρωμα τών υπερφυσικών λουλουδιών ενός θεϊκού θανάτου μιάς αιώνιας ζωής. Όχι, μὴ μετανοήσεις ποτέ! Οι αλόγες μας έκαψαν μαζί, άγνές, γεμάτες φῶς! Καμμία φωτιά κολασμένη, κανέναν καπνὸς άγωνίας δεν μολύνει τὴ λάμψη τους! Τὰ ερωτικά σου χάδια είναι τὸ στε φάνι της ζωής μου, τὰ ρόδα της χαράς πού άνθισαν στο άκανθινο στεφάνι μου. Είμαι περήφανος κι' ετυχής! Ούτε έχω πιά τίποτε στὸν κόσμο νὰ επιθυμήσω! Έχω την άπέραντη συνείδησις της χαράς, της δύναμης για όλα, για νὰ περιφρονήσω όλες τις καταιγίδες της ζωής μου! Όχι! Όχι! Μὴ μετανοήσεις ποτέ!».

Τὸ κείμενο αυτής της επιστολής, γεμάτο φλογερή περιπάθεια, διαπερασμένο όλο από ερωτικές φρικιάσεις, είναι μιά μαρτυρία; Μπορεί κανείς να συζητήσει τις λέξεις, τις εκφράσεις, ν' αναλύσει τὸς χρωματισμούς, αλλά ή αξία του όλη είναι μέσα στὸν τόνο, στην κίνηση, στη φλόγα τού πάθους. Πρέπει, άρά γε νὰ πιστέψουμε ότι για τὸς δυὸ έρωτευμένους τού «Ασύλου», όπως και για τὸν Τριστάνο και την Ιζόλδη, ή ερωτική λαμπάδα έσβησε μέσα στη βαθειά νύχτα:

«Είσαι δική μου! Τέλος! Στην καρδιά μου έπάνω! Είσαι Σὺ! Σε νοιώθω! Τὰ μάτια σου! Τὰ χείλη σου! Τὰ χέρια σου! Η καρδιά σου! Είμαι έγώ! Είσαι Σὺ! Ω μεθύσι της χαράς! Της ετυχίας έκστασις! Έγώ και Σὺ! Πάντα ένωμένοι!».

Μέσα στο γράμμα υπάρχει μιά ήχώ τού ποιήματος αυτού τού «Τριστάνου», ή ίδια άσθητική λαχτάρα, ή ίδια φλογερή έκδρομη, ή ίδια έκσταση, ή ίδια φωτιά, ή ίδια μέθη δυὸ ψυχών πού φλέγονται μέσα στην ύψιστη ήδονή της ερωτικής ευδαιμονίας.

Ίσως όμως τὸ αίσθημα της τιμής και τού καθήκοντος νὰ στάθηκε ισχυρότερο από τὸ παντοδύναμο ερωτικό τους πάθος. Ποιὸς τὸ ξέρει; Ποιὸς θὰ μπορούσε ποτέ νὰ τὸ βεβαιώσει;

«Ό,τι ξέρουμε μὰς άρκει. Κι' αυτό είναι ότι ένα μεγάλο πάθος μὰς χάρισε ένα μεγάλο άριστούργημα».

ΣΟΦΙΑ Κ. ΣΠΑΝΟΥΔΗ
ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Ο άλλος μεγάλος έρωτας τού Βάγνερ. Η Κόζιμα.

Πρωτότυπο ταγιέρ-παλτό

Τὸ πρωτότυπο ταγιέρ—παλτό πού εικονίζεται είναι μοντέλο τού Ιταλικού Οίκου Φερτσίνι. Τὸ χαρακτηρίζει ή αυστηρή του γραμμή. Οι ρίγες του είναι όριζόντιες, μαύρες και γκρι. Τὸ ασύμμετρο κοψιμό της τουνίκας—μπάσκας άρχίζει επάνω από τη μοναδική τσέπη της φούστας. Τὸ μανίκι είναι κολλητό και τὸ κορσάκι σταυρώνει. Τόσο τὸ τελείωμα της μπάσκας όσο και τού γιακά είναι ρελιασμένο με λοξὸ ρέλι.

ANNA Θ. ΣΥΝΑΔΙΝΟΥ

ΜΙΑ ΠΟΛΥΠΕΙΡΗ ΓΥΝΑΙΚΑ.— ΓΝΩΡΙΖΕΙ ΟΛΑ ΤΑ ΜΥΣΤΙΚΑ ΚΑΙ ΤΙΣ ΑΔΥΝΑΜΙΕΣ ΤΗΣ ΑΡΙΣΤΟΚΡΑΤΙΑΣ.— Η ΜΟΝΤΑΝ ΚΑΙ ΤΟ ΠΕΡΙΕΡΓΟ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑ ΤΗΣ: ΚΟΣΜΙΚΟΓΡΑΦΟΣ.— ΤΑ ΚΛΕΙΔΙΑ ΤΟΥ ΠΑΤΕΡΑ ΤΗΣ.— ΛΕΞΕΙΣ ΠΟΥ ΕΠΑΝΑΛΑΜΒΑΝΟΝΤΑΙ ΜΕ ΑΠΙΣΤΕΥΤΗ ΜΑΓΕΙΑ.

Η κ. ANNA Θ. ΣΥΝΑΔΙΝΟΥ

Κάθε γυναίκα, απ' όσες πέρασαν και θα περάσουν από τη στήλη αυτή, έχει μια δική της προσωπικότητα κι είναι ευρύ κύκλο, μέσα στον όποιον κινείται και, κατά κανόνα, το έργο της είναι πολύπλευρο κι άκομα πολυσύνθετο.

Η γυναίκα όμως που σήμερα θα σας παρουσιάσουμε, είναι και τίποτα και πολύ το έργο της, το καθαυτό έργο της, το ατομικό, αυτό που δεν έχει δημοσία εμφάνιση και δικαιώσει και αναγνωρίσει μοιάζει με σύννεφο φευγάλο που, διαλυείται στην παρμικρότερη πνοή του ανέμου. Έν τούτοις, έχεις την αίσθηση ότι κινείται ακόμη, κάποιο χάρο κατέχει, κάτι μένει.

Αυτή η γυναίκα, λοιπόν, είναι ένα αίνιγμα και σαν αίνιγμα έχει τη θέση της στη στήλη αυτή. Δημοσιογράφος δεν είναι. Δεν είναι ούτε αθηναϊκή, ούτε κριτική στο θέατρο, στη μουσική, στο βιβλίο, στη ζωγραφική. Ούτε πολιτικός και διπλωματικός συντάκτης και ρεπόρτερ. Να την πούμε, μίπως, κοσμοκοιτάρα; Άς δοκιμάσουμε. Παρακολουθήστε με και σεις, για να δώσουμε μαζί ένα συμπέρασμα.

Η πρώτη της, η κυρία ύλη που επεξεργάζεται και την απασχολεί, είναι η γυναίκα. Γνωρίζει τις αδυναμίες της και τους πόθους της, τα μίστη της και τα πάθη της, τις μετανοήσεις της. Κάθε σκέψη που κρύβεται κάτω από όμορφο, χαριτωμένο, οντολογισμένο κεφάλι, σκεπασμένο με φτερά ψυχής διπλωμένης σε πολύχρωμο, θαυμάσιο μεταξωτό και βαρεά βελούδινα και γούλινα παλτά. Είναι η πιο πληθωρική γνώση για κάθε τι που λέγεται κοινωνική σχέση στα ανώτερα στρώματα της κοινωνίας μας. Μια λέξη της, μια περισπωμένη ή μια όξεια, ένα κόμμα ή μια τελεία, μερικά αποσιωπητικά, σφάζουν και τσακίζουν ή, αντίθετα, ανεβάζουν ψηλά.

«Γνωρίζετε ότι...», είναι ο τίτλος μιας μικρής, πολύ μικρής στήλης, που με λίγες γραμμές στην εφημερίδα «Βήμα» συγκινεί καρδίες, ανεβάζει γυναίκες ύπαιθρους, που, αντίθετα, με την άγνοια, την παρασιώπηση, παγώνει κι εκμηδενίζει άλλες, τις γκρεμίζει στα τάρταρα της περιφρονησεως και της ανυπαρξίας. Η υπογραφή που κλείνει τη στήλη αυτή είναι το ψευδώνυμο «Μονταίν», που κι αυτό, με τη σειρά του, κρύβει το θύμα γνωστής κυρίας συγγραφέως, της κ. Άννας Θεοδ. Συναδινού. Οι λέξεις, οι φράσεις, τα επίθετα, τα ονόματα, οι μονολο-

γικές περιγραφές, αποκτούν μια απίστευτη μαγεία και δύναμη και αξία καθώς συρονται από την πένα της: «...Δεξιότητες εις την... προεδρίαν. Παρίστατο ο πρόεδρος της κυβερνήσεως, ο μέγας αυλάρχης... ο τελετάρχης... η μεγάλη κυρία των τιμών... ο πρεσβευτής της... μετά της κυρίας του, ο πρεσβυτής της... και η κ. Ντε... ο πρεσβευτής του... και η κυρία... (ακολουθούν μια σειρά πρεσβευτών), ο ναύαρχος και η κ... ο στρατηγός και η κ... ο κυριός... και η κυρία...». Και ακολουθούν πάλι ονόματα κυριών, κυριών και δεσποινίδων. Μια παράλειψις ονόματος, άρρενος, θήλεος ώριμου ή νεαρής υπάρξεως, μοιάζει με καταποντισμό στα τάρταρα της περιφρονησεως και της αγνοίας, ενώ, αντίθετα, ανοίγει ο πιο προστεθούν δυο όμοια λογάκια και επισημανθούν τουαλέτες και όμορφες: «...Με τα πλέον μοντέρνα παρισινά συνολα αι κουφαι κυρία Π. και Α., φέρουναι σούετερ λεπτά, μεγάλες παγιέτες, με μακρὰ μανίκια σε φόντο ταφτά».

Τρυφερές υπάρεξες, ξεπεταρούδια της αριστοκρατίας, που κάνουν την εμφάνισή τους δελά στην κοσμική ζωή, πρέπει να διεκδικήσουν κάποια θέση στη στήλη «Γνωρίζετε ότι...», αν θέλουν πραγματικά ν' ανέβη η φήμη τους και να μεγαλώσει η αξία τους. Η Αίγυπτος, το Παρίσι, η Έλβετία ή κάθε Έλληνις της αριστοκρατίας του Έξωπαιδιού, διεκδικεί κι αυτή κάποια θέση στην στήλη αυτή. Η λεπτή σιλουέτα, τα καστανά μάτια, το κροελλί χρώμα, ένα καπέλλο, γίνονται σημαία της κοσμικής περιεργίας και αποτελούν σύνθημα για το κοσμικό κουτοπονηλό.

Το αριστοκρατικό ή πρεσβευτικό σαλό-νι, η αίθουσα του θεάτρου, του κινηματογράφου, τα μεγάλα κέντρα, με τις δεξιότητες, τα τσάγια, τα γεύματα, τις παραστάσεις κ.λπ., είναι τα απέραντα πεδία αθηναϊκής κοσμικής ζωής και τροφής: «...Η κ. Χ., στον ρόλο της πρωταγωνίστριας, αρμονική, εύαρεστη, κομωτοάτη, με άνεση αφάνταστη στις κινήσεις της και στο έν γένει σύνολο του παιγνιματός της... Στην πρώτη πράξι εμφανίζεται μ' ένα ωραιότατο φόρεμα από ταφτά, συμπληρωμένο με βελούδο, σε σχέδιο έντελως ιδιορρυθμένο...».

Δεν είναι τυχαίο το γεγονός ότι η γυναίκα αυτή, η κ. Άννα Θεοδ. Συναδινού, με το ψευδώνυμο «Μονταίν», έχει επιβληθεί και κυριαρχήσει σε μια μικρή κι άσημνη, στην πρώτη ματιά, αλλά σημαντική και ενδιαφέρουσα στήλη εφημερίδας, μοιραϊκή για τα χρονικά της ελληνικής δημοσιογραφίας. Κόρη του Βλάση Γαβριηλίδη, μορφώθηκε και είδε τη ζωή όσο λίγες γυναίκες. Ο δαιμόνιος αυτός δημοσιογράφος, που ήταν τόσο αυστηρός στα μικρά χρόνια της ζωής των παιδιών του, σαν μεγάλωσαν, τους άνοιξε διάπλατα το δρόμο της ζωής. Η ίδια η κ. Συναδινού, διηγείται ότι ο πατέρας της από τα 14 χρόνια της ζωής της, της έδωσε δυο κλειδιά: το ένα της βιβλιοθήκης του και το άλλο της εξορτάς. «Ετσι, πίστευε ο ίδιος, ο μεγάλος αυτός δημοσιογράφος, ότι με τη μορφή ο άνθρωπος αποκτά σεβασμό και έρει να κάνει χρήση της ελευθερίας του. Δάσκαλος μεγάλος, όσοι τον έζησαν και τον ήξεραν, και πατέρας, με φιλοδοξίες, για τα παιδιά του. Άδυναμία του μεγάλη η τέχνη γενικά, που μετέδωσε με πίστη και φανατισμό και σε παιδιά του. Μόνος του: τα οδηγούσε στο θέατρο, στις συναυλίες κλπ. Η κ. Συναδινού πήρε μ' αυτόν τον τρόπο

δλα τα χαρίσματα του πατέρα της. Το πάθος για μελέτη και μόρφωση και, προ πάντος, τη μέθοδο και τον τρόπο της παρατηρήσεως και της γνώσεως. Παίδι του πατέρα και μαθήτρια του Γαβριηλίδη, μαθήτευσε στη σχολή και στην εφημερίδα του, την «Ακρόπολις». Κι' άρχισε να γράφει, λίγα κι απ' όλα. Και είδε τη ζωή από μια περίφημη σκοπιά, όπως ήταν τότε η «Ακρόπολις». Πρώτα, φυσικά, με το μάτι του πατέρα της, κι' ύστερα με το δικό της. Τότε, σ' αυτά τα χρόνια, γεννήθηκε η «Μονταίν», που, μετά από τις στήλες του «Βήματος», έδωσε τόσο κύρος στη θέση που κρατάει με τον τίτλο «Γνωρίζετε ότι...».

Όταν παντρεύτηκε κι' ένωσε την τύχη της και τη ζωή της με τον θεατρικό συγγραφέα Θεοδ. Συναδινού, ένωσε και μια πείρα και μια γνώση, αν και πάντα οι δυο τους, στον πνευματικό τομέα ακολουθούν χωριστό δρόμο. Από την ένωσή αυτή δηλαδή, αρκετά χρόνια μετά, η περίφημη στήλη του κ. Συναδινού, «Κοσμική Κίνηση», που παίζθηκε από την Μαρίκα Κοτοπούλη. Πάνε από τότε καπου είκοσι χρόνια.

Η σάτιρα αυτή, που είναι ένα μαστίγωμα της μετανοήσεως της ανώτερης τάξεως, δέχεται μέσα από την κοσμική στήλη της «Μονταίν». Η ίδια η κ. Συναδινού, άμεση και ενεργό ανάμειξη στη σάτιρα αυτή του ανδρός της δεν είχε, με έκπληκτο αποτέλεσμα, γράφει και φυσικά έδωσε τη γνώμη της.

Η ίδια η κ. Άννα Συναδινού, που γνωρίζει όσον άλλες το μεγαλοαστικό σπίτι, εκφράζεται με πολύ σκληρά λόγια για τις ενδιαφερόνται, τονίζει, για την πνευματική και καλλιτεχνική τους μορφή κι' όταν πιγνύουν στο θέατρο, το κάνουν για να επιδεικνύουν στην πρεμιέρα τους. Και σαν παραδείγμα μας αναφέρει, ότι, μια ώραία γυναίκα, έμορφη ντυμένη, σβήνει άμεσως με την πρώτη της εμφάνισή σε μια συγκέντρωση, γιατί ο πνευματικός της έσωτερικός κόσμος είναι πτωχός και δεν έχει τίποτα να δώσει ανάλογο με το φανταχτερό, έξωτερικό της παρουσιαστικό.

Για τον έαυτό της μιλάει με πολύ μετριοφροσύνη. Δεν έχει γράψει τίποτα αξιόλογο, που να της δίνει το δικαίωμα να καταγραφεί στον κατάλογο των πνευματικών γυναικών του τόπου μας. Ένα χρονογράφημα στη δεύτερη σελίδα του «Βήματος», άρχικά, που εξελέγη κατόπιν στη στήλη που αναφέραμε με τον τίτλο «Γνωρίζετε ότι...». Άσκει αυτό το περιεργό δημοσιογραφικό επάγγελμα της κοσμικογράφου, να παύει, που από χρόνια τώρα την έχει κατατάξει μεταξύ των μελών της «Ένώσεως Συντακτών Ημερησίων Έφημερίδων Αθηνών». Τι είναι, αλήθεια, η γυναίκα αυτή; Το έχει υπογράψει μόνη της: Η «Μονταίν».

X. Γ—ος

ΓΙΑ ΝΑ ΜΗΝ ΚΑΝΕΤΕ ΔΙΠΛΟ ΠΗΓΟΥΝΙ

Η πλαστική αυτή μάσκα μπαίνει στο πρόσωπο έπειτα από την έπαλειψη με ειδική κρέμα. Η συσκευή αυτή έμποδίζει να σχηματισθεί το διπλό πηγούνι, που τόσο το άποφύγουν οι γυναίκες.

ΤΑ ΠΛΕΚΤΑ ΜΑΣ

ΜΠΛΟΥΖΑ ΚΟΥΜΠΩΤΗ

Υ λ ι κ ά : 450 γραμ. ή 145 δρ.μ. μαλλι ΠΙΓΚΟΥΕΝ-ΑΛΠΕΝ, τετράκλωνο, χρώματος καφέ σκούρο, 50 γραμ. ή 16 δρ.μ. μπέζ-καφέ. Βελόνες No 2 και No 2½. 6 κουμπιά καφέ. Τ ρ ό π ο ς π λ έ ξ ι μ ο ς : Λάστιχο 1+1 π. = 1 π. καλή, 1 π. ανάποδη. Ζέρσευ = 1 βελόνα καλή, 1 βελόνα άνάποδη.

Δ ε ί γ μ α : 20 π. = 5½ εκατ. 20 βελόνες = 4½ εκατ. ΜΠΡΟΣΤΙΝΟ

Βάλετε 138 π. στις βελόνες No 2. Πλέξτε 10 εκατ. λάστιχο 1+1 π., κάθε 1½ εκατ. θα κλείνετε από κάθε μεριά 1 π. (5 φορές). Περάστε σε μια παραμάνα 67 π. της δεξιάς μεριάς και αφήστε τους να περιμένουν. Αφού πλέξετε τα 10 εκατ. το λάστιχο. Τους υπόλοιπους πόντους θα τους πλέξετε ζέρσευ με τις βελόνες No 2½, βάζοντας στην πρώτη βελόνα που θ' αρχίσετε το ζέρσευ 18 ανοίγματα. Θα τα βάλετε σε κανονικές αποστάσεις έναν-έναν σε πόντο. Πλέξτε 15 εκατ. ζέρσευ και αφήστε το να περιμένει. Αρχίστε το δεξιό μανίκι κατά τον εξής τρόπο: Βάλετε 3 π. στις βελόνες No 2½. Κάθε δεύτερη βελόνα θα βάλετε 1 π. στην άριστερη μεριά (21 φορές). Ταυτοχρόνως θα βάλετε και στη δεξιά μεριά κάθε δεύτερη βελόνα από 2 π. (7 φορές) και από 3 π. (14 φορές). Κατόπιν θα εξακολουθήσετε να βάλετε και πάλι κάθε δεύτερη βελόνα και από τις δύο μεριές από 4 π. (11 φορές) και 14 π. σε μια φορά στη δεξιά μεριά. Ταυτοχρόνως με τους 14 π. της δεξιάς μεριάς θα κλείσετε στην

ριάς, κλείστε 4 π., πλέξτε 8 π., κλείστε 4 π. και εξακολουθήστε το πλέξιμο στους υπόλοιπους πόντους. Στην επόμενη βελόνα θα προσθέσετε στη μεριά που κλείσατε τους πόντους, 4 π. Τις υπόλοιπες διπλές κουμπότρυπες θα τις σχηματίσετε μετά 7 εκατ. απόστασι από τις πρώτες και θα συνεχίσετε τις άλλες να τις κόβετε, έχοντας πάντοτε 7 εκατ. απόστασι μεταξύ τους. Σε γενικό μέτρο της λωρίδας 39 εκατ. αφήστε τους πόντους της λωρίδας να περιμένουν. Βάλετε με το ίδιο μαλλί που πλέξατε την λωρίδα και στις ίδιες βελόνες 24 π. και πλέξτε μια άλλη λωρίδα 39 εκατοστά μέτρος. Αφού πλέξετε τα 39 εκατ., προσθέστε αυτούς τους 24 π. στην άριστερη μεριά των πόντων που έχετε και περιμένουν της λωρίδας, για να σχηματίσετε τη λωρίδα του ντεκολτέ. Θα την σχηματίσετε κατά τον εξής τρόπο: Κάθε δεύτερη βελόνα θα κλείνετε 1 π. από κάθε μεριά (12 φορές). Όταν θα έχετε 7 εκατ. απόστασι από την τελευταία κουμπότρυπα της λωρίδας που έχετε σχηματίσει τις κουμπότρυπες, θα σχηματίσετε και την κουμπότρυπα του ντεκολτέ κατά τον ίδιο τρόπο που σχηματίσατε και τις άλλες. Μετά που θα σχηματίσετε την κουμπότρυπα, θα πλέξετε ακόμα 4 βελόνες ίσια και κατόπιν θα πλέξετε μια βελόνα ανάποδη από την καλή μεριά του πλεκτού σας. Έξακολουθήστε με ζέρσευ, κλείνοντας από κάθε μεριά 1 π. κάθε δεύτερη βελόνα (12 φορές). Πλέξτε 2 βελόνες χωρίς να κλείνετε. Κατόπιν, κλείστε όλους τους π. σε μια φορά.

ΠΛΑΤΗ

Βάλετε 138 π. στις βελόνες No 2. Πλέξτε 10 εκατ. λάστιχο 1+1 π., κλείνοντας από κάθε μεριά 1 π. κάθε 1½ εκατ. (5 φορές). Κατόπιν βάλετε τις βελόνες No 2½ και εξακολουθήστε με ζέρσευ, βάζοντας στην πρώτη βελόνα που θ' αρχίσετε το ζέρσευ 40 ανοίγματα. Θα τα βάλετε κατά τον ίδιο τρόπο, όπως βάλετε και στο μπροστινό. Πλέξτε 15 εκατ. ζέρσευ ίσια. Κατόπιν σχηματίστε τα

ο νερό των όσπριών

* Μη πετάτε το νερό στο οποίο έχετε μουσκέψει επί μια νύχτα τα ξηρά όσπρια πριν μαγειρευτούν. Αφού βγάλετε τα όσπρια μεταχειριστείτε το νερό για τ' άσπριόρροχά σας. Το βάζετε και το χύνετε σιγά-σιγά πάνω στα ρούχα, πλυμένα ήδη και σαπουνισμένα. Θα καθαρίσουν και θ' άσπρισουν έξαιρετικά με την πρωτότυπη αυτή άλυσίδα.

Το αποτέλεσμα είναι άριστον όταν μεταχειρίζεστε το νερό άμείως την ίδια ημέρα που βγάλετε τα όσπρια.

ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΜΨΟΤΗΤΑ ΣΑΣ

— Είναι προτιμότερο να συμβουλευόσαστε τον καθρέφτη σας, παρά τις φίλες σας, ακόμα και τις πιο στενές.

— Αν νομίζετε πως σας πηγαίνει το καπέλλο, μη διστάσετε να φοράτε καπέλλο, έστω κι' αν οι περισσότερες γυναίκες στην Αθήνα δεν φορούν.

— Μια γυναίκα πρέπει να είναι περιποιημένη. Η περιποίηση είναι το χαμόγελο της κομψότητας. Μά δεν πρέπει διαρκώς να νοιάζεται μήπως χαλάσει την τουαλέτα της ή τα μαλλιά της. Θα χαλάσει την όμορφη του προσωπίας της.

— Διαλέγοντας ένα μαύρο φόρεμα, να ξέρετε πάντοτε, πως κάνατε καλή εκλογή. Πάντως μην περιορίζεσθε στο μαύρο. Είναι ένδειξις μεγάλης ντροπαλότητας.

— Αν δεν είσθε «γεμάτη», αποφεύγετε τα ύψασματα που κολλούν πάνω στο σώμα, όπως το ζέρσευ.

— Για να ντυθεί μια γυναίκα, πρέπει να ξέρη πως είναι... ή μάλλον πως δεν είναι.

— Το να ντύνεται μια γυναίκα πάνω από τα μέσα που διαθέτει, είναι πιο επικίνδυνο από το να ντύνεται κάτω από τα μέσα που διαθέτει. Αυτό μοιάζει με την μπλόφα στα χαρτιά, ή οποία μπορεί να γίνη μια-δυο φορές, μα δεν μπορεί να συνεχίζεται επ' άπειρον.

— Μια γυναίκα ώριμης ηλικίας μπορεί να ξανανοιάση κατά δέκα χρόνια προσθέτοντας στο φόρεμά της ένα μικρό άσπρο κολάρο.

— Προτιμότερο είναι να έχετε λίγα και καλά φορέματα παρά πολλά και μέτρια.

ΣΕ ΠΟΙΟΝ ΤΥΠΟ ΓΥΝΑΙΚΑΣ ΑΝΗΚΕΤΕ

Ένα ενδιαφέρον άρθρον της "Ινγκριντ Μπέργκμαν"

Κάθε γυναίκα, λέει η πολυθρύλητη ήθοποιός, μπορεί να είναι ωραία. Ωραία μπορείτε να είστε κι' εσείς. Μά πώς; Ποιά μαγική συνταγή μπορεί να κάνει την ωραία ωραιότερη, τη νοστιμότερη, τη πιο όμορφη και την πιο ενδιαφέρουσα; Ποιά προικισμένη συμπαθητικά δ-μοσφή;

Δεν είναι και τόσο δύσκολη η συνταγή μας. Δεν έχει μήτε νούμερα, ούτε λατινικά ονόματα, ούτε τεχνικό μακιγιάζ και τα λοιπά και τα λοιπά. Είναι απλούστατα, κάτι που βρίσκεται πολύ στη... μόδα τώρα τελευταία. Είναι ένα τέστ! Μια σειρά έρωτήματα, που θα θέσετε στον εαυτό σας θα σας δώσουν το κλειδί για να καταλάβετε καλύτερα τα κλειδωμένα μυστικά της προσωπικότητάς σας. Έκείνο που είναι όμως απαραίτητο γι' αυτό είναι να απαντήσετε με όλη σας την ειλικρίνεια:

— Ποιοι είναι οι παράγοντες της ομορφιάς; Με ποιά σειρά τοποθετείτε τους παράγοντες αυτούς τον έναν ύστερ' από τον άλλον; Ποιός είναι ο τυπικός παράγοντας της ομορφιάς στη σημερινή εποχή και γιατί; Ποιά καλλιτεχνική γυναίκα πραγματοποιεί κατά τη γνώμη σας το ιδεώδες της σημερινής γυναίκας;

Οι απαντήσεις που θα δώσετε στα ερωτήματα αυτά θα σας βοηθήσουν να ξεχωρίσετε σε ποιόν τύπο γυναίκας ανήκετε. Στην πραγματικότητα, υπάρχουν δυο τύποι γυναικών, δυο σχολές ομορφιάς. Ο κάθε τύπος απ' αυτούς έχει ένα φυσικό παρουσιαστικό, ένα χαρακτήρα, μιαν αίσθητική, μια φιλοσοφία ζωής, ένα ιδανικό, διαφορετικά από τον άλλο τύπο. Ο πρώτος τύπος είναι εκείνος που αλλάζει περισσότερο, αν και εύκολα τον ξεχωρίζουν κανείς σ' όλες τις ιστορικές εποχές. Το ιδεώδες για την ομορφιά προσαρμόζεται πάντα και αντιστοιχεί με τις συνθήκες της καθημερινής ζωής. "Αν έχετε τη γνώμη ότι η υγεία, η γαλήνια διάθεση ή κομψότης και γενικά όλες οι θετικές λεγόμενες άρε-

Η "Ινγκριντ Μπέργκμαν" είναι μια από τις μεγαλύτερες ήθοποιους του κινηματογράφου, καθ' όλη την διάρκεια της ιστορίας του. Γεννήθηκε πριν από 35 χρόνια στη Σουηδία κι' έσπούδασε τη δραματική τέχνη στη Βασιλική Ακαδημία Δραματικής Τέχνης της Στοκχόλμης. Όταν απέφοιτσε, έπαιξε άμεσα στον σουηδικό κινηματογράφο. Η επιτυχία της την έφερε στο Χόλλυγουντ, όπου και συνέχισε τη λαμπρή και ένδοξη καριέρα της. "Ως πέρυσι ζούσε εκεί ήσυχα μαζί με τον άντρα της που είναι γιατρός και την κόρη της. Μια μέρα είδε στον κινηματογράφο την «Παίζω» του Ροσσελίνι και τόσο πολύ ενθουσιάστηκε, ώστε τον κάλεσε στο Χόλλυγουντ για να τον γνωρίσει. Η γνωριμία μετεβλήθη σ' έναν αμοιβαίο δυνατό έρωτα. Έφυγε απ' το Χόλλυγουντ κι' εγκαταστάθηκε κοντά του, στην Ιταλία. Καρπός του έρωτά τους ήταν ένας γιός και καρπός της καλλιτεχνικής τους συνεργασίας μία ταινία: το «Στρόμπολι», που θα δούμε πολύ σύντομα κι' εμείς εδώ.

τές έρχονται στην πρώτη γραμμή ως παράγοντες της υγείας, τότε ανήκετε αδιαμφισβήτητα στον πρώτο τύπο. Αυτό επαληθεύεται αν η καλλιτεχνική του κινηματογράφου που πλησιάζει περισσότερο στο ιδανικό σας είναι η "Ινγκριντ Μπέργκμαν" ή η Ρίτα Χαίγουςορθ. Γερή, καλοκαμωμένη, χαρούμενη, ενεργητική αγαπάτε τα ζωηρά χρώματα, συχναίνσατε την παραγνώριση και δεν φοβάσαστε να κάνετε μπάνιο όταν είναι λίγο κρύο το νερό.

Η γυναίκα που ανήκει στο δεύτερο τύπο είναι ολόκληρα διαφορετική. "Αν η πρώτη έχει περισσότερες αρετές η δεύτερη έχει περισσότερα θύλακα και οι προτιμήσεις της δύσκολα προσδιορίζονται. "Αν σύμφωνα με την αίσθητική σας, στην πρώτη γραμμή έρχεται το βλέμμα, ή φωνή, το χαμόγελο, το παράστημα, υπάρχει μεγάλη πιθανότητα ν' ανήκετε στο δεύτερο τύπο. Πολύ περισσότερο αν το ιδανικό σας ενσαρκώνεται από την "Εντβίξ Φεγιέρ, στο ρόλο που παίζει στην «Κυρία με τις Καμέλιες». Πράγμα παράξενο! "Ενώ οι γυναίκες της πρώτης σχολής ανταποκρίνονται και θέλουν ν' ανταποκρίνονται στις απαιτήσεις της πραγματικής ζωής, οι απαιτήσεις αυτές ανταποκρίνονται μονάχα με τις ευχές μερικών καθυστερημένων ποιητών. Οι γυναίκες που ανήκουν στο δεύτερο τύπο είναι οι σπανιότερες, δεν είναι όμως γι' αυτό και λιγότερο ωραιότεροι τύποι. Γιατί, ο κάθε τύπος γυναίκας έχει τη δική του την ομορφιά, μιαν ομορφιά διαφορετική, ασύγκριτη. Στους αθλητικούς τύπους δεν πηγαίνουν ούτε τα ψηλά τακούνια ούτε τα σκεπασμένα λόγια. Το ίδιο και μια λεπτοπύλητη γυναίκα θα φανή ασουλούπωτη αν φορέσει ίσια τακούνια. Η μια θα παρουσιάζοταν φιλάρεσκη χωρίς να είναι ενώ μια άλλη θα υιοθετούσε μιαν εμφάνιση που δεν της ταιριάζει. "Οταν όμως η κάθε γυναίκα συμμορφωθεί με τον ιδιαίτερο τύπο της και ντυθεί ανάλογα, θα πουν γι' αυτήν: είναι ωραία. Το πώς είναι, να βρίσκεσθε σε αρμονία με το περιβάλλον και να κρατάτε τη θέση που πρέπει να έχετε μέσα σ' αυτό. Φθάνει να ξέρετε πια είναι η θέση σας. Μάθετε λοιπόν σε ποιόν τύπο ανήκετε για να είστε πάντα ωραία, υπό τον όρο φυσικά πως θα μπορούσατε να μείνετε βαθειά και ειλικρινά αυτή που είστε.

ΓΙΑ ΤΟ ΘΕΑΤΡΟ ΚΑΙ ΤΟΝ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟ

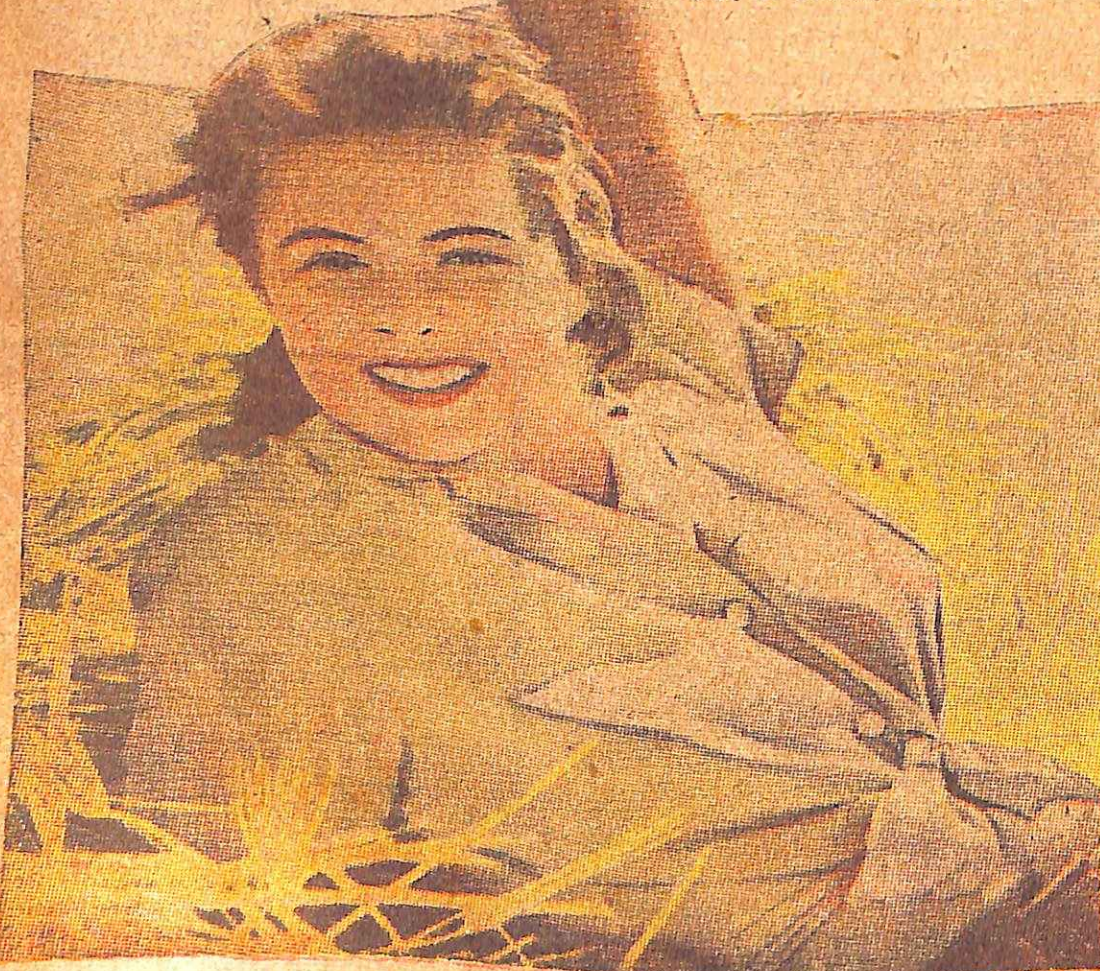
1. Άσύμμετρο φόρεμα, σε πάρα πολύ νέο σχέδιο, με το ξεχωριστό φύλλο που πέφτει σαν τουνίκια πάνω από τη φούστα και στερεώνεται με τη ζώνη. Το κορσάκι απλό, κιμωλό, γαρνίρεται με κέντημα από παγιέτες.

2. Τόσο απλό στη γραμμή του το φόρεμα αυτό, γίνεται πολύ βαρύ με το ωραίο κέντημα που πλαισιώνει το κλείσιμό του στο πλάι καθώς και γύρω γύρω στη φούστα δυο κέντημα. Το φόρεμα αυτό ταιριάζει πολύ να φορεθεί σε θέατρο, συναυλίες και μικρές δεξιώσεις.

3. Τρεις διπλές κουφωτές δίνουν πλάτος στη φούστα αυτού του μικρού φορέματος. Το κορσάκι είναι σταυρωτό και το μανίκι κιμωλό. Ο μεγάλος γιακάς με τα γυριστά τρίγωνα πέτα σε φόρμα χωνιού καθώς και οι μανσέτες γαρνίρονται με κέντημα.

4. Φόρεμα από μαλλινοζωζέτα, γαρνιρισμένο με δαντέλα στον φιδόγκο και τις μανσέτες. Το κορσάκι δεν έχει γιακά, αλλά ένα μεγάλο άμπροσθεν που πιάνει τους ώμους, στοργυλεύει πίσω στην πλάτη και κατεβαίνει εμπρός, στενεύοντας έως τη μέση. Μανίκι κιμωλό και σουρωτό φύλλο εμπρός στη φούστα.

Η μοναδική ήθοποιός που συνδυάζει ομορφιά, υγεία, θηλυκότητα και σύγχρονα μεγάλη τέχνη.

Πρέπει να διαβάσετε

ΤΟ ΕΝΣΤΙΚΤΟ

ΤΟ ΠΕΡΙΦΗΜΟ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΤΟΥ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΥ ΙΑΤΡΟΥ ΘΑΡΜΑΝ ΡΑΪΣ ΠΟΥ ΔΙΑΦΩΤΙΖΕΙ ΚΑΙ ΕΝΗΜΕΡΩΝΕΙ ΠΑΝΩ ΣΤΟ ΤΕΡΑΣΤΙΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΗΣ ΣΕΞΟΥΑΛΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ ΚΑΙ ΥΓΙΕΙΝΗΣ

308

ΤΑΝ το παιδί μάθη τα σωστά επισημονικά ονόματα των μερών του σώματος, τότε λύνονται πολλές από τις δυσκολίες που συμβαδίζουν με τη διαφώτιση του παιδιού πάνω στα σεξουαλικά ζητήματα.

Είναι ακατανόητο πώς μπορεί να χρησιμοποιήσει το παιδί τα χυδαία ονόματα που ακούει συχνά χωρίς να παρεκκλίνει από την αξιοπρέπεια και τον σεβασμό. Ακόμη δυσκολότερα είναι τα μωρουδιακά ονόματα και οι χωρίς νόημα όροι που τους δίνονται συχνά από την μητέρα, στην ματαιόδοξη προσπάθειά της να προσφυλάξει το παιδί από κάτι που θεωρεί χυδαίο. Για να μπορεί να αποκτήσει το παιδί καθαρή αντίληψη γι' αυτό το θέμα, πρέπει να αποκτήσει αξιοπρεπές λεξιλόγιο. Δεν υπάρχει λόγος να ταράζεται η μητέρα όταν το παιδί της τρέχει κοντά της και αντί να της πηδάει θέλει να πάει στην τουαλέτα, χρησιμοποιήσει άλλες εκφράσεις που έχουν το ίδιο νόημα. Η ελκρινής παραδοχή αυτών των πραγμάτων και του νοήματος που έχουν, είναι η αληθινή βάση για τη μελλοντική τους κατανόηση. Η υποκρισία και η σεμνοτυφία επεκράτησαν έναν καιρό και τα έκαναν θάλασσα σ' αυτό το ζήτημα.

Όσο κρατάει αυτή η έντυπωσιακή περικοπή της ζωής ή στάσις του πατέρα και της μητέρας άμεταβλητα τους θα έχει βαθειά επίδραση πάνω στον χαρακτήρα και την κατανόηση του παιδιού. Το παιδί που βλέπει τον πατέρα του να μεταχειρίζεται τη μητέρα του με έπισημονότητα και σεβασμό, θα μεταχειριστεί με τον ίδιο τρόπο. Το κορίτσι που βλέπει πως η μητέρα του έχει όμορφο χαρακτήρα, δεχεται άνευση μια διαπαιδαγώγηση πάνω σ' αυτά τα ζητήματα, που είναι επείγουσα, πηδ αποτέλεσμα, το όλες τις καλοπροαίρετες συζητήσεις, που μπορεί να μάθει απ' έξω, από βιβλία ή άρθρα πάνω στην σεξουαλική διαπαιδαγώγηση.

Ενώ όμως στην ανατροφή του παιδιού εκείνο που έχει τη μεγαλύτερη σημασία είναι πραγματικά οι γενικότητες, εκείνο που υπερβεί περισσότερο το γονιό είναι οι λεπτομέρειες. Αυτό συμβαίνει επειδή οι λεπτομέρειες αποσπούν κατά ένα τρόπο από τη μητέρα στο παιδί όταν τους θέσει η διάκριση και περίεργα ερωτήματα, που είναι πράγμα μοναχά πρέπει να του δώσει. Τη νύχτα ή το πρωί, όταν το παιδί κοιμάται, πώς πρέπει να λείπει σ' ένα λήθαργ, ή πώς είναι απαραίτητο να του δώσει, πραγματικά είναι αδύνατο, γιατί ακόμη και ο σοφότερος άνθρωπος δεν ξέρει όταν σ' αυτά τα ζητήματα. Όταν το παιδί κάνει μιά ερώτηση δεν περιμένει μιά επισημονική απάντηση, αλλά θα εκλάβει οι γονείς του την αλήθεια στο βαθμό που ήταν εκείνη την εποχή ικανό να την καταλάβει.

Όταν το παιδί καταλάβει την διαφορά που υπάρχει ανάμεσα στο σώμα το δικό του και του αντίθετου φύλου, είναι εύκολο να του εξηγήσουμε πως υπάρχουν δυο εί-

Τα κεφάλαια του βιβλίου στη σειρά της δημοσίευσής

ΣΤΑ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΑ ΤΕΥΧΗ :

1. ΤΑ ΙΔΕΩΔΗ ΚΑΙ ΟΙ ΣΚΟΠΟΙ ΤΗΣ ΣΕΞΟΥΑΛΙΚΗΣ ΔΙΑΠΑΙΔΑΓΩΓΗΣ.
2. Η ΑΝΑΠΑΡΑΓΩΓΗ ΣΤΟ ΦΥΤΙΚΟ ΚΑΙ ΣΤΟ ΖΩΙΚΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ.
3. Η ΑΝΑΤΟΜΙΑ ΚΑΙ Η ΦΥΣΙΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΑΝΑΠΑΡΑΓΩΓΗΣ.

Σ' ΑΥΤΟ ΤΟ ΤΕΥΧΟΣ :

4. Η ΣΕΞΟΥΑΛΙΚΗ ΔΙΑΦΩΤΙΣΙΣ ΤΟΥ ΜΙΚΡΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ.
5. ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΤΗΣ ΣΧΟΛΙΚΗΣ ΗΛΙΚΙΑΣ.

ΣΤΑ ΕΠΟΜΕΝΑ ΤΕΥΧΗ

6. Η ΕΦΗΒΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ
7. Η ΕΠΟΧΗ ΤΗΣ ΩΡΙΜΟΤΗΤΟΣ.
8. Ο ΜΗΝΑΣ ΤΟΥ ΜΕΛΙΤΟΣ.
9. ΤΟ ΜΕΤΑΠΑΝΤΡΟ ΖΕΥΓΑΡΙ.
10. Η ΣΕΞΟΥΑΛΙΚΗ ΖΩΗ ΣΤΗ ΜΕΣΗ ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΠΡΟΧΩΡΗΜΕΝΗ ΗΛΙΚΙΑ.
11. Ο ΣΚΟΠΟΣ ΤΟΥ ΓΑΜΟΥ.
12. ΑΝΩΜΑΛΙΕΣ ΤΗΣ ΣΕΞΟΥΑΛΙΚΗΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ.
13. ΥΓΙΕΙΝΗ ΤΟΥ ΑΝΑΠΑΡΑΓΩΓΙΚΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ.

δων άνθρωποι και δυο είδη από κάθε ζωντανό πλάσμα. Έτσι, κάθε παιδί και κάθε μικρό ζουδάκι έχουν πατέρα και μητέρα για να τα φροντίσει, να τα ανατρέφει και να τους φτιάχνει σπίτι και φωλιά. Τονίζουμε στο παιδί πως τα πουλιά ωριμέως γένους έχουν διαφορετικό χρώμα και εμφάνιση και η διαφορετική τους εμφάνιση αντιστοιχεί στον διαφορετικό τους ρόλο. Πρέπει να φροντίσουμε με κάθε τρόπο να δείξουμε στο παιδί μιά φωλιά πουλιού και να του δώσουμε να καταλάβει τι γίνεται μέσα στη φωλιά. Το παιδί έχει παρατηρήσει πως οι πατέρες και οι μητέρες έχουν διαφορετικό σκοπό μέσα στη ζωή και πως υπάρχουν χαρακτηριστικές διαφορές στο ντύσιμο, τις συνήθειες, τις ασχολίες τους. Όλα αυτά είναι τόσο φυσικά, και όταν επιπλέον φυσικά στο παιδί δεν υπάρχει φόβος να δημιουργήσουν καμιά νοσηρή περιέργεια. Είναι απλούστατα μιά ενδιαφέ-

ρουσα αλήθεια για το πιο ενδιαφέρον πράγμα μέσα στον κόσμο: τη ζωή.

Ένα ερώτημα που μπαίνει αυτόματα είναι το ερώτημα για το μέρος απ' όπου έρχονται τα παιδιά. Κάθε παιδί ρωτάει αυτό το πράγμα όταν γίνε τερσάρων ή πέντε έτών ή και νεότερα. Μά αντι να του πουν οι γονείς την όμορφη αλήθεια, την αντικαθιστούν με τις πιο γελοίες ψευδιές, που οι περισσότερές τους δεν είναι διόλου, μα διόλου πειστικές. Τι κρίμα να λένε οι γονείς οι μητέρες στα παιδιά τους πως τα βρήκανε μέσα στο σουδάκι της γυμναστικής, ή στον σκουπίδοτενεκέ, ή πίσω από το σανό στον αχρωά, ή πίσω από το λάχανο στον κήπο, ή μέσα στην κουτάλα του γιατρού και άλλα τέτοια τερατώδη μέρη. Το ίδιο ανόητο είναι και η ιστορία πως το παιδί το έφερε ο πελαργός. Μονάχα που είναι κάπως πιο... αξιοπρεπής! Τα παιδιά της Γερμανίας ωστόσο, απ' όπου δγής αυτού του είδους η διαφώτιση, αγαπούν και σέβονται αυτό το πουλί, ενώ τα παιδιά των άλλων τόπων ελάχιστα το γνωρίζουν.

Όλα ανεξαιρέτως τα παιδιά ενδιαφέρονται τρομερά για τα μωρά και συνηθίζουν να ρωτούν τους γονείς τους αν μπορούν να τους κάνουν ένα αδελφάκι. Δεν βλέπουν σ' αυτή την πιθανότητα κανένα κακό, γιατί πραγματικά δεν υπάρχει σ' αυτήν κανένα κακό.

Το ερώτημα που φοβούνται οι γονείς είναι αυτό: «Πώς υπήκει το παιδί μέσα στο σώμα της μητέρας του;». Στο σημείο αυτό υπάρχει κάτι που πολλοί το νομίζουν χυδαίο. Μπορούμε να παραδεχθούμε πως όσοι το νομίζουν έτσι βρίσκουν αυτό το πρόβλημα δύσκολο. Μά όταν ο πατέρας και η μητέρα αγαπιούνται μεταξύ τους όπως πρέπει, τότε η πράξη που είναι η εκφραση αυτής της αγάπης, η πράξη που τους κάνει ικανούς να φέρουν στον κόσμο ωραία παιδιά, δεν είναι χυδαία ή καμιά μιά έννοια. Όταν το παιδί είναι μικρό μπορείτε να του πείτε πως το μωρό γεννιέται από την αγάπη που νοιώθουν οι γονείς του ή πως για τον άλλον καθώς και για το ίδιο το μωρό, που μεγαλώνει στην άοχη μέσα στην κοιλία της μητέρας του. Το μεγαλύτερο παιδί θα χρειαστεί περισσότερες πληροφορίες και πρέπει να του πούμε την αλήθεια, με ακρίβεια και επιστημονική έκθεση για την ένωση των ωαρίων και των σπερματοζωαρίων.

Η δυσκολία που παρουσιάζεται στο να εξηγηθεί ο ρόλος του πατέρα υποχωρεί στο μηδέν, όταν το παιδί πιστεύει πως ο πατέρας του είναι μεγάλος ήρωας, που δεν μπορεί να κάνει λάθος. Τίποτα φυσικότερο δεν υπάρχει από το να δει το παιδί τον πατέρα του να χαϊδεύει τη μητέρα του και τίποτα φυσικότερο δεν υπάρχει από το να επιθυμούν οι γονείς και η αποκρινής παιδί. Είναι μεγάλο άτυχημα που τόσοι και τόσοι πατέρες ζούν και μεταχειρίζονται την οικογένειά του με τέτοιον τρόπο, που τα παιδιά καταλαβαίνουν ότι οι πατέρες τους φέρονται και ενεργούν εγωιστικά. Σε τέτοιες περιπτώσεις η διαφώτιση του παιδιού πάνω στα σεξουαλικά ζητήματα θα είναι δύσκολη. Γενικά, ωστόσο, τα μικρά παιδιά πιστεύουν πως οι πατέρες τους είναι σπουδαία πρόσωπα, πως δ.τι και αν κάνουν είναι σωστό και στην περίπτωση αυτή η διαφώτιση του παιδιού πάνω σ' αυτά τα ζητήματα είναι εύκολη. Ο ρόλος της μητέρας διδάσκει εύκολα. Όπως είναι απόλυτα φυσικό για το παιδί να

ΤΗΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑΣ

μεγαλώνει μέσα στο σώμα της μητέρας του, έτσι είναι και απόλυτα φυσικό να παραδεχθεί πως αυτό είναι ο πανάρχαιος και τιμημένος τρόπος ζωής και το ζήτημα είναι πελαγμένο.

Αφού το παιδί μεγαλώνει αρκετά ώστε να καταλάβει την απλή ανατομία των δύο φύλων, μπορούμε να προχωρήσουμε στις εξηγήσεις που ζητά: να του εξηγήσουμε πως τα σπερματοζωάρια του πατέρα μπαίνουν μέσα στο σώμα της μητέρας και εκεί ενώνται με τα ώαριο. Τα γονιμοποιούν έτσι, όπως η γύρις από το αρσενικό φυτό γονιμοποιεί τη γύρη που υπάρχει στο θηλυκό. Θα του εξηγήσουμε ακόμη του παιδιού πως μιά τέτοια μεταβίβαση από το αρσενικό στο θηλυκό μπορεί να γίνει μονάχα ανώμαστα σε έγγαμο πρόσωπο. Γιατί διαφορετικά όταν θα γεννηθεί το παιδί, οι γονείς του δεν μπορούν να του φτιάξουν σπίτι. Εύκολα μπορούμε να εξηγήσουμε στο παιδί πως η σχέση αυτή είναι παντοφάνη και καλή όταν οι γονείς είναι παντρεμένοι και αγαπούν πολύ ο ένας τον άλλον και ότι είναι πράξη που απαιτεί την πιο απόλυτη οικειότητα και λεπτότητα.

Όταν θα ζητήσει το παιδί λεπτομέρειες για τη γέννησή του, πρέπει να φροντίσουμε να μη φοβηθεί από την λεπτομέρεια του πόνου. Κανένα μικρό παιδί δεν μπορεί να καταλάβει τις δυνάμεις που ενεργούν σ' ένα τέτοιο γεγονός. Είναι σοβαρό σφάλμα να στενοχωρούμε το παιδί, παρουσιάζοντας τις δυσκολίες της γέννας στην έκτασή τους. Είναι αρκετό να μάθει πως η μητέρα του κοτίασε πολύ για να φέρει στον κόσμο το αδελφάκι του και είναι πολύ κουρασμένη. Θα χρειαστεί να μείνει πλαγισμένη κάμποσες ημέρες στο κρεβάτι της και πρέπει να της δείξουν δλοι τη μεγαλύτερη άφοβησι και στοργή.

Η σπουδαιότερη αρχή που πρέπει να διέπει τη διαπαιδαγώγηση του παιδιού σχετικά με αυτά τα ζητήματα, είναι να ικανοποιηθεί η έμφυτη περιέργειά του. Να ικανοποιηθεί μάλιστα με τέτοιον τρόπο η περιέργειά αυτή, ώστε οι πρώτες εξηγήσεις να χρησιμεύσουν σαν πηγή για μιά επεξεργασία της πληροφορίας, που το παιδί στην ηλικία ακριβώς ανατρέπει το παιδί στην ίδια πηγή για να ευρή τροφή, στέγη και κάθε είδους βοήθεια. Το παιδί δεν πρέπει να καταπιέζεται ποτέ όταν ζητά έντιμα πληροφορίες αναφορικά με τέτοια ζητήματα. Όταν εκπληρωθεί η απαίτησή για την αλήθεια, το παιδί μπορεί να συγκεντρωθεί πάλι στις καθημερινές του ασχολίες, χωρίς να στενοχωριέται για πράγματα που είναι ακόμη πολύ μικρά να καταλάβει. Στην ηλικία αυτή το ενδιαφέρον του παιδιού μπορεί να είναι για μιά στιγμή δευτάτο, αλλά όταν ικανοποιηθεί, στρέφεται ταχύτατα σε άλλα ζητήματα, που είναι στενότερα συνδεδεμένα με την ανάπτυξη του παιδιού. Δεν υπάρχει κανείς απολύτως λόγος να κεντρίζουμε με τεχνικό τρόπο την προσοχή του παιδιού πάνω σ' αυτό το ζήτημα. Υπάρχει όμως αρκετή δικαιολογία να καθυστερούμε το φυσικό του ενδιαφέρον ικανοποιώντας το. Οι εξηγήσεις που θέτει το παιδί πρέπει να φέρνουν απαντήσεις όταν είναι δυνατόν αλλά δεν πρέπει να προκαλούνται ποτέ. Για τα μικρά παιδιά οι γενικές τελε είναι αρκετές. Ποτέ δεν πρέπει να γίνεται νύξη για πόνο, κίνδυνο, ή θυσία, για τον απλούστατο λόγο ότι το παιδί δεν μπορεί να καταλάβει τέτοια πράγματα.

Στην περίπτωση που θα τεθούν ερωτήματα που δεν μπορούν να πάρουν απάντηση, ο γονιός πρέπει να ξεκαθαρίσει ότι το ζήτημα έχει απόλυτα τη θέση του. Αν έχη τη θέση με ελκρινεία.

Αν το θέμα είναι τέτοιο ώστε δεν μπο-

ρεί να πάρη απάντηση, μπορεί όμως να εξηγηθεί, τότε ο γονιός έχει χρέος να πη στο παιδί πως θα εξετάσει το ζήτημα και θα του εξηγήσει αργότερα. Αν είναι θέμα που δεν μπορεί να πάρη απάντηση, τότε πρέπει να εξηγηθεί πως — όπως και το έπεισοδιο να χρησιμεύσει σαν παράδειγμα για το μεγαλύτερο και τις περιπτώσεις που κλείνει δόξαληρη ή θαυμαστή πορεία της αναπαραγωγής.

Συντά, με την επινοητικότητα τους οι γονείς κατορθώνουν να τοποθετήσουν την ερώτησή πάνω σε άλλη βάση ώστε να ικανοποιηθεί το παιδί χωρίς να πάρη πραγματική απάντηση στο ερώτημά του. Το παράδειγμα που μπαίνει μπροστά στο παιδί και οι σχετικές εξηγήσεις πρέπει να βρίσκονται πάντα στο ανώτατο πιθανό επίπεδο που μπορεί να καταλάβει και να εκτιμήσει το παιδί. Οι γονείς που καταλαβαίνουν και ζουν αυτόν τον ρόλο, δεν θα συναντήσουν καμιά δυσκολία.

Η φαντασία και η φερετικότης του γονιού θα φέρη πολύ καλύτερα αποτελέσματα από κάθε «εμπειριστική» εξήγηση και πληροφορία. Δεν είναι απαραίτητο να δοθεί στο παιδί και η παραμικρή ακόμη εξήγηση σύμφωνα με την τελευταία λέξη της επιστήμης φάνει ο γονιός να εκθέσει με προθυμία και ελκρινεία δ.τι καλύτερο γνωρίζει γι' αυτό το θέμα. Του χρειάζεται πολύ περισσότερο μιά ανεπτυγμένη φιλοσοφία για τη ζωή και για τον τρόπο που πρέπει να την ζούμε από όσο του χρειάζεται οι τελευταίες λεπτομέρειες της επιστήμης.

Σ' ό,τι κι αν κάνουμε, σ' ό,τι κι αν διδάσκουμε πρέπει να προστατεύουμε τον ιδεαλισμό του παιδιού. Όσα κι αν πούμε είναι λίγα για να τονίσουμε τη σημασία που έχει για το παιδί: Ο ρόλος του πατέρα σαν ήρωικού ανθρώπου, που προστατεύει το παιδί του και του εξασφαλίζει δ.τι του χρειάζεται. Ο ρόλος της μητέρας σαν ανθρώπου που αγαπά και προστατεύει τα παιδιά της σ' ό,τι και αν συμβεί. Εύκολα καταλαβαίνει το παιδί μιά τέτοια διδασκαλία και πρόθυμα ανταποκρίνεται σ' έναν τέτοιον ιδεαλισμό. Η αγάπη που έχουν ο πατέρας και η μητέρα ανάμεταξύ τους και στο παιδί τους είναι το μέσον με το οποίο ήρθε το παιδί στη ζωή και η αλήθεια αυτή είναι τόσο ουσιαστική όσο και οι εξηγήσεις για όλες τις σχετικές λεπτομέρειες.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ε'

ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΤΗΣ ΣΧΟΛΙΚΗΣ ΗΛΙΚΙΑΣ

ΤΟ παιδί της σχολικής ηλικίας δεν βρίσκεται πια κάτω από την αδιάκοπη παρακολούθηση των γονιών του. Θα ακούσει και θα μάθει τα σχετικά με την σεξουαλική λειτουργία. Το ζήτημα δεν είναι: «Πρέπει να μάθει;», αλλά μάλλον: «Πού και από ποιόν θα μάθει;».

Ο γονιός που νομίζει πως το παιδί που πηγαίνει στο σχολείο θα μείνει σε άγνοια γι' αυτά τα ζητήματα είναι ανόητος. Αντίθετα, είναι πολύ αξιοπρεπής ο γονιός που θέλει να μορφώσει έτσι το γυνό του ή την κόρη του γι' αυτά τα ζητήματα ώστε να βρίσκονται ψηλότερα από τους αμαθείς συμμαθητές τους. Το παιδί της ηλικίας αυτής, πηγαίνοντας στο σχολείο αρχίζει να αισθάνεται πως κάτι γνωρίζει για τη ζωή. Είναι αρκετά φυσικό να βάλει να καταλαβαίνει τα πράγματα όπως είναι. Δεν έχει εύθυμες φθασεί ακόμη στην εποχή της εφηβείας με τόσα περίπλοκα προβλήματα της και τις συνταρακτικές της όψεις,

που δημιουργούν ένα πρόσθετο ελατήριο για το σεξουαλικό ενδιαφέρον.

Είναι απαραίτητο να δοθούν στα παιδιά αυτά περισσότερες πληροφορίες από και νες που τους δόθηκαν όταν ήταν ακόμη νηπία, κάτω από τα δ δηλαδή χρόνια. Εκτός όμως από αυτό, τα προβλήματα διαφέρουν και τόσο πολύ από τα προβλήματα που συζητήθηκαν ήδη, για τον απλούστατο λόγο ότι το σεξουαλικό σύστημα δεν έχει ακόμη ολοκληρώσει την ανάπτυξη του και το ενδιαφέρον του παιδιού πτωεί του και τα ζητήματα είναι ακόμη διαβατικά. Η διδασκαλία είναι ακόμη εμβληματική και πρέπει να αποτελέται μάλλον από άσχετες παρά από λεπτομέρειες. Είναι ζήτημα ιδιαιτέρως και ιδεαλισμού. Στα ερωτήματα πρέπει να δίδονται πληροφορίες και ελκρινείες απαντήσεις, στο βαθμό φυσικά που μπορεί να καταλαβαίνει και να ενδιαφέρεται το παιδί. Δεν πρέπει, όμως, να υποτινώνεται μέσα στο μυαλό του παιδιού ερωτήματα.

Στην εποχή αυτή τα παιδιά έχουν τεράστιο ενδιαφέρον για τη φύση. Εύκολο τους είναι, λοιπόν, να παρατηρήσουν τα περισσότερα από τα ουσιαστικά σεξουαλικά φαινόμενα, ποσοτού υπερδευτούν από τα πολυσυζητά κοινωνικά φαινόμενα, που φασίζουν τον δρόμο στο ανθρώπινο γένος. Ο γονιός που καταλαβαίνει τις βασικές αρχές του σεξουαλικού προβλήματος και της ζωής, όπως αυτές εκδηλώνονται στα φυτά και στα ζώα, έχει ένα τεράστιο πλεονέκτημα όταν διδάσκει τα ζητήματα αυτά στα παιδιά του.

Σημαντική στην περίοδο αυτή είναι η διδασκαλία της σεμνότητας χωρίς να διδάσκει μαζί μ' αυτήν και η ντροπή. Πάρα πολύ συχνά οι γονείς μεταδίδουν στην ψυχή των παιδιών τους ένα αίσθημα ντροπής που, το περνούν για σεμνότητα. Η ντροπή είναι ένα αίσθημα που δεν πρέπει να το καλλιεργούμε ποτέ όταν διδάσκουμε παιδιά, εκτός αν πρόκειται μόνο για κάποιαν επείγουσα πράξη. Το παιδί μαθαίνει να σκεπάζει τον εαυτό του επειδή έτσι συνειδηθεί ο κόσμος και επειδή τα μεγαλύτερα πρόσωπα που επιθυμεί να μιμηθεί κάνουν έτσι. Τίποτα κακό ή επάσχητο δεν υπάρχει στα γεννητικά όργανα αλλά έχουν μάλλον τόσο μεγάλη σημασία ώστε πρέπει να προστατευθούν. Είναι τόσο στενά συνδεδεμένα με το πραγματικό έργο ώστε δεν πρέπει κανείς να εκθέτει με τόσο φθηνό και κοινό τρόπο αυτά που είναι τόσο αποκλειστικά και ουσιαστικά ιδιωτικά πράγματα. Οι καλοί τρόποι απαιτούν να τα προσέχουμε αυτά τα ζητήματα και γρήγορα το παιδί μαθαίνει να παίρνει αυτή τη στάση.

Όλα σχεδόν τα φυσιολογικά παιδιά έχουν τις μικρές ερωτικές τους ιστορίες στα πρώτα χρόνια που πηγαίνουν στο σχολείο. Αφού είναι τόσο ολοφάνερα αληθινά πως είναι από τα πιο σημαντικά χρέη στην κατωπική ζωή είναι η εκλογή ενός αξιολογού συντρόφου, είναι καλό να παίρνουν μιά μικρή προπαίδεια σ' ένα τόσο ζωντανό ζήτημα ακόμη και τα μικρά παιδιά. Όπως ακριβώς το γατάκι που παίζει με το κουτί, μαθαίνει στην πραγματικότητα να βρει το ποντίκι, έτσι και τα παιδιά μαθαίνουν τη μεγαλύτερη από όλες τις τέχνες. Είναι σοβαρό λάθος των γονιών ή των άλλων προσώπων να πειράζουν τα παιδιά για τις ερωτικές τους υποθέσεις. Είναι διὰ για τις ερωτικές τους υποθέσεις, πηγαίνοντας στο σχολείο αρχίζει να αισθάνεται πως κάτι γνωρίζει για τη ζωή. Είναι αρκετά φυσικό να βάλει να καταλαβαίνει τα πράγματα όπως είναι. Δεν έχει εύθυμες φθασεί ακόμη στην εποχή της εφηβείας με τόσα περίπλοκα προβλήματα της και τις συνταρακτικές της όψεις,

το τούτο γονεϊκό του. "Ετσι οι γονείς χα-
νουν την ευκαιρία να φανούν χρήσιμοι στο
παιδί τους διδάσκοντας το πώς θα μπο-
ρέσει να διαλέξει τον καλύτερο σύντρο-
φο του. "Εξ άλλου, η περιέργεια του παι-
διού το μαθαίνει να αναζητήσει το κακό
πριν το καλό να πιστέψει ότι υπάρχει μέ-
που το έκαναν αβλαβή σχέση με πρόσω-
πα στη φαντασία του φύλου. Με τέτοια παρα-
πο του αντιθέτου φύλου. Κι όμως, η περι-
έργεια δεν θ' άρνηση να βρή το κακό.

Οι γονείς που περνούν τα μικρά παι-
διά για τους ώριμους και τις ώριμες τους
και προσπαθούν να τα αποτρέψουν από
το να κάνουν επικίνδυνους δεσμούς, πρέ-
πει να επιβλέπουν τα παιδιά τους. Πρέπει
να μάθουν πώς ο καλύτερος τρόπος για να
τα προστατεύσουν έναντι των προκλη-
μένων ερωτικών παγκινιδιών είναι να τα α-
φίνουν ελεύθερα, χωρίς πίεση. Τα παιδιά
είναι, κατά κανόνα, πάρα πολύ άστατα και
σπάνια μεταχειρίζονται κάπως σοβαρώτε-
ρα ένα πάθος που είναι πραγματικά πο-
λύ μικρά για να το καταλάβουν. Γρήγο-
ρα θα το ξεχάσουν.

Αντίθετα, ο γονιός που προσπαθεί να
διαλύσει μια τέτοια σχέση αναλαμβάνει μια
σοβαρή ευθύνη. Είναι σχεδόν βέβαιο ότι
θα την δυσαγωγή. Δεν υπάρχει ασφαλέστε-
ρος δρόμος για να πείσει ένας νέος — νεώ-
τερος ή μεγαλύτερος — στην άγκυρα μι-
ας νέας ή αντίστροφα από το να βελήση
κάποιος ήλιος γονιός να παραστήσει τον
ταύρο που πέφτει μαινόμενος μέσα σε ύα-
λοπώλειο για να «πατή» το πόδι του.
Εύκολα καταλαβαίνουμε την αίτια γι' αυ-
τό. "Όλοι έχουμε τη φυσική κλίση να προ-
στατεύουμε τους φίλους μας όταν τους
προσβάλλουν και μαθαίνουμε όλοι αλάθευ-
τα να αγαπούμε εκείνους που προστατεύ-
ουμε. "Όταν ως γονείς πειράζουμε τα παι-
διά δεν τα σπρώχνουμε μονάχα στις άτα-
ξίες και στις πονηρίες, αλλά επιτυγχάνου-
με ακριβώς το αντίθετο αποτέλεσμα από
εκείνο που επιθυμούμε, όταν καταβάλλου-
με τον εαυτό μας σε μια τόσο ταπεινή μορ-
φή φρονιματισμού — η διασκέδαση.

Ο γονιός που αφήνει τα παιδιά του να
συνασπάζονται ελεύθερα με παιδιά του
ίδιου ή του αντίθετου φύλου σπάνια πρέ-
πει να φοβάται μήπως παρεκτραπούν. Το
παιδί δεν έχει ακόμα αναπτυχθεί σεξουα-
λικά. "Επομένως δεν απασχολείται με τις
σοβαρότερες εκδηλώσεις του ζήτηματος
παρα μονάχα όταν τις υποβάλουν άλλοι
στο μυαλό του. "Όταν οι σχέσεις του παι-
διού είναι απόλυτα φυσικές και ο γονιός
απέφυγε να το πειράξει, τότε το παιδί εί-
ναι ελεύθερο να συζητήσει γι' αυτό το ζή-
τημα και ο γονιός μπορεί να παρακολου-
θή την πορεία των γεγονότων. Σε περι-
πτώσι, λοιπόν, που θα πείσει το παιδί σε
επικίνδυνο δρόμο, είναι δυνατή μια ελι-
κτική συζήτηση μαζί του και το παιδί ού-
τε θα την αποφύγει, ούτε θα την μισήσει,
εφ' όσον θα την χειρισθεί με επιδεικνύ-
ται ο γονιός. "Ο γονιός θα μπορούσε ίσως
να τονίσει με καλό τρόπο τα καλά και τα
κακά χαρακτηριστικά που έχουν οι ευνου-
ούμενοι φίλοι του παιδιού του. "Ετσι θα
μπορέσει να προσφέρει πραγματική υπηρε-
σία στο παιδί του στο σημαντικό ζήτημα
της εκλογής συντρόφου για τη ζωή, έπειτα
από μερικά χρόνια. Οι νέοι έχουν ανάγκη
από όλη τη βοήθεια που μπορούν να πά-
ρουν σ' ένα τόσο σημαντικό πρόβλημα. Εί-
γνωρίζουν τίποτε για το πώς πρέπει να
το αντιμετωπίσουν, αν κρίνει κανείς από
τα αποτελέσματα.

Τα αγόρια και τα κορίτσια παίζουν συ-
χνά στις κούκλες «το μπαμπά και τη μα-
μά». "Όσο κι αν αυτό φαίνεται πολύ πα-
λαιό παιδικό σέ μερικούς, τα παιδιά απο-
κτούν πραγματικά πείρα που μπορεί να
τα ωφελήσει πολύ αργότερα μέσα στη ζωή.
Δεν είναι διόλου ασυνήθιστο να ακούμε
παιδιά της ηλικίας αυτής να λένε τι θα
κάνουν ως άνδρες ή ως γυναίκες όταν με-
γαλώσουν. Τις περισσότερες φορές επιτυ-
χάνουν όταν πραγματοποιήσουν αργότερα
τα ίδια ιδανικά που εκφράζουν τώρα που
είναι παιδιά. Συνήθισμένο πράγμα είναι ε-
πίσης να λένε τα παιδιά τι θα κάνουν ό-
ταν αποκτήσουν δικιά τους παιδιά, ή τι θα
κάνουν και τί δεν θα κάνουν τα παιδιά
τους. "Ο φρόνιμος γονιός ακούει προσεχώς

να σε τίλεις περιπτώσεις τι λένε τα παι-
διά και το σημειώνει. "Υπάρχει πιθανότα-
να μάθη κάτι από τα λόγια τους. Σε κά-
μια περίπτωση δεν πρέπει κανείς να γε-
λοιοποιήσει ή να πειράξει τα παιδιά μια
τέτοια ώρα. Την ώρα αυτή δημιουργείται
ένας άνδρας ή μια γυναίκα και αυτό είναι
έξαιρετικά σοβαρό δουλειά.

"Όσο είναι έντελως αβρότητα αυτά τα
παιχνίδια είναι θουμάσια. Ξεπεφτούν όμως
πάρα πολύ μόλις αποπειραθούν να τα ε-
μποδίσουν ή να τα σχολιάσουν οι μεγάλοι.

Πολλοί άφωτισμένοι γονείς που δεν μπο-
ρούν να καταλάβουν τα παιδιά αυτής της
ηλικίας στενοχωρούνται άδικα σε μεγάλο
βαθμό, χωρίς λόγο. Τα αγόρια και τα κο-
ρίτσια είναι περίεργα. Είναι πολύ φυσικό
να εξετάσουν τα σώματά τους ή όταν πα-
ρουσιασθή η ευκαιρία το σώμα ενός άλλου
προσώπου από το ίδιο ή το αντίθετο φύλο.
"Ο παραπλανημένος γονιός νομίζει πως η
πράξη αυτή του παιδιού είναι ακριβώς η
ίδια σε να την έκανε ένας μεγάλος και
ταράσσεται γι' αυτό. Για να μιλήσουμε ελ-
λκρινά, θα έπρεπε να αναρωτηθούμε αν έ-
χει ψυχική υγεία το παιδί που δεν φέρε-
ται έτσι. "Ο καλύτερος τρόπος να δώλου-
με τα δόντια από μια τέτοια πιθανή άπει-
λη είναι να επιτρέψουμε στο παιδί να ικα-
νοποιήσει το λεπτό αυτό αίσθημα της πε-
ριεργίας, που το σπρώχνει να βρή πώς
γίνονται το κάθε τι και όταν το εύρη να το
αφύνομε να ικανοποιήσει κάτι άλλο. Μια
μητέρα τρώμαζε χωρίς αίτια τσακώνοντας
δυο μικρά κοριτσάκια να συζητούν σ' ένα
αποχωρητήριο γι' αυτά τα ζητήματα. "Ε-
ξηγήσε ωστόσο στα κοριτσάκια πως μια
τέτοια συμπεριφορά δεν θεωρείται καλός
κοινωνικός τρόπος και δεν τους έπτε τίποτα
περισσότερο. Τα παιδιά είχαν ικανοποιήσει
την περιέργειά τους και το έπεισόδιο έ-
ληξε. Τα παιδιά, όπως φάνηκε, το λησμό-
νησαν γρήγορα. "Αν όμως η μητέρα τους
τα τιμωρούσε αusterά, τα παιδιά θα είχαν
σοβαρούς λόγους να το θυμούνται και να
επιθυμούν να συνεχίσουν τα πειράματά
τους όταν θα τους παρουσιαζόταν η ευκαι-
ρία να μη τα βλέπει κανείς.

Τα παιδιά αποκτούν συχνά τη συνήθεια
να παίζουν ή να τραβούν τα γεννητικά τους
όργανα. Τέτοια παιδιά, τόσο αγόρια, όσο
και κορίτσια, χρειάζεται να εξετασθούν
μάλλον από έναν καλό γιατρό. Δεν είναι α-
πίθανο να χρειάζεται το παιδί περίουη.
"Αν δεν υπάρχει παθολογική βάση γι' αυτή
τη συνήθεια, τότε πρέπει το παιδί να μά-
θη πως αυτό είναι άσχημος τρόπος και
πως μπορεί να αποκτήσει έτσι μιά άσχη-
μη συνήθεια. Το παιδί μπορεί να έγκατα-

Για το μπουκλάρισμα των μαλλιών

"Η 'Ελίζαμπεθ "Αρντεν λανσά-
ρησε μια καινούργια τιμιπίδα,
με την οποία η κάθε γυναίκα
μπορεί να μπουκλάρη τα μαλ-
λιά της μέσα σε λίγη ώρα,
μόνη της.

Λείψη γρήγορα τη συνήθεια αυτή μάλλον
με τη βοήθεια παρό με το μάλαμα. Οι γο-
νείς πρέπει να θυμούνται πως κανείς άλ-
λος δεν μπορεί να διακόψει μια συνήθεια
εκτός από εκείνον που την έχει ο ίδιος και
πως το έργο αυτό απαιτεί υπομονή και έ-
πιμονη μεγαλύτερη από όση μπορεί να έ-
χει ένα παιδί.

"Α ακαλύπτουμε συχνά αγοράκια και κο-
ριτσάκια, που έχουν αποκτήσει τη συνή-
θεια να αυνανίζονται. Τα φυσιολογικά παι-
διά σ' αυτή την ηλικία σπάνια οθάνουν
στην υπερβολή αυτή εκτός αν παρακινήθουν
από κάποιο μεγαλύτερο πρόσωπο. "Αν έ-
να παιδί της ηλικίας αυτής αυνανίζεται συ-
χνά πρέπει να γίνει προσεκτική παρακο-
λούθησις όχι τόσο στο πρόσωπο όσο στους
μεγαλύτερους του συντρόφους. "Ο λόγος εί-
ναι αόφανερους, γιατί το παιδί δεν έχει ά-
ναπτυχθεί όσο απαιτείται για να δικαιολο-
γηται η απόκτησις της συνήθειας αυτής εκ
τῶν ἑσῶ.

Τα παιδιά της ηλικίας αυτής πρέπει να
ενδιαφέρονται για πολλά πράγματα. "Ο-
ταν αυτό συμβαίνει δεν χρειάζεται άνησυ-
χία μήπως συμβεί να ενδιαφερούν πάρα
πολύ για ένα ένστικτο που θα άρνηση ά-
κόμη να ώριμάσει. Πρέπει να ενδιαφέρονται
κάθε ύγιης άσχολίας και δραστηριότητις του
παιδιού. "Η άσκησις στο ύπαιθρο συντελεί
πολύ περισσότερο για την επιτυχία κα-
λών αποτελεσμάτων από το πολύ διάβα-
σμα. Οι τακτικές κανονικές συνήθειες σε
ζητήματα που άφορούν την υγεία θα θέ-
σουν τις καλύτερες δυνατές βάσεις για
μια κανονική σεξουαλική ζωή στα κατοπι-
να χρόνια. Το παιδί μεγαλώνει στην εποχή
αυτή «σε σοφία και παράστημα». Το σώ-
μα του παιδιού πρέπει να αναπτύσσεται ό-
πως πρέπει να αναπτύχθῃ. Τα σχολικά έν-
διαφέροντα, το παιχνίδι, οι διαδιδικές άσχο-
λίες κάθε λογής, ο προσκοπισμός, οι άθλο-
παιδιές και άπειρες άλλες δραστηριότητες,
αφίνουν ελάχιστον καιρό για τις μορφές έ-
κείνες της σεξουαλικής δραστηριότητος που
θα μπορούσαν να είναι πραγματικά επικίν-
δυνες.

Τεράστια σημασία έχει, όσο κρατά η
περίοδος αυτή και πριν απ' αυτήν, να ά-
ποκτήσει το παιδί αυτοέλεγχο. Δεν μπο-
ρούμε να καταλάβουμε πώς μπορεί να γί-
νῃ αργότερα ένας γάμος εύτυχισμένος ό-
ταν ο κάθε σύζυγος δεν μπορεί να συγκρα-
τήσει τον θυμό του ή τις εγωιστικές του
διαθέσεις. Οι γονείς κάνουν μεγάλη άδικία
στον ή στην μελλοντική σύζυγο του παι-
διού τους όταν άπιτρέπουν στο παιδί τους
να μεγαλώη έτσι, που να βάζει πάντα στην
πρώτη γραμμή το δικό του το συμφέρον
και τη διάθεσις.

Μερικοί μπορούν να νομίζουν πως ένα
τέτοιο θέμα δεν έχει καμιά σχέση με το
θέμα του σεξουαλισμού, στην πραγματικό-
τητα όμως έχει πάρα πολύ μεγάλη σχέση.
Το παιδί που τα έχει όλα όπως θέλει, που
έχει ό,τι θέλει, που δεν έμαθε ποτέ να πα-
ραιτήται, που δεν ξέρει πώς να έργασθῃ
και να φερθῇ, θα άποτύχη στο γάμο του.

Το ζήτημα σχετικά με ποιο βαθμό πρέ-
πει να του δοθούν κατ' εὐθεϊαν στην περίο-
δο αυτή πληροφορίες σχετικά με το σεξου-
αλικό ζήτημα, είναι μάλλον πολύπλοκο.
Στην περίοδο αυτή, το σεξουαλικό ένστι-
κτο βρίσκεται λιγότερο στο προσκήνιο ά-
πό κάθε άλλην εποχή, έπειτα από τη νηπια-
κή ηλικία, υπό τον όρον να έχη ικανοποι-
η άρκετά η περιέργεια του παιδιού, όπως
αναφέραμε στο προηγούμενο κεφάλαιο. "Αν
το παιδί σχηματίσει γενικές γνώσεις γι' αυ-
τά τα ζητήματα, θα τα άφήσει παράμερα
ώσπου άρχίσουν να ξεπετιώνται τα πρό-
βλήματα της έφηβείας. Ζητήματα που ά-
φορούν το σεξουαλικό ζήτημα στην άπλου-
στερη μορφή του πρέπει να συζητούνται ά-
πό την οικογένεια, μπροστά στο παιδί. Το
μόνο που χρειάζεται είναι να δοθούν ά-
ταντήσεις στα ερωτήματα και να εμψυ-
ευθούν βαθμιαία οι βασικές άοχές για την
εθλή συμπεριφο-.

Το παιδί της ηλικίας αυτής είναι έντα-
κά ιδεαλιστικό. "Έχει τούτε ήρωες του:
άνδρες δράσεως με ύψηλα και μεγάλα κα-
τορθώματα. "Ονειρεύεται ταλμυρά άνδρα
καθήματα και άπίθανα κατορθώματα.

ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ: "Η συνέχεια

ΟΜΟΡΦΙΑ "ΕΞΠΡΕΣ,,

ΛΙΓΕΣ ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΕΣ ΑΣΚΗΣΕΙΣ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΕΣ ΓΙΑ ΝΑ ΔΙΑΤΗΡΗΘΕ ΠΑΝΤΑ ΩΡΑΙΑ

Τα πόδια ένωμένα, τα χέρια
κατά μήκος του σώματος, έκ-
πνοή. Πηδήγτε πάνω στis μύ-
τες των ποδιών σας, άνοιγοντας
ταυτόχρονα τα πόδια σας και
σηκώνοντας τα χέρια πάνω άπ' το
κεφάλι (έκπνοη), ρυθμός
ταχύς.

Καθισμένες χάμω, πόδια τενω-
μένα, χέρια άνοιγμένα, σηκώ-
στε το δεξιό πόδι άγγίζοντας
την άκρη του με το άριστερό
σας χέρι. Κάντε το ίδιο με το
άλλο πόδι.

Τα πόδια άνοιχτά, τα χέρια
στο στήθος, κάμψτε το σώμα
πλάγιως, άφίνοντας ελεύθερο
κάτω το χέρι της ίδιας πλευ-
ράς (έκπνοη). "Ανασηκωθείτε,
φέροντας πάλι το χέρι στο
στήθος (έκπνοη). Κάμψτε κα-
τόπιν το σώμα σας από την
άλλη πλευρά.

Σπλωμένη άνάσκελα, τα χέρια
κατά μήκος του σώματος, ύψώ-
στε ταυτόχρονα τα δύο χέρια
και το δεξιό πόδι (έκπνοη). "Ε-
πάνοδος στην πρώτη θέση (είσ-
πνοη). "Επαναλάβετε με το
άλλο πόδι.

Γονατιστή, κάμψτε το σώμα
σας προς τα πίσω και πιάστε
τις φτέρνες σας. Ξαναγυρίστε
έντελως μπροστά και ξαναρχί-
στε τεντώνοντας τα χέρια πάνω
άπ' το κεφάλι.

ΚΑΘΕ ΜΕΡΑ	ΤΙ ΝΑ ΚΑΝΕΤΕ
ΤΟ ΠΡΩ΄	10 λεπτά: "Γυμναστική για να ξεκουριάσουν οι αρθρώσεις και να δρα- στηριοποιηθῇ ο οργανισμός. "Αρχίστε άπ' το κρεβάτι σας: Περιμένετε για να σηκωθείτε, ν' άποκαταστήθῃ η καλοφορία σας. "Ασκήσεις επιμηκύνσεως των μυών. Μπροστά στο άνοιχτό παράθυρο: "Αναπνευστικές άσκήσεις. "Αλλάζετε άσκήσεις κάθε έβδομάδα, ώστε να άσκούνται όλοι οι μύς. 5 λεπτά: Περιποιήσι του προσώπου και του λαιμού. (Θά έχετε συγκε- τρωμένα όλα τα πράγματα της τουαλέτας σας και θα τα έχετε προφυλαγμένα από τη σκόνη). Πλύσιμο με κρύο νερό, έλαφρό μασάζ με μιά θρεπτική κρέμα (έπιμένοντας γύρω από τα μάτια και στα μέρη όπου γεννιούνται οι ρυτίδες). "Αφήστε αυτήν την κρέμα να εισχωρήσει στο δέρμα σας, ενώ θα κάνετε την τουαλέτα σας. 5 λεπτά: Μπάνιο ή ντους. Χρησιμοποιώντας ένα σφουγγάρι, θρέξετε με κρύο νερό το στήθος σας και τα μπράτσα σας. Τρίψτε το σώμα σας ζωπα μ' ένα γάντι χορτάρينو. "Ε άποκτήσετε άνέξοδα έλαστικά έπιδερμίδα. 5 λεπτά: "Αφαιρέστε την κρέμα. Μακιγιαρισθήτε και χτενισθήτε.
ΤΗΝ ΗΜΕΡΑ	10 λεπτά: "Ανάπαυσις μετά το φαγητό. Εύεργετικώτατη. Σας ξεκου- ράζει ψυχικά και σωματικά: Ξαπλωμένη άνάσκελα (μακριά από κάθε θόρυβο). 30 λεπτά: Περίπατος: "Απαραίτητο για όσες κάνουν καθιστική ζωή. Αυτός ο σύντομος περίπατος μπορεί να γίνη όταν πηγαίνετε ή όταν επιστρέφετε από το γραφείο σας. Βαδίζετε με δῆμα έλαστικό, προβάλλοντας το στήθος σας και κάνοντας βαθείες είσπνοές.
ΤΟ ΒΡΑΔΥ	5 λεπτά: Ντεμακιγιαζ με κρέμα, με γάλα, ή με νερό και σαπούνι (μό- νο αν το δέρμα σας είναι πολύ λιπαρό), κατόπιν λοσιόν στυπτική ή όχι. 5 λεπτά: Μαλλιά: Θά τα δουρτίσετε έκατό φορές και θα κάνετε πρό- χειρο μίζ-άν-πλί. 5 λεπτά: Μασάζ του προσώπου και του λαιμού αν η κατάσταση της έπιδερμίδος σας (στεγνά δέρματα) άπαιτή μιά θρεπτική κρέμα. "Αφήστε την όλη τη νύχτα (έν τοιαύτη περιπτώσει δεν θα κάνετε μασάζ το πρωί).
«ΑΘ» ΕΒΔΟΜΑΔΑ	30 λεπτά: Περιποιήσι στα χέρια και στα πόδια: Καθάρισμα, λιμάρισμα και γυάλισμα των νυχιών. "Εκείνη την ημέρα θα βάλετε δερνίκι, μα δεν θα το διατηρήσετε όλη την έβδομάδα. 30 λεπτά: Πλήρες καθάρισμα του προσώπου (μάσκα, μπάνιο με λάδι ή άτμο κ.τ.λ.) ή μάσκα στυπτική, θρεπτική, ή άνανεωτική. 30 λεπτά: Περιποιήσις των μαλλιών: Σάμπουνγκ γρήγορο (το προη- γούμενο βράδυ θα έχετε κάνει μασάζ στο κεφάλι σας με κρέμα ή λάδι). 1 ώρα: Καθαρός άέρας: Βάδισμα ή σπόρ, για να γυμνασθούν οι μύς σας, να περιορισθούν οι τοξίνες σας και ν' αναγεννηθούν τα κύτταρά σας με την είσοδο ή έξοδο.
ΚΑΘΕ ΜΗΝΑ	3 ώρες: Θά πάτε στο κουρείο, όπου έμπειρα χέρια θα σας κάνουν χτέ- νισμα, μανικιούρ, πεντικιούρ, μασάζ και άποτρίχωσι.
ΚΑΘΕ ΧΡΟΝΟ	3 ώρες: Για μιά γενική Ιατρική και όδοντιατρική εξέτασι,

ΜΕΡΙΚΕΣ ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΕΣ ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ

"Αν στο διάστημα της ημέρας
δεν έχετε παρὰ δύο λεπτά για να
ντεμακιγιαρισθήτε χρησιμοποιήστε μιά λοσιόν με λίγο
οινόπνευμα.

3 λεπτά για να δουρτίσετε τα μαλλιά σας: Χρη-
σιμοποιήστε δύο βουρτσες.

"Αν έχετε 10 λεπτά καιρό για ένα
μίζ-άν-πλί, θρέξετε τις μπούκλες σας ή την όντουλασιόν
σας με έλαφρέα κολώνια. Βάλτε ένα φουλάρι ή μιά πετσέ-

τα πάνω στο κεφάλι σας κατά τη διάρκεια της τουαλέτας.

"Αν σας μένουν 5 λεπτά άναπαυθῇ-
τε. ("Αν είστε πολύ κουρασμένη, βάλτε μιά κομπρέσα με
πολύ ζεστό νερό πάνω στο πρόσωπο και τα μάτια. Ξα-
πλώστε με τα πόδια πιο ψηλά από το κεφάλι).

"Αν νοιώθετε τα πόδια σας βου-
ρειά το βράδυ ξαπλώστε άνάσκελα επί πέντε λε-
πτά και κάνετε μερικές άπλες άσκήσεις με τα πόδια σας.

Η ΤΕΧΝΗ ΚΑΙ Η ΖΩΗ

Α.

Είναι δύσκολο να ξεδιαλύνει ο καθένας ποιο είναι το σωστό απ' όλα αυτά που ακούει για τις σημερινές τάσεις στην Τέχνη (ζωγραφική, γλυπτική, χαρακτική). Τον υπερδεύουν κατά ένα δραματικό τρόπο οι διάφοροι «ισμοί»: Έμπρεσιονισμός, εξπρεσιονισμός, σουρεαλισμός, ακαδημαϊσμός κλπ. Είναι συνήθεια να λένε πολλοί πως η σημερινή ζωγραφική δεν είναι καλή και δεν την καταλαβαίνουν, ενώ τα παλιά έργα ήταν σπουδαία και τα νοιώσαν (1) Μ' αυτό θέλουν να πουν κιόλας, πως οι σημερινοί καλλιτέχνες δεν είναι καλοί, ενώ οι παλιοί ήταν. Ποιο είναι όμως σημερινό και ποιο είναι παλιό, αυτό δεν μπορούν να το ξεχωρίσουν και ακόμα τί είναι το καλό στην Τέχνη ούτε αυτό μπορούν να ξεχωρίσουν. Όσα σοφά γράφονται και λέγονται γύρω απ' αυτά, τότε για να υποστηρίξουν το παλιό και τότε το νέο, είναι γρήφοι για τους πιο πολλούς και συχνά και οι ίδιοι που τα γράφουν δεν ξέρουν τί είναι αυτά που τα γράφουν. Πολύς λόγος γίνεται τα τελευταία χρόνια για την «καθαρή Τέχνη» και για την «Τέχνη για την Τέχνη». Γιατί όμως πρέπει να είναι έτσι, κανείς δεν μπόρεσε να μας πείσει.

Θά εξετάσουμε την πορεία της Τέχνης σ' όλα τα στάδια της από τα πολύ παλιά χρόνια ως τις ημέρες μας, απλά, δίχως υπερδεμένες και σοφιστικές έννοιες και πρό πάντων δίχως πρόθεσι να υποστηρίξουμε καμμία παραπλανητική έρμηνεία της Τέχνης.

Κάθε εποχή έχει τη δική της Τέχνη, σε κάθε περίοδο της εξέλιξής του ο άνθρωπος εξέφραζε με την Τέχνη, δι. κυριαρχούσε στη ζωή του. Ας κυττάσουμε τη ζωγραφική των πρωτόγονων ανθρώπων, αυτών που ζούσαν στις σπηλιές και κυνηγούσαν άγρια ζώα. Αυτό θά μας βοηθήσει να καταλάβουμε πιο απλά την έννοια της Τέχνης στη ζωή μας. Τί ήταν εκείνο που έκανε τον πρώτο εκείνο κυνηγό να σκαλίζει και να χρωματίζει στο βράχο το θηρίο, που κυνηγούσε, για να εξασφαλίσει την τροφή του; Ποιά ανάγκη; Πρακτικοί λόγοι βέβαια δεν ήταν. Έμπορικοί το ίδιο όχι. Τέτοια πράγματα δεν τον απασχολούσαν τότε ακόμη. Έστινε καρτέρι, έκανε παγίδες, χτυ

ΛΟΥΚΙΑΣ ΜΑΓΓΙΩΡΟΥ: ΤΟΠΙΟ (ξυλογραφία)

Η Λουκία Μαγγιώρου για πρώτη φορά παρουσίασε χαρακτηριστικά της έργα στην Πανελλήνια Καλλιτεχνική Έκθεσι του 1940. Τελευταία είχε παρουσιάσει εργασία της στην Έκθεσι «Στάθμ» του 1940. Τελευταία είχε παρουσιάσει Μαγγιώρου έχει αδρότητα, σαφήνεια κι έκφρασι. Τα θέματά της είναι άνθρωποι, τοπία και αντικείμενα. Η τεχνική της έχει ποικιλία και με άνησυχία γυρεύει μια νέα έκφραστική μορφή.

Πούσε με ξύλα και πέτρες το ζωο για να το σκοτώσει και να το φάει. Όμως μέσα στον αδιάκοπο αγώνα του με τα ζώα, άρχισε να παρατηρή την όμορφιά τους, το γρήγορο τρέξιμό τους, τη δύναμή τους, άρχισε να του προκαλούν τον θαυμασμό, του γεννούσαν μίαν ιδιαίτερη χαρά τα θηρία με τη μεγαλοπρέπιά τους, κι αυτό σιγά-σιγά τον ώδηγησε στην ανάγκη να το εκφράσει, να το πη με κάποιον ανώτερο τρόπο, για να λυτρωθεί από την αγωνία του αυτή. Πήρε σκληρή πέτρα και κτύπησε τον τοίχο της σπηλιάς που ζούσε με αusterή και λιτές γραμμές, έδειξε σταματημένο σε μια συγκεκριμένη κίνηση, δι. στην πραγματικότητα ήταν απαστο. Έδειξε την όμορφιά των ποδιών που ήταν εύκινητα, τη δύναμη του σβέρκου, την άγρια έκφραση των ματιών του. Το ζωο σκλαβώνεται έτσι στην επιφάνεια του βράχου, έδωσε διάρκεια σε κάτι που ήταν φευγαλέο και άκατανόητο. Ωργάνωσε με γραμμές δι. ήταν κόκκαλα και σάρκες. Έτσι έγινε το πρώτο έργο Τέχνης. Και το έργο αυτό ήταν η έκφραση της αγωνίας όλων και έφερε τη χαρά σε όλους: Την αισθητική χαρά!

Το πρώτο αυτό έργο είναι ρεαλιστικό, όπως το λέμε σήμερα. Ρεαλιστικό, γιατί εκφράζει την πραγματικότητα της ζωής του πρωτόγονου αυτού ανθρώπου. Αυτό κυριαρχούσε στη ζωή του, η πάλη με τα άγρια ζώα. Η ανάγκη που ένιωθε να το εκφράσει με γραμμές ήταν η ανάγκη να χαίρεται μόνιμα δι. χαίρονταν για λίγο όταν έβλεπε το ζωο να φεύγει ή να παλεύει εναντίον του. Ήταν η ανάγκη να γνωρίσει καλύτερα τη ζωή. Γιατί, σχεδιάζοντας ένα ζωο, ωργάνωνε τη διάχυτη και ασχημάτιστη μέσα του εντύπωσι από τη γύρω ζωή. Έτσι, γνώριζε βαθύτερα την έννοια της ζωής και τώδειχνε αυτό με το αποτέλεσμα του έργου του.

Μέσα από τα έργα αυτά βλέπουμε άμεσα τη ζωή και το βαθμό αναστήσεως του πρωτόγονου αυτού ανθρώπου. Όπως τον

βλέπουμε και μέσο απ' τα έργα κάθε εποχής. Και επομένως γνωρίζουμε την ανάπτυξη του ανθρώπου.

Για να υποβάλει και στους τριγυρινούς του το αίσθημα αυτό, ο καλλιτέχνης δουλεύει με τεράστια ένταση μυαλού και καρδιάς. Έκμεταλλεύεται όλες τις δυνατότητες του υλικού που έχει στα χέρια του κάθε εποχή. Ο καλλιτέχνης δημιουργεί μια καινούργια ζωή με τις νεκρές ύλες που έχει στα χέρια του: Τη ζωή της μορφής της Τέχνης.

Β. ΣΕΜΕΡΤΖΙΔΗΣ

*

Και λίγη φιλοσοφία

Ο σύζυγος είναι ένα δι. που βρίσκεται κοντά σας δι. έχετε στενοχώριες που δεν θά είχατε αν δεν τον είχατε παντρευθεί.... (Μπέονας Σώ)

Ο μόνος τρόπος για να συγκρατήσει μια γυναίκα έναν άντρα, είναι να τον πείσει δι. τίποτα δεν τον συγκρατεί. (Μαίον Βέμπ)

Όσο έλαφρά κι αν είναι ντυμένη μια όμορφη γυναίκα, ποτέ δεν κρυώνει. Την θερμαίνει η ιδέα δι. το έλαφρό αυτό νύσινιο την κάνει ακόμα πιο όμορφη. (Φ Νίτσι)

Η φίλια των γυναικών είναι πολύ πιο ανώτερη από την α. των ανδρών. (Β Ούγκω)

Λένε πως οι γυναίκες είναι διαφορετικές, δι. ποιός τις διέφθειρε; (Μπαλζάκ)

ΘΕΟΔΩΡΑ

Η ΑΣΗΜΗ ΧΟΡΕΥΤΡΙΑ ΠΟΥ ΣΥΝΕΔΕΞΕ ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΗΣ ΜΕ ΤΗΝ ΛΑΜΠΡΟΤΕΡΗ ΠΕΡΙΟΔΟ ΤΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ ΚΑΙ ΠΟΥ ΜΕ ΤΟ ΘΑΡΡΟΣ ΤΗΣ ΕΣΩΣΕ ΤΟ ΘΡΟΝΟ ΚΑΤΑ ΤΗ ΣΤΑΣΙ ΤΟΥ «ΝΙΚΑ»

Η βασιλεία του Ίουστινιανού είναι μια από τις πιο δοξασμένες του κόσμου. Ο Ίουστινιανός κυβερνούσε Ανατολή και Δύσι κ' η Θεοδώρα κυβερνούσε τον Ίουστινιανό. Η βασιλεία του Ίουστινιανού σε τελευταία ανάλυσι ήταν η βασιλεία της Θεοδώρας. Ο Ίουστινιανός ήταν ο Νους, η Θεοδώρα ήταν η Θέλησι. Σπάνια γυναίκα στάθηκε τόσο μεγάλη στην πολιτική, τόσο ρεαλίστρια και τόσο αντρική, όσο η Θεοδώρα. Άλλα και σπάνια μια τόσο αντρική γυναίκα έμεινε στο βάθος της γυναίκα. Γυναίκα με τα όλα της. Πεισματάρη, βίαιη, εκδικητική, φιλόδοξη, φιλοχρηματική, φιλάρεσκη, που μπορούσε να φτάσει ως το έγκλημα για το συμφέρο του θρόνου και του κράτους. Μια γυναίκα, που έφτασε από απλή χορεύτρια του τσίρκου στον ενδοξότερο θρόνο του μεγαλύτερου κράτους της εποχής της, ήταν Ικαυή και να κρατηθεί στο θρόνο και να τον δοξάσει. Όσο ζούσε αυτή και κυβερνούσε, κ' η αυτοκρατορία πρόκοβε. Μετά το θάνατό της, άρχισε η παρακμή.

Για την επιβολή της θελήσεως της δεν έκανε έκλογη των μέσων. Ήραϊα, άγρυπνη και διαβολική, στάθηκε σ' όλη της ζωή ο φύλακας άγγελος του μεγάλου Ίουστινιανού. Τους έχθρους της πολιτικής της, τους εξόντωνε είτε άμεσα, είτε με τον καιρό. Δεν ξεχνούσε ποτέ να εκδικηθεί. Δυστυχώς οι πληροφορίες που έχουμε γι' αυτήν, προέρχονται από τους έχθρους της και μάλιστα τους καλογέρους, γιατί σ' όλη της τη ζωή υποστήριζε στην Αίγυπτο, στη Συρία, στην Αίθιοπία τους αιρετικούς.

Ο Προκόπιος, που υπήρξε γραμματέας του Βελισσαρίου και συμπυλότερός του, ήταν ένας από τους μεγαλύτερους έχθρους της. Εκείνου η Ιστορία με τον τίτλο «Ανέκδοτα», είναι η πηγή των πληροφοριών που έχουμε για τη μεγάλη αυτοκρατορία. Μάζεψε όλα τα κουτσομπολιά, που κυκλοφορούσαν στην πόλι της διαφθοράς και των βλαβών, και μάλιστα σε σερβίρισε σ' «Ανέκδοτα» του. Φυσικά, οι περισσότερες απ' αυτές τις Ιστορίες δημιουργήθηκαν από τους έχθρους της μετά την άνοδό της από το ανιδένιο παλκοσένικο στην πορφύρα του θρόνου — ή είναι κατά μέγα μέρος υπερβολικές.

Ήταν μικρόσωμη με μεγάλα μαύρα μάτια όλο φλόγα και ζωή. Αδύνατη και λεπτοκαμωμένη, αλλά με σώμα τέλει και με τόλη για κάθε τι. Έλαφρά χλωμή και με μύτη ελληνική, λιγάκι μεγαλύτερη απ' όσο σήκωνε το λεπτό «ώρειδές» της πρόσωπο. Άλλα, είχε κάτι παραπάνω από την όμορφιά και τα νιάτα: έξυπνάδα, κέφι και πνεύμα. Και φλογερό τάλαντο καμπωτίας και βέλγητρο και τέχνη έρωτική, ώστε από τα πρώτα της παιδικά χρόνια έγινε διάσημη και γέμισε την Κωνσταντινούπολι με τη σκανδαλώδη φήμη της. Ήταν το δεύτερο κορίτσι ενός Ακάκιου, αρκουδοφύλακα του Ίπποδρόμου. Ο Ακάκιος είχε τρία κορίτσια, που τ' άφησε ορφανά σε μικρή ηλικία. Η μητέρα τους αναγκάστηκε να πάρει άλλον άντρα, με το σκοπό να πετύχει γι' αυτόν τη θέσι του αρκουδοφύλακα κι έτσι να μπόρεσει να ζήσει η οικογένεια.

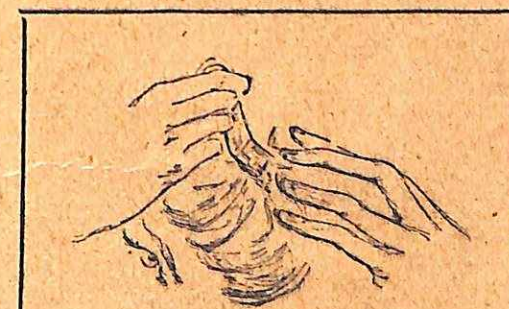
Στον Ίπποδρόμο υπήρχαν δυο αντίπαλα κόμματα: οι Πράσινοι και οι Γαλάζιοι.

Ο άρχηγός των Πράσινων, ο Άστέριος, είχε πουλήσει τη θέσι του αρκουδοφύλακα σ' έναν άλλον. Και τότε η μητέρα των κοριτσιών, μια μέρα που ήταν γεμάτο τ' αμφίθεατρο, μπήκε στο στίβο με τα τρία της κοριτσάκια στεφανωμένα με λουλούδια και ζήτησε από το λαό την προστασία του. Οι Πράσινοι τις γιουχαίσανε, άλλ' οι Γαλάζιοι δώσανε στη χίρα δι. ζητούσε. Από την ημέρα εκείνη η Θεοδώρα μίσησε τόσο τους Πράσινους που σ' όλη της τη ζωή στάθηκε ο πιο θανασιμος έχθρός τους.

Η πρωτόκλη αδερφή της είχε ανέβει στο θέατρο. Η Θεοδώρα την ακολούθησε. Χόρευε, τραγουδούσε κι έπαιζε τον αυλό. Άλλα κυρίως ξετρέλαινε τον κόσμο με την κομική της φλεβα στις παντομίμες και με τις «ζωντανές εικόνες», όπου σχεδόν γυμνή έπαιζε στο θαμπωμένο πλήθος δι. εξαι- στον παιδικό σώμα της. Κι από κει άρχισε μια ζωή τόσο αμαρτηλή, που πολύ γρήγορα πλούτισε, κ' άρχισε να κάνει δειψνά και γλέντια πολυδάπανα και ν' απασχολή την κοινή γνώμη με τα σκάνδαλά της, με τις κουβέντες της και τις μεγάλες σχέσεις της. Κι όπως μας λέγει ο Προκόπιος, οι τίμιοι νοικοκύρηδες, άμα τη συναντούσαν στο δρόμο, τραβάντουσαν για να μην τους... μολύνει.

Ξαφνικά, άπάνω στις δόξες της, η Θεοδώρα εξαφανίστηκε από την Κωνσταντινούπολι. Ακολούθησε έναν Σύρο, τον Εκήβολο, που ηγαινε διοικητής της άφρικανικής Πενταπόλεως. Άλλα το ερωτικό αυτό ρομάντσο δε βάσταξε πολύ. Ο Εκήβολος, δεν ξέρουμε για ποιά αιτία, γρήγορα την έδιωξε. Και τότε η Θεοδώρα απένταρη και εξαθλιωμένη πέρασε πολύ δύσκολες ημέρες στην απόμακρη επαρχία όπου κατέληξε στην Άλεξάνδρεια.

Η Άλεξάνδρεια ήταν η πρωτεύουσα της Αιγύπτου, μεγάλη πολιτεία εμπόριου και διαφθοράς, καταφύγιο όλων των έταιρών της Ανατολής. Άλλα ήταν συγχρόνως και μια από τις πρωτεύουσες του χριστιανισμού. Πουθενά οι θρησκευτικοί αγώνες δεν ήταν τόσο θανάσιμοι και πουθενά οι θεολογικές συζητήσεις τόσο λεπτές και φαιατισμένες. Τα περίχωρα της Άλεξάνδρειας

ΤΟ ΒΑΨΙΜΟ ΤΩΝ ΜΑΛΛΙΩΝ

Η καινούργια αυτή μέθοδος για το βάψιμο των μαλλιών, απαιτεί λίγο χρόνο. Ρίχνετε τη βαφή στις ρίζες των μαλλιών, τα βουρτσίζετε και σε λίγα λεπτά έχετε ένα τέλει κεφάλι.

ήταν γεμάτα μοναστήρια κι' η έρημος της Λιβύης γεμάτη άσκητες.

Έδώ η Θεοδώρα πήρε τον αντίθετο δρόμο από δι. θά περιμέναμε. Αντί να χωθεί περισσότερο στη λαιπή της αμαρτίας, τώρισε στα θρησκευτικά. Πλησίασε τους αγίους της πολιτείας και κυρίως τον πατριάρχη Σεβήρο και με την επίβρασι τους μετεβλήθη σε μετανούσα Μαγδαληνή.

Έτσι καθαρισμένη από τον παλαιό της ρύπον, ξαναγύρισε στην Κωνσταντινούπολι, ώριμη πια στο μυαλό και βαρυστημένη από τις περιπέτειες της άκολαστης ζωής. Έγκαταστάθηκε σ' ένα σπιτάκι μιας φτωχικής συνοικίας της Βασιλευούσης κι εκεί αποτραβηγμένη από τα έγκόσμια, έμεινε κλεισμένη (όπως μας την παρασταίνει η παράδοσι) και έκλωθε μαλλί όπως οι νοικοκυράδες του παλιού καλού καιρού. Εκεί, περνώντας μια μέρ απ' έξω από το σπίτι της, την είδε από το παραθύρο ο Ίουστινιανός, ανεφίος του αυτοκράτορα Ίουστινιανού και διάδοχος του θρόνου. Θαμπώθηκε από την όμορφιά της και την «αρετή» της και την αγάπησε. Κι' όσο περισσότερο σχετιζότανε μαζί της τόσο και περισσότερο την αγαπούσε και δεν της χαλούσε κανένα χατήρι. Κυρίως έθαυμαζε την έξυπνάδα της, το σπερό μυαλό της, την αλάβωτη κρίσι της και την αδάμαστη θέλησί της. Πέτυχε από το θείο του τον αυτοκράτορα να δώσει στη Θεοδώρα τον τίτλο της πατρικίας και να δώσει και σ' αυτόν την άδειά να την παντρευτεί. Η θεά του όμως, η αυτοκράτειρα Εύφημια, δεν ήθελε ποτέ να την διαδεχθεί στο θρόνο μια χορεύτρια. «Εύτυχώς» για τη Θεοδώρα η αυτοκράτειρα πέθανε εγκαίρως στα 523 και τότε ο Ίουστινιανός παντρεύτηκε τη γυναίκα, που στάθηκε γι' αυτόν η σωτηρία του. Κι' επειδή υπήρχε ένας νόμος, που απαγόρευε στους συγκλητικούς και τους άλλους άρχοντες της πολιτείας να παντρεύονται χορευτρίες και θεατρίνες, ο Ίουστινός τον κατήργησε αυτόν τον νόμο, για να ευκολύνει τον ανεφίος του.

Κι' όταν ο Ίουστινός αναγόρευσε τον Ίουστινιανό συμβασιλέα κ' η Θεοδώρα φόρεσε μαζί του το αυτοκρατορικό στέμμα στην Έκκλησία της Αγιά—Σοφίας τον Άπριλι του 527. Και δεχτηκε στον Ίπποδρόμο τις έπαινεσις του λαού σύμφωνα με την αυλική έθιμοτητα. Το μέγα όνειρο της ζωής της είχε πραγματοποιηθεί.

Κι' από τότε η Θεοδώρα έγινε μια από τις μεγαλοπρεπέστερες βασιλίσσες του κόσμου. «Αν ο Λουδοβίκος ΙΔ' λέγεταί Βασιλεύς — «Ηλιος, η Θεοδώρα, δικαιούται να ονομασθεί Βασιλίτσα — «Ηλιος»!

Άλλα παρ' όλην την φροντίδα της να είναι πάντα ώραία και πάντα μεγαλόπρεπη, δεν ξεχνούσε να είναι και ο μόνος σχεδόν κυβερνήτης της απέναντης αυτοκρατορίας. Η θέλησί της είναι παρομιακή, όσο και η πολιτική της μεγαλοφυΐα.

Στα 532, όταν έσπασε η επανάστασι του «νίκαι» κι' ο λαός έζωσε το παλάτι, ο Ίουστινιανός κάλεσε συμβούλιο του στέμματος. Η Θεοδώρα ήταν παρούσα. Ο βασιλιάς πρώτος έπτε, πως δεν βρίσκει άλλη σωτηρία παρά τη φυγή. Ο στόλος είναι δικός μας. Θά περάσουμε αντίκρυ. Οι αυλικοί ήταν σύμφωνοι. Μόνον η Θεοδώρα στεκότανε ψυχραιμή και φωτεινή.

—Εγώ δεν φεύγω. Οι βασιλιάδες δεν πρέπει να έπιζούν, όταν χάνουν το στέμμα. Το ωραιότερο σάβανο είναι η πορφύρα!

Τότε όλοι αποφασίσανε να μείνουν κι' έτσι η Θεοδώρα έσωσε και τον Ίουστινιανό και το θρόνο. Αυτό της το κουράγιο δεν το έχασε ποτέ ο Ίουστινιανός. Από ευγνωμοσύνη και πίστι στο μυαλό της και στη θέλησί της, την άφησε από τότε κι' έμπρος να κυβερνήσει αυτή το κράτος.

Άλλα πρέπει να σημειώσουμε και τουτο. Η Θεοδώρα ως σύζυγος δεν έδωσε καμιά άφορμή στας έχθρους της να την κακολογήσουν. Ο ίδιος ο Προκόπιος, που λέγει τα έξ άμείβησι για την παλιά ελευθεροζωή της, δεν λέει τίποτε για την έγγαμη ζωή της. Κι' αυτό δεν είναι λιγότερο σημαντικό απ' όλην την παράξενη κι' αντίφατική της Ιστορία.

Ο ΕΡΕΥΝΗΤΗΣ

Δεν πάνε ούτε τριάντα χρόνια που σάν πατούσε κανείς το πόδι του στο χωρικό ροδίτικο σπίτι, άκουε άμέσως το βρόντο του άγουραίου, της βούα, όπου υσάνε τα προικία της ή καλή κοπέλλα.

Γεωργόι και κτηνοτρόφοι όλοι σχεδόν οι κάτοικοι των χωριών της Ρόδου, διατηρούσαν τη λαϊκή τους τέχνη που έμενε πιστή στον πατροπαράδοτο τύπο, όσπου ή βιομηχανία και το μεγάλο εμπόριο μπάσανε τα προϊόντα τους και στα χωριά. Πάσανε τότε να υφάνουν οι Ροδίτισσες και άκόμη περισσότερο να κεντούν και μόνο μερικές τους υφάντρες. Λεφανταριές,

ΤΟ ΡΟΔΙΤΙΚΟ

που τό έκαναν επάγγελμα, εξακολούθησαν το έργο για να εξαφανισθούν κι' αυτές τα τελευταία προπολεμικά χρόνια.

Άγνοείται λοιπόν πιά σήμερα έντελώς, ή βούα, που έντυνε τους ίδιους και όλόκληρο το σπιτικό τους όχι μόνο στη Ρόδο, αλλά και σε όλα τα Δωδεκάνησα. Από την κτηνοτροφία, την βαμβακοκαλλιέργεια, τη

σποροτροφία, την καλλιέργεια του λιναριού προμηθεύονταν τα υλικά για τα υφάσματά τους και τα κεντήματα. Όλοι ήσαν αυτότάρκεις και έλάχιστοι όσοι δεν μπορούσαν να έχουν δικό τους μαλλί, μπαμπάκι, μετάξι, τ' άγόραζαν από άλλους χωρικούς, που τους περισσεύαν ή τα έμπορευόταν.

ΚΕΝΤΗΜΑ

ΤΗΣ Κ. ΑΓΓΕΛΙΚΗΣ
ΧΑΤΖΗΜΙΧΑΛΗ

Προϊκα σε χρήματα δεν είχε ανάγκη, όπως σε όλα σχεδόν τα ελληνικά χωριά, για να παντρευτή ή Ροδίτισσα. Φτάνει να ήταν άξια να κάνη όχι μόνον όλες τις δουλειές του σπιτιού, αλλά και του χωραφιού και της στανής, να ξερη να καλλιέργηση όπως και τ' αγόρια, το άμπέλι, το μπαμπάκι, να χειριστή το έλέτρι, το δρεπάνι, να βοσκήση τα γιδοπρόβατα, να τα περιποιήθ, να βγάλη και να κατεργαστή το λινάρι και το μετάξι.

Όλοι μαζί δουλεύανε για να κάνη την προϊκα του τό κορίτσι. Ο πατέρας μαζευε τα υλικά για να της χτιση το άπλο μονόσπιτο με τον όμορφο εσωτερικό διάκοσμο, γεμάτο στρωσίδια όλοπλουμιστά και ή μάνα με την κόρη της και τα άλλα παιδιά βοηθούσαν για ν' αποτελιση τα προικία της, να στολίση όλόκληρο το σπιτικό της, που σ' αυτό βάμπαινε την ημέρα του γάμου με τον άντρα της. Και συχνά τό βραού, σα γυρνούσαν ο πατέρας της κόρης με τους γιους του από τη δουλειά τους, βοηθούσαν την κοπέλλα στην προετοιμασία για τό φάσιμο, ξεκούκκιζαν, τό μπαμπάκι, τύλιγαν, τό στήμονι, μασούριζαν τα υφάδια, θυμίζοντας τον Ήρακλη που βοηθούσε την Όμφάλη σάν έκανε τα προικία της κόρης της. Τα προικία λοιπόν αυτά δεν κοστίζαν πολύ, γιατί όλα τα κάνανε από τα προϊόντα τους και μονάχες τους οι Ροδίτισσες όπως τους είχαν δείξει οι μανάδες τους, από τό γνέσιμο, τό φάσιμο, τό ράψιμο, τό κέντημα, τό πλέξιμο.

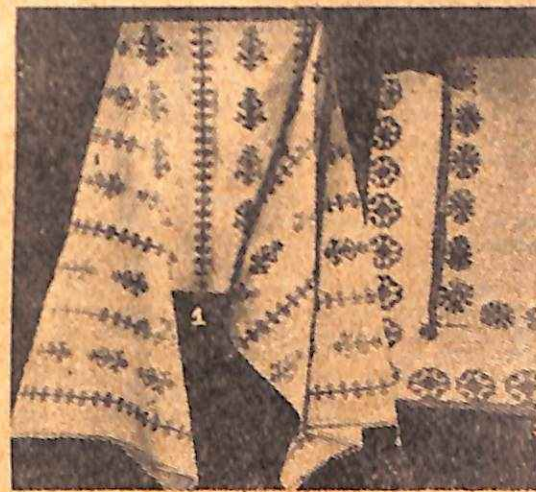
Τα σπία των χωριών της Ρόδου είναι όλα μονόσπια, με μία κάμαρα όπλαδή αρκετά μεγάλη, χωρισμένη σε περισσότερα μέρη, έτσι που να εξυπηρετούνται καλύτερα οι πολλές άνάγκες της κατοικίας. Όλα σχεδόν είναι γινωμένα πάνω σ' ένα σχέδιο, άπλά, όπως άπλή είναι και ή ζωή των κατοίκων. Ο μπροστινός χώρος του ροδίτικου σπιτιού, τό καλό σπία, όπως τό λένε, χρησιμεύει για διαμονή και αίθουσα ύποδοχής. Είναι στολισμένο με ράφια, τα άραφία, πάνω στα όποια βάσανε τα ξακουστά ροδίτικα πιάτα, τις πιατέλες, τις σκουτέλες, τα λαίνια, τα θυμιατήρια, τα μυροδοχεία, τα φαρφουριά, τα μπακιρένια ταψία και σινιά για τα γλυκά του γάμου. Όλόγυρα τό καλό σπίτι έχει τα σκαλιστά σεντούκια και τις καλές κασέλες, γιομάτες με τις φορεσιές και τα πολύτιμα αντικείμενα του σπιτιού και χρήσιμες για καθίσματα.

Σε μία μεριά στη μέση του μονόσπιτου, είναι τό μαγειρείο με τό τζάκι. Πάνω άπ' αυτό σκηματίζεται ένα ξύλινο πάτωμα, τό άνω γάκι, που χρησιμεύει για κοιτάς στα μέλη της οικογένειας. Κλεισμένο με ξύλινο χώρισμα, έχει δύο παράθυρα, καφασωτά, που βλέπουν μέσα στο καλό σπίτι. Κεί κρύβονταν τα κορίτσια και από κεί βλέπανε στους γάμους και στις γιορτές που δεν έπιτρέπονταν να λοβάνουν μέρος στα γλέντια.

Στην άλλη άκρη, σε όλο τό μακρος του καλού σπιτιού, είναι ένα άλλο ξύλινο ύψωμα, σάν πατάρι, χωρισμένο σε δύο με μία χτιστή κάμαρα. Από τη μία μεριά έχει, τό σκουφάκι, πάνω στο όποιο βάσανε τό νυφικό κρεβάτι που κοάησε τό άρχαίο του ένομα, παστικός (παστάς). Από την άλλη μεριά ήταν, ό σκουφάκι, που δέχονταν τους έπίσημους έπίσκεπτες. Κοντά στο σούφά υπήρχαν δύο ντουλάπια για να φυλάνε τα λουρατά χρέμια, τις τσερέκες (χοντρές, μάλλινες κουβέρτες), τα παπλώματα, που όλα αυτά τα στρώνανε τη νύχτα για τον ύπνο.

Ξεχωριστή όμαρ θείσι στο στόλισμα του σπιτιού και στα έθιμα του γάμου είχε, ό παστικός. Τό Σάββατο τό πρωί, άφου χάριζε ή νύφη σε όλους τους συγγενείς και φίλους, καλεστούς στο γάμο, διάφορα δωρίσματα φασμένς και κεντημένα από την ίδια, άρχιζε ό στολισμός του παστού. Βάσανε τα κορίτσια γιούκους-νιού-

κους, στοίβες-στοίβες πάνω στο σούφάκι, όλα τα προικάρικα της νύφης, τα παπλώματα, τα χράμια, τις σεντόνες, τα μπροστοσύντονα, τα κεντητά προσκέφαλα, τους μαχράμαδες (πεσκήρια), τα έξφορια, (έξωτερικά φουστάνια), τα σκουφομάντηλα (μαντήλια για τό κεφάλι), τις σακούλες, τα δισάκια, τις βούργιες (ταγάρια), τα νιφομάντηλα, τα

ΡΟΔΙΤΙΚΑ ΚΕΝΤΗΜΑΤΑ

- 1) Τσιμινομαντήλα
- 2) Προσκέφαλα

φωμομάντηλα, τις κεντητές τσιμιόμαντιές (με αυτές σκεπάζανε τό άνοιγμα του τζακιού, της τσιμινιάς για να μη βγαίνη ή κάπνη) και στοιβάσανε τόσα άλλα, όσα χρειάζονταν για τα προικία της κόρης, μοναδικά σε υλικά, σχέδια και έκτέλεσι.

Άφου στήνονταν οι στοίβες, γέμιζαν με θυμάρι τό στρώμα του παστού, που κουβαλούσε ό γαμπρός μονάχος του από τό θουνο. Στρώνανε τό κρεβάτι με τα όλοπλουμιστά χράμια, σεντόνια, μαξιλάρια και κρεμούσανε πιά τό φημισμένο, σπερβέρι, που τελευταία έγινε γνωστό στην Αθήνα από τό ροδίτικο χορό με τό τραγούδι του σπερβερίου. Ήταν σά μία μεγάλη κουνοπιέρα ή σά μία σκηνή από λινό ύφασμα με περίμετρο δεκατέσσερα μέτρα περίπου και με περίφημα πολύχρωμα μεταξωτά κεντήματα στην μπροστινή όψη, που άρχιζαν από τη σκέπσι του σπιτιού και φτάνανε ίσαμε τό πάτωμα του σούφά.

Η περιγραφή του σπερβερίου που στόλιζε μεγαλόπρεπα σάν τό πλουσιώτερο παραπέτασμα τό καλό σπίτι, δεν μπορεί να δοθ ή με λίγα λόγια. Όταν τό στερώναν πάνω στα δοκάρια με ένα σκαλιστό ξύλινο δίσκο, τό μύλο, έφτανε και ό κανακιστής (τραγουδιστής), με τη λύρα του και τους βοηθούς του για να τραγουδήσουν τό σπερβέρι και τον παστό. Πολλά και όμορφα είναι τα διάφορα γαμήλια αυτά δίστιχα γι' αυτό άρίζει να πούμε μερικά:

Έστέσαμέν τον τον παστό
που πάλ' ως κάτω στολιστό
μαξιλάρι δεκαοχτώ
και σεντόνι κεντητό
τών αυτών ζωγραφιστό
γύρου τριγύρου μαζώτο
και στην μέση με ά(ε)τό.

Έστολιστην τό σπερβέρι
λάμπει σάν τό περιστέρι
στην Πέλην τό σταμπάσσα
στην Σμύρνη τό σταχάσσα (1)
στη Χίο του τό συγκόψασι
στην κλίνη του τό στέσσασι
έφτά βολές τό στέσσασι
και πάλε δεν τ' άρβασσι.

- (1) Έσιδέρωσαν.

Τα σχέδια της ροδίτης σελίδος είναι λεπτομέρειες από α) ροδίτικη τσιμινομαντήλα (τό κεντρικό) που έκτός από τον πρακτικό της σκοπό, χρησίμευε και για στολισμό του σπιτιού και β) από ροδίτικο προσκέφαλο. Και τα δύο είναι με τ ο η τ ά, κεντιόνται με τη σταυροβελονιά πάνω σε χοντρότερα ή λεπτότερα υφάσματα και με μετάξι ή μούλι.

Για να καταλάβουμε όμως πως τοποθετούνταν τα σχέδια πάνω στα έκλεκτά αυτά ροδίτικα κεντήματα, άς προσέξουμε και τη φωτογραφία, έτσι που ν' αντιληφούμε παραδείγματα και για τη σύγχρονη τοποθέτησή τους. Στην παλιά αυτή μακρούς μαντήλα της εικ. (άρ. 1), που έχει διαφορετικά σχέδια από τη λεπτομέρεια του πίκας, τα κεντήματα τοποθετούνται κάθε τό άλλο και διαχωρίζονται με ένα μικρό κεντημάκι που έχει διαφορετικό σχέδιο. Έτσι για να κεντηθούν μπάντες, μαξιλάρια, σεμέν, σέτ κλπ. μπορεί να τοποθετηθ ή τό κεντρικό σχέδιο του πινάκα με τον ίδιο τρόπο, όπως και στη φωτογραφία και να διαχωρίζεται κατά διαστήματα από ένα άλλο μικρό μετρητό κεντημάκι, παρμένο από προηγούμενους πίνακες.

Τό ίδιο όμως αυτό σχέδιο, επαναλαμβάνόμενο κατά τό ύψος, τοποθετείται και μόνον του, όπως εικόνηζεται στο στήθος και στα μανίκια, στολίζοντας μπλουζες και φορέματα. Στα τελευταία μπαίνει και στή φουστα κάθετα και κατά διαστήματα, άφου πλαισιωθ ή το πόδιγυρος με ένα άλλο μικρό κεντημάκι. Έπί πλέον τό ίδιο μπορεί να χρησιμεύση και σε διάφορα άλλα κεντήματα, δισκόπανα, τραπεζομάντηλα, ταγιέρες κλπ., τοποθετούμενο με διαφορετικούς. Τό λουλούδι του, τό κοσκονιό, παρμένο ένα - ένα μονάχο του και τοποθετούμενο λοξά με έναλλασσόμενα χρώματα και σε άραιά διαστήματα, σπέννεται και σε όλόκληρη την έπιφάνεια του ύφασματος, στολίζοντας τραπεζομάντηλα, κουστίνες, ντιβανόσκεπάσματα, μαξιλάρια κλπ.

Τό γωνιακό σχέδιο από τό ροδίτικο προσκέφαλο μπορεί και πάλι να κεντηθ ή για μαξιλάρι. Στα πλουσιώτερα στολίζει τους τέσσερις γύρους και σ' άπλούστερο μονάχα τους δύο, όπως τό βλέπουμε κα στα ροδίτικα προσκέφαλα της φωτογραφίας (άρ. 2), άδιάφορο αν έχουν άλλα σχέδια κεντιδιών.

Έξηγήθηκε στο προηγούμενο κέντημα της Άμοργού, πως τα μαξιλάρια του νυφίου αυτού τοποθετούνταν στοίβες-στοίβες πάνω στο σούφά ή στον υπάγκο και κεντιόνταν μόνο στους τρεις γύρους που φαίνονται. Στη Ρόδο όμως κεντιόνταν μονάχα στις δύο πλευρές, γιατί οι άλλες δύο σκεπάζονταν από τα παραπάνω μαξιλάρια, τοποθετούμενα τό ένα πάνω στο άλλο σά στύλος που στήρίζεται στον τοίχο και άκουμπά στο σπερβέρι.

Τό ίδιο αυτό κέντημα μπορεί να γίνη σε τραπεζομάντηλα μικρότερα ή μεγαλύτερα, σε σεμέν, σέτ και γενικώτερα να στολίση όποιοδήποτε κεντητό γύρο ή και να σπαρθ ή μονάχο του ένα - ένα σε όλόκληρη την έπιφάνεια του ύφασματος.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΧΑΤΖΗΜΙΧΑΛΗ

ΤΑ ΑΠΟΛΕΙΦΑΔΙΑ

Από τα μικρά άπολειφάδια που μένουν συνήθως άχρηστα επάνω στο νεροχύτη ή μετά την μπουγάδα, μπορείτε να φτιάξετε ένα σαπούνι για τα ρούχα ή τα πιάτα.

Ο τρόπος είναι εύκολάτατος. Παίρνετε ένα άσπρο φανελένιο σακκούλακι. Βάζετε μέσα τ' άπολειφάδια και χρησιμοποιείτε έτσι τό σακκούλακι για τό πλύσιμο, σάν να ήταν σφουγγάρι μουσκεμένο με σαπούνι. Η παίρνετε μία γαβάθα πλήνη ή έμαγιέ, ρίχνετε μέσα τ' άπολειφάδια, τα βάζετε να λυώσουν σε μπανιμαρί, προσθέτετε μερικές σταγόνες άρώματος ή γλυκερίνης (αν έχετε), ανακατεύετε ώστε να γίνη ή μάζα όμοιογενής, την άδειάζετε σ' ένα μικρό καλούπι και την άφίνετε να κρυστάλλη και να πήξη.

1809

Τὰ 85 περίπου τοῖς ἐκατο τῶν λευκῶν
ἀνθρώπων ἔχουν θετικὸν ρέζους ἢ ἐντόνως

Μερικές φορές, το πρώτο παιδί διαφεύγει την έρυθροβλάστωση (τεχνικόν όρο που χρησιμοποιείται όταν δεν ταίριαζει ο παράγωγος ρέζους του αίματος), αλλά μπορεί να την πάθουν τα κατωτέρω παιδιά. Αυτό έχει ως αίτια του το γεγονός ότι η ανάπτυξη των αντισωμάτων προχωρεί με βραδύ ρυθμό. Έτσι, συνήθως, το πρώτο παιδί δεν παίρνει αρκετό αίμα από τη μητέρα

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 12ον

Ἀδιαθεσες, ἀρρώστειες, πολύνσεις

πρέπει να εξετάσουν και να εφαρμόσουν τη
θεραπεία που πρέπει για τους χρόνιους
πόνους. Όταν ο γιατρός νομίζει πως πρέ-
πει, θα συμβουλευθεί την άρρωστη να πά-
στω ένδεξιγμένο ειδικό για θεραπεία.
Όταν δεν υπάρχει οικογενειακός γιατρός,
τότε η φρόνιμη γυναίκα που βλέπει την ύ-
γεια της να μην πηγαίνει καλά, θα προσε-
ύχεται το μέρος του οργανισμού της παρου-
σιάζει ανωμαλίες και θα πάν να έμπιστευ-
θώ τον εαυτό της στα χέρια ενός καλού
ειδικού γιατρού. Αφού διαλέξει τον «κυ-
ριο» της ύγείας της η έξυπνη γυναίκα θα

...

ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ: ἡ συνέχεια.

Φραγκίσκος Γκόγια
1746—1828

Ἦνας περίεργος πίνακας, πού
ὁ Γκόγια ζωγράφισε τὸ 1786, δει-
χνεῖ ἕνα ἥμερο τοπίο κι' ἕνα ἄν-
τρα που κοιτάει διπλά σὲ μιὰ λε-
πτή καὶ καστανὴ γυναίκα. Ἀνά-
μεσα στοὺς δύο, μὰ κάπως πιό
πίσω στέκεται μιὰ ἄλλη γυναίκα,
ξανθή καὶ πιό θορπὴ. Ὁ ἄντρας
εἶναι ὁ Γκόγια, ἡ καστανὴ εἶναι ἡ
δοῦκισσα καὶ ἡ ξανθὴ εἶναι ἡ γυ-
ναίκα του. Καὶ τὰ δύο γυναίκες
πρόσωπα εἶναι ἐξιδανικευμένα.
Δὲν ἔχει κανεὶς πὺρ ἀπὸ τὰ δύο
ἐξαιτίας μιᾶς μεγαλύτερης ἀγάπης.

Η ΠΟΡΤΟΓΑΛΙΔΑ: ΣΤΗ ΖΩΗ ΚΑΙ ΣΤΟΝ ΕΡΩΤΑ

ΑΠΟ ΤΙΣ ΤΑΞΙΔΙΩΤΙΚΕΣ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΚΩΣΤΑ ΟΥΡΑΝΗ

Ο ξένος που διαμένει λίγο καιρό στην Πορτογαλία φεύγει, συνήθως, χωρίς να αποκομίσει καμμία σχεδόν εντύπωση από τις γυναίκες της. Σπανίως του δίδεται αυτή η ευκαιρία. Η Πορτογαλίδα ζει ζωή σπιτική. Δεν συχνάζει στα κέντρα, η κοσμική ζωή είναι περιωρισμένη και ο τύπος της ομορφιάς της δεν είναι από εκείνους που θαμνώνουν και διατηρούνται μέσα στις αναμνήσεις μας, όπως της Ισπανίδας. Έξ άλλου, ως γυναίκα, η Πορτογαλίδα δεν είναι ούτε κοκέτα, ούτε προκλητική. Ντύνεται απλά και σεμνά, περιλάμπει στο δρόμο απρατήρητη και ούτε ξέρει, αλλά ούτε και θέλει, να γεννάει με την περιβολή της, το βάδισμά της ή τη ματιά της τον πόθο των διαδωτών. Γι' αυτό και ως γυναίκα είναι από τις πιο άσημαντες. Υπάρχει στη Λισσαβώνα δολοφονία μια συνοικία γυναικών — το Μπαίρο Άλτο — που ζουν με τον έρωτα. Οι γυναίκες αυτές, μολονότι αυτό είναι το επάγγελμά τους, δεν ξέρουν τον τρόπο με τον οποίο να ελκύουν. Η συνοικία αυτή, που άλλοι θα ήταν η συνοικία των θυρών, των τραγουδιών και των όργων, είναι ήσυχη, νοικοκυρεμένη, σχεδόν πένθιμη. Ανεφάρκα αυτό, για να δείξει ότι η Πορτογαλίδα δεν ελκύει ερωτικά τον άνδρα. Είναι μια φύσις χωρίς πολύπλοκη ψυχή, γεμάτη καλωσύνη και τρυφερότητα. Το επίθετο που της δίνουν οι Πορτογάλοι είναι «μέλιγκας» — δηλαδή «τρυφερός». Ένας μεγάλος Πορτογάλος ποιητής, νεκρός τώρα, ο Γκέρα Ζουνκέιρο, μιλώντας μου κάποτε στο σπίτι του για την διαφορά που υπάρχει μεταξύ της Ισπανίδας και της Πορτογαλίδας, μου έδειξε δυο παλιά πιάτα πορτογαλίδας, μου έμαγε, γεμάτο χρυσά στολίσια, πλούσιο, σπρ, με λίγα λουλούδια των άγρων ζωγραφισμένα στο βάθος του. «Το πρώτο είναι Πορτογαλίδα», μου είπε. Το δεύτερο, η δική μου, μου έδειξε. Η απλότητα είναι από τα πιο χαρακτηριστικά της. Ένα αίσθημα μ' αυτήν δεν έχει τίποτα το κολακασμένο: δεν υπάρχει σ' αυτό εκ μέρους της κανένας σαδισμός, κανένας σατανισμός δια την πρόκληση ηλιοστασίου. Είναι πιστή και σταθερή. Όλα σ' αυτήν είναι ήρεμα σαν τα στρώτα νερά ενός ποταμού. Μαζί της, ξέρει κανείς πάντα που θα τον βγάλει ο δρόμος...

Όλα αυτά θα έκαναν ίσως κανένα να νομίζει ότι η Πορτογαλίδα είναι μάλλον πλάσμενη για μητέρα παρά για έρωτα. Έν τούτοις, βάσις της πορτογαλικής ζωής αγαπεί και αγαπιέται όσο λίγες γυναίκες της Εύρωπης. Όλη σχεδόν η λαϊκή πορτογαλική ποίηση είναι ερωτική. Συνίσταται σε «κουάδρας» ή τετράστιχα, τα οποία τραγουδούν τη γυναίκα και τους πόνους ή τις χαρές που δίνει η αγάπη. Κι' η αγάπη δόν τον κόσμο σήμερα: ένα έφημο αϊ-ραίνόμενο με την ικανοποίησή του. Οι Πορτογαλοί εξακολουθούν να αγαπάνε όπως ακριβώς και για πολύ χρόνο. Ένα από τα συχνότερα θέματα που παρέχονται στον ξένο στην Πορτογαλία είναι το των έρωστευμένων οι οποίοι, τα βράδια και επί ώρες δολοφονικές, στέκονται κάτω από τα παράθυρα της «ναμοράδας» των — της καλής των — και μιλούν μαζί της. Οι διαβάται περνούν χωρίς να τους κυττάζουν, γιατί οι ερωτικές αυτές στιχομυθίες μεταξὺ πεζοδρομίου και παραθύρου είναι από τα πιο συνήθη πράγματα της πορτογαλικής ζωής. Ούτε αυτοί πλέον δίδουν καμμία προσοχή στους διαδωτές. Οι νέες, δι-

πλωμένες στο σάλι τους, με το μισό κορμί έξω από το παράθυρο, δεν έχουν μάτια παρά για τον «ναμοράδο» τους, ο οποίος όρθιος στη μέση του πεζοδρομίου και με το λαιμό τεντωμένο προς τα ύψη του παραθύρου, της μιλάει — όχι μόνο αδιάφορος προς τον κόσμο, αλλά και στην ορθοστασία, και στο κρύο της βραδυάς, και, κάποτε, και στη βροχή... Έάν σκεφθεί κανείς ότι οι «ναμοράδες» σπανίως παραλείπουν μία βραδυά από το

Χαρακτηριστικός τύπος Πορτογαλίδας χωρίς.

να περάσουν μερικές ώρες κάτω από τα παράθυρα της νέας που αγαπούν, και ότι περνούν κάποτε και τρία και τέσσερα χρόνια προτού ο έρωσ των αυτών καταλήξει σε γάμο, πείθεται ότι λίγες είναι οι γυναίκες της Εύρωπης που αγαπιούνται όπως οι Πορτογαλίδες. Αφίνο δε ότι η Πορτογαλίδα είναι, ίσως, ο μόνος τόπος της Εύρωπης, στον οποίο δεν έχει νόμιμη καθιέρωση η πορνεία. Προικα δεν δίνουν στα κορίτσια τους, ακόμα και οι πιο πλούσιοι γονείς. Τα χρήματά τους πηγαίνουν σ' αυτό μόνο μετά το θάνατό τους. Όποιος ζητάει μία σε γάμο, όχι μόνο δεν διανοείται να ζητήσει και χρήματα (θα τον έδιωχναν με τις κλωτσιές!), αλλά και οφείλει να έχει προετοιμάσει επιπλωμένη κατοικία για την εγκατάστασή της.

Υπό τέτοιους όρους, λίγες νέες θα παντρεύονταν στην Ελλάδα, δεν είν' έτσι; Στην Πορτογαλία όμως παντρεύονται — και κάθε έρωσ τελειώνει, σχεδόν πάντα, με γάμο.

Κι' αυτό, γιατί οι Πορτογαλίδες έμπνεουν τα ειλικρινέστερα, βαθύτερα και διαρκέστερα αίσθημα. Ο έρωσ γι' αυτές είναι μία σοβαρή υπόθεση — η σοβαρότερη της ζωής τους. Αφίνο γι' αυτόν με όλη τους την ψυχή και τον ζούν στη μεγαλύτερη δυνατή ένταση. Οι άραιοιότερες, θερμότερες και πλέον γεμάτες από πάθος ερωτικές έπιστολές που υπάρχουν στον κόσμο, έχουν γραφεί από μία Πορτογαλίδα, η οποία, μάλιστα, ήτο και μοναχή: την άδελφή Μαριάννα Άλκοφοράδο, η οποία έζησε κατά τον δέκατον έκτον αιώνα. Ο έρωτικός πιασμός των όποιον ένοιωσε ή

Πορτογαλίδα αυτή μοναχή, δρίσκεται βλος στη φράση αυτή, με την οποία τελειώνει μία έπιστολή της: «Κάνε με να πονώ όλα και περισσότερο!», έγραψε στον έραστή της ο οποίος την είχε εγκαταλείψει...

Ίκανες να αγαπήσουν τόσο δυνατά οι Πορτογαλίδες — έχουν έμπνευσει και τα πιο δυνατά αίσθημα. Δεν υπάρχει στην ερωτική ιστορία όλου του κόσμου τίποτα ωραιότερο, βαθύτερο και τραγικότερο από τον έρωτα του Πορτογάλου βασιλέως δόν Πέδρο του Σκληρού και της ώραιας κυρίας της τιμής Ίνες ντε Κάστρο, τον οποίο παραγούθησε ο Καμόενς. Πρίγκηψ ακόμα δόν Πέδρο, είχε παντρευτεί κρυφά την Ίνες, με την οποία αγαπιόταν με μία αγάπη εξαισισια. Μερικοί όμως αλλικοί, μη θέλοντας να έχουν ως βασίλισσα μία μέρα την Ίνες, έπωλεθήσαν μια άπουσίας του δόν Πέδρο και την έδολοφόνησαν. Ο δόν Πέδρο έφάνηκε δεχθείς τον θάνατο της αγαπημένης του με ψυχραιμία. Δεν έδειξε τίποτα απ' ό,τι αισθάνθηκε. Μυστικά όμως έφρόντισε κι' έμαθε ποίοι ήσαν οι δολοφόνοι. Κι' όταν δυο χρόνια αργότερα, διεδέχτα στο θρόνο τον πατέρα του, το πρώτο πράγμα που έκανε ήταν να ξεθάψει το θαλαμωμένο πτώμα της Ίνες, να το ντύσει με βασιλικά ρούχα, να το τοποθετήσει σ' ένα θρόνο πλάι στον δικό του και να διατάξει όλη την Αύλη να περάσει ενώπιον του πτώματος — και να φιλήσει το χέρι της πεθαμένης, ώσαν να ήτο ζωντανή και βασίλισσα.

Κατόπιν έφερε μπροστά του τους δολοφόνους και μ' ένα μαχαίρι που κρατούσε στο χέρι του, έσχισε τα στήθη των, αφήν- ρεσε τις καρδιές τους και άφωθ τις έδόγκασε λυσσασμένα — τις έποδοπάτησε!...

Έχτισε ύστερα ένα μεγαλοπρεπή τάφο για την Ίνες και, πλάι του, τον δικό του. Σ' αυτόν τον έθαψαν όταν πέθανε και, σήμερα, τους βλέπει κανείς να κοιμούνται πλάι-πλάι, ενωμένοι «Μέχρι Συντελείας του Κόσμου» — όπως είναι αναγραφμένο κατά διαταγή του επάνω στην έπιτάφια πλάκα τους...

Ποιά άλλη γυναίκα μπορεί να καυχήθι ότι ένέπνευσε ένα τέτοιο αίσθημα;

ΚΩΣΤΑΣ ΟΥΡΑΝΗΣ

ΤΕΧΝΗΤΗ ΚΑΡΔΙΑ !...

Ένας Άμερικανός χειρουργός άποπεράτωσε την κατασκευή μίας «τεχνητής καρδιάς», η οποία μπορεί να αντικαθιστά την πραγματική κατά την διάρκεια έγχειρήσεως που θα γίνεται επί της τελευταίας αυτής. Η, άκόμη, και όταν η έγχειρήσις γίνεται σε μεγάλες άρτηριές, όπως λ. χ. στην άορτή. Φαίνεται, όμως, ότι το μηχανήμα αυτό δεν μπορεί να εφαρμοσθεί άκόμη στις περιπτώσεις έγχειρήσεων επί ανθρώπων, αλλά σε περιπτώσεις επί ζώων, έδωσε ώ- ραία άποτελέσματα.

Το μηχανήμα αυτό λειτουργεί με ήλεκ- τρισμό και, το κυριότερο εξάρτημά του είναι ένα τύμπανο, μέσα στο οποίο διαβίδεται το αίμα ενός αϊμοδότου. Το τύμπανο συνδέεται με το κυκλοφοριακό σύστημα του χειρουργουμένου ζώου, ενώ η καρδιά του άπομονώνεται για την έγχειρήσις.

Έτσι, σ' ένα σκύλο η κυκλοφορία κατέ- στη δυνατόν να σταματήσει επί 40 λεπτά της ώρας. Και με τον τρόπο αυτόν έγινε στο σκύλο μία θαυμασία χειρουργική έ- πέμβασις στην καρδιά του.

Παρόμοιες έπιτυχίες σημειώθηκαν και σε άλλες έγχειρήσεις καρδιών επί ζώων. Τώρα δε ο Άμερικανός χειρουργός έτοιμά- ζεται για το μεγάλο πείραμα: την χρησι- μοποίηση της τεχνητής καρδιάς και επί ανθρώπων.

ΣΑΣ ΒΕΒΑΙΩΝΩ ΠΩΣ ΔΕΝ ΕΙΣΘΕ ΔΣΧΗΜΗ

ΑΡΘΡΟ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΔΟΣ ΔΗ- ΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΥ ΜΑΝΟΥΕΛΛΑΣ

Πρό ήμερών μία κοπέλλα, ή- λικίας είκοσι έτών μόλις, αυτο- κτόνησε γιατί θεωρούσε τον έ- αυτό της άσχημο. Έκείνοι, ως τόσο, που τη γνώριζαν καλά δεν την εύρισκαν και τόσο ά- σχημα...

Θάθελα μ' αυτή την ευκαιρία ν' άπευθυνώ σ' όλες εκείνες, που δεν σκέπτονται βέβαια ν' ακολουθήσουν αυτό το μοιραίο παράδειγμα, άπελπίζοντάς θ- μως γιατί νομίζουν πως ή φύ- σις δεν τις έπροίκισε με όμορ- φια.

Όχι! Δεν υπάρχουν άσχημα κορίτσια! Υπάρχουν μονάχα κορίτσια που δεν ξέρουν τον έ- αυτό τους ή, μπροστά στον κα- θρέφτη σχηματίζουν έσφαλμένη αντίληψη για την όμορφία. Φαν- τάζονται πως για να είναι μία γυ- ναίκα όμορφη πρέπει να έχη τέ- λεια χαρακτηριστικά και σώμα που να θυμίζει άμφορέα.

Φυσικά τέτοιες γυναίκες ύ- παρουν, αλλά άποτελούν την εξαίρεσι. Έξ άλλου, για τους άντρες, ή όμορφία δεν είναι ή άρμονία των σχημάτων. Η άρ- μονία αυτή μπορεί να τους γοητεύη, όπως τους γοητεύει έ- να καλλιτέχνημα, δεν είναι όμως αναγκαία για ν' αγαπήσουν μία γυναίκα. Η Εύα ντε Λαβαλιέρ ήταν κοινή, ή Γεωργία Σάνδη δεν είχε τίποτα το εξαιρετικό, ή Διάνα ντε Πουατιέ ήταν ά- σχημα... Κι' όμως τί φουρτού- νες σηκώσαν στις καρδιές των ανδρών!

Λέτε δεν έχετε τίποτα, Κι' όμως. Έχετε τα νειάτα, έχετε την ύγεια. Κι' αυτά είναι ήδη πολλά. Παραπονεσθε ότι έχετε μικρά μάτια, λεπτά χείλη, χον- τρή μύτη, άγρια μαλλιά, χον- τρή μέση. Σας βεβαιώνω πως οι άντρες δεν αντιπαθούν καθό- λου τα μέσα που μεταβάλλουν αυτά τα έλαττώματα σε προτε- ρήματα. Τί περιμένετε για να χρησιμοποιήσετε κι' έσεις αυτά τα μέσα; Τα καλλυντικά, τα φτισίδια, ή γυμναστική, το μα- σάζ, είναι στη διάθεσί σας. Μήπως χρειάζεται τίποτ' άλλο για να γίνεται άλλη γυναίκα ά- πό ένα καλό βάσιμο των χει- λιών, από μία έπιμελημένη ά- ποτρίχωσι, από μερικά μαθή- ματα καλής συμπεριφοράς κι' από μία καλή ράφτρα; Είμαι βέβαιη, πως μ' αυτά τα μέσα, κι' ή λιγώτερο προικισμένη από τη φύσι γυναίκα, θα κάνει πολ- λούς άντρες να την κυττάζουν στο δρόμο. Γιατί τα φυσικά πλεονεκτήματα, όπως το χέρι, δεν φτιάχνουν την εύτυχία βοηθών μονάχα στη δημιουργί- α της.

Η έπιτυχία έπομένως μιά γυναίκας εξαρτάται άποκλειστι- κά από το βάσιμό της και ά- πό το ντύσιμό της; Καθόλου! Χρειάζεται κάτι άλλο. Οι άν- δρες δεν συγκινούνται μονάχα από τη ζωρότητα ενός προ- σώπου, από τη φινέτσα μιάς

ΜΗΝ ΕΠΙΒΑΛΛΕΤΕ ΑΔΙΚΕΣ ΤΙΜΩΡΙΕΣ ΣΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΣΑΣ

Έσεις που έχετε παιδιά, δώστε τη γνώμη σας, αν ο γονεύς σε κάθε μία ά- πό τις περιπτώσεις που αναφέρουμε παρακάτω, έκανε ΚΑΛΑ (Κ) ή Α-

ΣΧΗΜΑ (Α). Διαγράψτε την ένδειξι που νομίζετε πως είναι ή σωστή. Κα- τόπι διαβάστε και την άποψη τη δική μας στη σελίδα 65.

Ο ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ (7 έτών) άνα- ποδουρίζει το φλυτζάνι με το γάλα του. Τρώει ένα σκαμπίλι.

Η ΚΥΡΙΑ Ρ. τιμωρεί την κόρη της Καϊτούλα (13 έτών) με στέ- ρησι έξοδου έπειδή την συνέλαβε να διαβάξη ένα κακό περιοδικό.

Η ΜΑΙΡΗ (8 έτών) έφαγε το γλυκό που προωριζόταν για τον μικρό της άδελφό. Η μητέρα της τη ρωτάει τι έγινε το γλυκό κι' αυτή άπαντάει με μιά αούδα. Η μητέρα της τότε τη στέλνει να κοιμηθί χωρίς να φαν.

Η ΕΙΡΗΝΟΥΛΑ (5 έτών) περι- μένει ένα μικρό άδελφό και ρωτά- ει τη μάμα της: «Πώς γεννιούν- ται τα παιδιά, μαμά;». «Είσαι πολύ μικρή για να καταλάβης. Θά σου πώ όταν μεγαλώσης, της άπαντάει εκείνη.

Η ΑΝΝΟΥΛΑ (11 έτών) έσπασε ένα τζάμι. Κατηγορεί την ύπηρε- τρία, ή οποία υπερασπίζει τον έαυτό της, μα δεν έχει άποδεί- ξεις. Όταν ή μητέρα μαθαίνει την άλήθεια, μαλώνει την κόρη της, μα επνίγει την ύπόθεσι για να μην ταπεινώση την κόρη της μπροστά στην ύπηρετρία.

Ο ΚΥΡΙΟΣ Γ. πιάνει το γυιό του Άλέκο (15 έτών) να καπνί- ζη. Τον ρωτάει γιατί κρύβεται; και του λέει πως στο μέλλον θα του προσφέρη ο ίδιος τσιγάρα υπό τον όρο ότι δεν θα καπνί- ζη

γραμμές, από την κομψότητα ενός φορέματος. Τους συγκι- νούν έξ ίσου τα προτερήματα της καρδιάς, της ψυχής, του πνεύματος, που καθρεπίζονται σ' ένα βλέμμα, σε μιά φευγα- λέα έκφρασι, σε μιά στάσι, σε μιά κίνηση. Είναι εκείνο, που μαζί με την ίδιουσγκρασία, βο- ηάει στη δημιουργία του καέ έπιπής.

Γνώρισα πολλά γυναίκα έ- πρόσωπα που όταν δεν τα φώ- τιζε καμιά έσωτερική φλόγα, δεν παρουσίαζαν κανένα «ένδια- φέρον». Γινόντουσαν όμως τρα-

Κ Α
Κ Α
Κ Α
Κ Α
Κ Α
Κ Α
Κ Α

στά κρυφά.

Ο ΚΩΣΤΑΚΗΣ (10 έτών) φτιά- χνει κοκκοράκια κατά την ώρα του μαθήματος της Ιστορίας. Ο δά- σκαλος του τον τιμωρεί με νη- στεία.

Η ΚΑΤΕΡΙΝΟΥΛΑ (5 έτών) πήρε το ψαλίδι από τη μαμά της κι' έκοψε όλες τις φράντζες από ένα ώραίο τραπέζομάντηλο. Η μαμά της της λέει πως για τι- μωρία της δεν θα καλέση την Κυ- ριακή τις μικρές φίλες της για να παίξουν μαζί της.

Η ΜΑΙΡΗ (6 έτών) άρνείται να πάη να κοιμηθί και κάνει τρομε- ρή φασαρία. Οι γονείς της την άφινουν ν' άποκοιμηθί σε μιά πο- λυθρόνα και κατόπι τη μεταφέ- ρουν άποκοιμισμένη στο κρεβά- τι της.

Ο ΚΩΣΤΑΚΗΣ (9 έτών) άνοιξε τη δρύση και γέμισε νερά το σπι- τι. Ο πατέρας του, ήσυχας, τον άναγκάζει να μαζέψη τα νερά και να καθαρίση το σπίτι.

Η ΕΛΕΝΙΤΣΑ (10 έτών) παίρ- νει 4 στα Μαθηματικά. Τρώει έ- να γερό έύλο.

Ο ΠΑΥΛΟΣ (12 έτών) ενώ με- λήτης πολύ, άπορρίπτει κατά τις έξετάσεις. Οι γονείς του, του κρύβουν τη στενωχόρια του και προσπαθούν να τον διασκεδά- σουν.

Κ Α
Κ Α
Κ Α
Κ Α
Κ Α
Κ Α
Κ Α

μερά έλκυστικά όταν τα ζωή- ρευε ένα δυνατό αίσθημα, μία ψυχική άνάσσι, μία δυνατή έ- πιθυμία. Μιά άπολυτή άρμονία άπλωνανταν τότε πάνω τους σβήνοντας κάθε ατέλεια κάθε έλαττώμα!

Αυτή είναι ή άλήθεια, αγαπη- τές μου άναγνώστρες που σας ψυχική άνάσσι, μία δυνατή έ- πιθυμία. Μιά άπολυτή άρμονία άπλωνανταν τότε πάνω τους σβήνοντας κάθε ατέλεια κάθε έλαττώμα!

Αυτή είναι ή άλήθεια, αγαπη- τές μου άναγνώστρες που σας ψυχική άνάσσι, μία δυνατή έ- πιθυμία. Μιά άπολυτή άρμονία άπλωνανταν τότε πάνω τους σβήνοντας κάθε ατέλεια κάθε έλαττώμα!

που δεν ζητεί παρὰ να ξεφύγη από τη σάρκινη φυλακή, στην οποία το έχετε κλειμένο. Ά- νοίξτε του τις πόρτες των με- τιών σας και των χειλιών σας, παραδώστε του το μέτωπό σας, τους ώμους σας, τη μέση σας, και θα δήτε τί είναι άξιος να κάνει ο παραγνωρισμένος αυτός όμορφία, όχι τη μαρμαρινή ή ψυχρή, μα εκείνη που χαρίζει ή άκτινοβολία της ψυχής και με- ταβάλλει τα πρόσωπα και τα σώματα.

ΜΑΝΟΥΕΛΛΑ

Δεν τελειώνει ποτέ μοντέλο στο άτελιέ του Κριστιάν Ντιόρ, χωρίς να το επιθεωρήσει ο ίδιος να προσέξει και την παραμικρή λεπτομέρεια.

ΚΡΙΣΤΙΑΝ ΝΤΙΟΡ

Ο ΜΕΓΑΛΟΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΗΣ ΠΟΥ ΓΥΡΙΣΕ ΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ ΣΤΗ ΘΗΛΥΚΟΤΗΤΑ ΤΗΣ

Όταν ακούμε να γίνεται λόγος για τους μεγάλους δημιουργούς της μόδας, τους φανταζόμαστε σαν μυθικά πρόσωπα. Τους αποδίδουμε υπερφυσικά χαρίσματα, όπως και στους καλλιτέχνες. Είναι όμως κι αυτοί άνθρωποι σαν έμάς. Εκείνο που τους ξεχωρίζει είναι το αθάνατο καλλιτεχνικό τους αίσθημα γύρω από το ντύσιμο της γυναίκας. Όλο το δημιουργικό τους δαιμόνιο συγκεντρώνεται σ' ένα σκοπό: να ντύσουν ωραία το γυναικείο κορμό.

Ο κάθε καλλιτέχνης—ράφτης έχει και το δικό του τρόπο να βλέπει ντυμένη τη γυναίκα. Και ανάλογα με το όπτικό του σχήμα βλέπει κάθε φορά την εικόνα της σιλουέτας της. Έχει ακόμα τα μουσικά της τεχνικής του και τον ιδιαίτερα δικό του τρόπο δουλειάς.

Ας πάρουμε π.χ. τον Κριστιάν Ντιόρ. Οι ιδέες του έχουν φέρει σωστή επανάσταση στη μόδα. Αλλά μπορεί να δημιουργήσει τα μοντέλα του μόναχά μέσα στη γαλήνη και στη μοναξιά. Η τεχνική του στηρίζεται πάνω σε μια βαθειά γνώση των εικαστικών τεχνών (ζωγραφική, αρχιτεκτονική). Θα έλεγε ακόμη κανείς πως ο Ντιόρ ακολουθεί τους κανόνες της αρμονίας που έμαθε όταν καταπιάσθηκε ειδικώτερα με τις μουσικές συνθέσεις.

Το θέμα, πάνω στο οποίο δουλεύει κάθε φορά είναι η γραμμή της εποχής. Πάνω σ' αυτή τη γραμμή, ο Ντιόρ παίζει τη συμφωνία της μόδας του σαν αληθινός διευθυντής. Οργανά

του είναι τα διάφορα υλικά: το χρώμα, το ύφασμα, ο δγκος των φορεμάτων. Κάθε μοντέλο του φέρει τη σφραγίδα της ιδιοφυΐας του. Έχει δημιουργήσει δική του σχολή μόδας. Από τότε που άνοιξε τον ραπτικό του οίκο με το «Νιού λούκ», κάθε καινούργια συλλογή του είναι σχεδόν πάντα τελειότερη από την προηγούμενη και η τεχνική του σφωτέρη.

Όταν δημιουργή τη συλλογή του της Νέας Υόρκης, που προορίζεται αποκλειστικά για την αμερικανική καταναλωσι, είναι υποχρεωμένος να υποτάσσεται σε όρισμένους κανόνες κοπτικής και να περιορίζεται σε όρισμένα όρια αναφορικά με τις τιμές.

Στο Παρίσι όμως αφήνει τη φαντασία του ελεύθερη. Δε λογαριάζει κανέναν εμπορικό περιορισμό ή διαταγή. Το μοντέλο γίνεται όπως το συλλαμβάνει η φαντασία του. Αν το νομίζει απαραίτητο, μπορεί να χρησιμοποιήσει για μια φούστα 400 μέτρα τούλι. Αν φαντασθεί να στολίσει ένα βραδυνό μαντό με κέντημα, δεν διστάζει να το πραγματοποιήσει, ακόμη και αν πρόκειται να κοστίσει το κέντημα 500.000 γαλλικά φράγκα. Εκείνο που τον ενδιαφέρει αποκλειστικά, είναι η τελειότητα και η πραγματοποίηση έργου τέχνης.

Τα μανέκιν του Ντιόρ, έχουν επιτύχει χάρη σ' αυτόν διεθνή αναγνώριση και ανήκουν στους πιο διαφορετικούς τύπους. Έτσι ο Ντιόρ, μπορεί και ντύνει τις πιο διαφορετικές γυναίκες.

Και η συλλογή του έχει πάντα φουστάνια φαρδιά και φουστάνια στενά.

Η μεγάλη επανάστασι που έφερε ο Ντιόρ στη μόδα είναι η επιστροφή στη θηλυκότητα. Με την αγάπη που έχει για τις άρμονικές αναλογίες, έδωσε στη γυναίκα μια σιλουέτα που διαγράφει με τον ωραιότερο τρόπο τις φυσικές της καμπύλες: από τη λεπτή μέση ξεκινούν οι καμπύλες του στήθους και της περιφέρειας. Έτσι, το μεγάλο μυστικό του Κριστιάν Ντιόρ είναι το ότι στηρίζει πάντα τη μόδα του πάνω στις φυσικές γραμμές του γυναικείου σώματος.

Όπως είπαμε, δημιουργεί μέσα στη γαλήνη. Λατρεύει την έσοχη και την απλή ζωή. Έχει ένα μύλο, κοντά στο Φονταίν-μπλώ και εκεί αποτραβιέται για να έμπνευσθ και να σκεφθ. Του χρειάζεται ένας μήνας για να σκεφθ και ν' αποφασίσει.

Έπειτα αρχίζει την πρακτική εφαρμογή των μοντέλων που συνέλαβε η φαντασία του με τη μορφή σχεδίων. Έπειτα από τρεις περίπου εβδομάδες μοναξιάς, ο Κριστιάν Ντιόρ φτιάχνει μέσα σε τρεις ή τέσσερις ημέρες κάπου 500 έως 600 κροκί. Η καινούργια συλλογή του έχει πιά γεννηθ.

Έπειτα γυρίζει με τον καινούργιο πλούτο του στο Παρίσι Διαλέγει και κρατά 200 κροκί. Τα υπόλοιπα τα καίει. Έπειτα, ο Κριστιάν Ντιόρ έμπιστευεται τα κροκί που έχει διαλέξει στην κυρία Μαργαρίτα, που επιδίδει για την έκτέλεσή τους, ενώ η κυρία Ρεϊμόνδη θα φροντίσει να προμηθευθ τα ύφασματα που χρειάζονται. Τίποτα δεν μπορεί να γίνει χωρίς να το διαλέξει ο ίδιος ο Ντιόρ ή χωρίς να διευθύνει ο ίδιος την έκτέλεσι. Ακόμη και η παραμικρότερη λεπτομέρεια συγκεντρώνει την προσοχή και τη φροντίδα του.

Στην περίοδο που ο Ντιόρ δημιουργεί τη συλλογή του, πηγαίνει κάθε πρωί στη λεωφόρο Μονταίν κατά τις 9.30 το πρωί. Εξετάζει διακριτικά το ταχυδρομείο του μαζί με τη γραμματέα του, δεσποί νίδα Ραμέ και περνά στο στούντιο. Φορεί τότε μιάν άσπρη ιμπλούζα, κουμπωτή, έμπρός και αρχίζει με τις προεπιμερές του άτελιέ του. Θα σταματήσει τη δουλειά άργα το βράδυ. Γιατί σ' αυτή την πυρετώδη γι' αυτόν εποχή, ο Ντιόρ περνά την ημέρα του στο στούντιο μαζί με τις συνεργάτριές του. Έκεί παύει πάντα το ίδιο γεύμα του: μιά μπριζόλα, μιά σαλάτα, φρούτα.

Αν μπι κανείς μέσα στο στούντιο του Ντιόρ

θ' άπορρησ βλέποντάς τον ώπλισμένο μ' ένα ραβδί. Μ' αυτό δείχνει τα έλαττωματικά σημεία στις δοκιμές για να διορθωθούν. Όσο πιο πολύ πλησιάζει η ημέρα για να παρουσιασθ ή συλλογή στο κοινό, τόσο το στούντιο μένει φωτισμένο άργότερα τη νύκτα. Τα φώτα σβήνουν μόναχα όταν φύγει από και ο Ντιόρ.

Όσι διαρκή ή συλλογή, ο Ντιόρ ζή σε αγωνία. Έλευθερώνεται απ' αυτήν μονάχα το πρωί της προεμιέρας που θα παρουσιάσει τα μοντέλα του στον τύπο. Την ημέρα αυτή επιδίδει ο ίδιος το ντύσιμο του κάθε μανέκιν. Έπειτα, γεμάτος συγκίνηση, ακούει από μέσα τους ψιθυρισμούς του θαυμασμού που υποδέχονται τα μοντέλα του και δεν άργούν να γίνουν φρενήρη χειροκροτήματα.

Αλλά δεν παρειαίρεται ποτέ στην αίσθηση την ώρα που παρελθύνουν τα μοντέλα του. Η συγκίνησι τον έμπνιδει τάχα ή ή ειλικία;

Ένα από τα πιο αγαπητά μοντέλα του μεγάλου δημιουργού της μόδας Κριστιάν Ντιόρ, που δείχνει όλη την ομορφιά της γραμμής κι' όλη τη μαεστρία της τεχνικής του. Η φαρδιά έσάρπα, από το ίδιο ύφασμα με το ταγιέρ, προσδίδει ιδιαίτερη χάρη και γοητεία στο σύνολο, δίνοντας μιά φευγαλέα έντύπωσι παναφορίου και κάπας ταυτοχρόνως.

«ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΑΡΕΤΑΙ»

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤΑ ΠΟΥ ΔΕΙΧΝΟΥΝ ΟΤΙ Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΔΕΝ ΥΣΤΕΡΕΙ ΚΑΘΟΛΟΥ ΑΠΟ ΤΟΝ ΑΝΔΡΑ ΣΕ ΗΡΩΙΣΜΟ ΚΑΙ ΑΥΤΟΘΥΣΙΑ

ΜΙΑΝΣΙΕΣ

Οι γυναίκες φοβούνται περισσότερο την ντροπή από το θάνατο. Και προτιμούν να υπομένουν κάθε δυστυχία παρά να δυσφημισθούν.

Αυτήν την σπουδαία άρετή την δεσδιώνει το ακόλουθο ιστορικό. Κάποτε έπιασε επιδημία αυτοκτονίας τα κορίτσια της Μιλήτου. Ένα είδος ομαδικής τρέλλας για ένα ώρισμένο είδος θανάτου, τον άπαγχονισμό. Αυτό το είδος της αυτοκτονίας το συνήθιζαν οι γυναίκες της αρχαιότητας, όπως ή 'λοκάστη, η μητέρα του Οιδίποδα κι' η Φαίδρα, ή μητριά του 'Ιππολύτου.

Οι λόγοι και τα δέκτρα των γονέων και των φίλων, δεν μπορούσαν να σταματήσουν το κακό. Αλλά ούτε και οι άνθρωποι του καιρού εκείνου να το έξηγησαν. Και γι' αυτό υποθέτανε, πως το κακό είχε βείχλι προέλευσι και ήταν άνωτερο από κάθε ανθρώπινη βόθρεια.

Τότε κάποιος πρότεινε στην έκκλησία του δήμου το ακόλουθο νομοσχέδιο: όλες όσες αυτοκτονούν για τις πηγαίνουν στο νεκροταφείο, περνώντας τες μέσα από την άγορά της πολιτείας δόλουμενες. Όταν ο νόμος αυτός ψηφίστηκε από τη λαοσύναξι, τόσο φοβήθηκαν οι γυναίκες τον μεταθανάτιο έξετελισμό τους, ώστε άμέσως έπαυσαν να κρεμιούνται.

Αυτός ο φόβος της «άδοξίας» άποδεικνύει πόσην ευγένεια και άρετή κλείνει μέσα της ή γυναικεία ψυχή.

ΦΩΚΙΔΕΣ

Οι τύραννοι των Φωκέων είχαν καταλάβει τους Δελφούς. Και τότε οι Θηβαίοι έκήρυξαν τον πόλεμον εναντίον των Φωκέων. Κι' αυτός ο πόλεμος ονομάζεται στην ιστορία «Ιερός πόλεμος» επειδή έγινε για έναν ιερό τόπο, το Μαντείο των Δελφών.

Στη Βοιωτία του παλαιού καιρού επικρατούσε ή λατρεία του Διονύσου. Κι' υπήρχαν ένα είδος ακόλουθοι του κρασσοθεού, που τις λέγανε Θυιάδες και Βάκχες που τρέχον από πίσω του μεθυσμένες κι' έξαλλες. Αυτές λοιπόν οι γυναίκες τρέχοντας όλη νύχτα μανιασμένες τα δουνά και τα λαγκάδια φτάσανε το πρωί στην 'Αμφισσα.

Κουρασμένες και μη έχοντας τα λογικά τους, πέσανε δώ κι' εκεί στην 'Αγορά και κοιμήθηκαν. Αλλά έπειδή ή 'Αμφισσα ήταν σύμμαχος των Φωκέων και υπήρχαν πολλοί στρατιώτες των τυράννων μέσα στην πόλι, φοβήθηκαν οι γυναίκες της 'Αμφισσας μήπως οι στρατιώτες αυτοί πειράξουν τις ίέρειες του Διονύσου άμα τις βλέπανε σε κατάστασι άναισθησίας, τρέξανε όλες από τα σπίτια τους και κάνανε κύκλο γύρω από τις κοιμισμένες κι' έμπνιδίζανε τους άντρες να πλησιάσουν. Κι' όταν οι Θυιάδες ζυγνήσανε, τις δώσανε να φάνε και τις περιποιηθήκανε σαν φιλοξενούμενες. Κι' όταν ήρθε ή ώρα να φύγουν οι ξένες τις συνώδεψαν ως έξω από την πόλι:

ΚΛΟΙΛΙΑ

Ο Ταρκύνιος Σούπερβος (= 'Υπερήφανος) ήταν ο έβδομος και τελευταίος βασιλιάς της Ρώμης. Αλλά οι Ρωμαίοι τον διώξαν για την έξής αίτια. Ένας υιός του Ταρκύνιου έβρισκε τη Λουκρητία, την έναρρη σύζυγον ενός συγγενούς του βασιλέως. Η Λουκρητία μετά το πάθημά της αυτοκτόνησε— και τότε ο λαός της Ρώμης έστασίασε κι' άνέτρεψε τη βασιλεία.

Ο Ταρκύνιος όμως μάζεψε στρατό και μ' αυτόν πολεμούσε την πατρίδα του. Και πέτυχε μάλιστα να συμμαχήσει με τον βασιλέα της Τυρηνίας (στα βόρεια σύνορα

του ρωμαϊκού κράτους) και να εκστρατεύσουν μαζί κατά της Ρώμης.

Οι Ρωμαίοι τα χρειαστήκανε και ζήτησαν να συνθηκολογήσουν με τον Πορσήνα. Ο Πορσήνας έζητησε να του επιστρέφουν οι Ρωμαίοι όση τυρηνική χώρα είχαν καταλάβει στα προηγούμενα χρόνια, να του επιστρέφουν όσους Τυρηνούς αιχμαλώτους είχανε συλλάβει και να του δώσουν ως δμηνους δέκα νέους και δέκα παρθένους.

Οι Ρωμαίοι δεχτήκανε. Κι' ανάμεσα στα κορίτσια, που παραδώνανε στον Πορσήνα ήταν κι' ή Κλοιλία, κορίτσι με καρδιά και πολύ φιλελεύθερο πνεύμα. Ο Πορσήνας ήτανε αγαθός βασιλιάς, όπως λέει ο Πλούταρχος, κι' άφινε τα κορίτσια ελεύθερα στο στρατόπεδό του, που βρισκότανε πέρα από τον Τίβερη. Και τις άφινε να λούζονται στο ποτάμι. Μιά μέρα λοιπόν ή Κλοιλία έπεισε και τ' άλλα κορίτσια να περάσουν κολυμπώντας τον Τίβερη και να ξαναγυρίσουν πίσω στην πατρίδα τους. Αλλά οι Ρωμαίοι, άμα τις είδαν, θαυμάσανε μόν τον πατριωτισμό τους και την τόλη τους, αλλά και τις διατάξανε να ξαναγυρίσουν πίσω στο στρατόπεδο του Πορσήνα, γιατί ή πράξι τους ήτανε έπιπορκία. Κι' αυτές ύπακούσανε.

Όταν λοιπόν ξαναγυρίσανε, ο Πορσήνας θυμωμένος τις ρώτησε ποιά απ' όλες είχε την ιδέα να δραπετεύσουν κι' έπεισε και τις άλλες να την ακολουθήσουν. Όλες σιωπούσαν. Και τότε ή Κλοιλία του είπε θαρρετά: 'Εγώ! Ο Πορσήνας έθαύμασε την ειλικρίνεια της και την παλληκαριά της και της χάρισε ένα άρωπό άλογο. Κι' όλες τις άφησε ελεύθερες να επιστρέψουν στη Ρώμη. Κι' αυτές έλυσε την πολιορκία κι' έπέστρεψε στη χώρα του.

Κι' έτσι σώθηκε ή Ρώμη χάρις στην παλληκαριά των κοριτσιών της.

ΜΙΚΚΑ ΚΑΙ ΜΕΓΙΣΤΩ

Ο 'Αριστότιμος, ύποστηριζόμενος από τον βασιλέα της Μακεδονίας 'Αντίγονο, έγινε τύραννος των 'Ηλείων. Ήτανε άνθρωπος σκληρός και θηριώδης. Και πολύ άδικος. Είχε και μιά σωματοφυλακή από μιγάδες βαρβάρους, που για να τον υπηρετούν καλύτερα και να του φυλάγουνε τη ζωή, τους επέτρεπε να κάνουν όσες παρανομίες θέλανε κλέδοντας τους πολίτες, διάζοντας τις γυναίκες και δένοντας μικρούς και μεγάλους.

Ένας από τους άξιωματικούς αυτών των μισθοφόρων, που λεγότανε Λεύκιος, θέλησε να δώσει την ωραία θυγατέρα ενός πολιτού Φιλοδήμου, που τη λέγανε Μίκκα. Έστειλε λοιπόν στο σπίτι της μερικούς στρατιώτες να την άρπάξουν και να του την φέρουν. Η κακομοίρα ή κοπέλλα, γενναία και περήφανη, πιάστηκε από τα γόνατα του πατέρα της και τον παρακαλούσε να τη σκοτώσει παρά να την αφήσει ν' άτιμασθ.

Έπειδή λοιπόν γινότανε μεγάλη άγογοπορία με την άρνησι της Μίκκας, ο Λεύκιος πού στο άναμεταξύ έπινε και μεθύσε, σηκώθηκε θυμωμένος να πιά να την πάρη μέρος του. Αλλά έπειδή και τώρα ή κοπέλλα δεν ένοούσε να παραδοθ, ο βαρβαρός θυώσε και της έξσκισε τον χιτώνα και γυμνήν την έχτυπούσε με το μαστιγίνι του. Αλλά όταν κι' αυτό το μέσο δεν ώφέλησε, τότε τράβηξε το σπαθί και την έσφαξε στα γόνατα του πατέρα της.

Η κακομοίρα του τυράννου συνεχιζότανε όλο και πιο άδόσταχη. Κι' έτσι πεοίπου δχτακίσιοι άντρες άναγκαστήκανε να φύγουν από την πατρίδα τους, για να σώσουν τη ζωή τους και πήσανε στην Αίτωλία να βρουνε προστασία. Κι' από εκεί στείλανε και ζήτησαν από τον 'Αριστότιμο ν' αφή-

ση τις γυναίκες τους και τα παιδιά τους να πάνε να βρουνε τους άντρες τους και τους γονιούς. Ο 'Αριστότιμος, δόλιος κι' έκδι κητικός, άνάγγειλε με κηρυκα, πως όσες γυναίκες θέλουνε να φύγουν, είν' ελεύθερες να τ' κάνουν παίρνοντας μαζί τους και τα πράγματά τους. Οι γυναίκες τον πιστέψανε κι' όταν μαζεψήκανε όλες με τα παιδιά τους, με τα πράγματά τους και με τ' άμάξια τους, οι στρατιώτες του τυράννου πέσαν άπάνω τους, πολλές σκοτώσανε και τις άλλες τις ώδηγησανε στη φυλακή—και τα πράγματά τους στο σπίτι του τυράννου.

Τότες οι δχτακίσιοι φυγάδες στην Αίτωλία άρματωμένοι περάσανε στην 'Ηλεία και πιάσανε το φρούριο της 'Αμυμώνης κι' από εκεί άπειλούσαν να έπιτεθούν εναντίον του 'Αριστοτιμού. Ο 'Αριστότιμος φοβήθηκε. Και πήγε στις φυλακές, όπου κρατούσε τις γυναίκες και τα παιδιά των φυγάδων και τις είπε: ή θα γράψουν στους άντρες τους να φύγουν από την 'Ηλεία ή θα τις σφάξ.

Αλλά οι γυναίκες περήφανες και άφοδες ούτε καν σηκώθηκαν από σεδασμό, όταν μπήκε στη φυλακή τους. Και μάλιστα μιά απ' αυτές, ή Μεγιστώ, καθισμένη του άπάντησε με θάρρος:

— Δεν μπορείς να μάς άπατήσης και δεύτερη φορά. Αν θέλεις να γλυτώσης από τον κίνδυνο των αντρών μας, να συνεννοηθς μαζί τους κι' όχι μ' έμάς! Αλλά ούτε κι' αυτούς θα μπορέσης να τους έξαπατήσης, γιατί έξερουν, πως ή ελευθερία της πατρίδας είναι πολύ μεγαλύτερο αγαθό άμας σφάξης, αυτοί δεν θα χάσουν τίποτα, άφου και τώρα δεν μάς έχουν. Κι' είναι καλύτερο τους άντι να σώσουν έμάς, να σώσουν την πόλι από τη δικιά σου τυραννία και σκληρότητα.

Κόκκινος από το θυμό ο 'Αριστότιμος διάταξε τους ύπηρετες του να του φέρουν το παιδάκι της Μεγιστώς, να το σφάξει μπροστά στα μάτια της. Κι' έπειδή οι ύπηρετες δεν τ' άβρισκαν μέσα στ' άλλα παιδιά, που παίζανε στην αούλη, ή Μεγιστώ φώνησε ή ίδια το παιδί της με τ' όνομά του. Κι' όταν ήρθε ο μικρός, του λέγει:

— Έλα εδώ, παιδί μου, να γλυτώσης από την πικρή τυραννία, πριν μετώση το μυαλό σου και καταλάβης, πως είσαι δούλος. Κι' εγώ προτιμώ να σε ίδω νεκρόν από τώρα παρά δούλον άργότερα.

Ο 'Αριστότιμος τράβηξε το μαχαίρι του να σφάξ το παιδί, αλλά τον έμπόδισε ένας από τους φίλους του, ο Κύλων, που συμπαθούσε τους φυγάδες και μετείχε στη συνωμοσία, που είχε οργανώσει μέσα στην πόλι ο γέρος 'Ελλάνικος.

Την άλλη μέρα έξσπασε επανάστασι εναντίον του 'Αριστοτιμού, που φοβητισάρης και άνανδρος, όπως είναι όλοι οι τύσανοι, έτρεξε να ζητήσει άσυλο στο ναό του Διός. Αλλά αυτό δεν τον έσωσε. Ο επαναστατημένος λαός μπήκε μέσα και σκότωσε τον άνιάρον άνθρωπο μέσα στο ιερό. Και σύρνανε το πτώμα του στην άγορά να το βλέπη ο κόσμος να δεσδιώνεται, πως είναι λεύτερος.

Έπειτα το πλήθος ώρμησε στο σπίτι του τυράννου. Τότε ή γυναίκα του κλειστήκε στο δωμάτιό της και κρεβάτηκε. Τις δυο του διώας θυγατέρες τις πιάσανε και τις τράβηξαν έξω στο δρόμο με σκοπό να τις σκοτώσουν, άφου πρώτα τις βιάσουν. Αλλά υπήκε στη μέση ή Μεγιστώ και τους έμπόδισε.

— Δεν είναι σωστό σεις ελεύθεροι πλέον άντρες να κάνετε τις άτιμίες που κάνουν οι τύραννοι.

Και το πλήθος τις άφησε ν' άνεβούν στο σπίτι τους κι' εκεί κρεμαστήκανε κι' οι δυο τους μονάχες τους.

Μονάρ νιαί...

1.— Κομψό φόρεμα από βελούρου σιφόν σύμφωνα με την τελευταία λέξη της μόδας. Το φύλλο έρχεται σαν συνέχεια του σταυρωτού κορσάκι, ντραπάρεται κάτω από τη μέση και πέφτει σε πλούσιο γκοντέ.

2.— Φόρεμα από μαύρο μουνάρ ή κρέπ γαρνιρισμένο στο λαιμό και στις μανσέτες με παγιέτες ή πέρλες. Άσπρες στρογγυλές φούσκες, αντί κουμπιών στη μέση. Η πλάτη του κορσάκι συνοδεύεται με χαριτωμένη φούστα — τουνίκα.

3.— Το κομψό αυτό φόρεμα σε τύπο στύλ είναι από βελούρου σιφόν. Το κορσάκι κιμονό, με λοξά κοψίματα που αγκυρίζουν από τους ώμους και τελειώνουν στη μέση. Ρεβέρ από ταφτά.

4.— Πολύ απλό στη φόρμα του φόρεμα από μουνάρ ή ταφτά. Το πλάτος της φούστας περιορίζεται επάνω με δυο κοψίματα που έρχονται σε συνέχεια των κοψιμάτων του κορσάκι. Γαρνίρισμα λουλούδι από λευκή άπλικασιόν.

5.— Πολύ ωραίο μοντέλο για φόρεμα έορτών. Το μικρό κοπελλάκι που το συνοδεύει είναι γαρνιρισμένο με βέλο. Η ζακέτα από βελούρου σιφόν, με πιετάνια στη μέση και μπάσκα με ρεβέρ. Φούστα από μουνάρ.

6.— Φόρεμα σε ίσια γραμμή με πρωτότυπο κιμονό μανίκι. Το φύλλο της φούστας είναι ντυμπλαρισμένο με γκοί—άρζαν ταφτά. Από το ίδιο ύφασμα είναι και οι πρωτότυπες μανσέτες. Το κορσάκι σταυρώνει έλαφρά.

...Βελούρ-Λιφόν

ΣΤΑ ΚΥΜΑΤΑ ΤΟΥ ΠΑΘΟΥΣ

Δραματικό περιπετειώδες μυθιστόρημα του ΦΙΛΙΠΠ ΓΟΥΔ'ΙΛΥ

2ος

— Πραγματικά, δεν σ'αξ καταλαβαίνω. "Αν μου λέγατε τις δυσκολίες του κυρίου Έβερν, ίσως θα μπορούσα να τις εξηγήσω, γνωρίζοντας τις υποθέσεις του 'Ιωνάθαν."

Παραλίγο να τόν σαστίσει μ' αυτή την παρατήρησή της. Ο Βάλακ δεν είχε κατορθώσει να μιλήσει με τον Έβερν. Δεν ήξερε τίποτα, απόλυτως τίποτα. Διαισθανόταν μονάχα κάποιον κίνδυνο.

Σηκώθηκε επάνω κι' άρχισε να δηματίζει πάνω-κάτω μές' στο σαλόνι. "Υστερα, γύρισε απότομα προς το μέρος της."

— Καταλαβαίνετε πολύ καλά, μίς Λαφόρζ-Λή, πως υπάρχει ένα σοβαρό εμπόδιο στα σχέδιά μας για τον Ρούπερτ και την Μυριέλ, είπε ξερά.

Αυτό δεν ήταν μια ερώτηση, αλλά μια διαπίστωση. Η τρομάρα που ζωγραφίστηκε στο πρόσωπο της Χλόης, τόν πάγωσε. Πραγματικά, λοιπόν, υπήρχε ένα εμπόδιο. Τώρα έπρεπε να το ανακαλύψει. Άργα, με την πονηρή μεθοδικότητα ενός ανακριτή, τράβηξε την καρέκλα του, την τοποθέτησε έτσι, ώστε να βλέπει καλά το πρόσωπό της, και κάθισε. "Υστερα έγειρε κατά μπρος και σχεδόν ψιθύρισε:

— Τι σκοπεύετε να κάνετε γι' αυτό το ζήτημα;

"Εκείνη καθόταν ακίνητη, ύπνωτισμένη κι' ανατριχιασμένη. Από μακριά της έρχόταν ο θόρυβος κάποιου χαλασμού, ή απάλη βοή που ίσως ήταν η άρχη της καταστροφής της ζωής της. "Αν του έμπαση-ρευσόταν — πράμα που έπιθυμούσε ν' άχτούσε ένα σύμμαχο για τις δυσκολες σιγ'α-λεγε τίποτα, ή όδυνήρη ήθελαίόττα του να έσοπάση στο φώς ή αλήθεια, ή όσπου να μιλήσουν οι δικηγόροι, δίνοντας ένα ι-καπονητικό τέλος."

"Αν ήξερε πως ο Μπάρνεϊ βρισκόταν στη Μείδιλ, και πως η Μυριέλ είχε δώσει το άποτύπωμα του ποδιού της στο γρα-βόλου, "Αλλά τώρα, αντιμετώπιζε μονάχα μια αναβολή στην άγανωση της διαθήκης, και την άυπομονησία του Βάλακ. "Εκείνος σηκώθηκε πάλι.

— Καλύτερα ίσως θάταν, είπε, ο πρίγ-κηπας κι' έγω ν' άποσυρθώμε προτού ξε-σπάση κανένα σκάνδαλο. Οι άρραβόνες — είναι γάμοι αδιάλυτοι.

"Η Χλόη έβγαλε έναν πονεμένο άναστε-ναγμό.

— Δεν μπορώ να πώ... Ο Βάλακ υποκλινόταν. Είχε παίξει, το τελευταίο του χαρτί. Η άμυδρή ύπωση του για την άνωμαλία της διαθήκης, ήταν τώ-ρα άπόλυτη βεβαίόττα. "Υποκλινόταν άρ-τόν καιρό να σκεφτή πως έτσι δε θα φο-λικά της όνειρα θα χάνονταν και τα βασί-α."

— Η περιφάνεια, άρχισε να λέν, ή Χλόη με τρεμουλιαστή φωνή, στάθηκε πάν-τα το μεγαλύτερο μου ελάττωμα.

— Ο Βάλακ έναγογούσε στην καρέκλα του. "Η κρίσι είχε περάσει, ή Χλόη θα του τά-λεγε όλα. Το ύφος του έγινε μελιστάλαχο.

— "Ολοι έχουμε περιφάνεια, αγαπητή άνυψώνη πάνω όπ' τα όσα.

— Δυό χοντρά δάκρυα κύλισαν άπ' τα θαμ-πά μάτια της Χλόης.

— "Έχετε τόσο κατανόηση, του είπε ά-ναστενάζοντας. Κάποτε, πριν από πολλά χρόνια, άρχισε να λέν, έκανα μια πράξι που πίστευα πως ήταν χρέος μου να την κάνω. Νομίζω πως σ' αυτό θα συμφωνή-σετε και σεις. Το πιο πικρό χτύπημα της ζωής μου ήταν ο γάμος του 'Ιωνάθαν μ'έ-

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΜΙΑΣ ΜΙΚΡΗΣ ΟΡΦΑΝΗΣ ΠΟΥ ΑΓΩΝΙΖΕΤΑΙ ΜΟΝΗ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΟΥ ΜΙΣΟΥΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΤΡΙΓΥΡΙΖΕΙ. ΤΟ ΑΓΝΟ ΑΙΣΘΗΜΑ ΕΝΟΣ ΚΟΡΙΤΣΙΟΥ ΠΟΥ ΟΥΤΕ Η ΦΤΩΧΕΙΑ ΚΙ' Η ΟΡΦΑΝΙΑ ΑΛΛΑ ΟΥΤΕ ΚΑΙ ΤΑ ΠΛΟΥΤΗ ΜΠΟΡΕΣΑΝ ΝΑ ΧΑΛΑΣΟΥΝ ΤΗΝ ΑΓΝΗ ΨΥΧΗ ΤΟΥ.

να χυδαίο πρόσωπο. Δεν μπορούσα να υποφέρω τη σκέψη πως η γενιά μας θα διαιωρίζοταν περνώντας άπ' τις φλέβες... "Αγγλων χωρικών.

— Πολύ σωστά, είπε ο Βάλακ με μια κλίση του κεφαλιού.

— "Ετσι, όταν το παιδί — το παιδί της — γεννήθηκε, έγω το άντικατέστησα μ' ένα άλλο, μ' ένα παιδί που ταίριαζε στη φαμίλια μας, αφού ήταν θλασάρι της οί-κογενείας των Λαφόρζ της Γαλλίας. Νομίζω, θα συμφωνήσετε πως αυτό ήταν το μόνο που έπρεπε να γίνει. "Εγώ...

"Η εξομολόγησι της Χλόης είχε τελειώ-σει. Τώρα ήταν πάλι κυρία του έαυτού της. Χτύπησε το κουδούνι.

— Σέβεραν, είπε στον μαίτρ ντ' ότέλ, φέρε στον δούκα κονιάκ και νερό.

Ο Βάλακ περίμενε το ποτό με κάθιδρο μέτωπο. Γέμισε το ποτήρι του με κονιάκ και νερό και του ήπιε άμύλητος. "Όταν ά-καί νερό και του να μιλήση, ή φωνή του ήταν στριγγιά και σφυριχτή. "Υπήρχε μέσα της ένα αίπιθανο γέλιο. "Ήταν μια φριχτή φωνή.

— Αυτό είν' όλο, λοιπόν. Στ' αλήθεια τίποτα, αγαπητή μου κυρία. Τίποτα. Τίπο-τα άπόλυτως. Χά-χά. Χά-χό. Μία μπαγκα-τέλα.

— "Εξοχώτατε!

"Εκείνος άγρίεψε άκούοντας τόν άποδο-κιμαστικό τόνο της. Το χλωμό του πρόσω-πο ζύγωσε και στάθηκε μπροστά στο τρε-μάμενο μούτρο της Χλόης.

— Τρελή! Κι' αλήθεια! Αυτό που ανακάλυψε ο φίλος μας ο δικηγόρος;

— Η Χλόη μαζεύτηκε κατά πίσω.

— "Οχι. "Ω, όχι! Δεν υπάρχει άπόδει-ξι. Καμμία.

— Τι έγκλημα, τι έγκλημα! είπε ο Βά-λακ έξω φρενών. Φεύγω. Φεύγω προτού γί-νουμε ρεζίλι σ' όλο τόν κόσμο. "Ομως, για πέστε μου πως έχουν τα πράματα.

"Εκείνη είχε ξαναπαρεί το άγέρωχο ύφος της.

— Δεν έχω να σάς πώ τίποτα. Είστε μεθυσμένος. "Αν πρόκειται να μου φέρεστε μ' αυτό τόν έλεεινόν τρόπο ύστερ' άπ' όλη την προσπάθεια που έκανα για να σάς έ-νημερώσω, άρνούμαι να σάς πώ το παρα-μικρό περισσότερο.

— Συχωρέστε με. Ξαφνιάστηκε τόσο πολύ. Μιλήστε, αν θέλετε, για να περισώ-σουμε ό,τι μπορούμε. "Αν και, φοβάμαι, είναι πιά πολύ άργά.

— "Εξοχώτατε, δεν υπάρχει καμμία ά-πόδειξι. "Αν δεν έδοξα μια πραγματική Λαφόρζ στη θέσι του παιδιού της Νταίζη Στορέυ, δεν θα το έκανα ποτέ. Μην είρω-νεύεστε. "Επειτα, λάβετε ύπ' όψι σας, πως το πρόστυχό εκείνο παιδί δε θα ταίριαζε ποτέ για σύζυγος ενός πρίγκηπα. Η Μυ-ριέλ είν' άλλο πράμα.

— Άρχισε τότε να του εξιστορή την πρά-ξι της. Του μίλησε για το θάνατο της Νταίζης, για την παραμονή της στη Γαλ-λία, για τις άναζητήσεις της να βρή ένα

παιδί κατάλληλο ν' άντικαταστήση το πραγματικό παιδί του άδελφού της, για την άνεύρεσι ενός όρφανού από κάποιο κλάδο των Λαφόρζ της Γαλλίας, για την έπιστροφή της στην "Αμερική και, τέλος, για την τοποθέτησι της πραγματικής κλη-ρονόμου σ' ένα άσυλο του Μπούφαλο και την υιοθέτησί της από ένα μικροαστικό άντρώγυνο.

Ο Βάλακ την άκούγε με μια παράξε-νη έκφρασι στο πρόσωπό του, που φαί-ρωνε άδηια, άπογοήτευσι και ύπολογισμό.

Όταν ή Χλόη τελείωσε, αυτός την ρώτησε:

— Ο πατέρας της δεν ύποψιάστηκε τί-ποτα;

— "Ήταν τόσο άπαρηγόρητος για το θάνατο της γυναίκας του... Το παιδί δεν το πρόσεξε σχεδόν ποτέ μόνάχα σαν έ-γινε τριών-τεσσάρων χρονών.

— Και ή πραγματική κόρη ζή ακόμη;

— Ναί, στη Μείδιλ του "Οχάιο και το έπιθέτο της είναι Τζάμισον.

— Μα τότε γιατί οι δικηγόροι δεν προ-χωρούν στην έκτέλεσι της διαθήκης;

— Δεν παραδίδει κανείς εύκολα τόσα πολλά έκατομμύρια, αν δεν έξετάση πρώ-τα καλά όλους τούς τύπους, άποκρίθηκε ή Χλόη.

— "Έχετε δίκιο, συμφώνησε ο Βάλακ.

"Υστερα έμεινε για πέντε λεπτά σιωπη-λός. "Η Χλόη έπεχείρησε να μιλήση μιά —δυό φορές, αλλά ένα βλέμμα του την σταμάτησε.

— Θα μπορούσαμε, ίσως, είπε τέλος ο Βάλακ, να σώσουμε την κατάστασι. "Ι-σως, είπε. "Οχι πιθανόν. "Αλλά όπως εί-πατε, δεν παραδίδει κανείς εύκολα... "Αν βρισκόμαστε στη Σάμπια, το πράμα θα ήταν άπλό. Θα δωροδοκούσαμε το δικη-γόρο...

— Γελώ σκέψι, είπε ή Χλόη.

— Οι άνθρώποι σαν τόν Έβερν είναι γελοίοι. Και υπάρχουν πάρα πολλοί τέ-τοιοι σ' αυτή τη χώρα. Φιλία, καθήκον, αύ-τοθυσία. Πούφ! Ένα πράμα όστόσο είναι φανερό. Πώς το κορίτσι στο "Οχάιο πρέ-πει να...

"Η Χλόη ξύπνησε άπ' «ή μελαγχολία της.

— Τι πρέπει; ρώτησε άνήσυχη.

— "Ω, θα είμαστε προσεκτικοί στη μέ-θοδο που θ' ακολουθήσουμε. Είναι μια δυ-λειά που τα παιδιά της Σάμπρια θα την κάνουν μαλακά και όμορφα. "Εξαφάνισι. Νά ή ύποθεσίς μας άπλοποιείται αύτο-μάτως. "Αφίνει τόν Έβερν δίχως έρισμα, και τόν αναγκάζει να παραιτηθ' άπ' τις ύποψίες του, άκόμα κι' αν αυτές τόν όρ-ρουν στην πολιτεία του "Οχάιο. Τι θάβρη-εκεί; "Ήταν κάποτε ένα κορίτσι. Δεν εί-ναι πιά. "Αρα, πρέπει ν' άρκεσθ' στην ύ-παρχουσα κληρονόμο.

— Μα δεν μπορείτε να κάνετε άπαγωγή σ' αυτή τη χώρα, είπε ή Χλόη τρομαγμένη.

"Εκείνος χαμογέλασε.

— "Οχι άπαγωγή. "Εν' αυτοκινητικό δυστύχημα, άς πούμε. Μιά πυρκαϊά που πιάνει στο σπίτι της. Κάτι τέλος πάντων.

"Η Χλόη δε είχε ως τότε καταλάβει ό-λη του τη σκέψι. Κι' άκόμα δεν μπορούσε να πιστέψη πως της μιλούσε σοβαρά.

— Γελώ, του είπε. Αυτό θα ήταν δο-λοφονία.

Το χαμόγελο δεν έφυγε άπ' το πρόσω-πο του Βάλακ.

— "Ω, τι άσχημη λέξι. Δολοφονία. "Ας μην τραγικοποιούμε τα πράγματα.

Ξαφνικά, ή Χλόη μπήκε στο νόημα και τρώοκρατήθηκε.

— Δεν μπορείτε να κάνετε τέτοιο πρά-μα! φώναξε. Αυτό σημαίνει καταναγκα-στικά έργα.

Με κλειστά χείλη, ο Βάλακ κύτταξε μιά στιγμή στο κενό.

— "Έχω κάνει πολλές τέτοιες πράξεις

στη ζωή μου. Γι' όλους λιγότερο σοβα-ρούς. Και ποτέ δεν πήγα φυλακή.

Κάτι πιο μεγάλο άπ' το φόβο ή την ά-γανάκτησι, συγκλόνησε τη Χλόη. Του μί-λησε με ύφος άγέρωχο:

— Τώρα βρίσκεσθε στην "Αμερική. "Ε-ξοχώτατε.

— Αλήθεια. "Αλλ' αυτό δεν μ' αλλάζει.

— Δεν θέλω ν' άκούσω πια ούτε λέξι γι' αυτό το ζήτημα. Είναι τερατώδες.

Ο Βάλακ άποχαλμένος μια στιγμή με το άσμμα του τοιγάρου του, άρχισε ύ-στερα να μιλά άπλά, με κάποιον άδιό-ραστο σαρκασμό στην κουβέντα του.

— Βρίσκετε πολύ φυσικό να στερήσετε έν' άνυπεράσπιστο μαρμό άπ' τ' αγαθά μιας μεγάλης περιουσίας κι' ενός καλού όνόματος. Είσαδε έτοιμη, και μάλιστα το θεωρείτε χρέος σας, να τα κλέψετε όλα άπ' τη ζωή ενός παιδιού και να τ' άφήσε-τε να ζή φτωχικά και στερημένα, χωρίς καμμία τύχη για τη πράξι σας. "Οστόσο, είναι προτιμότερο να σκοτώνη κανείς, πα-ρά ν' άποκληρώνη και να καταδικάζη. Τώ-ρα πάλι, προτιμάτε ν' άφήσετε μιάν έπαρ-χιώτισσα ν' άπολαμβάνη την άσημαντη κι' άνόητη ζωή της παρά να έξασφαλίσε-τε την ύπόληψι σας, τη θέσι σας στην κοι-νωνία, το μεγαλείο του όνόματος των Λα-φόρζ, όλο το μέλλον της Γαλλίδας συγγε-νούς σας — τόν έρωτά της, το γάμο της, την άνοδο της σ' ένα θρόνο — έννοώ την Μυριέλ, κι' άκόμα το προτιμάτε αυτό, πα-ρά να σώσετε ένα όλόκληρο κράτος από βεβαία καταστροφή. Για κατήρι μιας ά-πλής ψυχής, καταδικάζετε χιλιάδες άλλες. Αυτή είναι ή λογική σας.

Το στήθος της Χλόης άνεδοκατέβαινε.

"Ενωίως το λογικό της να σαλεύη. "Ολα όσα της έλεγε ήταν αλήθεια. "Επρεπε να διαλέξη άνάμεσα σ' αυτό που της πρό-τεινε και τη δυσφήμισι — όμως ή δυσφή-μισι ήταν το μεγαλύτερο άνάθεμα της ζω-ής της. Θα ήταν ίκανή να κάνει το καθετί για να την άποφύγη. "Εκτός από φόνο.

"Η Χλόη δεν είχε ποτέ της διανοηθ' όφνο.

Πήρε την άπόφασί της και είπε με ύφος άξολύπητο:

— "Εγώ δεν θα μπορούσα ποτέ να λά-βω μέρος σε μιά τέτοια πράξι.

— "Α! είπε ο Βάλακ ξαλαφρωμένος.

Ποιος σ'άς ζήτησε να σκέπτεσθε τέτοιο πράμα; Αυτά δεν είναι δουλειές για γυ-ναίκες. Καλύτερα μάλιστα θα ήταν να μη το είχα αναφέρει καθόλου. Μίλησα άύθορ-μητα. "Ισως από άνάγκη. Μην άνησυχήτε όλα θα πάνε καλά, και δε θα ύπάρχη πιά κανένας κίνδυνος. "Αλλά τώρα πρέπει να πηγαίνω...

"Η Χλόη τόν σταμάτησε, φοβισμένη ξα-φνικά άπ' τη σκέψι πως θάμενε μονάχη της να συλλογιέται.

— Σας παρακαλώ, μη φεύγετε άκόμη.

"Έχουμε τόσα να πούμε! Πρέπει να σκε-φώμε καλά. "Ισως να ύπάρχη κάποιος άλλος τρόπος...

— Δεν νομίζω, είπε ο Βάλακ και σηκώ-θηκε. Χαίρετε, Μίς Λαφόρζ-Λή.

— "Αλλά, "Εξοχώτατε...

Μόλις εκείνος έφτασε στην πόρτα, γύ-ρισε πίσω το κεφάλι του.

— Μην άνησυχήτε, της είπε.

Ο τόνος της φωνής του είχε κάτι το ελρυνικό.

"Η Χλόη άπόμεινε μονάχη στο σαλόνι. Το σκότηδι άρχισε ν' άπλώνεται μέσ' στο δωμάτιο κι' ο Σέβερανς μπήκε μέσα σαν σκία και μάζεψε τα φλυτζάνια του τσα-γιού. "Εκείνη έμενε πάντα καθισμένη στην πολυθρόνα της κι' ούτε τόν πρόσεξε κα-θόλου. Ο νους της έτρεχε μακριά. "Ε-βλεπε ένα έξλινο σπίτι να παίρνη φωτιά, κι' ένα κορίτσι δεμένο με σκοινιά στο κρε-βάτι να παλαίει με τις φλόγες και τόν καρπινό. Κι' ύστερα πάλι, στην άκρη ενός έξοχικού δρόμου, το κορίτσι, φερμένο έ-κει με δόλο, έν' αυτοκινητό που όρμαεί άπάνω του, ένα ξεφωνητό, το αίμα που κυλάει ποτάμι, τόν άμορφο όγκο που δεν έχει τίποτε, το ανθρόπινο και άπομείνει στην έρημια. "Αργότερα, οι ύποψίες, οι άνακρίσεις. Μιά κατηγορία σε θάρος αυ-τής της ίδίας...

"Η Χλόη άνατρίχιασε. Σκέφθηκε να τη-λεφωνήση στον Βάλακ. "Αλλ' αυτός μπα-

ρεί νάχε κιάλας ξεκινήσει για τη Μείδιλ. Κιάλας! Γύρισε το διακόπτη του ηλεκτρι-κού, κι' έβλεψε τις φαντασιες σ' άπομα-κρες γωνίες, άλλ' αυτές δεν έφευγαν άπ' το δωμάτιο. Το κουδούνι του φαγητού χτύ-πησε. "Η Χλόη κάθισε στην ευρυχωρή τρα-πέζια και παρακολουθούσε τις άόρατες έρινιες που κύλησαν το τραπέζι. "Όταν το φαγητό έτελείωσε, σκέφθηκε πως θα πήγαινε άμέσως να πλαγιάση στο κρε-βάτι της. Να κοιμηθ'! Κ' ίσως να όνει-ρευτ'!

— Φώναξέ μου το σωφέρ, είπε στον Σέ-βεραν.

"Εκείνος μπήκε μέσα. "Η στολή του της έδωσε κουράγιο.

— Πόσο μακριά είναι το Κολόμπους τοΐ "Οχάιο; τόν ρώτησε.

— Δεν έξρω ακριβώς, κυρία.

— Μπορούμε να φτάσουμε κει πρωί — πρωί, πριν άπ' τις όχτώ;

— Μάλιστα, κυρία.

— "Ετοιμάσου να φύγουμε άμέσως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 11ο
ΚΥΝΗΓΗΤΟ

"Όταν έφτασε στην καγκελόπορτα των Τζάμισον, ξεπνοσημένη και με κομμένα μά-τια, τούς είδε άπ' το παράθυρο. Ο Βά-λακ δεν είχε άκόμα ένεργήσει. "Ενωίσε ένα αίσθημα εύγνωμοσύνης στη μοίρα της κι' έβλεπε μια στιγμή άμφέβαλε για το τι είχ' έρθει να κάνει στη Μείδιλ. Ο κύριος Τζάμισον κύτταξε μ' άπορία το πρόσωπο της που κάτι του θυμίζει, και, τέλος, την άναγνώρισε ύστερ' άπό είκοσι χρόνια, την χαίρετ'ε μ' εύγενική προθυμία, της πα-ρουσίασε την Τζάνετ, και την ευχαρίστη-σε άμέσως για το έτήσιο εισόδημα των έ-κατό δολларίων που λάβαινε ή Τζάνετ.

— Μεγάλωση, την βλέπετε; Τι εύγενικό από μέρος σας να ένδιφερέσθε για την κόρη μου. Σας είχα σχεδόν ξεχάσει. Δεν ξαναπήγα στο Μπούφαλο από κείνη την ήμερα πριν είκοσι χρόνια. Περάστε στο σαλόνι. Θα πάρετε δέβαια ένα καφέ. "Η Τζάνετ κάνει όραιο καφέ. Μπορούμε να σας δώσουμε λίγο μέλι. Το φτιάνω μόνος μου. Μου φαίνεται πως οι μέλισσες...

Μιά γκριμάτσα της Τζάνετ τόν σταμά-τησε. "Η Χλόη πέρασε στο σαλόνι. Κάθε φορά που περνούσε κανένα αυτοκίνητο, έ-σκυβε και κύτταζε με άγωνία άπ' το πα-ράθυρο. Εύτυχά; κανένας έπιβάτης. Δεν φάνηκε Σαμπριανός. Ο Τζάμισον έξακο-λουθούσε να κουβεντιάζη. "Η Χλόη του ά-παντούσε με κουνήματα του κεφαλιού, και σκεφτόταν όλη την ώρα πως θα δικαιολο-γούσε τόν έρχομό της. Εύτυχώς της δόθη-κε εύκαιρία.

— Είσατε περαστική άπ' τα μέρη μας; την ρώτησε ο γεροντάκος.

"Η Χλόη άρχισε να διηγείται το παρα-μυθι της ενώ έπινε τόν καφέ της.

— "Οχι. "Ηρθα επίτηδες για να σας δώ. "Υπάρχει μια πιθανότητα να κληρονο-μήσ' ή κόρη σας κάποια περιουσία... δη-λαδή ένα παλιό κτήμα. Μόνον, πού πρέπει να την πάρω μαζί στη Φιλαδέλφεια άμέ-σως. Θα μπορούσα μάλιστα να την ξανα-φέρω με τ' αυτοκίνητο. Δέ σας πειράζει, έλπίζω, που θα σας την πάρω για λίγες μέρες.

"Η Τζάνετ κι' ο πατέρας της άλληλο-κυττάχτηκαν σαστισμένοι.

— Θέλετε να π'ητε... ανακαλύψατε πως έχω... οίκογένεια; ρώτησε ή Τζάνετ με βραχνιασμένη φωνή.

"Η Χλόη κούνησε το κεφάλι της.

Ο Τζάμισον κύτταξε έξω τ' αυτοκίνη-το, κι' ύστερα την κόρη του. Τα μάτια του δάκρυσαν. "Η Τζάνετ κατάλαβε.

— Δέ θάβελαι να σ' άφήσω, υπαμπα, εί-πε το κορίτσι κυττάζοντας στενοχωρημένη τη Χλόη. Οι δικόι μου θα ζούν, δεν είν' έτσι;

— "Οχι, είπε ή Χλόη. "Υπάρχει μονάχα ένα κτήμα.

Το πρόσωπο του Τζάμισον φωτίστηκε.

"Εβδη για να καθαρσίη τη φωνή του.

— "Αν δέ σας πειράζ' να μας π'ητε, κι' αν δεν είμαι αδιάκριτος, πόσο άξίζει αυτό το κτήμα πάνω κάτω.

— Περί τις 5.000 δολларία, άποκρίθη-κε ή Χλόη.

"Εκανε πως δεν πρόσεξε το διπλό φώνημα θαυμασμού που άκούστηκε, και συνέχισε:

— Πρέπει όμως να φύγουμε άμέσως. "Η παρουσία σου, παιδί μου, είναι άποραι-τητη εκεί το γρηγορότερο.

"Η Τζάνετ σκεφτόταν τόν Μπάρνεϊ. "Ι-σως μάλιστα ή πρώτη της σκέψι, άκούγον-τας τα καταπληκτικά νέα, να ήταν αυτός. Τώρα, αν την παντρευόταν, δε θαχε το δά-ρος της άγνώστης καταγωγής της. Εί-χε κι' αυτή μια οίκογένεια. Πως θάβελαι να τόν δ'η και να του το π'η. Και κείνος, όμως, θα πήγαινε στη Φιλαδέλφεια.

— Δέ θα μπορούσα νάρθω σήμερα με το τρένο;

"Ετσι θα ταξίδευε με τόν Μπάρνεϊ! Τι έκπληξι θα ήταν γι' αυτόν.

"Αλλά ή Χλόη έτρεμε για κάθε στιγμή που περνούσε.

— Δεν νομίζω πως είναι δυνατό. "Εμείς θα προσπαθήσουμε να φτάσουμε γρηγο-ρότερα άπ' το τρένο.

— Και θα γλυτώσης και τα ναύλα, Τζά-νετ, είπε μαλακά ο Τζάμισον.

Σκέφτηκε ακόμα λίγο, έκ'ό ή Χλόη τούς έπαναλάμβανε πως έπρεπε να δια-στούν. "Η Τζάνετ έφαγε γρηγορά το πρω-ινό της. "Υστερα μπήκε στην κάμαρά της κι' άρχισε να γεμίζει μια βαλίτσα με φο-ρέματα. Πέντε χιλιάδες δολларία ήταν πολ-λό πιο σπουδαία άπ' το κατάστημα του κ. Ντόρμαν. "Αλλά και οι έντιμοι γονείς άξιζαν ακόμα περισσότερο από τα χρή-ματα. Κάθισε κι' έγραψε ένα σημείωμα στον Μπάρνεϊ:

— "Αγαπημένε μου

Πηγαίνω στη Φιλαδέλφεια. Μιά κυρία που είχε φροντίσει για την υιοθέτησί μου, ανακάλυψε την οίκογένειά μου και ήρθε να με πληροφορήσει για την κληρονομιά που μου άφησαν οι γονείς μου. Το φαντά-ζεσαι; Είχα, πραγματικά, πατέρα και μη-τέρα! Κ' ή κληρονομία τους είναι πέντε χιλιάδες δολларία! Θα προσπαθήσω να σε συναντήσω στη μεγάλη πολιτεία αύριο.

Σέ φιλώ και σ' αγαπώ

Τζάνετ.

"Εμπιστεύτηκε το γράμμα στον πατε-ρα της. Τόν φίλησε, και ξαναγύρισε από σωφέρ πήρε τη βαλίτσα της. Ο νητο ξεκίνησε. Δεν είδε καθόλου τόν Μπάρ-νεϊ όταν εκείνος διευθυνόταν στο σπίτι της.

"Εκείνος πήρε το σημείωμα άπ' τα χέ-ρια του Τζάμισον και το διάβασε. "Υστε-ρα τόν κύτταξε, ενώ εκείνος κρατούσε ά-κόμα καρφωμένα τα μάτια του στη διεύ-θυνσι που είχε πάρει το αυτοκίνητο.

— Μεταχειρίζονται τώρα τ' αυτοκίνητα όπως τα τρένα, είπε ο γέρος. Σκέψου, τ' άπόγεμα θα βρίσκονται κιάλας στη Φιλα-δέλφεια!

— Πώς; φώναξε ο Μπάρνεϊ.

— Δεν είναι θαυμάσια τα νέα μας, παι-δί μου; Σε περίμενε, κι' ήταν σίγουρη πως θάρχόσουν σήμερα πρωί-πρωί να μάς άποχαιρετήσης.

Ο Μπάρνεϊ ξαναδιάβασε το γράμμα.

— Μα τι συμβαίνει; ρώτησε ο Τζάμι-σον. Δεν είσ' ευχαριστημένος;

Ο Μπάρνεϊ κούνησε το κεφάλι. Δεν χρειαζόταν να π'η στον κύριο Τζάμισον πως τα πράματα δεν ήταν έτσι όπως φαί-νονταν. Το μυαλό του άγωνιζόταν ν' ά-νακαλύψη γιατί ή Χλόη είχε άρπάξει την Τζάνετ και τι θα την έκανε. Θα την κρύ-ψη; "Ισως.

"Υστερα έκανε μιάν ερώτησι:

— Είπε τίποτε ή Τζάνετ για μένα στη Δεσποινίδα Λαφόρζ-Λή;

Ο Τζάμισον ξαφνιάστηκε.

— Την γνωρίζεις αυτήν την κυρία; ρώ-τησε.

— Ναί. Της είπε τίποτα;

— "Οχι. Κι' ούτε φαντάζομαι να της π'η. "Η Τζάνετ δεν φλυαρεί για τις ιδιωτικές της ύποθεσις. "Αλλά πως έτυχε να την γνωρίσης;

— Είναι κι' αυτή άπ' τη Φιλαδέλφεια, άποκρίθηκε ο Μπάρνεϊ όσο μπορούσε πιο αδιάφορα.

ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ: ή συνέχεια.

Η ΠΕΡΙΠΟΙΗΣΙ ΤΩΝ ΦΡΥΔΙΩΝ

Δεν είναι πια σήμερα η μόδα εκείνων των λεπτών φρυδιών, σαν τη μύτη του μουλινιού, που έδιναν στα πρόσωπα όλων των γυναικών μια έκφραση ομοιομορφίας και τους άφαιρούσαν κάθε προσωπικότητα.

Σήμερα πια αναγνωρίζεται πως τα φρύδια αποτελούν μέρος της φυσιογνωμίας. Η καμπύλη τους και το πάχος τους δίνουν έκφραση σ' ένα πρόσωπο, το ίδιο όπως το χρώμα των ματιών, το σχήμα της μύτης και η γραμμή των χειλιών.

Υπάρχουν όμως περιπτώσεις, όπου η φύσις έχει ανάγκη διορθώσεως των φρυδιών. Υπάρχουν φρύδια, πολύ σμιχτά ή πολύ παχειά, που ασχημίζουν το πρόσωπο και κάνουν το βλέμμα συνωφρωμένο. Πρέπει τότε να διορθώσουμε αυτό το ελαφρό σφάλμα και να καταφεύγουμε στο τσιμπιδάκι. Πώς όμως πρέπει να το χειριζόμαστε, χωρίς κίνδυνο; Πολλές γυναίκες μαδούν τα φρύδια τους χωρίς προσοχή, μ' ένα τσιμπιδάκι, που είναι και δεν είναι καθαρό. Δεν πρέπει όμως να ξεχνούν πως εδω πρόκειται για μια αληθινή μικρή χειρουργική επέμβαση, όπου η έλλειψις αντισηπτικών μπορεί να προκαλέσει ατυχήματα. Πολλές φορές οι κόκκινες κηλίδες και τα μικρά σπειράκια στη βάση των φρυδιών, δεν έχουν καμμία άλλη αιτία παρά μόνο το διασπαστικό μάδημα, που έγινε χωρίς την συμβολή των αναγκαίων προφυλάξεων.

Το τσιμπιδάκι που θα χρησιμοποιήσετε πρέπει να έχει απολυμανθεί καλά στη φωτιά. Βουτήξτε το μέσα στο οινόπνευμα και άναψτε το. Η φλόγα των μερικών δευτερολέπτων είναι αρκετή για να καταστρέψει τα μικρόβια. Ύστερα μ' ένα βουτηγμένο στο οινόπνευμα μπαμπάκι, περάστε τα φρύδια σας, μαδηστέ τα κι ύστερα περάστε τα πάλι με το βρεγμένο από οινόπνευμα μπαμπάκι.

Το κυριότερο είναι ότι δεν πρέπει να άγνοητε, ότι η κατάστασις των φρυδιών σας είναι ο καθρέφτης της γενικής υγείας σας. Τα άρτια φρύδια, όπως και τα πολύ πυκνά, μαρτυρούν ανωμαλίες στη λειτουργία των αδένων. Η κακή λειτουργία ενός αδένος έσωτερικής έκκρισεως (π. χ. του θυρεοειδούς) εξηγείται συχνά από την κατάστασι των φρυδιών. Στις περιπτώσεις αυτές πρέπει να συμβουλευθείτε τον γιατρό σας, που θα κάμη, ανάλογα με τις συνθήκες, είτε να φυλάσσουν τα φρύδια σας, είτε να σταματήσει την ανώμαλη πύκνωσι τους.

Η στάσις στον τοκετό

Η διαδικασία που ακολουθείται σήμερα κατά τον τοκετό κάθε άλλο παρά φυσιολογική είναι, λέγει ένας Αμερικανός γυναικολόγος. Η επίτοκος υποχρεώνεται να ξεπλύνει ανάσκελα ή να στηριχθεί στο πλευρό για να γεννήση. Άλλα η φύσις, ή συγκρότησις και η κατασκευή του σώματος επιβάλλουν την γονατιστή ή την όκλαδον (σταυροπόδι) θέσι. Η θέσις αυτή, υποστηρίζει ο Αμερικανός γυναικολόγος, αναγκάζει το ίδιο το έμβρυο — λόγω του βάρους του — να βοηθήσει στην έξοδό του, πράγμα που δεν συμβαίνει καθόλου με τη στάσι που παίρνουν σήμερα οι γυναίκες κατά τον τοκετό. Γιατί έτσι, όπως γίνεται δηλαδή τώρα, όλο το βάρος της προσπάθειας πέφτει στους μύνες της μητέρας και μόνο. Στην όκλαδον στάσι η βαρύτης προκαλεί την κάθοδο του εμβρύου, ασκώντας ομοιομορφία πίεσι στα άκρα των νεύρων της λεκάνης και παίζοντας έτσι το ρόλο φυσικού αναισθητικού για την ελάττωσι των πόνων του τοκετού.

ΓΙΝΤΑ ΠΟΥ ΔΕΝ ΜΠΟΡΟΥΣΕ ΝΑ ΥΠΟΦΕΡΗ ΣΤΗΝ ΑΡΧΗ.

ΚΑΤΑ ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟ ΤΡΙΜΗΝΟ ΤΗΣ ΕΓΚΥΜΟΣΥΝΗΣ Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΔΕΝ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΑΛΛΑΞΗ ΚΑΘΟΛΟΥ ΤΗΝ ΚΑΝΟΝΙΚΗ ΤΗΣ ΖΩΗ. ΠΡΕΠΕΙ ΜΟΝΟΝ ΝΑ ΠΑΡΗ ΩΡΙΣΜΕΝΕΣ ΠΡΟΦΥΛΑΞΕΙΣ ΓΙΑ ΝΑ ΑΝΑΠΤΥΧΘΗ ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΤΗΣ ΚΑΝΟΝΙΚΑ ΚΑΙ ΓΙΑ ΝΑ ΜΗ ΧΑΛΑΣΗ Η ΟΜΟΡΦΙΑ ΤΗΣ ΕΞ ΑΙΤΙΑΣ ΤΗΣ ΕΓΚΥΜΟΣΥΝΗΣ.

ΤΟ ΚΑΤΩΤΕΡΟ ΑΡΘΡΟ ΑΦΟΡΑ ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟ ΤΡΙΜΗΝΟ ΤΗΣ ΕΓΚΥΜΟΣΥΝΗΣ. Η ΜΕΛΛΟΥΣΑ ΜΗΤΕΡΑ ΔΟΚΙΜΑΖΕΙ ΝΑ Η ΜΙΑ ΜΕΓΑΛΗ ΧΑΡΑ: ΝΟΙΩΘΕΙ ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΝΑ ΣΑΛΕΥΗ ΜΕΣΑ ΤΗΣ.

ΤΑΥΤΟΧΡΟΝΩΣ ΕΧΟΥΝ ΣΤΑΜΑΤΗΣΕΙ ΚΑΙ ΟΙ ΑΔΙΑΒΕΒΙΣΤΕΣ ΤΗΣ ΠΡΩΤΗΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥ. ΟΥΤΕ ΣΑΛΑΔΕΣ ΠΙΑ, ΟΥΤΕ ΕΜΕΤΟΙ. ΤΗ ΜΕΛΛΟΥΣΑ ΜΗΤΕΡΑ ΔΕΝ ΤΗΝ ΕΝΟΧΑΟΥΝ Ο ΚΑΠΝΟΣ ΚΑΙ ΩΡΙΣΜΕΝΑ ΦΑ.

Πρώτα - πρώτα προσέξτε το στήθος σας

Η μητρότης δεν πρέπει να χαλάση το στήθος. Είναι ένα αξίωμα που πρέπει ναχη κατά του κάθε νεαρή μητέρα.

Το στήθος είναι για τη γυναίκα πολυτιμο αγαθό, και δεν πρέπει να τ' αφήση να καταστραφή. Η αγάπη που έχετε προκαταβολικά για το παιδί σας δεν πρέπει να σας κάνει να ξεχάσετε πως κι όταν θα γίνετε μητέρα θα εξακολουθήσετε να είσθε γυναίκα και σύζυγος. Και δεν θα βρήτε την απόλυτη ευτυχία παρά μόνο στην αρμονική συνύπαρξι και των δύο αυτών ρόλων.

Το στήθος σας έχει αναπτυχθεί ήδη αρκετά λόγω της εγκυμοσύνης. Είναι πιό βαρύ. Οι ίνες του έχουν τενωθεί. Είναι απαραίτητο, επομένως, να φορέσετε σουτιέν.

Είναι περιττό να παραγγείλετε σουτιέν εγκυμοσύνης. Θα βρήτε έτοιμα σ' όλα τα μαγαζιά. Τα ειδικά αυτά σουτιέν συγκρατούν το στήθος χωρίς να το πιέζουν.

Διατηρήστε επισης ωραία δόντια

Προσέξτε επίσης τα δόντια σας. Κατά τη διάρκεια της εγκυμοσύνης μπορούν να χαλάσουν εύκολα, αφού δίνετε στο παιδί σας ένα μέρος του ασβεστίου που περιέχει ο οργανισμός σας (με το ασβέστιο αυτό σχηματίζεται ο σκελετός του παιδιού). Να πλένετε, επομένως, τα δόντια σας πρωί και βράδυ. Μόλις δήτε το παραμικρό μαυράδι ή νοιώσετε και τον πιό ελάχιστο πόνο, να πάτε άμέσως στον οδοντογιατρό σας.

Άλλοτε οί γιατροί είχαν τη γνώμη πως η έγκυος γυναίκα δεν πρέπει να θεραπεύη τα χαλασμένα της δόντια. Σήμερα η ιατρική επιστήμη αποφαινεται το αντίθετο: ότι η έγκυος γυναίκα δεν πρέπει να έχη χαλασμένα δόντια.

Όταν χαλάση ένα δόντι σας κατά τη διάρκεια της εγκυμοσύνης σας, συμβουλευτείτε τον γιατρό σας.

θήτε και τον γυναικολόγο σας, γιατί μπορεί ο οργανισμός σας (και το παιδί φυσικά) να έχουν ανάγκη από ασβέστιο.

Φούστα φαρδειά και παπούτσια ίσια

Η γκαρνταρόμπα της έγκυος γυναίκας πρέπει φυσικά να προσαρμοσθή στις μεταβολές που υφίσταται η σιλουέτα της. Θα πάρετε φαρδειά εσώρουχα και μια ρομπά που να μπορεί να φαρδαίνη, αναλόγως με την κατάστασί σας.

Την ρομπά αυτή θα την φτιάξετε σύμφωνα με το γούστο σας. Φυσικά, δεν επιτρέπεται σε μια έγκυο γυναίκα να έχη πολλά στολίδια! Ο γιατρός μια συμβουλή σας δίνει: τα φορέματά σας πρέπει να είναι άνετα. Δεν πρέπει να σας σφίγγουν και να σας ενοχλούν καθόλου. Κάθε πίεσις μπορεί να βλάψη το κυκλοφορικό σας σύστημα, που ήδη δεν λειτουργεί κανονικά εξ αιτίας της εγκυμοσύνης.

Για τον ίδιο λόγο πρέπει να καταργήσετε τις καλτσόδετες που εμποδίζουν την κυκλοφορία του αίματος στα πόδια και ενοούν τις φλεβίτιδες και τους κιρσούς.

Μη φοράτε επίσης κοντές κάλτσες που σφίγγουν κάτω από το γόνατο. Προτιμότερο είναι να φοράτε ζαρτιέρες.

Πρέπει επίσης να καταργήσετε τα ψηλά τακούνια που αλλάζουν τη θέσι του σώματος και ώθουν προς τα έξω τη λεκάνη. Με τα ψηλά τακούνια, εξ άλλου, η γυναίκα διατρέχει τον κίνδυνο να χάση την ισορροπία της και να πέση. Ίσια λοιπόν παπούτσια και ευρύχωρα.

Κανονική τροφή αι πρό παντός όχι υπερβολές!

Εσφαλμένη είναι η παλιά αντίληψη ότι η έγκυος γυναίκα πρέπει να τρώη για δύο. Η έγκυος γυναίκα πρέπει να τρώη κανονικά. Αποφεύγετε μονάχα τις πολλές

σάλτσες, τα ερεθιστικά φαγητά και το κρασί (έκτος από ελάχιστο). Μην πίνετε πολλούς καφέδες και πολλά τσάγια. Πρέπει επίσης, για το καλό του παιδιού σας, να σταματήσετε το κάπνισμα — αν καπνίζετε.

Η τροφή σας θα αποτελῇται από γαλακτερά, που είναι πλούσια σε ασβέστιο, κρέας, μερικά ζυμαρικά, χόρτα της εποχής, φρούτα. Όχι πολλά λιπώδη για να μην κουράσετε το στήθος σας.

Πάν μέτρον ἄριστον

Αν κάνετε σπόρ, τίποτα δεν σας εμποδίζει να τα συνεχίσετε. Αποφεύγετε μονάχα τις πολύ ζωηρές ασκήσεις, κατά τις οποίες μπορείτε να πέσετε.

Να κολυμπάτε, να χορεύετε, αν κάνατε αυτά τα σπόρ και πριν από την εγκυμοσύνη σας. Όσο για το περπάτημα, όχι μόνο επιτρέπεται, αλλά και επιβάλλεται, υπό τον όρο φυσικά να μην κουραζόσαστε υπερβολικά.

Οί συζυγικές σχέσεις ἄς συνεχισθούν. Φυσικά, όχι κατάχρησις. Μην ξεχνάτε τό: «πάν μέτρον ἄριστον».

Το δεύτερον τρίμηνο της εγκυμοσύνης σας πρέπει να είναι μια περίοδος χαράς. Χωρίς αδιαθεσίες, αφήστε τον εαυτό σας να ζήση με τη σκέψι της ευτυχίας που σας περιμένει.

Αίσιοδοξία

Ίσως το πιό σημαντικό υπό όλα όσα είπαμε πιό πάνω να είναι η αίσιοδοξία. Να έχετε πάντα την δεβαιότητα πως η εγκυμοσύνη θα συνεχισθή ως το τέλος χωρίς απεικταίο και πως θα γεννήσετε μια χαρά. Πως το παιδί θα είναι όπως το ονειρευόσαστε και το ποθείτε και πως θα έλθη στον κόσμο με την μεγαλύτερη ευκολία και με όλα τα εφόδια για ευτυχισμένη ζωή. Μη χάνετε τον καιρό σας σκεπτόμενη διάφορα δυσάρεστα πράγματα, γιατί όχι μόνον δεν κερδίζετε τίποτε, παρά και χάνετε πολλά. Αίσιοδοξία, λοιπόν, αδιάπρωτη και ανέφελη...

ΖΙΠΟΥΝΑΚΙ ΓΙΑ ΜΩΡΟ

(ΑΠΟ 6—12 ΜΗΝΩΝ)

Υλικά: 100 γραμμ. ή 32 δρ. μαλ. ΛΙ ΜΠΕ-ΜΠΕ ΠΙΓΚΟΥΕΝ ΒΙΒΙ-ΦΙΣ τετρά-νες No 2½.

Τρόπος πλεξίματος: Μους = 8. Λες οί δελόνες πλέκονται καλή. Ριζάκι = 1π καλή 1π ανάποδη. Σε κάθε δελόνα θα πλέκετε το αντίθετο της προηγούμενης δηλ. τον πόντο που πλέξατε καλή θα τον πλέξετε ανάποδη και τον άπαποδο πόντο θα τον πλέξετε καλή.

ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ

Αρχίσετε από το πλάι και πλέκετε μονοκόμματο. Βάλετε 80π. Πλέξετε 10 δελόνες τους 62π με ριζάκι και τους υπόλοιπους 18π με μους. Κατόπιν πλέξετε μόνον τους 62π με ριζάκι και γυρίσετε. Στην άλλη δελόνα θα πλέξετε όλους τους πόντους δηλ. 62π με ριζάκι και τους 18π με μους. Πλέξετε και πάλι όλους τους πόντους όπως τους θρίσκετε. Στην άλλη δελόνα θα πλέξετε μόνον τους πόντους 62 με ριζάκι και θα γυρίσετε. Στην επόμενη δελόνα θα πλέξετε όλους τους πόντους έως επάνω όπως πλέξατε την προηγούμενη φορά. Κατ' αυτόν τον τρόπο θα εξακολουθήσετε το πλέξιμό σας δηλ. μία φορά θα πλέκετε 62π και θα γυρίσετε και την δεύτερη φορά θα πλέκετε και τους 80π. Κατ' αυτόν τον τρόπο θα πλέξετε έως ότου να έχετε πλέξει 20 εκατ. φάρδος με την πλέξι ριζάκι. Κατόπιν θα σχηματίσετε το μανίκι κατά τον εξής τρόπο: Πλέξετε 44π ριζάκι (μετρώντας τους πόντους από το κάτω μέρος). Περάσατέ τους σε μία παραμάνη και αφήσατέ τους να περιμένουν. Πλέξετε 18π με ριζάκι και γυρίσετε. Στο τέλος της δελόνας προσθέστε 44π (μανίκι). Θα συνεχίσετε το πλέξιμό σας κατά τον εξής τρόπο: Τους 12 πρώτους πόντους θα τους πλέκετε με μους και τους υπόλοιπους με ριζάκι. Στο επάνω μέρος του μανικιού που είναι ο νομής με την πλέξι μους θα σχηματίσετε το ρεγκλάν του μανικιού κατά τον εξής τρόπο: Θα πλέκετε κάθε δεύτερη δελόνα όπως και για τον νομής μία φορά μόνον τους πόντους με ριζάκι και την άλλη τους πόντους μους, αλλά αυτήν την φορά δεν θα πλέκετε και τους 18π συνέχεια με μους, αλλά κάθε φορά θα πλέκετε 2π επί πλέον με μους και θα γυρίσετε δηλ. την πρώτη φορά θα πλέξετε μόνον 2π με μους και θα γυρίσετε, την δεύτερη φορά που πρόκειται να πλέξετε μους θα πλέξετε 4π και θα γυρίσετε. Κατ' αυτόν τον τρόπο θα εξακολουθήσετε να πλέκετε έως

ότου να πλέξετε και τους 18π με μους σε μία φορά. Κατόπιν θ' αρχίσετε να κάνετε το αντίθετο από την προηγούμενη φορά δηλ. θ' αφήσετε κάθε φορά που πλέκετε μους 2π επί πλέον στο επάνω μέρος, έως ότου αφήσετε και τους 18π του μους απλεκτού στην δελόνα. Κατόπιν κλείσατε τους 44π του μανικιού. Περάσατε στην δελόνα σας τους 44π που έχετε και περιμένουν. Συνέχιστε το πλέξιμό όπως πλέξατε το μπροστίνο μέρος. Όταν θα έχετε 25½ εκατ. φάρδος της πλάτης (μετρώντας το κομμάτι που είναι ριζάκι) θα σχηματίσετε το άλλο μανίκι κατά τον ίδιο τρόπο που πλέξατε το πρώτο, συνεχίζοντας και τ' άλλο μπροστίνο. Ράψετε τις ραφές των μανικιών. Στις τρυπίτσες που έχουν σχηματιστή στο νομής περάσατε μία κορδαλίτσα.

ΠΡΑΚΤΙΚΕΣ ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ

Τα φρούτα ωφελούν πολύ στην υγεία και την ομορφιά.

Θα σας υποδείξουμε, λοιπόν, πως να παρασκευάζετε από αυτά διάφορα ευγευστά και υγιεινά ποτά, που περιέχουν όλα τα χρήσιμα συστατικά τους.

Θ' αρχίσουμε μ' ένα ποτό που γίνεται με οποιοδήποτε φρούτο κάθε εποχής και που μπορεί να διατηρηθή σε υποτίλλες:

Ψιλοκόβετε τα φρούτα. Αφαιρείτε κουκούτσια, κοτσάνια κλπ. και τα βάζετε μέσα σ' ένα δοχείο εμαγιέ. Προτιμότερα είναι τα ξυνόμυλα, τα λίγο άγουρα αχλάδια και ροδάκινα, τα φρέσκα ή ξερά δαμάσκηνα. Προσθέτετε νερό ζεστό (όχι βραστό) τριπλάσιο από το βάρος των φρούτων καθαώς και λίγο ζουμί λεμονιού. Αφίνετε το υγρό ώσπου ν' αρχίση μία ελαφρά ζύμωσις με μικρές φυσαλίδες. Τότε είναι έτοιμο και μπορείτε να το πιήτε.

Κάθε φορά που καταναλίσκετε μία ποσότητα, την αναπληρώνετε προσθέτοντας στο ίδιο δοχείο άλλο τόσο χλιαρό νερό και τα ανάλογα φρούτα.

Σίγουρα θα ξέρετε ότι δεν πρέπει να άκουμπάτε τους άγκωνες στο τραπέζι την ώρα του φαγητού. Ίσως όμως ν' άγνοητε το λόγο. Μη νομίζετε πως η αιτία είναι να μην ενοχλήτε τους διπλανούς σας, αλλά γιατί η στάσις αυτή είναι αντιαισθητική, γελοία.

Το ίδιο μπορούμε να πούμε και μ' εκείνους που τυλίγουν τα πόδια τους γύρω από τα πόδια της καρέκλας τους.

ΠΟΤΕ ΑΡΧΙΖΕΙ Η ΑΓΩΓΗ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ

Η αγωγή του μικρού παιδιού, λέγει ο διαπρεπής παιδαγωγός Κλαπαρέν, αρχίζει αμέσως πολύ πριν ακόμα αυτό έλθει στον κόσμο με την αυτοαγωγή εκείνων που θα αναλάβουν άργότερα ν' ασχοληθούν πολύ ή λίγο με την ανατροφή του. Πραγματικά αν, όπως σήμερα όλοι ξέρουμε, είναι απαραίτητο στην μέλλουσα μητέρα να προσέξει ιδιαίτερα την σωματική της υγεία για να διασφαλίσει την αρμονική διαπλασι του τέκνου που περιμένει, είναι εξ ίσου σημαντικό και για τους δυο να είναι πάντοτε σε ευχάριστη ψυχική κατάσταση και να κυριαρχεί απόλυτα του έαυτού της. Κάθε ανωμαλία του ψυχικού κόσμου της μητέρας είναι πλέον γνωστό πόσες σοβαρές συνέπειες έχει στην ψυχική αλλά και σωματική υγεία του νέου ανθρώπου. Ανάγκη λοιπόν μεγάλη να προσέξει η μητέρα και ψυχικά τον έαυτό της και μαζί με την όλη κόουρα που θα κάνει για την ετοιμασία του τοκετού να μην ξεχάσει και τον ψυχικό της κόσμο, που τόσο θα της χρησιμεύσει και κατόπιν στην λεπτή και δύσκολη προσπάθειά της για την ανατροφή του μικρού της.

Το μυστικό της ψυχικής ισορροπίας κάθε ανθρώπου βρίσκεται στην ικανοποίηση των ψυχικών του αναγκών. Το άκανοποίητο του ανθρώπου είναι η βάση των διαφόρων ψυχογενεσών του και ανησυχιών λέγουν οι ειδικοί. "Ας αποκτήσει λοιπόν η έπιτοκή μητέρα την ψυχική εκείνη δύναμη που μας κάνει να τα βλέπουμε όλα ωραία και καλά στη ζωή. Δεν είναι δύσκολο. Χρειάζεται κάποια άσκηση και άρετη ύπαινη ιδίως για τον πρώτο καιρό. "Ας προσπαθήσει να πείσει τον έαυτό της πως, τώρα που περιμένει τον έρχομό του παιδιού της όλα πρέπει να την ευχαριστούν και να έχουν την λύση τους. "Ακόμα και οι οικονομικές συνθήκες της οικογενείας δεν πρέπει να την ανησυχούν. "Εργον της μητέρας είναι η με κάθε θυσία διατήρησης της γαλήνης μέσα στο σπιτικό της με την θεατοίτητα πως προσφέρει στο παιδί της το πιο πολύτιμο δώρο και την πιο ανεκτίμητη βοήθος στην μελλοντική του ευτυχία. Βοήθος πολύτιμη στην προσπάθειά της αυτή πρέπει ασφαλώς να είναι ο σύζυγος που και αυτός θα βοηθήσει στην δημιουργία της ευχάριστης αυτής διαθεσως. Πειράματα και μελέτες του Δανου βιολόγου Κούντ απέδειξαν ότι το παιδί που έρχεται στον κόσμο από μητέρα χαρούμενη και εύθυμη μέγαλυνε χωρίς δυσκολίες και είναι ψυχικά, πνευματικά και σωματικά άρτιο, αν βέβαια δεν συντρέχουν άλλοι λόγοι ικανοί να έμποδίσουν αυτή την επιτυχημένη εξέλιξη.

Η μητρική όμως γαλήνη εκτός από την οδισιατική αυτή βοήθεια στην από κάθε πλευρά διαπλασι του υπό κατασκευήν ανθρώπου είναι και μια συστηματική προσέγγιση της στην προσπάθεια της αγωγής του. Το παιδί, λέγει ο γιατρός και παιδαγωγός Μποβέ πρέπει να μεγαλώσει με το μητρικό γάλα αλλά και κάτω από την ματιά κτινοβολία της άφθαστης στοργής της. "Όσο πιο ήρεμη είναι η Μάνα τόσο περισσότερο θα είναι και η έπιδορσική της στοργής της αυτής και πιο αποτελεσματική η ψυχική έπιρροή της επάνω του. "Η μητέρα είναι στον ψυχικό κόσμο του σχηματική μέρα του, αγάπη, ανάγκη προστασίας, θαυμασμό, ασφάλεια, δικαιοσύνη και ακαθόριστες ακόμη έννοιες και εικόνες. "Η εξέλιξη τους θα εξαρτηθεί από την θέσι που θα διατηρήσει το αρχικό είδωλο, που θα είναι ύστερα και η άφετηρία, του σχηματισμού και της αξιοποιήσεως των διαφόρων ήθικων και κοινωνικών έπιταγών, στις οποίες θα πιστέψει ανάλογα με τον βαθμό

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΕΝΟΣ ΕΘΕΛΟΝΤΙΚΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ

Μία έθελοντής του Γυναικείου Σώματος του Βρετανικού Στρατού έπισημαίνει το στόχο κατά την διάρκεια γυμνασίων.

ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΜΕ ΧΑΚΙ

ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΥ ΦΙΛΛΙΣ ΝΤΑΙΝΒΙΣ

Στον έλαφρώς συννεφιασμένο ουρανό φάνηκε ένα αεροπλάνο που πλησίαζε την ακτή. "Ανάμεσα στα βράχια αρχισαν να κτυπούν πολυβόλα, ώσπου το έπιτιθέμενο αεροπλάνο αναγκάστηκε να υποχωρήσει. "Ο στόχος που ήταν δεμένος στην ούρα του μαρτυρούσε ότι για μια ακόμη φορά η αντίεπιτορική εκείνη πυροβολαρχία είχε αντίταξη έπιτυχη άμυνα.

Η άσκηση αυτή έγινε τελευταίως στις ακτές του Ντέβον της "Αγγλίας και μετά την υποχώρησι του αεροπλάνου μια συντροφιά χαρούμενα κορίτσια με χακί στολές κατέβηκαν στην ακροθαλασσιά για μια σύντομη ανάπαυσι. Χειμώνα καλοκαίρι η σκηνή αυτή έπαυλασβάνεται σε πολλά μέρη της Μεγ. Βρετανίας. Για πρώτη φορά στην ιστορία της η "Αγγλία έχει ένα γυναικείο σώμα ως μέρος του στρατού της. Τα μέλη του σώματος δεν πυροβολούν, αλλά η έργασία τους καθοδηγεί τους άνδρες που χειρίζονται τα πυροβόλα.

της απογοητεύσεώς του από το αρχικό αυτό είδωλο, τη μητέρα.

Η έπιδρασις της Μάνας πάνω στο παιδί της είναι τόσο πολύ σημαντική ώστε μπορεί κανείς σχεδόν να πη πως η αρμονική του διαπλασις και η απ' αυτή έπιτυχή του και νίκη στον αγώνα της ζωής θα όφείλονται κυρίως σ' αυτήν. Τουτό όμως θα είναι δυνατόν μόνον αν η μητέρα προσπαθήσει από πολύ νωρίς να κερδίσει όχι άπλωε την αγάπη του μικρού της αλλά και την εκτίμησή του, που θέλει και μεγαλύτερη

Το Βασίλειο Στρατιωτικό Σώμα Γυναικών έγινε μόνον τμήμα του Βρετανικού Στρατού τον Φεβρουάριο του 1949. Το γεγονός αυτό είναι μια αναγνώρισις των υπηρεσιών που προσέφεραν με τόσο θάρρος γυναίκες κάθε ηλικίας και κάθε τάξεως στους δυο παγκοσμίους πολέμους.

Στον πόλεμο του 1914—1918 τα μέλη του Γυναικείου Βοηθητικού Σώματος υπηρετούσαν κυρίως ως μαγειρίσες, σερβιτόρες, και γραφείς. Τον χειμώνα του 1938 ένεκρίθη η ίδρυσις ενός γυναικείου σώματος από 20.000 έθελοντάς που παρακολουθήσαν δρομικά μαθήματα και ειδικήθηκαν σε ειδικά στρατόπεδα. "Ετσι όταν κηρύχθηκε ο πόλεμος το 1939, έπιστράτευθηκαν άμέσως 17.000 γυναίκες. Σιγά-σιγά η δύναμις του σώματος, αύξηθηκε και έφθασε τις 200.000. Οι γυναίκες αυτές υπηρετούσαν σε αντιεπιτορική πυροβολία, σε προβολές και σε πολλές άλλες θέσεις που απαιτούν τεχνική έξασκησι και που ποτέ ως τώρα δεν έθεωρούντο κατάλληλες για γυναίκες. Δεν έγασαν ποτέ το θάρρος τους στους τρεμερούς βομβαρδισμούς και έδειξαν αξιοθαύμαστη άφορσισι στο καθήκον.

Αι "Αγγλίδες στρατιωτικοί πρέπει να είναι 17½—36 ετών και αρχικώς υπηρετούν 3—4 χρόνια. "Αν θέλουν μπορούν να συνεχίσουν περισσότερα, και όταν φθάσουν τα 22 χρόνια υπηρεσίας παίρνουν σύνταξη. Οι παντρεμένες γίνονται δεκτές αλλά πρέπει να έχουν ύπ' όψη τους ότι μπορεί να σταλούν σε έξω-έξω. "Ο μισθός τους είναι 36 σελ. και 9 πεν. την έβδομάδα για τις νεοσύλλεκτες, 2½ λιρ. για την λοχία και 7½ λιρ. για ειδικευμένες υπασχιαματικούς. "Εχουν έατρική περιθαλψι, κάνουν πολλά σπόρ και έχουν ευκολίες στα ταξίδια της κανονικής άδειας τους. "Η στολή υπηρεσίας είναι χακί τώρα όμως το σώμα θα αποκτήσει και άλλη στολή σκούρα πράσινη για τις έξόδους και τις έπισημες περιπτώσεις.

Εάν καμιά από τις κοπέλλες αυτές θέλει να συμπληρώσει τη μόρφωσή της έναρρύνεται να το κάνει. Οι αθλητικές έπιδοσεις του σώματος είναι σημαντικές, στους "Ολυμπιακούς "Αγώνες μάλιστα του 1948 στον αγώνα 200μ. ήλθε δεύτερη η Λοχαγός "Ωντορ Ουίλλιαμσον.

Η έπιλογή των γυναικών αξιοματικών γίνεται είτε από τις τάξεις του Σώματος είτε απ' ευθείας από την πολιτική ζωή. Οι γυναίκες έχουν τους ίδιους βαθμούς με τους άνδρες και μπορούν να φθάσουν ως τον βαθμό του Ταξίαρχου. Το κύριο έργο των αξιοματικών είναι βέβαια διοικητικό, εν τούτοις πρέπει να υπηρετήσουν ώρισμένη χρονική περίοδο στα γραφεία των έπιτελείων στρατού, στην Μεγ. Βρετανία και αλλού. Στις θέσεις αυτές εργάζονται όπως και οι άνδρες συνάδελφοί τους, και ασχολούνται με θέματα στρατηγικής, πληροφοριών, έφοδίων, προσωπικού, εκπαιδεύσεως έπισημονικών έρευνών κλπ. Με τον τρόπο αυτό το Γυναικείο Σώμα του Βρετανικού Στρατού αναπτύσσεται σε μια χρήσιμη οδγάνωσι που συμπληρώνει και έξυμνρείται θαυμάσια τον κανονικό ανδρικό στρατό.

προσπάθεια και πιο πολύ τέχνη. "Όμως για να δώσει κανείς, πρέπει απαραίτητο να έχη. "Ετσι και η μητέρα, για να δώσει στον νέο άνθρωπο ψυχικό πλούτο αλλά και ισορροπία, πρέπει να φροντίσει να τα έχη. Θα το κατορθώσει με την αυτοαγωγή της που, όπως είπαμε θα είναι και η αρχή της αγωγής του παιδιού που με τόσο λαχτάρα περιμένει.

Δρ. Κ. Α. ΜΠΕΡΖΑΝ

Διευθυντής του Προτύπου Λυκείου

"Αθηνών

Ο ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ ΑΠΑΝΤΑ:

ΜΙΚΡΗ ΧΗΡΑ: "Η κατάσταση σας πρέπει να σας άνηχη, η έμνονοθεραπεία βέβαιως είναι καλή και να εξακολουθήσετε όχι μόνον με 5 ένώσεις προϋνόν τον μήνα αλλά και με 5 ένώσεις προϋνόν η προέστερον των 5 μην προ της περιόδου κατά μήνα.

Επί πλέον πρέπει να προσέξετε στην καλή διατροφή σας καθώς και στην ήσυχη ζωή. Μακριά από συγκινήσεις, στενοχώριες κ.τ.λ. που παίζουν το ρόλο τους στην κατάσταση σας.

ΤΡΕΛΛΗ ΑΠΟ ΑΓΩΝΙΑ Ν.Μ.: "Η περίπτωση σας δεν είναι τόσο τρομαχτική, ίσ' όσον δεν προηγήσαν σκίσεις με άνδρα. Νομίζω ότι δεν πρέπει να στενοχωρηθείτε. "Αρκεί μια έπισκεψι στον Μαιευτήρα της έμπιστοσύνης του κυρίου και θα σας δώσει την έξασκη. Πιθανόν να εξακολουθήτε να είστε παρθένας ακόμη. "Εάν πάλι θέλετε να τάν προτείνω να έξερετε τι ακριβώς συμβαίνει δεν έχετε παρά να μας έπισκεφθείτε.

ΠΟΝΕΜΕΝΟ ΚΡΙΝΟ: "Η πάθος σας πρέπει να είναι παροδική. Το 41 με 42 ένα μεγάλο ποσοστό των γυναικών δεν είχε περίοδο. Κατόπιν χωρίς στην καλή διάτα, ξαναήλθε και παιδί γεννήθηκαν κ.τ.λ. "Ετσι και σεις πρέπει να προσέξετε πολύ το ζήτημα του σπυγίου. "Εκλεκτή τροφή, διαμονή στο ύπαιθρο όσο το δυνατόν περισσότερο μαζί με την έμνονοθεραπεία, ένώσεις προϋνόν η οδωρική νιτμιαν-ορμόν κ.τ.λ. των 10.000 μονάδων 5 κάθε μήνα και μετά την περίοδο επί ένα έξασμη, νομίζω ότι θα έπαυ-

ναφέρουν τα πράγματα στη θέσι τους και έτσι δεν πρέπει να απογοητεύετε.

ΜΙΑ ΠΟΝΕΜΕΝΗ ΚΟΠΕΛΛΑ: "Η ανωμαλία της περιόδου σας δεν είναι τόσο μεγάλη για να σας έρη τόσο άνηχη και άγνια. Μια μικρή έμνονοθεραπεία θα έπαναφέρει τα πράγματα στη θέσι τους και έτσι θα πάψουν να σας βασανίζουν άνημες σκέψεις ότι δεν θα γίνετε μητέρα κ.τ.λ. Σας συνιστούμε λιγυέν έδοσιν του 0,1 mg 3 τάν ήμεραν επί 8 ήμερες μετά την περίοδο και επί 4 μήνες. "Εάν δεν βελτιωθεί η κατάσταση τότε πρέπει να κάνετε ένώσεις θυλακίων.

ΚΑΤΗ, Χανιά: "Αν και δεν ύπαγεται στην ειδικότητά μου, εν τούτοις σας δίδω τις πιο κάτω συμβουλές:

1) Η τροφή σας πρέπει να είναι άφθονη σε χόρτα, όσπρια, πουρέδες, μαύρο φρυι, πατάτες, λάδι, μέλι, δούτυρο και γιαούρτι.

2) Σουηδική γυμναστική καθώς και τοπικές μασάζ στην κοιλιά εκ δεξιόν προς τα άριστερα καθημερινώς καθώς και κανονική άρα προσηνίας νεύσεων ανεξαρτήτως του αποτελέσματος.

3) Θεραπευτικά παραφινέλαιον 2 κουταλιές της σούπας το έράδυ και μια το πρωί.

ΒΑΣΙΑΝΙΣΜΕΝΗ ΜΑΡΚ., Ένταθα: Βρίσκεισθε στην κληρονομική έποχή η οποία συνήθως αρχίζει από τα 42 μέχρι τα 48 και σε σπάνιες περιπτώσεις αρχίζει ένωριτερα η και άργότερα. Οι ένοχλήσεις και όλα αυτά τα όποια έχετε προέρχονται από

πό τις διαταραχές της περιόδου. Σ' αυτές τις περιπτώσεις καλόν είναι να αποφεύγετε την έμνονοθεραπεία και να περιοριστείτε στη Βαλεριάνη, Βαμνιούχα, πασιφορίν και εις τα ταμπλ κλιματάν η κλιμαζάν 2 τάν ήμεραν.

ΚΑΛΟΝ ΣΥΖΥΓΟΝ ΚΕΡΚΥΡΑΣ: Εις το πρώτο έρωτήρα σας έφορτάται από τη δυναμικότητά σας όσο για τα έτομνα έρωτήματα σας δεν προκείται σ' αυτή την ηλικία να γεννηθούν άνωμαλεις έξελίξεις. "Απλώς η ηλικία ζητά τέλους τρόπους διεγέρσεως και οι γυναίκες αυτές, παθαίνουν κ.τ.λ. "Η ηλικία και το μακρό χρονικό διάστημα της συζυγικής ζωής είναι η κυριώτερη αίτια της έμνονοθεραπείας για την όποιαν με ρωτάτε.

ΚΙΚΗ: "Αναρωτήτως πρέπει να γίνη έξετασι τόσο από τον παθολόγο σας όσο και από τον γυναικολόγο. "Επίσης θα χρειασθούν και έξετασεις αίμα, κοπράνων κ.τ.λ. Είναι ζητήμα που μόνον με έπιτόμιο έξετασι και με ακτινολογική ή μικροβιολογική έρευνα μπορεί να λυθεί.

ΚΑΡΜΕΛΙΤΤΑ Κ.Κ., "Αθήναι: "Ο εύλογος σας άσφαλώς σας άγαπα, αλλά με τον τρόπο του και με τον χαρακτήρα του. "Όσοι να τάν σαν σενίχ και αυτόν η ίδια ότι σεις δεν τάν αγαπάτε και ότι είχε προηγήσει άλλος. Δεν φροντίζατε όπως θα έπρεπε να τάν όαυτε αυτή την ιδέα. Μάλιστα έξέφερα την έμφοβία του και μάλιστα άμέσως, έπρεπε να τού πητε όπως έπισκεφθείτε ένα γιαιτρό δικό του. Δεν ξέρω από τότε τι μεσολάησε και εάν πήγατε σε ειδικό γιαιτρό, πάντως αυτή ητο και είναι η μοναδική λύσις του μυστηρίου της ζωής σας. "Ο γιαιτρός αυτός θα σας πη τι είδους παρθένο έμ' έχετε και γιατί με την ρήσι δεν έγινε αίμα. Πιθανώς να είναι ακόμη άκείριος. Πιθανώς να είναι άτροφικός και χιλια δυο άλλα μπορεί να είναι. "Αν σας άγαπα ο άνδρας σας ή σας μισή; "Ασφαλώς σας άγαπα και όταν τού έλθη στο μυαλό του η σκέψις ότι προηγήσει άλλος άμέσως από τη μεγάλη του άγάπη περνά στο παροδικό μίος και αυτός ο φαύλος κύκλος εξακολουθεί γιατί σεις δεν τού αποδέχεσθε την πλάνη του.

ΜΑΡΙΑΝ ΑΓΓΕΛΟΥ, "Αθήναι: "Η περίπτωση σας είναι διαφορετική. Δεν πρέπει να χρησιμοποιήσετε έμνονες θυλακίων, ήτοι προϋνόν έμνονες κ.τ.λ. Προσπαθήστε να μη κουράζεσθε πολύ. Μπορείτε να κάνετε 2—3 ένώσεις προέστερον η προϋνόν των 5 mg. προ της περιόδου αν και πιστεύω ότι μ' την άναπαυσι δεν θα έχετε ανάγκη άλλης έεραπείας. Θα είναι άρκετά για να σας φέρουν σε φυσιολογική κατάσταση.

ΙΩΑΝΝΑ ΤΗΣ ΛΩΡΡΑΙΝΗΣ, Κέρκυρα: "Εάν η γενική κατάσταση σας είναι καλή και αυτό μόνον ο παθολόγος σας και σεις το έξερε, τότε θα ακολουθήσετε την πιο κατάθερα έεραπεία. α) "Υγιεινή ζωή, τοσνική και εκλεκτή τροφή, άσκησις εις το ύπαιθρον. β) ένώσεις προϋνόν η άμιοτιν. κ.τ.λ. των 10.000 μονάδων 5 άμιοτλης μίαν καθ' έκαστην μετά την ύποτιθεμένην περίοδον. γ) "Υστερα από πάροδον 8 ήμερών ένώσεις προέστερον των 5 mg 5 άμιοτλης. "Επίσης μία τάν ήμερα. γ) "Εσωτερικά 3 ταμπλέτες τάν ήμερα Βιταμίνη Ε.

Ο νευρολόγος απαντά:

ΚΑΠΟΙΑ ΔΥΣΤΥΧΙΣΜΕΝΗ, Πάτρας: Τα καταπνυντικά που σας συνιστάτε ο γιαιτρός για το νεανικό πάθος σας, δεν έχουν λόγον πλέον, μία και αυτό άνηκει στο παρελθόν. "Όσο για τους ήλεκτρισμούς μόνον κατόπιν έξετάσεως έπιτοαμένης μπορεί να σας συνιστά. Για τα καλό σας λόγια ευχαριστώ πολύ.

ΤΕΡΕΖΑ, Θεο(ν)ική: "Όργανικό δεν έχετε τίποτε, γιατί η τραυλιστική όμιλία σας δεν είναι διαρκής, αλλά με τ α σ ο υ γ κ ι ν η τ ι κ ή. Είναι δυνατή η έεραπεία. "Όμως έγι με ύπνωτισμό. αλλά με ψυχανά.

ΓΚΡΕΚΑ

Δεν βρίσκει τόση νά βάλει ευχαριστησω....

... που μου συστήσατε το «ΤΑΜΠΑΞ». Ποτέ δεν είχα φαντασθεί πως θα μπορούσε να υπάρχει κάτι το τόσο αναπαυστικό. Ποσο ευχάριστα διαφορετικές μου φαίνονται οι αένοχλητικές ήμέρες τώρα με το «ΤΑΜΠΑΞ». Ούτε καν το αιαθάνωμας ότι το φέρω »

Χιλιάδες κυριοί μακαρίζουν την ήμερα που κάποια φίλη τους τους συνέστησε να δοκιμάσουν κι αυτές το «ΤΑΜΠΑΞ». Είναι ένα όλωσθόλου νέο και τελείως διαφορετικό μέσον υγιεινής προφυλάξεως το όποιο φέρεται έσωτερικώς. "Όπως είναι η κατασκευή του, δεν μπορεί να προκαλέσει έρεθισμό στο δέρμα ή άλλην ένόχληση. Δεν χρειάζονται πλέον ζώνες, ούτε έπιδορσι. Είναι κομψό, υγιεινό, άσφαλές και τόσο πολύ θαλκό. "Εθ' ήδελαι να δοκιμάσετε την άνασι, την εύκολια, την ψυχική ήρεμια και ένοιασι που μπορεί να σας κορίση το «ΤΑΜΠΑΞ».

Τότε ζητήσατε από το Φαρμακείο σας ένα πακέτο κανονικό μέγεθος «ΤΑΜΠΑΞ» Νο. 1 (άρκετο για ένα μήνα), ή το «ΤΑΜΠΑΞ» Νο. 2 (με περισσότεραν άπορροφητικότητα). Τό «ΤΑΜΠΑΞ» κατασκευάζεται στην "Αγγλία.

TAMPAX

Γενικοί "Αντιπρόσωποι
Ι. Ο. ΣΕΡΙΝΤΑΝ & ΣΙΑ (ΕΛΛΑΣ)
Σολωμού 55Α - ΑΘΗΝΑΙ

ΓΚΡΕΚΑ

.... έπιτυγχάνετε τον ιδεώδη καθαρισμόν του οργανισμού σας την φρεσκάδα και την ζωτικότητα σας

fructosol

ΔΡΟΣΙΣΤΙΚΟΝ ΑΒΛΑΒΕΣ

Λυσι. Κάθε άλλη έεραπεία βρίσκειται εκτός πραγματικότητας. Κ.Ν.Δ. 327: Μου άναφέρετε καταχρήσεις, χωρίς όμως να μου καθορίζετε ποίου είδους καταχρήσεις κάνουντε. "Ο έλαφρός αυτός τρόμος κεφαλής, χειρών και ποδών, είναι δυνατόν να είναι αποτέλεσμα καταχρήσεων, κυρίως όμως άλκοολισμού. Είναι όμως δυνατόν να είναι άρχη σονών άσθενειών του νευρικού συστήματος. Γι' αυτό μην αναβάλλετε καθόλου την έξετασί σας από ειδικό νευρολόγο.

ΓΙΑΝ. ΝΙΚΟΛΕΤΣΟΠΟΥΛΟΣ.

ΜΙΑ ΩΡΑΙΑ ΛΙΖΕΖ

Υλικά: 150 γραμ. ή 1 δρόμια μαλλί ΠΙΚΟΥΕΝ — ΖΕΦΙΡ χρώματος Ρόζ. Βελόνες Νο 2½, 3 χήχεις και 1) 8 κορδέλα ρόζ 1½ εκατ. φάρδος και 4 χήχεις κορδέλα ρόζ 4 εκατ. φάρδος, 6 κουμπιά.

ΤΡΟΠΟΣ ΠΛΕΞΙΜΑΤΟΣ: Ριζάκι = 1π καλή, 1π ανάποδη. Σε κάθε βελόνα θα βάξετε το αντίθετο της προηγούμενης δηλ. ο πόντος από την καλή θα πλέκεται ανάποδα, και ο ανάποδος καλή.

ΔΕΙΓΜΑ: 20π = 7 εκατ. 20 βελόνες = 4 εκατ.

ΜΠΡΟΣΤΙΝΟ ΔΕΞΙ

Βάλετε 65π. Κάθε εκατοστό θα βάξετε στην αριστερή μεριά 1π. (33 φορές). Ταυ-θε 1½ εκατ. 1π (25 φορές). Σε γενικό μεριά κάθε δεύτερη βελόνα 2π (29 φορές) και από 1π (10 φορές). Σε 38 εκατ. γενικό μεριά θα κλείνετε στην δεξιά μεριά Τελειώσετε ίσια. Πλέξετε και τ' αριστερό.

ΠΛΑΤΗ

Βάλετε 116π. Κάθε εκατοστό περίπου θα βάξετε από 1π σε κάθε μεριά (38 φορές). Σε γενικό μεριά 31 εκατ. κλείνετε κάθε δεύτερη βελόνα 2π από κάθε μεριά (30 φορές) και από 3π (7 φορές). Τους

Κλαίει κανείς από χαρά. Κλαίει κανείς από λύπη. Ένα σωρό πράγματα μας κάνουν να κλαίμε. Υπάρχουν όμως μερικά που κλαίμε με τη τίπιτα. Οι άνθρωποι αυτοί παρηγοριούνται με τη σκέψη ότι τα δάκρυά τους οδεύουν στην υπερβολική τους καλωσύνη. Θα παραξενεύονταν αν μάθαιναν πως τα δάκρυά τους είναι αποτέλεσμα οργανικών διαταραχών κι' ότι ένα ισορροπημένο συμπαθητικό σύστημα, αποτελει φραγμό στα ρυάκια των ματιών τους.

Όχι πως τα δάκρυα — που στο κάτω κάτω δεν είναι παρά αλμυρό νερό — αποτελούν ανώμαλη παραγωγή του οργανισμού μας. Αντίθετος, η παραγωγή τους είναι αναγκαία. Απλώνονται πάνω στην επιφάνεια του οφθαλμού και διευκολύνουν την κίνησή του μέσα στις κόγχες. Επί πλέον τον καθαρίζουν. Τα δάκρυα σ' αυτήν την περίπτωση, εργάζονται σαν πραγματικές σκούπες. Το πλεόνασμα των δακρύων έναποθηκεύεται σ' ένα μικρό τεπόζιτο, τη δακρυγόνο κύστη. Μια ώριμη ποσότης χύνεται από τις ρινικές κοιλότητες... στο μαντήλι.

Τα δάκρυα, επομένως, εκκρίνονται κατά τρόπο συνεχή. Κάτω από ώριμα γεγονότα, φυσικά ή ψυχικά, γίνεται υπερβολική παραγωγή δακρύων, και, τότε, οι δακρυϊκοί πόροι, από τους οποίους εκκινούνται στο μικρό τους «τεπόζιτο», στενεύουν και το αναπάντεχο κύμα των δακρύων δεν μπορεί να περάσει. Τότε όλα γίνονται όπως σ' ένα πλημμυρισμένο ποτάμι, το νερό. Τα δάκρυα μαζεύονται στην άκρη των κάτω βλεφαρών, όπου για λίγο τα σταματάει το φράγμα που σχηματίζουν τα τείνουρα (τα τείνουρα έχουν μία λιπαρή ουσία και δεν δρέχονται). Αν όμως η έκρηξη εξακολουθήσει, σπάζει το φράγμα και πλημμυρίζουν τα... περίχωρα, δηλαδή τα μάγουλα. Θά πη τότε πως ο άνθρωπος κλαίει.

Ποιές είναι οι φυσικές ή ψυχικές αιτίες που μπορούν να προκαλέσουν μια υπερβολική παραγωγή δακρύων; Κλαίει κανείς από τόσο διαφορετικές και πολλές φορές τόσο αντίθετες αιτίες, που το πρόβλημα εξακολουθεί να παραμένει αλυτό. Είναι βέβαιον, εν πάση περιπτώσει, ότι εδώ επεμβαίνει το περίφημο συμπαθητικό μας σύστημα, αυτό το τεράστιο νευρικό δίκτυο με τις αναρίθμητες διακλαδώσεις, του οποίου η κατάσταση καθορίζει την ίδια τη φύση του ατόμου. Η παραμικρότερη εξωτερική ή εσωτερική αιτία — σκέψεις, συγκινήσεις, ενόχληση φυσική ή χημική — ερεθίζει το συμπαθητικό σύστημα και προκαλείται άρτηρική πίεση.

Η έκκριση, λοιπόν, των δακρύων είναι συνδεδεμένη με μία αύξηση αυτής της πίεσης. Η χαρά και η τρυφερότητα αυξάνουν την κυκλοφορία του αίματος, και μπορεί κανείς να εξηγήσει την παραγωγή των δακρύων που σ' αυτήν την περίπτωση εξέρχεται από φυσικούς πόρους ελαττώνουν την πίεση του αίματος. Αντίθετως, η λύπη και οι φυσικοί πόνοι ελαττώνουν την πίεση του αίματος. Πώς τότε να εξηγήσουμε τα δάκρυα σ' αυτές τις περιπτώσεις, όπου κλαίει κανείς πιο εύκολα; Λοιπόν, η γενική εξήγηση είναι... ότι δεν κλαίει κανείς από λύπη!

Όσο παράδοξο κι' αν φαίνεται αυτό, πρέπει να παραδεχθούμε ότι τις περισσότερες φορές τα δάκρυα δεν εμφανίζονται τις πρώτες στιγμές των μεγάλων φυσικών ή ψυχικών πόνων. Η έκκριση των δακρύων ανταποκρίνεται προς μία στιγμή χαλαρώσεως των νευρών. Φέρνει μία ανακούφιση: είναι ένα είδος δεικνύοντος ασφαλείας. Όταν κλαίει έπειτα από έναν πόνον, αυτό σημαίνει ότι επανερρώμασε στην κατάσταση του κατευνασμού. Τα δάκρυα, έρχονται όταν υποφέρει κανείς λιγώτερο.

Αυτό σημαίνει ότι πρέπει να κλαίμε για να είμαστε ευτυχισμένοι; Φυσικά, όχι! Και αν το φυσικό λουτρό των δακρύων που παίρνουν τα μάτια μας έχει σωτηρία αποτελέσματα, δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι με το κλάμα πρήζονται τα βλεφαράκι κι' ότι οι συχνές εκδηλώσεις αυτής της αντιδράσεως αποτελούν ένδειξη μίας νευρικής διαταραχής.

ΑΓΗΣΙΣΤΡΑΤΗ

Η ΜΕΓΑΛΗ ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ
ΤΗΣ ΣΠΑΡΤΗΣ ΠΟΥ ΧΑ-
ΡΙΞΕ ΣΤΟΥΣ ΑΚΤΗΜΟΝΕΣ
ΤΑ ΧΡΕΗ ΤΟΥΣ ΚΑΙ ΠΟΥ
ΓΙ' ΑΥΤΗ ΤΗΣ ΤΗΝ ΠΡΑΞΙ
ΒΡΗΚΕ ΟΙΚΤΡΟ ΤΕΛΟΣ

ΓΥΡΩ στο έτος 300 π. Χ. η Σπάρτη ευτύχησε να έχει μία βασίλισσα που άφησε μεγάλο όνομα. Την έλεγαν Αγνηστράτη. Κατόντων από βασιλική γενιά και παντρεύθηκε τον Εύδαμίδα που βασίλευσε κάμποσα χρόνια.

Η Αγνηστράτη από μικρό κορίτσι έδειχνε πως μία μέρα θα γίνονταν σπουδαία γυναίκα. Ήταν όμορφη, έξυπνη και πολύ μορφωμένη. Σ' αυτό συνετέλεσε και η μάνα της Αρχιδάμια. Ήταν κι' αυτή μία εξαιρετική γυναίκα που ενδιαφερόταν πολύ όχι μόνο για την κοινωνική κατάσταση της Σπάρτιατικής Πολιτείας, αλλά και έβλεπε όλα τα δυνατά της να μορφώσει την κόρη της και να την κάνει μία μέρα μεγάλη και ταπεινή μία που είχε εξαιρετικά προσόντα. Πάντα έδειχνε ενδιαφέρον για όλα τα ζητήματα, κοινωνικά και πολιτικά.

—Εμείς οι Σπαρτιάτισσες, έλεγε, έχουμε μεγάλες ευθύνες, γιατί έμμεσα παίρνουμε μέρος στη διοίκηση της Πολιτείας. Τέτοια προνομιακή θέση δεν έχουν οι άλλες Έλληνίδες. Αυτές είναι παραμερισμένες από τα κοινά. Πρέπει λοιπόν ν' αναβέβαινε τα παιδιά μας με τρόπο τέτοιο ώστε να γίνουν καλοί πολίτες για να συνεχίσουν την ένδοξη ιστορία της χώρας μας. Η σημερινή όμως κατάσταση δεν είναι καθόλου καλή. Οι παλαιοί νόμοι αχρηστεύθηκαν και η νεολαία μας έχει άλλα ιδανικά. Πρέπει να ξαναβρούμε το παλιό πνεύμα του Λυκούργου που πάνω σ' αυτό στηρίχθηκαν οι πρόγονοί μας για να κάνουν τη Σπάρτη πρώτη πολιτεία στην Ελλάδα.

Αυτά έλεγε και τόνιζε η Αγνηστράτη στις άλλες γυναίκες του κύκλου της.

Όταν λοιπόν πέθανε ο βασιλιάς Εύδαμίδας και στο βασιλικό θρόνο ανέβηκε ο γιός της Αγνίς (244 π. Χ.) πίστεψε πως θα μπορούσε να εφαρμόσει μεγάλες κοινωνικές και οικονομικές μεταρρυθμίσεις για να επανακτήσει η Σπάρτη το παλιό της μεγαλείο. Και επειδή ο Αγνίς ήταν πολύ νέος, ουσιαστικά βασίλισσα της Σπάρτης ήταν η ίδια.

Αυτά όμως που σκεπτόταν η Αγνηστράτη δεν ήταν μοναδικές της σκέψεις. Ήταν και άλλες γυναίκες που είχαν την ίδια γνώμη καθώς και πολιτικοί ηγέτες και πρόπαντων ο λαός που εκείνον τον καιρό δυστυχούσε και υπέφερε από την τοκογλυφία, την έλλειψη εργασίας και την άκτημοσύνη. Οι πλούσιοι δάνειζαν με μεγάλο τόκο, και τα κτήματα, σιγά-σιγά, συγκεντρώνονταν σε λίγα χέρια.

Η Αγνηστράτη όλη αυτή τη ήξερε και γι' αυτό πονούσε και υπέφερε για ότι έβλεπε να γίνεται. Βάλθηκε, λοιπόν, να κάνει το γιό της όχι ένα βασιλιά που να κάθεται στο θρόνο και να ζή μέσα στην πολυτέλεια, αλλά βασίλισσα που θα σημειώνει σταθμό στην ιστορία της Σπάρτης.

Η ανατροφή που του έδωσε, έφερε τους καρπούς της γιατί ο Αγνίς, είχε πολλά χαρίσματα. Πρόσχεχε πολύ τις γνώμες της μητέρας του και πάντα την συμβουλευόταν.

Ετσι ένα από τα πρώτα νομοθετήματα που υπέβαλε στην εγκρίση της Γερουσίας ήταν να χαρισθούν όλα τα χρέη, να ακυρωθούν δηλαδή όλα τα δάνεια. Η μεταρρύθμιση αυτή που άλλοτε εφαρμόστηκε στην Αθήνα και έκανε ένδοξο τον Σόλωνα, έφερε μεγάλη αναταραχή στη Σπάρτη. Ήγιναν ταραχές γιατί οι αντίπαλοι του Αγνίς είχαν μεγάλη δύναμη στη Γερουσία. Ωστόσο η Αγνηστράτη δεν έχασε το θάρρος της και έδινε κάθε φορά τις συμβουλές που έπρεπε στο γιό της που φυσικά κι' αυτός ήταν όχι μόνο μυαλωμένος και αποφασιστικός αλλά και ήξερε τί ήθελε. Δεν υποχώρησαν αλλά μάχονταν μία μέρα τα χρεωστικά γραμμάτια και τα έκαψαν μέσα στην Αγορά. Η ίδια η Αγνηστράτη έδωσε όλα τα πλούτη της και τα κοσμήματά της που μοιράστηκαν σε όλους δεν είχαν κτήματα.

Η τολμηρή αυτή πράξη του Αγνίς και ο αλτρουϊσμός της Αγνηστράτης ενώ ενθουσίασαν το λαό, αναστάτωσαν την αριστοκρατία, που άρχισε να συνωμοτεί και να οργανώνει επαναστάσεις για να ανατρέψει τον Αγνίς και να φέρει το παλιό καθεστώς.

Όσο όμως ο μεγάλος μεταρρυθμιστής ήταν στη Σπάρτη δεν τολμούσαν να φανερώσουν τα σχέδιά τους. Ζητούσαν την κατάλληλη ευκαιρία. Και η ευκαιρία δεν άργησε να τους δοθεί. Όταν ο Αγνίς έλειπε από τη Σπάρτη πηγαίνοντας να χτυπήσει τους έχθρους της πατρίδας του, και να βοηθήσει τους συμμαχούς του Αχαιοίς αυτοί άρχισαν να κινούνται.

Η Αγνηστράτη έκανε ότι μπορούσε για να προλάβει το κακό, μα δεν είχε καμμία εξουσία στα χέρια της. Έξ' άλλου ο Αγνίς εκστράτευοντας πήρε μαζί του τους καλύτερους φίλους του και τους πιο άσπαστους όπαδους του.

Ετσι όταν γύρισε στη Σπάρτη, βρήκε τα πράγματα άνω κάτω και την αριστοκρατία φανερά έχθρική και επαναστατημένη. Μη μπορώντας να κάνει τίποτα γιατί δεν είχε αυτή τη φορά στο πλάι του αναγκάστηκε να καταφύγει στο ναό της Αθηνάς για να γλυτώσει. Μα οι έχθροι του

είχαν δωροδοκήσει τρεις από τους φίλους του Αγνίς και αυτοί πήγαιναν και τον έδελαν στο ναό. Και μία μέρα τον κατάφεραν να βγεί μαζί τους έξω από το ιερό και τότε τον έπιασαν τον έδεσαν και τον πήγαν μπροστά στους Έφορους. Έφοροι λέγονταν στη Σπάρτη οι κυβερνήτες και αυτοί τώρα ήταν όργανα των αριστοκρατών. Αμέσως τον δίκασαν και τον καταδίκασαν σε θάνατο με την κατηγορία ότι παρεβίασε το πολίτευμα όταν έκαψε τα χρεωστικά γραμμάτια.

Ο λαός εξεγέρθηκε αλλά δεν είχε δόξα. Οι Έφοροι είχαν όπλισει τους δικούς των και έτσι δεν μπορούσε να σωθεί ο Αγνίς.

Η Αγνηστράτη όταν έμαθε τη σύλληψη του γιού της έτρεξε μαζί με τη μητέρα της στην Αγορά και παρουσιάστηκε μπροστά στους Έφορους, φωνάζοντας:

—Δεν έχετε δικαίωμα να καταδικάσετε το παιδί μου, γιατί είναι βασίλισσα και βασίλισσες μάλιστα που έκανε μεγάλο καλό στον τόπο. Έχετε καθήκον να ρωτήσετε το λαό και γι' αυτό πρέπει να καλέσετε τους Σπαρτιάτες, και αφού διατυπώσετε την κατηγορία, να αφήσετε το βασίλειό ν' απολογηθεί και αν ο λαός σας δώσει το δικαίωμα τότε σκοτώστε τον.

Τα λόγια της όμως πήγαν χαμένα. Οι Έφοροι τότε που φοβήθηκαν, μήπως εξεγερθεί και επαναστατήσει ο λαός, διέταξαν να στραγγαλισθεί ο Αγνίς άμέσως μέσα στο δεσποτήριο.

Εβγαλαν όμως απόφαση να θανατωθούν και η μητέρα του και η γιαγιά του.

Γι' αυτό όχι μόνο κράτησαν μυστικό πως ο Αγνίς εκτελέστηκε μέσα στο δεσποτήριο, αλλά έδωσαν άδεια και στην Αγνηστράτη και στην Αρχιδάμια να πάνε στη φυλακή να τον επισκεφθούν. Είχαν στήσει παγίδα και οι δύο γυναίκες άνοιγαν τις έπαισαν σ' αυτή.

Ο δεσμοφύλακας άφησε να μπει μέσα πρώτη η Αρχιδάμια, η γιαγιά. Μόλις όμως μπήκε μέσα και είδε τον εγγονό της πεθαμένο, άρχισε να καταριέται, αλλά δεν πρόφτασε ούτε να φιλήσει τον αγαπημένο της νεκρό και οι δήμοι την έστραγγάλισαν. Υστερα κάλεσαν την Αγνηστράτη.

—Ελα και σύ μέσα για να ιδής το παιδί σου, είπε ο δήμιος.

Μπήκε και τι να ιδεί. Η μάνα της ήταν κρεμασμένη και το παιδί της σωριασμένο γιομάτο αίματα και νεκρό.

Κατάλαβε τώρα τι την περίμενε, αλλά δεν φοβήθηκε, δεν έχασε το θάρρος της, δεν έλιποψύχησε.

Εστράφη τους δήμιους και κατέβασε από το σχοινί την κρεμασμένη μάνα της και την τοποθέτησε κοντά στον εγγονό της. Υστερα γονάτισε και φίλησε στο μέτωπο το νεκρό παιδί της. «Παιδί μου, η μεγάλη καλωσύνη σου και τα μεγάλα σου αισθήματα σε καταστρέψανε όπως και μάς που είχαμε τις ίδιες σκέψεις με σένα.

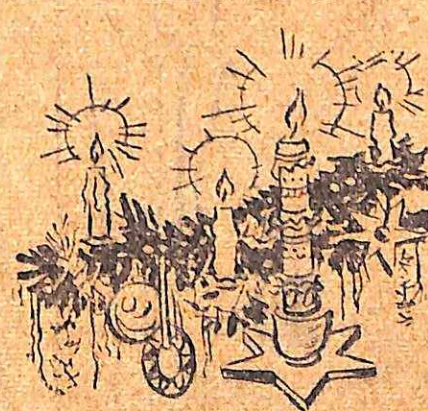
Η Αγνηστράτη σηκώθηκε και, χωρίς να δείξει λιποψυχία βάδισε προς στο δήμιο. Και πριν της περάσουν τα θηλιά στο λαιμό είπε:

—Η ζωή μου τώρα δεν αξίζει τίποτα. Είθε το έγκλημα αυτό να ωφεληθεί την πατρίδα μου, την Σπάρτη.

Όταν μαθεύτηκε στη χώρα η θανατική καταδίκη του Αγνίς, της μητέρας του και της γιαγιάς του, οι περισσότεροι πολίτες πένθησαν βαρέα, οι πραγματικοί χαμοί τους. Φυσικά η Σπάρτη αναστάτωθηκε και ύστερα από λίγα χρόνια ο βασιλιάς Κλεομένης συνέχισε το μεταρρυθμιστικό έργο του Αγνίς, που στην Ελληνική ιστορία γενικά και στην σπαρτιατική ειδικά πολιτογραφήθηκε σαν ένας μεγάλος μεταρρυθμιστής.

Μα κοντά σ' αυτά η αρχαία παράδοση τίμησε και τη μητέρα του Αγνηστράτη, που από μικρό παιδί του ανέπτυξε τα πιο μεγάλα αισθήματα και τα πιο μεγάλα ιδανικά.

ΤΑ ΦΩΤΑ

Τα σπίτια, οι δρόμοι, οι εκκλησίες είναι κατάφωτα όλα την Πρωτοχρονιά. Δεν είναι κάτι που γίνεται στην τύχη. Το φως είναι το ωραιότερο πράγμα του κόσμου. Καμμία όμορφη δεν υπάρχει χωρίς φως. Τι μπορεί να μας ένθουσιασεί μέσα στο σκοτάδι; Τίποτε ασφαλώς. Και την Πρωτοχρονιά, ειδικά, για να νιώσουμε τη χαρά, πρέπει να διαδώσουμε από την καρδιά κάθε σκοτεινή σκέψη και όλα γύρω μας να είναι κατάφωτα.

49

ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΚΑΘΟΡΙΣΘΗ ΚΑΤΑ ΒΕΛΗΣΗΝ ΤΟ ΦΥΛΟΝ ΤΟΥ ΕΜΒΡΥΟΥ :

Το πρόβλημα του καθορισμού του φύλου, που δεν είναι τίποτε άλλο παρά η δημιουργία αγοριών ή κοριτσιών κατά θέλησιν, έχει ανέκαθεν απασχολήσει τον άνθρωπο. Αναρίθμητες συνταγές δόθηκαν και εφαρμόσθηκαν σε διάφορες εποχές με την ελπίδα να προσανατολισθή ή σύλληψις του εμβρύου προς μία ώρισιμένη κατεύθυνση — από απόψεως φύλου. Δηλαδή, αγόρι ή κορίτσι. Και όλες αυτές οι συνταγές βασίζονται στους εξωτερικούς παράγοντες. Και όλες απέτυχαν παταγωδώς.

Το γεγονός ότι υπό ώρισιμένες συνθήκες παρεπρήντο συχνότερα ή γέννησις παιδιών που ανήκαν στο ένα ή στο άλλο φύλο, ήταν αρκετό για την εξαγωγή συμπερασμάτων, ενώ δεν ήταν παρά απλές συμπτώσεις.

Στα τελευταία, όμως, χρόνια το ζήτημα αυτό έχει προχωρήσει τόσο πολύ στη λύση του, ώστε να μπορούμε να πούμε σήμερα πως η στιγμή που θα είναι δυνατός ο εκ των προτέρων καθορισμός του φύλου του εμβρύου, δεν απέχει πολύ.

Στα 1937 ο Έλβετος καθηγητής Ροσά έκανε μια σειρά από ενδιαφέροντα πειράματα σε κουνέλια. Τα κουνέλια αυτά υπεβλήθησαν σε μια ώρισιμένη διαίτα στερήσαν και σε ενέσεις διταμίνης Β. Μετά την διαίτα αυτή, τα ζώα εξυγίζοντο και όλα παρουσίαζαν αίσθητη μείωση του βάρους. Πρέπει να σημειωθή ότι η διαίτα αυτή εξοφριμόζετο πριν από την γονιμοποίηση. Το ζευγάρι των κουνελιών γινόταν μόνο ύστερα από τη διαίτα. Σ' όλες τις περιπτώσεις παρεπρήνθη σημαντική υπεροχή των αρσενικών κουνελιών. Από πρακτικής έπομένως απόψεως, τα πειράματα δεν απέδωσαν κανένα συγκεκριμένο αποτέλεσμα ως προς την αξία του παράγοντος «διατροφής» στον καθορισμό του φύλου.

Και μολονότι η μέθοδος αυτή όταν εφηρμοσθή και στον άνθρωπο — πάντα πρό της γονιμοποίησης — έδωσε πιδό συγκεκριμένα αποτελέσματα, μεγαλύτερη δηλαδή υπεροχή του αρρενος φύλου μεταξύ των νεογενήτων, — ούτε και τότε μπορούσαν να αποτελέσουν κανόνα.

Ηλθαν, όμως, οι εργασίες της Ρωσσο-αμερικανίδος βιολόγου Βέρας Νταντσάκοφ, που έβαλαν το πρόβλημα αυτό κάτω από ένα διαφορετικό πρίσμα.

Η Βέρα Νταντσάκοφ, που πέθανε πρό λίγου καιρού στη Λωζάννη, δημοσίευσε ένα βιβλίο στο οποίο εκθέτει τις εργασίες της για το πρόβλημα του φύλου, και τον ρόλο της κληρονομικότητας και των ορμονών σ' αυτό. Η μεγάλη αξία των εργασιών αυτών είναι ότι απέδειξαν τον ρόλο των ορμονών στον καθορισμό του φύλου. Τα πειράματα της Βέρας Νταντσάκοφ επεξετάθησαν σε πολλά είδη ζώων: πουλιά, χους κ.λ.π., αλλά κυρίως τα πειράματά της επί των πιθήκων είναι τα πιο ενδιαφέροντα. Η Νταντσάκοφ εισήγαγε στον οργανισμό των έγκυων πιθήκων ορμονικές ουσίες με ενέσεις που τις έκανε στην κοιλιακή χώρα. Χορηγώντας αρσενική ορμόνη (τεστοστερόνη), έπετύχανε την μετατροπή των θηλυκών εμβρύων σε αρσενικά. Άλλοι σε μερικές περιπτώσεις το θηλυκό έμβρυο μεταμορφωνόταν σε... έομαφρόδιτο. Επομένως τα πειράματα της Βέρας Νταντσάκοφ δεν αναφέρονταν στον καθορισμό του φύλου από αυτή. Και σ' αυτό έγκειται η μεγάλη σημασία των.

Είναι αυτόνοτο πως η μέθοδος αυτή δεν μπορεί να εφαρμοσθή και στον άνθρωπο για πολλούς και διαφόρους λόγους, αλλά κυρίως γιατί υπάρχει ο κίνδυνος έρμαφροδιτοποίησης του εμβρύου.

Όμως τα αποτελέσματα που επέτυχε η Βέρα Νταντσάκοφ έκαναν τους επιστήμονες να εξετάσουν τον ρόλο των ορμονών

30 δευτερο- λέπτων

Η μικρή αυτή κοπελλίτσα έχει ηλικία μόλις 30 δευτερολέπτων. Πρό λίγων δευτερολέπτων ο μαιευτήρ απέκοψε τον όμφαλο λώρο που την συνέδεε με την μητέρα της. Και η μικρή φωνάζει τώρα: είναι η πρώτη της αναπνοή, η πρώτη εκδήλωση της ζωής. Άλλα μήπως μπορούσε στη θέση της να είναι ένα αγοράκι;

στον πρό της γονιμοποίησης καθορισμό του φύλου — στον προσανατολισμό του φύλου.

Και ιδού οι λόγοι: Μια μεμονωμένη περίπτωση, από την όποια, φυσικά, δεν ήταν δυνατόν να εξαχθούν γενικά συμπεράσματα, επέσυρε την προσοχή του καθηγητού Ροσά, που αναφέρουμε και προηγουμένως. Μια νεαρή γυναίκα, μητέρα τριών κοριτσιών, που είχε απέλπισθη ότι θα αποκτήση αγόρι, υπεβλήθη, εξ αιτίας κάποιας γυναικολογικής παθήσεως, σε τρίμηνη ορμονική θεραπεία. Διαρκούσης της προσπαθείας/έμεινε έγκυος. Η έγκυος υπεβλήθη σε κανονικά και κατέληξε, αυτή τη φορά, στον τοκετό ένοδο χαριτωμένου και γερού αγοριού. Άν και η περίπτωση αυτή δεν είχε καμιά ιδιαίτερη σημασία, όμως παρακίνησε τον δόκτορα Ροσά να ερευνήση αν μεταξύ των ασθενών του είχε παρατηρηθή τίποτε το παρόμοιο. Και διεπίστωσε άλλες τρεις.

Παίρνοντας θάρρος από τις «συμπτώσεις» αυτές όπως τις απέκάλυψε ο δόκτορ Ροσά, υπέβαλε, επίτηδες τώρα, στην ίδια ορμονική διαίτα μερικές άλλες γυναίκες, πρό της γονιμοποίησης. Και τα αποτελέσματα υπήρξαν αρκετά έθαρρυντικά. Πρέπει να πούμε πως τα αποτελέσματα αυτά αποτελούσαν ήδη μια ασφαλής μέθοδο προκαθορισμού του φύλου. Άσφαλώς

δχι. Γιατί κάτι που επέτυχε χθές, μπορεί να αποτύχη αύριο. Πράγματι, για το ανθρώπινο είδος, όπου η γυναίκα τίκτει συνήθως ένα παιδί, μπορούμε μόνο περί συμπτώσεως να όμιλούμε, αναφερόμενοι στο ζήτημα αυτό. Για να τολμήσουμε να δώσουμε στη μέθοδο αυτή μια πραγματική επιστημονική αξία, θα έπρεπε πρώτα να δοκιμασθή και επί άλλων ζώων, που τίκτουν πολλά νεογνά μαζί και να δώση τα αυτά αποτελέσματα: όλα τα νεογνά αρσενικά. Άλλά, για να γίνουν τα πειράματα αυτά, και σε έπαρκή αριθμό ώστε να είναι πειστικά, πρέπει να περάση ακόμη πολλός καιρός. Άφου μάλιστα πρέπει να καθορισθή και η δόσις των ορμονών.

Εν συμπεράσματι μπορούμε επί του παρόντος να πούμε αυτό: για να μπορούμε να επηρεάσουμε τον καθορισμό του φύλου μέσα στον μητρικό οργανισμό, πρέπει να επέμβουμε πρό της συναντήσεως των γαμετών (ένωσης σπερματοζωαρίου με το ώριο, γονιμοποίησης). Άλλά μπορούμε να φθάσουμε στο αποτέλεσμα αυτό χωρίς να θίξουμε την άκραιότητα των γαμετών: Χωρίς, δηλαδή, να θλάσουμε έναν από τους δυο πρωταγωνιστάς της γονιμοποίησης — το σπερματοζωάριο ή το ώριο.

Αυτό είναι το ερώτημα που άποσχολεϊ σήμερα τους επιστήμονες και στο όποιον άγνωστο πότε θα δοθή άπάντησις.

Μια ζακετούλα, σαν αυτή που έχει το μοντέλο μας, με άνοικτο στρογγυλό μεγάλο ντεκολτέ και τρία τέταρτα μανίκι μπορεί να σάς ντύση θαυμάσια και να σάς παρουσιάξη κάθε φορά διαφορετική.

Μπορεί να φορεθί με την όμοια της ίσια φούστα και να συμπληρωθή με μια χαριτωμένη μπλούζα, πότε λευκή, πότε χρωματιστή, δίνοντας ένα νοστιμώτατο ταγιεράκι. Μπορεί μάλιστα να φορεθί με πολλές

ποικιλίες μπλούζας ή ακόμη και με πλαστρόν διάφορα. Μπορεί να συμπληρωθή και με ρεδέρ.

Ετσι, κάθε μέρα θα μορφήτε να παρουσιάζεσθε χωρίς μεγάλα έξοδα διαφορετική. Το μάλλινο πλεκτό σας πουλόβερ θα το αντικαθιστά μια μπλούζα με φλόγκο, ή μια άλλη σταυρωτή σε άτέλειωτη ποικιλία.

Την ίδια ζακέτα μπορείτε να τη φορήτε και με διαφορετική φούστα, πλίσσ ή όχι, που να ταιριάζη πάντα με το χρώμα της ζακέτας σας.

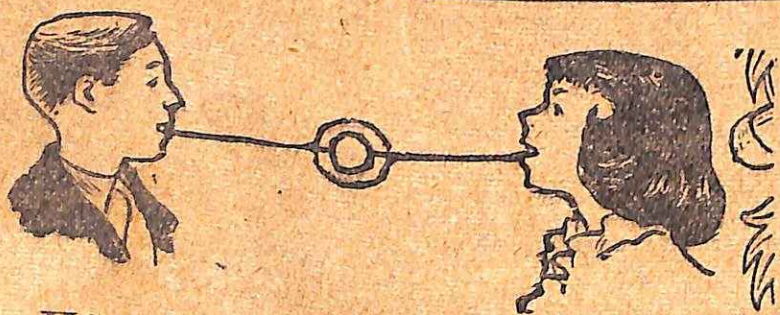

Φ. ΝΑΝΣΕΝ

Ο Φ. Νάνσεν, ο μεγάλος εξερευνητής, γεννήθηκε στη Νορβηγία. Από πολύ μικρός, είχε τη μανία των ταξιδιών και όλες του τις ώρες τις περνούσε μελετώντας τους ναυτικούς χάρτες. Όταν μεγάλωσε, άρχισε να προετοιμάζεται για μία μεγάλη αποστολή που θα είχε σκοπό την εξερεύνηση του Βόρειου Πόλου.

Ύστερα από πολλά εμπόδια τα κατάφερε και αφού ετοίμασε ένα ειδικό πλοίο που το λέγανε «Φράμα», ξεκίνησε με άλλους δεκατρείς συντρόφους του για το Βόρειο Πόλο. Μαζί τους είχαν πάρει μερικά έλκυθρα και 20 σκυλιά. Δυστυχώς δεν τα κατάφεραν να περάσουν την 86, 120 παράλληλο και κλειστήκαν από τους πάγους. Η ζωή τους ήτανε μαρτυρική. Αναγκαστήκανε από την πείνα να φάνε τα σκυλιά. Τέλος, ύστερα από πολλές περιπέτειες τους έσωσε μία αγγλική αποστολή και τους ξανάφερε στην πατρίδα τους.

Ο Νάνσεν ώργάνωσε και άλλες αποστολές και γι' αυτό δίκαια θεωρείται από τους πρωτοπόρους εξερευνητές που κατόρθωσαν το Βόρειο Πόλο.

ΠΟΙΟΣ ΘΑ ΦΑΗ ΤΟ ΚΟΥΛΟΥΡΙ;

Όταν ο καιρός είναι εσπερινός και δεν μπορείτε να βγείτε στο υπαίθριο, αλλά μένετε μέσα, το παιχνίδι που σας λέμε θα σας διασκεδάσει πολύ. Πάρτε ένα κουλούρι. Δεστέ το με 2 κομμάτια καθαρό σπάγγο και έπειτα πιάστε τη μίαν άκρη του σπάγγου με τα δόντια σας ενώ την άλλη άκρη την κρατά ένα άλλο παιδί. Ποιος θα φάη το κουλούρι;

Όποιος φτάση γρηγορώτερα κοντά μασώντας το σπάγγο. Τα χέρια δεν μπαίνουν καθόλου στη μέση, αλλά μένουν πάντα δεμένα πίσω στην πλάτη. Το παιχνίδι είναι πολύ διασκεδαστικό, πρό πάντων, όσο προχωρήτε κοντά στο κουλούρι.

ΤΟ ΠΟΙΗΜΑΤΑΚΙ ΜΑΣ

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΘΩΜΑΣ

Είδες το μικρό Θωμά,
που όλο τρέχει στη μαμά
όταν είναι τα συνάξα;
το μαλλί, και το μετάξι;

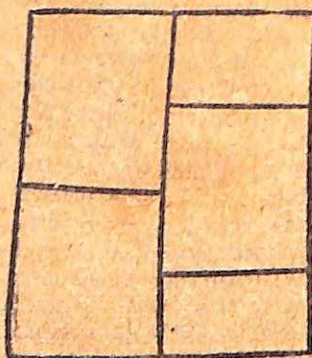
Η μητέρα γελαστή
του τεντώνει την κλωστή
κι' ο Θωμάς τραβά με χάρη
και τυλίγει το κουδάρι.

—Τύλιγε, παιδί, γοργά
τα κουδάρια σαν αυγά,
κι' η μανούλα σου πέντ' ξεη
φανελλίτσες θα σου πλέξη.

Ο χειμώνας ό βαρύς
με τα χιόνια—τί θαρρείς;
δε θ' άργήση να κατέβη
κι' ο κακός δε χωρατεύει.

ΣΤΕΛΙΟΣ ΣΠΕΡΑΝΤΣΑΣ

ΑΣ ΛΥΣΟΥΜΕ ΑΥΤΟΝ ΤΟΝ ΓΡΙΦΟ

Έλατε παιδιά να λύσουμε αυτόν τον γρίφο. Τι λέτε; Θα μπορέσουμε να τραβήξουμε μιαν αδιάκοπη γραμμή μέσα από κάθε τοίχωμα του σχεδίου, χωρίς να περάσουμε από το ίδιο μέρος δυο φορές.

Όποιο παιδί άρχισή, μπορεί να σηκώσει το μολύβι του για να ιδή που πηγαίνει και να συνεχίση κατόπιν. Η λύσι βρίσκεται στην επόμενη σελίδα.

ΤΟ ΠΑΡΑΜΥΘΑΚΙ ΜΑΣ

Η ΡΟΔΟΥΛΑ ΚΑΙ Η ΚΑΚΗ ΑΡΧΟΝΤΙΣΣΑ

Μία φορά κι' έναν καιρό ζούσε σ' έναν πύργο ένας πλούσιος άρχοντας κι' είχε μια όμορφη γυναίκα, μία άκαρδη και περιφάνη. Κάθε πρωί έβγαине στο παράθυρο και ρώταγε τον ήλιο:

—Ήλιε μου, προσήλπε μου και κοσμογυριστή μου, στον κόσμο είναι όμορφη άλλη ώσαν έμένα;

Κι' ο ήλιος την κτύπαζε και της αποκρίνεται: —Όμορφη 'σαι και καλή 'σαι και Πεντάμορφη σύ είσαι.

Κι' η γυναίκα του άρχοντα περνούσε την ημέρα της ευχαριστημένη.

Μία βραδυά χτύπησε την πόρτα του πύργου ένας καβαλάρης κι έφερε στον άρχοντα ένα κοριτσάκι 10 χρόνων.

—Άρχοντά μου, του είπε, είναι η Ροδούλα, το κοριτσάκι της αδελφής σου, που πέθανε και δεν έχει κανέναν άλλο στον κόσμο.

Ο άρχοντας έκλαψε πολύ για το χαμό της αδελφής του, έσφιξε στην άγκαλιά του τη Ροδούλα και την κράτησε στον πύργο να την μεγαλώσει σά δικό του παιδί. Η άρχοντισσα όμως δεν την είδε καθόλου με καλό μάτι.

Πέρασαν κάμποσα χρόνια κι' η Ροδούλα μεγάλωσε κι όμορφησε. Κι' ένα πρωινό η άρχοντισσα άνοιξε το παράθυρο της, κτύπαζε τον ήλιο κι είπε:

—Ήλιε μου, προσήλπε μου και κοσμογυριστή μου, στον κόσμο είναι όμορφη άλλη ώσαν έμένα;

Κι' ο ήλιος αποκρίθηκε: —Όμορφη 'σαι και καλή 'σαι. Μα Ροδούλα σύ δεν είσαι

Η άρχοντισσα θύμωσε πολύ μ' αυτά τα λόγια κι' αποφάσισε να εκδικηθή τη Ροδούλα, γιατί ήταν όμορφότερη της.

Μία μέρα λοιπόν που ο άρχοντας έφυγε για μακρινό ταξίδι, η γυναίκα του πήρε τη Ροδούλα σ' ένα πυκνό και άγριο δάσος, τάχα για να μαζέψουν χιονοβότανα κι' όταν νύχτωσε, την άφησε εκεί κι' έφυγε κρυφά.

—Θά παγώση με τέτοιο χιόνι, συλλογίστηκε κι' ο ήλιος θά μου πη πάλι πως έγω είμαι η πεντάμορφη.

Η Ροδούλα, όταν βρέθηκε μόνη της, άρχισε να φωνάζει και να κλαίει, γιατί δεν εύρισκε δρόμο να γυρίσει πίσω. Τότε πήρε το ματί της μία σπηλιά και μπήκε μέσα να ξεσταθή. Στη σπηλιά όμως καθόταν μία μεγάλη άσπρη άρκουδα. Το κακόμοιρο το κοριτσάκι, μόλις την είδε, κόντεψε να ξεψυχήσει από τον τρόμο του. Μά η άρκουδα πήγε κοντά της, την κτύπαζε με καλωσύνη κι έσκυψε και της έγλυψε το χ.ρι. Η Ροδούλα τότε ξεθάρρεψε και της άγκαλάσσε το λαιμό. Κι' η άρκουδα κάθισε κοντά της και ζέστανε τη Ροδούλα όλη τη νύχτα. Σ' αυτή τη σπηλιά πέρασαν μαζί όλο το χειμώνα κι' η άρκουδα έφερε στη Ροδούλα άγριόμυλα και άγριοφούντοκα από το δάσος. Κόντεψε πιά Άνοιξι.

Ενα πρωινό η Ροδούλα πήγε στη βρύση να φέρε νερό, όπου έβρανα βλέπει μπροστά της έναν κυνηγό να σημαδεύει την άσπρη άρκουδα, που στεκόταν δίπλα, σ' ένα βράχο.

—Μή, φωνάζει τότε και τρέχει μ' όλη της τη δύναμη κατά τον κυνηγό. Έκείνος όμως καθώς την είδε, άφησε να του πέση το τουφέκι του κι' έτρεξε κοντά της με φωνές χαράς:

—Ροδούλα μου! Ροδούλα! Ζης λοιπόν!

—Θείε μου! Έκανε όλόχαρη η Ροδούλα που γνώρισε τον άρχοντα.

Θείος κι' άνεψιά άγκαλιάστηκαν κλαίοντας από τη χαρά τους. Κι' ύστερα έτρεξαν στην άρκουδα, την ευχαρίστησαν μ' όλη τους την καρδιά κι' έφυγαν για τον πύργο.

Όταν η κακή άρχοντισσα είδε τη Ροδούλα ζωντανή, την έβλεπε τόσο κακό, που έπεσε από το παράθυρο κάτω στον γκρεμό.

ΠΙΠΙΝΑ ΤΣΙΜΙΚΑΛΗ

ΤΟ ΑΛΟΓΟ, ΕΝΑ ΧΡΗΣΙΜΟ ΖΩΟ

Όλοι μας, βέβαια, ξέρουμε τις υπηρεσίες που προσφέρει το άλογο, το ευγενικό και έξυπνο αυτό ζώο, όσο ζή. Ξέρете όμως πως δεν παύει να μας ωφελή και να μας εξυπηρετεί, ακόμη και μετά το θάνατό του; Λοιπόν, να:

Με τα έντερα των άλόγων κατασκευάζονται, χορδές μεγάλων οργάνων, όπως λόγου χάριν του κοντρα-μπάσσο και λουριά κινήσεως τροχών. Στην Ισπανία από τα έντερα του ά-

λόγου κατασκευάζονται... τεχνικά άνθη!

Από το πετσί του κατασκευάζονται περίφημα δερμάτια για τη βιομηχανία των παπουτσιών και για την κατασκευή ήπιων άλόγων κλπ.

Από το αίμα του φτιάχνουν ένα λίπασμα πρώτης ποιότητας και από τους τένοντες κατασκευάζουν κόλλα πολύ δυνατή. Από τα κόκκαλά του γίνονται διάφορα μικροαντικείμενα (τασάρες κλπ.) και από τη χαίτη του δαξάρια βιολιών.

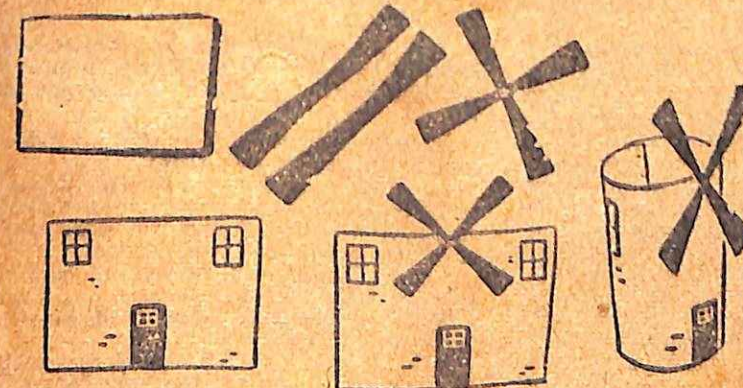
Οι γιορτές τελειώσανε πιά. Το σχολείο σας ξαναπήρε στην στοργική του αγκαλιά. Καινούργιες χαρές σας περιμένουν πάλι: οι χορές που σας δίνει η μάθησι. Ο δάσκαλος ή η δασκάλα σας καινούργια πράγματα θα σας μαθαίνει πάλι κάθε μέρα. Οι συμμαθητές σας θα μοιραστούνε μαζί σας τις εντυπώσεις, τις ευχαριστήσεις, τα παιχνίδια. Και μαζί μ' όλα αυτά, σας περιμένει πάλι και μία λαχτάρα, μία μεγάλη έγνοια: οι διαγωνισμοί.

Μά γιατί να τους φοβόσαστε τόσο παιδιά μου, τους διαγωνισμούς; Γιατί να τους τρέμετε; Έρεϊς όλη τη χρονιά μαθαίνετε τα μαθήματά σας. Μελετούσατε. Οι διαγωνισμοί γίνονται για να φανή τί συγκρατήσατε από όλη τη διδασκαλία τους μήνες που πέρασαν. Αν μελετήσατε πάλι την ύλη που διδασχθήκατε, όλα θα πάνε καλά. Δεν χρειάζεται να τρελλαθήτε στο διάβασμα και να προσπαθήσετε να τα μάθετε όλα σαν τους παπαγάλους. Θα τα ξεναδιαβάσετε για να φρεσκάρετε μέσα στο μυαλό σας όσα μάβατε. Και έπειτα, με σιγουριά, με κέφι θα πάτε στο σχολείο σας να δώσετε γραπτές απαντήσεις σ' όσες γραπτές ερωτήσεις σας θέση ο δάσκαλος. Δεν είναι άπλο; Όποιος δεν φοβάται τις εξετάσεις, γράφει πάντα καλά. Χωρίς φόβο λοιπόν, και χωρίς άνησυχία, δεν είν' έτσι:

Είχομαι καλή έπιτυχία, σ' όλα μου τ' άνιψάκια και σας φιλώ πολύ.

Η θεία ΣΟΦΙΑ

ΓΙΑ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΕΤΕ

ΑΝΕΜΟΜΥΛΟΙ ΑΠΟ ΧΑΡΤΙ

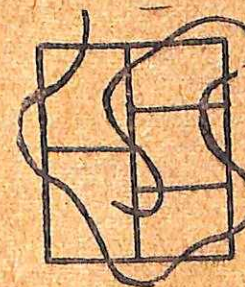
Γιά να φτιάξετε έναν άνεμόμυλο από χαρτί πρέπει να διαλέξετε το κατάλληλο χαρτί: το πιο καλό απ' όλα είναι το βαρύ χαρτί ίχνογραφίας, που μπορεί να σταθή καλά.

Αφού το βρήτε κάμετε αυτά: Απλώστε την κόλλα του χαρτιού επάνω σ' ένα τραπέζι και σχεδιάστε στις δυο άκρες τρι από ένα παράθυρο. Εύκολο πράγμα: δυο μικρά όρθογώνια με δυο σταυρωτές γραμμές μέσα. Στο κάτω μέρος και άκριβώς ανάμεσα από τα παράθυρα σχεδιάστε μία πόρτα. Σαν αυτή που βλέπετε στο δικό μας σχέδιο. Ύστερα, από ένα άλλο χαρτί, πιδ σκληρό αυτό, κόψτε δυο λεπτές ταινίες: τα φτερά του άνεμόμυλου. Κολλήστε αυτές τις δυο ταινίες ώστε να αποτελέσουν το γράμμα Χ και μπήξτε μία καρφίτσα στο κέντρον.

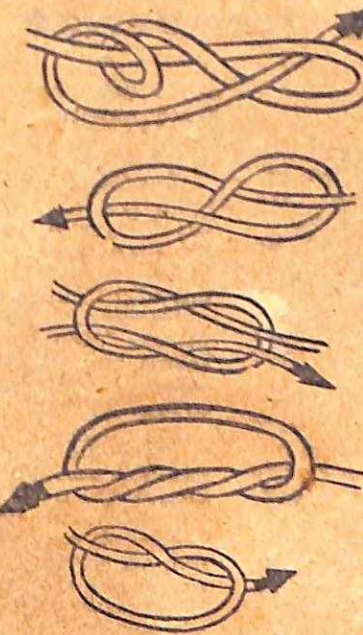
Ύστερα καρφιτσώστε

τα φτερά στο κέντρον του χαρτιού, που παριστάνει το κτίριο. Τέλος, τυλίξτε το φύλλο του χαρτιού ώπου οι δυο άκρες γ.υ.ν' ανταμώνουν και συγκρατήστε τις ενωμένες είτε με λίγη κόλλα, είτε με δυο πιαστήρια. Στήστε αυτό που κάματε επάνω στο τραπέζι. Ο άνεμόμυλος είναι έτοιμος και τόσο γραφικός...

Η ΛΥΣΙΣ ΤΟΥ ΓΡΙΦΟΥ

ΜΑΘΕΤΕ ΝΑ ΔΕΝΕΤΕ ΚΟΜΠΟΥΣ

Το δέσιμο των κόμπων είναι μία όλοκληρη τέχνη. Και υπάρχουν εκατοντάδες είδων κόμποι που μπορεί να δέση ο καθένας. Οι παλιοί ναυτικοί λ.χ. έπρεπε να ξέρουν να δένουν πολλούς κόμπους, γιατί τα πλοία τους είχαν πολλά πανιά. Ίδου όμως οι πιο συνηθισμένοι κόμποι, που σας συνιστούμε να μάθετε να τους δένετε. Γιατί θα σας χρειασθούν.

ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΘΑΙΝΕΤΕ

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΤΗΛΕΦΩΝΟΥ

Ήτανε μία φορά ένας δάσκαλος που αγαπούσε πολύ τα καφάλα παιχνίδια και τους μάθαινε γράμματα σ' ένα σχολείο στη Βορτανή. Τον λέγανε Άλέξανδρο Γκράχαμ Μπέλ και ήτανε Σκωτσέζος. Γεννήθηκε στο Έδιμβουργο, την πρωτεύουσα της Σκωτίας, στις 3 Μαρτίου του 1847. Στενοχωριόταν τόσο που έδλεπε τα παιδιά να μην μπορούν ν' ακούσουν, ώστε άρχισε να κάνει πειράματα για να μπόρεση να μεταδώση σ' ατόκια τους τον ήχο. Τα παιδάκια δεν μπόρεσαν ν' ακούσουν, γιατί τα έμποδι-

ζαν τα χαλασμένα τους αυτιά, αλλά ο Μπέλ πέτυχε ένα μεγάλο πράγμα: βρήκε την κατάλληλη μέθοδο για να μεταδίδη τον ήχο με τη βοήθεια του ηλεκτρισμού.

Ύστερα από λίγο, ένας Γερμανός επιστήμονας, ο Φίλιππος Ράις, βρήκε τρόπο και κατασκεύασε το πρώτο ηλεκτρικό τηλέφωνο, στα 1861.

Το τηλέφωνο είναι καιωμένο από τρία μέρη: το μικρόφωνο που μεταδίδουμε τη φωνή, το δεύτερο είναι το σύρμα που μεταφέρει τη φωνή σαν ηλεκτρικά κύματα στο μέρος που πρέπει και το τρίτο είναι το ακουστικό που μεταβάλλει τα κύματα του ήχου στο αυτί που ακούει.

ΘΥΕΛΛΑ...

ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

170V

«Όλα αυτά που μας κάματε γνωστά μέσα σε πέντε λεπτά, αγαπητέ κύριε, όσο κι αν σας φαίνεται περίεργο, δεν μας εκπλήττουν διόλου. Είναι η λογική συνέχεια των φόβων μας. Όλα εξηγούνται, αλήθεια, όλα, εκτός από τούτο: Για ποιο λόγο ο Ανδρέας και ο Πέτρος, παρασύροντας μαζί τους και την δεσποινίδα Έλλη Ζαλούχου, επιδιδάζονται την ίδια μέρα, την ίδια ώρα, στο ίδιο πλοίο, που μεταφέρει το εύχρησιμο ζευγάρι. — Ε, διάβα! είπε ο Σπύρος Ζερμπούλης, σκουπίζοντας το μέτωπό του, αυτό είναι ολοφάνερο. Οι δυο αυτοί παλιάνθρωποι, μη ξέροντας ότι ανεκαλύθη η απάτη τους, εξακολουθούν την εκτέλεση του σχεδίου τους... — Ισως έτσι να είναι, διέκοψε ο συμβολαιογράφος. Ο κύριος Ρουμπέσης όμως είναι ειδοποιημένος τώρα και θα ξέρη να φυλαχθεί. — Και ο άγαθος συμβολαιογράφος γέλασε λίγο ειρωνικά, ενώ ανέβαζε τα γυαλιά του στο μέτωπό του. — Υπάρχει κάτι άλλο, επέμεινε ο Φωτιάδης, που δεν το ξέρετε και που κι' εγώ το άνω... Υπάρχει κάποια σχέση μεταξύ του τηλεγραφήματος που έλαβε ο κύριος Ζερμπούλης από τον 'Ανδρέα Γιαννά και του γράμματος που μου έστειλε η Καίτη 'Αναστασίου... Και το γράμμα που έλαβε η κυρία Ζαλούχου από την κόρη της δεν λύνει το μυστήριο της εξαφάνισής του Ρουμπέση. — Το μυστήριο! Ποιο μυστήριο;... είπε ο συμβολαιογράφος. Σας ξαναλέω ότι μόνο ο κύριος Ρουμπέσης απέφασε και θέλησε το ταξίδι στην Αίγυπτο και ότι η φίλη του φάνηκε μάλιστα στην αρχή να μη το ήθελε. — Έν τάξει, είπε ο Τέλης. Συζητούμε άδικα, γιατί δεν ξέρουμε πώς έχουν τα πράγματα... Σας ζητούμε απλώς, αγαπητέ κύριε Μαθιόπουλε, να μην πείτε πουθενά τίποτε για όσα είπαμε. — Μείνετε ήσυχος... μου το επιβάλλει το επαγγελματικό μου κέφι. — Το επαγγελματικό μου κέφι, θα σας επιτρέψω, συνεχίσει ο Τέλης, όταν σε μια βδομάδα περίπου θα δρικόμαστε, ο κύριος Ζερμπούλης, η κυρία Ζαλούχου κι' εγώ, στην Αίγυπτο, ψάχνοντας να δρούμε τη δεσποινίδα Ζαλούχου, να μου δώσετε πληροφορίες για τον πελάτη σας, αφού ασφαλώς θα έχετε αλληλογραφία μαζί του. — Ο συμβολαιογράφος φάνηκε να διστάζει. — Ο Τέλης επέμεινε: — Θα καταλαβαίνετε φυσικά, κύριε Μαθιόπουλε, ότι με ό,τι κι' αν συμβή, δεν μπορούμε παρά να ενεργήσουμε προς το συμφέρον του κυρίου Ρουμπέση. — Έστω! είπε ο συμβολαιογράφος. — Και απευθυνόμενος στον Ζερμπούλη, του έδωσε μια δέσμη κλειδιά που ήταν επάνω στο γραφείο του: — Ορίστε, κύριε, τα κλειδιά της επαύλεως. — Μια ιδιοκτησία που δεν πρόκειται να την χρησιμοποιήσω γρήγορα, είπε ο Ζερμπούλης, βάζοντας τα κλειδιά στην τσέπη της γκαμπαντίνας του. — Ψέματα να φροντίσω να βρω αγοραστή; ρώτησε ο συμβολαιογράφος. — Περιττό! είπε επέμεινε ο Φωτιάδης. — Όταν ο κύριος Ζερμπούλης θελήσει να πουλήσει το κτήμα, θα το αγοράσω εγώ... — Ο συμβολαιογράφος κύτταξε περίεργα επάνω από τα γυαλιά του τον παρθένο

αυτόν άνθρωπο, που ήταν έξω από τον παράδεισο με τον θαύματος Αιγύπτιο. Αλλά δεν μπόρεσε να διαβάσει τίποτα στην όψη του. — Σηκώθηκε από την πολυθρόνα του και χαιρέτησε τους τρεις επισκέπτες του. Κι' όταν έκλεισε τη πόρτα, έτριψε τα χέρια του και μουρμούρισε ευχαριστημένος. — Χί! χί! αν δεν πέφτω έξω, αντί για μια άδεια γάμου θα έχω δυο να ετοιμάσω! Προέβλεπε δηλαδή ότι η μεγάλη επιμονή του Τέλη Φωτιάδη να σώσει από τον έρωτα του 'Ανδρέα Γιαννά την κόρη της κυρίας Ζαλούχου, θα εύρισκε μια μέρα την ανταμοιβή της. — Ο Σπύρος Ζερμπούλης είχε παρακαλέσει τον Φωτιάδη να ξαναστείλει το αυτοκίνητό του στην Αθήνα. Είχαν αποφασίσει να πάντων το μεσημεριανό τραίνο. Με τη συνθησίου ταχύτητα που είχε στο να παίρνει αποφάσεις, με λίγα σύντομα λόγια είχε συνοψίσει την κατάσταση. — Δεχόταν τώρα να πάντων μαζί τους και την κυρία Ζαλούχου... Είχαν μπροστά τους δυο μέρες για να κανονίσουν τα του ταξιδιού τους... Το «Ωραία Βενετία» έφτανε απ' τον λιμένα του Πειραιώς σε τρεις μέρες... Το τραίνο διέσχισε τώρα τις καταπράσινες πελοποννησιακές πεδιάδες. Μια βαρειά σιωπή βασιλευσε μέσα στο ιδιαίτερο βαγόνι που είχαν κρατήσει οι τρεις ταξιδιώτες. — Η κυρία Ζαλούχου, άκουμπισμένη στη γωνιά της, με το θέλο κατεβασμένο στο παραμορφωμένο πρόσωπό της, τα χέρια σταυρωμένα στα γόνατά της, φαινόταν απορροφημένη απ' τις σκέψεις της. — Ο Φωτιάδης, άκουμπισμένος στο παράθυρο της αντίθετης πλευράς, κυττάζοντας αφορημένα το τοπίο, φαινόταν σαν να ήθελε ν' ανακαλύψει με το βλέμμα τί τους έπεφύλασσε το μέλλον. — Ο Σπύρος Ζερμπούλης περπατούσε επάνω-κάτω μέσα στο βαγόνι, δαγκώνοντας με λύσσα το πόυρο του. — Απότομα σταμάτησε και είπε ξαφνικά: — Πρέπει από τώρα, κυρία Ζαλούχου και αγαπητέ μου Φωτιάδη — αφού δέχομαι να σας πάω ως βοηθός στην τρομερή μάχη που πρόκειται να δοθεί μεταξύ του γιου μου κι' εμένα — να σας μιλήσω με ειλικρίνεια για το παρελθόν. — «Θα σας πω, έστω κι' αν μου στοιχίσει τη ζωή, με λίγα λόγια την φοβερή ιστορία του 'Ανδρέα Ζερμπούλη, που φέρει σήμερα το όνομα 'Ανδρέας Γιαννάς. — Πήρε από το δικό του δερμάτινο βαλιτσάκι με νικέλινες κλειδαριές, το άνοιξε κι' έβγαλε το στιλέτο που είχε μεταχειρισθεί ο κακούργος εναντίον του πατέρα του, τη νύχτα εκείνη στο Παλιό Φάληρο. — Ο Ζερμπούλης κάθισε απέναντι στον Τέλη Φωτιάδη και παίζοντας αφορημένα με το στιλέτο, συνέχισε: — Δεν έχω τη ματαιοδοξία να προβλέψω πώς θα τελειώσει η τρομερή μάχη που αρχίζει μεταξύ του γιου μου και μένα, αλλά εκείνο που ξέρω προκαταβολικά, είναι ότι θα νικήθω, θα συντριβή... πρέπει... Κουνώντας το κεφάλι του σαν να ήθελε να διώξει έναν τρομερό εφιάλητη και συνέχισε με φωνή που έτρεμε από συγκίνηση: — Ορίστε με λίγα λόγια η ιστορία του 'Ανδρέα Ζερμπούλη. 'Ακούστε με, κυρία μου και σύ, κύριε Φωτιάδη, και θα μου πείτε ύστερα αν η πίστη μου στο 'Ανδρέα Ζερμπούλη στην Αίγυπτο, δεν πρέπει να τιμωρήθω με θάνατο. — Ο Ζερμπούλης άναψε καινούργιο πόυρο, σάπασε για μια στιγμή και είπε έπειτα:

— Καταλαβαίνετε, κύριε Φωτιάδη, ότι το ζήτημα των είκοσι εκατομμυρίων αγγλικών λιρών είναι εντελώς δευτερεύον για μένα! — Έχω χάσει με μιάς στο Χρηματιστήριο ποσά πολύ μεγαλύτερα κι' έχω κερδίσει ακόμη μεγαλύτερα μέσα σε μια βδομάδα από τα μπαμπάκια μου. — Αυτή η απαίτηση των είκοσι εκατομμυρίων αγγλικών λιρών δεν είναι παρά το σύμβολο του φρικτού δράματος που χωρίζει, εμένα και το γιό μου. — Δεν ήμουν πάντα ο θαύματος βαμβακέμπορος που είμαι σήμερα. Στο ξεκίνημά μου ήμουν φτωχός και υπερφανεύομαι γι' αυτό. — Όταν άρχισα να εργάζομαι ήμουν ένας μικρός υπάλληλος στη Τάντα και ύστερα αντιπρόσωπος στην 'Αλεξάνδρεια του βαμβακέμπορου οίκου Μιχαηλίδου και Σία, του Καίρου. — Πρέπει να πιστέψω ότι είχα μερικά προσόντα, αφού ο Μιχαηλίδης για να με κάνει συνεταιρό στην κολοσσιαία επιχείρησή του, δεν δρική τίποτε καλύτερο παρά να μου δώσει την κόρη του, με είκοσι εκατομμύρια αγγλικές λίρες ως προίκα. — Ο Ζερμπούλης ξανάναψε το σπασμένο πόυρο και με σφιγμένα χείλη ύψωσε τους ώμους του. — Βέβαια, δεν θα σας πω τη βιογραφία μου... Μάθετε μόνον ότι υπήρξα ο πιο εύτυχισμένος άνθρωπος. Η γυναίκα μου μου έδωσε έναν γιό και η τυχρή εξακολουθούσε να μου χαμογελά. Μέσα σε δεκάξη χρόνια έγινα ένας από τους δέκα πλουσιότερους Έλληνες επιχειρηματίες της Αιγύπτου. Την εποχή εκείνη, ύστερα από το θάνατο του πεθερού μου, είχα δέκα δισεκατομμύρια... Σταμάτησε πάλι και άπνευστα βαθεία, σαν να τον έπνιγε αυτό που είχε να πει. — Ο γιός μου 'Ανδρέας, που σπούδαζε στο Πανεπιστήμιο του Καίρου, δεν μας ικανοποιούσε... Ήταν ένα κακό στοιχείο με όλη τη σημασία της λέξεως. — Άπειρες φορές, η μητέρα του, από αδυναμία, είχε πληρώσει τα χρέη του, όταν μια μέρα... Στο μέρος αυτό της αφήγησής του, ο Ζερμπούλης, σαν να τον έπνιγε η όμορφη που έπρόκειτο να πει, σταμάτησε απότομα. — Έρριξε το πόυρο του από το παράθυρο του βαγονιού και είπε: — Είναι άνοηλο να σας περιγράψω την αποτρόπαιη δολοφονία της αγαπητής μου συζύγου, που την βρήκα μια μέρα σκοτωμένη στο σπίτι μας, στο Καίρο. — Κρύος ιδρώς είχε λούσει το πρόσωπο του πλουσιού βαμβακέμπορου. — Βρήκε ωστόσο το θάρρος να εξακολουθήσει: — Την εποχή εκείνη είχα έναν πιστό υπηρέτη, έναν 'Αράπη, που τον έλεγαν 'Αλ... Και να τί έκαμα... Σκότασα με μια σφαίρα τον 'Αλ, που ήταν άθωος... και δεν δεικνύθηκα, καταλαβαίνετε, να κάμω τη δικαιοσύνη να πιστέψω ότι ο υπηρέτης μας είχε δολοφονήσει την κυρία του για να της κλέψει τα κοσμήματα! — Ο Σπύρος Ζερμπούλης ασφυκτούσε κυριολεκτικά αυτή τη στιγμή, ενώ εξακολουθούσε να παίζει με το στιλέτο του Γιαννά. — Τα καταλαβαίνετε όλα τώρα, δεν είν' έτσι; — Η κυρία Ζαλούχου κι' ο Φωτιάδης, αναστατωμένοι από την όμορφη του Ζερμπούλη, συγκινημένοι βαθειά για τη δυστυχία αυτού του πατέρα, του αληθινά καταραμένου, κούνησαν το κεφάλι τους. — Ο Φωτιάδης, για να διακόψει τη σιωπή, ρώτησε: — Και γι' αυτό αποφεύγετε κάθε σκάνδαλο, κύριε Ζερμπούλη, υποχρεώσατε τον φοιτητή του Πανεπιστημίου του Καίρου, να φύγει από την Αίγυπτο; — 'Ακριβώς, άγαπητέ μου! — Να εξορισθώ από το όνομα 'Ανδρέας Γιαννάς και να μη ξαναπατήσω το πόδι μου στην Αίγυπτο; — 'Ακριβώς! — Και πώς θ' αποφεύγετε, κύριε Ζερμπούλη, το σκάνδαλο που ετοιμάζεται να κάμει εκεί ο 'Ανδρέας Γιαννάς, αν λάβουμε υπ' όψη μας το πρώτο τηλεγράφημα; — Θα το ίδις αυτό, αγαπητέ μου κύριε

Σπύρος Ζερμπούλης, που δρικόταν τώρα από τρεις μήνες στο μεγαλοπρεπές και πολυτελές μεγάλο του, στο Καίρο, ήταν ο πιο δυστυχισμένος άνθρωπος. — Όλες τις αναζητήσεις που είχε κάμνει μαζί με τον Φωτιάδη και τη Ζαλούχου, δεν είχε κατορθώσει ν' ανακαλύψει ούτε ίχνος του 'Ανδρέα Γιαννά και του συντρόφου του, ούτε και της Έλλης. — Ο Φωτιάδης, που ήταν ένας νέος με πρωτοβουλία, δεν είχε σταθεί εκεί. Έφαγε συγχρόνως να δρὴν τον Ρουμπέση και τη φοβερή έρωμένη του, αλλά δεν υπήρξε περισσότερο τυχερός. — Ήταν αλήθεια ν' αναρωτιέται κανείς αν οι μὲν και οι δὲ είχαν πραγματικά πάει στην Αίγυπτο και αν τα τηλεγραφήματα που είχαν στείλει από τας Πατρίδας δεν ήταν τέχνασμα που είχε σκοπό να παραπλανήσει τον Σπύρο Ζερμπούλη. — Όμως δεν μπορούσαν να το πιστέψουν αυτό. Τα βιβλία του ατμοπλοίου «Κλέοπατρα», που είχαν συμβουλευθεί, έλεγαν ότι οι τρεις ταξιδιώτες έφυγαν άμέσως διηδρομικώς για το Καίρο, όπου κατέλυσαν στο πολυτέλές ξενοδοχείο «Φαραώ». Δεν έμειναν όμως εκεί παρά μόνον δυο μέρες, και ανεχώρησαν ακριβώς την παραμονή της άφίξεως του Σπύρου Ζερμπούλη. — Επομένως δεν υπήρχε καμμία αμφιβολία. Το «τρίο» βρισκόταν πραγματικά στην Αίγυπτο. Αλλά που κρυβόταν; 'Ακριβώς αυτό δεν είχαν μπορέσει ν' ανακαλύψουν, ούτε ο θαύματος βαμβακέμπορος, ούτε ο Φωτιάδης, ούτε ακόμη κι' ο ιδιωτικός τεκτιβ, που είχε προσλάβει γι' αυτή τη δύσκολη δουλειά, ο Σπύρος Ζερμπούλης. — Ο αστυνομικός αυτός ήταν ένας ψυλός νέος φλεγματικός και πονηρός, που τον έλεγαν 'Ομάρ, και που ήξερε καλά τη δουλειά του. Ήταν πολύ γνωστός, γιατί είχε διαλευκάνει πολλές δύσκολες υποθέσεις, όπως και μια μεγάλη κλοπή μιας Τραπεζής. — Όμως αυτή τη φορά φαινόταν να πηγαίνει χαμένη όλη η έξυπνάδα του. 'Επί τρεις μήνες που διέτρεχε όλες τις πόλεις της Αιγύπτου, φαινόταν να μην είχε καμμία νίκη και να κοπ... — Η γνώμη της κυρίας Ζαλούχου ήταν ότι θα ξανάβρισκαν τα ίχνη του 'Ανδρέα Γιαννά, της κόρης της και του γιου της, όταν θα μάθαιναν που βρισκόταν η Καίτη 'Αναστασίου και ο Δημήτρης Ρουμπέσης. — Έτσι, ο Τέλης Φωτιάδης έγραψε στην 'Ελλάδα, στον συμβολαιογράφο του Ρουμπέση. — Κι' ο Μαθιόπουλος απάντησε ότι το μάγο που είχε να πει, ήταν ότι είχε λάβει ένα μονάχα γράμμα από τον πελάτη του. Με το γράμμα αυτό, ο Ρουμπέσης τον πληροφορούσε ότι είχε παντρευτεί την Καίτη. Τους είχε παντρεύει ένας Έλληνας παπάς και σκόπευαν να τακτοποιήσουν το γάμο αυτό που είχαν συνάψει στο 'Εξωτερικό, μόλις θα επέστρεφαν στην 'Ελλάδα. — Δυστυχώς — πρόσθετε ο συμβολαιογράφος Μαθιόπουλος — ο κ. Ρουμπέσης, όπως είναι πάντα αφορημένος, λησμονήσει να μου γράψει τη διεύθυνσή του κι' έτσι δεν μπόρεσα να μάθω κι' εγώ τίποτε άλλο. — Ο Φωτιάδης είχε καταλύσει στο πολυτελές ξενοδοχείο «Φαραώ», όπου κρατούσε το ίδιο δωμάτιο που είχε κι' ο 'Ανδρέας Γιαννάς, όταν ήρθε στο Καίρο. — Όσο για την κυρία Ζαλούχου, ο Σπύρος Ζερμπούλης, σαν άνθρωπος του κόρους που ήταν, είχε την λεπτότητα να την φιλοξενήσει και είχε θέσει στη διάθεσή της ένα διαμέρισμα από τρία δωμάτια στο δεύτερο πάτωμα του μεγάρου του. — Το πρώτο εκείνο του Σεπτεμβρίου, ο θαύματος βαμβακέμπορος ήταν σ' όλα του τα νύερα! — Βημάτιζε με λύσσα επάνω-κάτω στο εύχωρο γραφείο του, όπου τρεις γραμματείς μόλις λίγα λεπτά πριν είχαν λάβει τις διαταγές του! — Μόνος μέσα στο δωμάτιο, έσφιγγε τις γροθιές του εναντίον ενός άοράτου εχθρού, γιατί τον έπνιγε ο θυμός του...

Έσφιγγε τα δόντια του τώρα κι' άρχισε να μονολογεί δυνατά: — «Α! συχαμένε Χαγιακάμα... Θέλεις τον πόλεμο, τον πόλεμο μέχρι θανάτου!... Ο χθεσινός τρομερός αιφνιδιάσμός σου στο Χρηματιστήριο, το αποδεικνύει!... Έ, λοιπόν, έστω! — Θα σου δείξω, πριν τελειώσει ο χρόνος, τί μπορεί να κάμει ένας Ρωμής ένα Γιαπωνέζο! Πρόσεξε Χαγιακάμα... είναι ακόμη καιρός! — Οι μετοχές σου κέρδισαν όκτω μονάδες χθές στο Χρηματιστήριο κι' οι δικές μου έχασαν δέκα οκτώ!... Μη χαίρεσαι πολύ γι' αυτή την πρώτη σου επιτυχία! — Θα σε κάμω να το πληρώσεις ακριβώς, Χαγιακάμα, που μου γίνεις μεγάλος και πονηρός, εκεί στην 'Αλεξάνδρεια! — Πρόσεξε, κιτριναρή μου, γιατί εγώ είμαι Ρωμής και δεν το ρίχνω κάτω! — Τη στιγμή εκείνη κτύπησε το τηλέφωνο. — Ο Ζερμπούλης, μέσα σ' ένα δευτερόλεπτο ανέκτησε τη συνθησίου ψυχραιμία του. — Λέγετε!... 'Ακούω! είπε παίρνοντας το ακουστικό. — Πώς... Ο Χαγιακάμα;... Έμπρός... — 'Ακούσα καλά, δεν είν' έτσι... Ο Χαγιακάμα, είπατε; Θέλει να με ίδι σήμερα το πρωί;... Πώς... Είναι στην αίθουσα άναυσης; Γιατί δεν το έλεγε πιο γρήγορα, ήλθιτε; — Κι' ο Σπύρος Ζερμπούλης, εξαγριωμένος με τον γραμματέα του, ετοιμαζόταν ν' αφήσει το ακουστικό και να πάει να συναντήσει τον αντίπαλό του, όταν ακούστηκε στο τηλέφωνο μια γνωστή φωνή. — Ο βαμβακέμπορος φάνηκε σαν να τον ένοχλούσε το καινούργιο αυτό τηλέφωνο, όμως στάθηκε ν' ακούσει. — «Α! σὺ εἶσαι, 'Ομάρ, τώρα στο τηλέφωνο;... Ναι!... Έχεις νέα είπες;... Νομίζεις ότι... 'Αλήθεια; — Ο Ζερμπούλης κτύπησε με νευρικήτητα το παρκέ με το πόδι του. — Θαμάσια, 'Ομάρ! Ήξερα εγώ ότι θα έρχόταν μια μέρα που... 'Αλλά, στάσου, έχω κάποιον να δεχθώ... Θα σε ίδι σ' ένα τέταρτο... Ναι, έτσι κάμε!... Παρακάλεσε την κυρία Ζαλούχου να κατέβη και τηλεφώνησε στον κύριο Φωτιάδη, στο ξενοδοχείο «Φαραώ»... Γεια σου! — Κι' ο Ζερμπούλης, αφήνοντας το ακουστικό, άρχισε να τρίβει τα χέρια του από ευχαρίστηση. — Ο 'Ομάρ συναντήθηκε στο κώλ του μεγάρου του Ζερμπούλη με τον Χαγιακάμα, τον διάσημο Γιαπωνέζο επιχειρηματία, που είχε εγκατασταθεί στην 'Αλεξάνδρεια πριν από πέντε χρόνια σχεδόν τώρα. — Ο Χαγιακάμα ήταν ένας μικροκαμωμένος άνδρας με ευγενικό τρόπο και με το ίδιο πάντα χαμόγελο στα χείλη. — Φορούσε γυαλιά και από τη λάμψη των μεγάλων ματιών του, εύκολα κανείς μάντευε ότι είχε αταλάνια βέλγη. Με λίγα λόγια, ήταν ένας αντάξιος αντίπαλος του Ζερμπούλη. — Ο Χαγιακάμα, στράφηκε προς τον 'Ομάρ και με τη συνθησίου του όμιλητικότητα, είπε αγγλικά: — Σεις είσθε, κύριε 'Ομάρ; — Έγώ είμαι, κύριε Χαγιακάμα, απήντησε φλεγματικά ο Αιγύπτιος. — Πώς είσθε στην υγεία σας; ρώτησε ο Γιαπωνέζος, δίνοντας του το χέρι. — Θαμάσια! Και σεις, κύριε Χαγιακάμα; — Κι' εγώ θαμάσια! Για πείτε μου, φίλε μου, είσθε τώρα στην υπηρεσία του κυρίου Ζερμπούλη; — Μάλιστα, αλλά όχι για τους ίδιους λόγους που ήμουν στη δική σας, πριν από δυο-τρεις μήνες. — Το φαντάζομαι, απάντησε ο Χαγιακάμα μειδώντας... Ο Ζερμπούλης δεν έχει αδυναμίες... Και τί μισθό σας δίνει, αν επιτρέπεται; — Οκτακάσιες αγγλικές λίρες το μήνα... — Ο Γιαπωνέζος έκαμε έναν μορφασμό και είπε: — ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ: 'Η συνέχεια.

Πνευματικές ασκήσεις

1	2	3	4	5	6	7	8	9
1	Κ	Α	Ν	Ο	Ν	Ι	Κ	Ο
2	Α	Ν	Τ	Ι	Ο	Α	Ι	
3	Ρ	Ι	Ε	Ν	Α	Τ	Υ	Θ
4	Μ	Α	Ρ	Ο	Κ	Λ	Ι	Θ
5	Α	Τ	Σ	Α	Ι	Π		
6		Π	Ι	Κ	Ν	Δ	Ο	Σ
7	Θ	Υ	Α	Μ	Ι	Α	Τ	Α
8	Π	Ρ	Ο	Ν	Α	Ο	Σ	Α
9	Τ	Α	Ι	Ν	Σ	Ε	Κ	Θ
10	Η	Τ	Α	Ε	Ι	Θ	Ν	
11	Ρ	Ο	Η		Κ	Ρ	Α	Σ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ:

- Δεν έχει καμμία ανωμαλία.
- Η τελευταία λέξη εκείνου που φεύγει.
- Τίποτα περισσότερο απ' το τίποτα (Γαλλ.)
- Στα τραμ απαγορεύεται αυτό που κάνουν.
- Έχει κι' αυτό καρδιά αν και δεν έχει ψυχή.
- Δίδεται συνήθως δόγμα.
- Γρόμμο του αλαφρού — Είναι σχεδόν ο κάθε φακίρης.
- Απαγορεύει — Τέτοια νοσήματα είναι φοβερά.
- Βρίσκεται μπρος από κάθε εκκλησία.
- Γαλλος αισθητικός και τεχνικός — Της ρουлетας.
- Αεροπορική εταιρία — Το μικρό όνομα Έλληνος πολιτικού δολοφονηθέντος.
- Και αυτό τρέξιμο είναι — Υπάρχει και κόκκινο τέτοιο.

ΚΑΘΕΤΩΣ:

- Τα πεπρωμένα των 'Ινδών — 'Εκείνος που βλέπει.
- Η άσβεστη των τεμπέληδων — 'Απάνω της πέθανε η Ζαν ντ' 'Αρκ.
- Βασανισμός, βασανισμός — 'Ελληνικό δούλο.
- Γλυκό ή όχι, πάντως πίνεται — Τών χιλίων ημερών είναι στο θέατρο.
- Αρνητικόν (ξεν.) — Δεν είναι ή κάθε πεθερά — Πρόσεξε.
- Ρωμαίος περίφημος ιστορικός.
- Τόχον πολλές γυναίκες — Την έχει κάθε Έλληνας.
- Συνήθως μ' αυτό ανοίγουν στο πάκερ — 'Ελληνική νύσος.
- Έχει εύρισκεται ο καός του Σολωμώντος.

Ρυθμός

ΒΟΥΛΗΣ 22

Για τα ύφασματά των επίπλων σας και κάθε άλλη διακόσμηση του σπιτιού, επισκεφθείτε μας. Θα σας ικανοποιήσουμε άπολύτα.

ΜΠΛΟΥΖΑ ΖΑΠΟΝΕ

59

ΜΙΛΟΥΝ ΤΑ ΑΣΤΡΑ

και προλέγουν το μέλλον για το διάστημα από 12 - 25 Ιανουαρίου γι' αυτές που γεννήθηκαν στους παρακάτω άστερισμούς

ΚΡΙΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21-30 Μαρτίου). Θα γίνει εκείνο που σας συμφέρει χωρίς να θυσιάζετε τα ιδανικά σας.
2ο ΔΕΚΑΗΜ. (31 Μαρτίου - 9 Απριλίου). 'Επί τέλους θα προσγειωθείτε στην πραγματικότητα και θ' ανακαλύψετε που βρίσκεται η εύτυχία σας.
3ο ΔΕΚΑΗΜ. (10-19 Απριλίου). Δεν ήρθε ακόμα η στιγμή για να εκπληρωθούν οι πόθοι σας.

ΤΑΥΡΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (20-30 Απριλίου). Θα κερδίσετε τη συμπάθεια όρισμένων προσώπων. Μην αρκεσθείτε στο ενδιαφέρον που θα δείξουν για σας. 'Εχετε ανάγκη από την πραγματική τους βοήθεια.
2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Μαΐου). Μην αφήνετε να παρασύρεστε από τις αθέμιτες εκδηλώσεις σας. Σκεφθείτε πρώτα καλά. Μπορεί να κινδυνεύσετε.
3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-20 Μαΐου). Οι χαρές που σας προέβλεπε ήρθαν. 'Αν δεν τις νοιώσατε, αυτό οφείλεται στο ότι δεν είσατε ακόμα σε θέση να νοιώσετε τέτοιες χαρές.

ΔΙΔΥΜΟΙ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21-31 Μαΐου). Μην ονειρεύεστε ξύπνια. 'Αφισώδητε στην εργασία σας.
2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Ιουνίου). 'Η υπομονή και ο χρόνος θα σας βοηθήσουν.
3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-22 Ιουνίου). 'Ανάμεσα στις 15 και 25 Ιανουαρίου κάτι καινούργιο θα συμβεί.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 Ιουνίου - 1 Ιουλίου). Αυτό το δεκαπενθήμερο δεν ευνοεί καθόλου τα ταξίδια και γενικά τις μετακινήσεις.
2ο ΔΕΚΑΗΜ. (2-11 Ιουλίου). Λαμπρό μέλλον ξανοίγεται μπροστά σας. 'Επισημάνετε από την κατάστασή σας.
3ο ΔΕΚΑΗΜ. (12-22 Ιουλίου). 'Αφού το πρώτο σας διάγραμμα απέτυχε, μην επιχειρήσετε άλλο.

ΛΕΩΝ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 Ιουλίου - 1 Αυγούστου). 'Εχετε μεγάλη ανάγκη από ανεξαρτησία και ελευθερία.
2ο ΔΕΚΑΗΜ. (13-22 Αυγούστου). Μπορείτε να βοηθήσετε τις φίλες σας που έχουν την ανάγκη σας. Θα σας δώσουν καλό.
3ο ΔΕΚΑΗΜ. (13-22 Αυγούστου). 'Αφού αντιληφθήκατε ότι ο δρόμος που ακολουθήσατε δεν είναι ο σωστός, μενίστε για λίγον καιρό χωρίς να κάνετε καμμία ενέργεια.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 Αυγούστου - 2 Σεπτεμβρίου). 'Όλα είναι υπερδεμένα μέσα στο μυαλό σας. Κιττάτε να τα ξεμπερδέψετε.
2ο ΔΕΚΑΗΜ. (3-12 Σεπτεμβρίου). Τα οικονομικά σας συμφέροντα απειλούνται. Προστατεύσατέ τα.
3ο ΔΕΚΑΗΜ. (13-22 Σεπτεμβρίου). 'Ενας σοβαρός άντρας θα σας

κάνει ζωηρή εντύπωση στο τελευταίο πενήντημο.

ΖΥΓΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 Σεπτεμβρίου - 2 Οκτωβρίου). Μία φίλη σας θα περάσει μια στενόχωρη κατάσταση εξ αιτίας σας.
2ο ΔΕΚΑΗΜ. (3-12 Οκτωβρίου). 'Ενας παράλογος πεσιμισμός σας κάνει δυστυχισμένη. Μην υπερβάλλετε τα άτυχημα που σας συμβαίνουν.
3ο ΔΕΚΑΗΜ. (13-21 Οκτωβρίου). Χάρη σε μία δυνατή προστασία θα σημειώσετε μία μεγάλη επιτυχία.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (24 Οκτωβρίου - 2 Νοεμβρίου). 'Ελλειψης ψυχολογίας στα αισθήματά σας. Θέλετε να εξομολογηθείτε κάτι σε μία φίλη σας, μό διατάξετε.
2ο ΔΕΚΑΗΜ. (3-11 Νοεμβρίου). Μην ανησυχείτε, όλα θα εξελιχθούν άμαλά.
3ο ΔΕΚΑΗΜ. (12-21 Νοεμβρίου). Θα έχετε μία δυσάρεστη με το περιβάλλον σας. Ουσιαστικά δεν θα φταίει κανένας, αλλά μόνο ο έκνευρισμός της εποχής μας.

ΤΟΞΟΤΗΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (22 Νοεμβρίου - 1 Δεκεμβρίου). Μην δώσετε μεγάλη πίστι σε αυτό που θα σας πει ένας κύριος στις 15 Ιανουαρίου.
2ο ΔΕΚΑΗΜ. (2-11 Δεκεμβρίου). Προς Θεού μην κάνετε αυτή την κουτμαρά. Θα το μετανιώσετε.
3ο ΔΕΚΑΗΜ. (12-21 Δεκεμβρίου). Μία ευχάριστη έκπληξη από γράμμα, από συνάντηση, από επίσκεψη.

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (22 Δεκεμβρίου - 1 Ιανουαρίου). Κατάσται που προδικάζει στην αποτυχία.
2ο ΔΕΚΑΗΜ. (2-11 Ιανουαρίου). Σας είπαμε πως δεν σας αγαπάει. Σας λυπάται.
3ο ΔΕΚΑΗΜ. (12 - 21 Ιανουαρίου). 'Αποφύγετε αυτό το δεκαπενθήμερο τις πολλές κουνέντες και τα πολλά γραψίματα.

ΥΔΡΟΧΟΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (22 - 30 Ιανουαρίου). Θα επανέλθει η ισορροπία στο αισθηματά σας.
2ο ΔΕΚΑΗΜ. (31 Ιανουαρίου - 9 Φεβρουαρίου). 'Εμπόδια θα δρωθούν μπροστά σας, μάλιστα από ανθρώπους που εκτιμάτε.
3ο ΔΕΚΑΗΜ. (10 - 20 Φεβρουαρίου). Περιορίστε τις φιλοδοξίες σας. Δεν θα γίνει σε τόσο έκτασι όσο το ποθήτε.

ΙΧΘΕΙΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (20 - 29 Φεβρουαρίου). Κρατήστε μόνο για τον εαυτό σας το μυστικό σας. Μην το πείτε απότομα και στην πιο στενή σας φίλη.
2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Μαρτίου). Προσέξτε την υγεία σας το δεύτερο πενήντημο.
3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-20 Μαρτίου). Γιατί όχι και ο έρας; Σε όποια κατάσταση και 'αν βρισκαίστε δεν αποκλείεται να τον γνωρίσετε.

ΣΙΒΥΛΛΑ

ΓΚΡΕΚΑ
Τηλένετε και βείς
τά δόντια σας με
ΚΟΛΥΝΟΣ ΔΕΙΞΙ
Διάδημος ήθοποιός
ΙΝΤΑ ΛΟΥΠΙΝΟ

★ Καθαρίζει καλλίτερα
★ Προλαμβάνει την κατα-
★ στροφή των
★ Δροσίζει το στόμα

Γεν. Αντ.
Δ^οοι ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΙ

Η ΥΠΕΡΒΟΛΗ ΕΙΝΑΙ ΕΛΑΤΤΩΜΑ

Η υπερβολή σε όλα είναι ελάττωμα. 'Ελάττωμα πολύ κοινό που εκδηλώνεται κάτω από τις πιο διαφορετικές μορφές.
Δεν χρειάζεται να είναι καμμία ψυχολογία για να διακριθεί την υπερβολή όπου εκδηλώνεται. Η εξωτερική εμφάνισή του καθενός μας πληροφορεί άμεσα για τις τάσεις του. Να μια γυναίκα γεμάτη κοκκινάδια και φτιασίδια, που φοράει χτυπητά χρώματα κι οι τρόποι της είναι βεβιασμένοι. Βρισκόμαστε μπροστά σε μία υπερβολική γυναίκα. 'Εχει προσθέσει έναν τόνο περισσότερο σε αυτό που πρέπει και το μόνο που καταβάλλει, είναι να γελοιοποιηθεί. Μία άλλη γυναίκα φροντίζει με υπερβολικό ενδιαφέρον το σπίτι της. Κιττάει να λάμπει μέσα νύχτα άγουρα και τόσο ένα καινούργιο μπιντελό, ένα καινούργιο λουτρό, παραφορτώνει το σπίτι διάφορα επίπλα. 'Ο έπισκεπτής αρχίζει να αμφισβallest για το γούστο της.
'Η υπερβολή στη σύγχρονη ζωή είναι ένα από τα πιο συνηθισμένα φαινόμενα. Για να διατηρήσουμε σχέσεις που μπορέ να είναι χρήσιμες ή ευχάριστες, δημιουργούμε υποχρεώσεις που σιγά-σιγά μας παραστράβωλο. Από μία πραγματική συγκέντρωση πηγαίνουμε γαίνουμε σ' ένα ούζο προλουσής, από το ούζο πηγαίνουμε στη δεξίωση της κυρίας Κ. Με παντού, να σιγγουμε χέρια, να σκουπάμε χαμόγχα και να προσφέρουμε κολακευτικά λόγια και άλλοτε όχι. Στο τέλος η παρουσία μας σε κάθε μέρος γίνεται τόσο φυσική, που δεν την σκοπός μας δεν είναι τίποτα. 'Οι άνθρωποι δεν πραγματοποιούμε ανανήματα να αναταθείματα. 'Όλες γνωρίζετε τις γυναίκες με την ακατάσχετη φλυαρία, που σας μιλούν χωρίς διακοπή για πρόσωπα ή υπελαώς αδιάφορα. Τις γυναίκες που γελούν με το τίποτα και χουν τη συνήθεια να κλαίγουνους, θα έπρεπε να είναι ευτυχισμένες. 'Θα έχετε γνωρίσει, σκονταί σε μία αδιάκοπη κινήσι, που δεν σταματούν καθόλου από το πρωί έως το βράδυ.
'Εντελώς διαφορετική είναι η υπερβολή στα αισθήματα. Οι μεγαλύτερες αρετές, τα μεγαλύτερα προτερήματα, όταν τα χαρακτηρίζει η υπερβολή, υπορούν να γίνουν πραγματικά ελάττωμα... 'Ο υπερβολικός έρωας γίνεται γρήγορα τυραννικός, πιεστικός, ενοχλητικός και στο τέλος μπορεί να σβήσει από το αγαπώμενο πρόσωπο τα πιθανά αμοiba αισθήματα.
'Η φιλία, όταν είναι δεσποτική, γίνεται βάρος.
Το υπερβολικό ενδιαφέρον που δείχνουμε για ένα πρόσωπο, μπορεί να καταστρώ την προσωπικότητα αυτού.
'Υπερβολική αυστηρότητα στην ανατροφή ενός παιδιού, θα κάνει το παιδί αυτό να κλειστεί στον εαυτό του, να κρύβεται και να υποκρίνεται.
'Η φιλοδοξία, αυτή η υπερόχη αρετή, μπορεί να βλάση όταν είναι υπερβολική. Μου διηγήθηκαν την ιστορία μιας φιλοδόξης κυρίας που είχαν άβοηθηση εκείνους που είχαν ναγκη, άφινε μόνι στο σπίτι την γρηά και αρρωστή μητέρα στο σπίτι τα δυό μικρά της παιδιά για να πάν να κάνουν διαλέξεις στα περικόρα. Και χωρίς καν να του πη τίποτα, λη νομίζετε πως... υπερβάλω και γώ.

Όπως βλέπετε, λοιπόν η υπερβολή σε όλα είναι ελάττωμα. Γι' αυτό πρέπει να κάνουμε τον εαυτό μας να κάνουμε το κάθε τι με μέτρο και να ποιορίζουμε τα αισθήματά του, διατηρώντας τα ελεγχόμενα. Μην νομίζετε πως... υπερβάλω και γώ.
'Όπως βλέπετε, λοιπόν η υπερβολή σε όλα είναι ελάττωμα. Γι' αυτό πρέπει να κάνουμε τον εαυτό μας να κάνουμε το κάθε τι με μέτρο και να ποιορίζουμε τα αισθήματά του, διατηρώντας τα ελεγχόμενα. Μην νομίζετε πως... υπερβάλω και γώ.
ΜΑΡΙ ΣΟΥΖΥ

ΜΕ ΔΟΣΕΙΣ

Galerie
51 ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΩ 51

ΓΥΑΛΙΖΕΤΕ ΤΑ ΠΑΠΟΥΤΣΙΑ ΣΑΣ
ΜΟΝΟΝ
ΜΕ
ARIZONA

ΟΙ ΛΥΣΕΙΣ
ΤΩΝ Πνευματικών
Παιχνιδιών
(Συνέχεια από την σελίδα 57)
ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
Κ	Α	Ν	Ο	Ν	Ι	Κ	Ο	Σ	
Α	Ν	Τ	Ι	Ο	Α	Ι			
Ρ	Ι	Ε	Ν	Π	Τ	Υ	Ο		
Μ	Α	Ρ	Ο	Υ	Λ	Ι	Ν		
Α	Τ	Σ	Α	Ι	Π				
Π	Ι								
Ο	Υ								
Π	Ρ	Ο	Ν	Α	Ο	Σ	Λ		
Τ	Α	Ι	Ν						
Η	Τ	Α	Ε						
Ρ	Ο	Η							
Κ	Ρ	Α	Σ	Ι					

Η ΟΜΟΡΦΙΑ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ

(Συνέχεια από την σελίδα 49)

για τα καλά σας λόγια. Για το ζήτημα του σχεδίου που επιθυμείτε είναι προτιμότερο να γράψετε στις ίδιες προς την σύνταξιν του περιδικού.
ΜΑΙΡΗΝ ΚΟΡΟΛ. ΧΑΛΛΑΝ.: 'Ελάτε 6-7 με έπισκεφθήτε τελείως φιλικά για να σας εξετάσω λεπτομερώς και για να ικανοποιήσω κάθε επιθυμία σας.

ΕΝΤΕΛΒΑ-ΙΣ Ν.Ρ.Κ.: Για 5-6 ως 1.59 πρέπει να είσατε 55 κιλά. Κατ' αρχήν πρέπει να κάνετε μία εξέταση Βασικού Μεταβολισμού για να δώμε μήπως η παχυσαρκία σας οφείλεται σε υπολειμματικό του θυρεοειδούς αδένος. Σας συνιστώ τα χάπια «Ρεντυκτόλ» εν συνδυασμό με το πρόσφατον διατολόγιον. Θα γράψω προεχώς για την θεραπεία της παχυσαρκίας εξαντώντας το θέμα.
'Ελάτε 6-7 με έπισκεφθήτε τελείως φιλικά ως αναγνώστριά μου για όσα άλλα με ερωτάτε.

ΜΙΑΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΡΙΑΝ: 'Ελάτε 6-7 με. τελείως φιλικά ως καλή μου και αγαπητή μου αναγνώστριά μου με μιλώσαμε για κάθε τι που σας ενδιαφέρει. Διεδίδασα στην διευθυνσι του περιοδικού, οτι μου έγραψατε. Παρακολούθησε επομένως και την στήλη του γυναικολόγου. ΤΖΟΚΟΝΤΑ, Θεσ/νίκη: Σας απήντησα ιδιαίτερος.
ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ ΠΑΡΤΑΤΖ, Θεσ/νίκη: Σας απήντησα ιδιαίτερος.
ΕΛΕΝΗ ΠΑΠ, Κόρινθος: Σας απήντησα ιδιαίτερος.
ΕΠΑΡΧΙΩΤΟΠΟΥΛΑΝ, Νάουσας: Σας απήντησα ιδιαίτερος.
ΓΙΩΡΓΟΝ ΠΥΡΡΟΝ: Παρακολουθήσατε όλη τη σειρά των άρθρων μου για στυρία και μιμηπικία. Σας απάντω και ιδιαίτερος.
Α.Π.Π.: Σας έγραφα και ιδιαίτερος ως περάσατε 6-7. Θα σας δεχτώ τελείως φιλικά ως αναγνώστριά μου.
ΙΡΕΝ: Σαναγράφεται μου παρακαλώ την διευθυνσιν σας διότι κατά κακήν τύχην ή κόλλα εδράχη και ή διευθυνσι δεν διαβάσεται.
ΝΙΝΑΝ ΒΛΟΥΧ, ΣΚΟΠ.: Σας απαντώ και ιδιαίτερος.
ΤΟΝΥ ΜΠΡΑΤΣΟΥ.

ΜΗΝ ΕΙΠΩΤΕ ΑΔΙΚΕΣ ΤΙΜΩΡΙΕΣ ΣΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΣΑΣ

(Συνέχεια από την σελίδα 31)

1. ΑΣΧΗΜΑ. 'Επρεπε ή μά του να του δώση ένα άλλο ποτήρι γάλα, συσταίνοντάς του να προσέχη περισσότερα, αλλη φορά. Κι' ένας μεγάλος θα μπορούσε να το πάθη αυτό χωρίς καθόλου να φταίη.

2. ΑΣΧΗΜΑ. Γιατί ή Καί-τούλα, όταν της δώση ευκαιρία, θα διακινδυνεύει το περιδικό. 'Επρεπε να της εξηγήση οτι αυτά τα περιοδικά είναι για τους μεγάλους, κι' οτι υπάρχουν ένα σωρό καλά περιοδικά και βιβλία για τα παιδιά. Και μάλιστα να της υποσχεθή οτι θα της αγοράζε ένα όμοιο βιβλίο.

3. ΚΑΛΑ. 'Η αυθάδεια είναι μία αντίδρασι του εγωισμού και μία αντίδρασι νευρική. Καλά έκανε ή μαμά της και την έστειλε να κοιμηθή για να καμάρη.

4. ΑΣΧΗΜΑ. 'Η Ειρηνούλα είναι πολύ μικρή, μα έφ' όσον ρωτάει, πρέπει ή μαμά της να της απαντήσει καθαρά: «Τ' αδελφάκι σου είναι εδώ, κοντά στην καρδιά μου, κι' εγώ θ' στο δώσω».

5. ΑΣΧΗΜΑ. 'Η 'Ανούλα θα σχηματίση την εντύπωσιν οτι μπορούμε ν' αδικούμε τον πλησίον μας για να καλύψουμε τον εαυτό μας.

6. ΚΑΛΑ. 'Ο 'Αλέκος καπνίζει γιατί αυτό απαγορεύεται. Όταν έβρει οτι επιτρέπεται δεν θα καπνίζει.

7. ΑΣΧΗΜΑ. Προτιμότερο ήταν μετά το μάθημα να τον ανάγκαση να φτιάξη κοκκοράκια με όλα τα χαρτιά που ήταν στο καλάθι των αχρήστων.

8. ΑΣΧΗΜΑ. Σε ηλικία 5 ετών ή Κατερινούλα δεν μπορεί να έχη επίγνωση των συνεπειών της πράξεώς της. Πρέπει να της εξηγήσουν οι γονείς της ποιά είναι ή χρήσι του ψαλιδιού.

9. ΑΣΧΗΜΑ. 'Η Μαρίτσα θα κάνει τα ίδια κάθε βράδυ. 'Επρεπε λοιπόν οι γονείς της να μην υποχωρήσουν όταν της είπαν να πάη να κοιμηθή.

10. ΚΑΛΑ. Είναι ή μόνη τιμαωρία που θα δώση καρπούς.

11. ΑΣΧΗΜΑ. Το έβλο είναι γενικά άδικο και δυσανάλογο με το φταίσιμο. Το καλύτερο ήταν να την στερήση από μία έξοδο.

12. ΚΑΛΑ. Την προσπάθεια πρέπει να κρίνουμε και όχι το αποτέλεσμα. Πρέπει πάντοτε να του δώσουμε θάρρος για το μέλλον.

